

શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર ય-યમાળા નં. ૫૨.

ભારત સહકાર શિક્ષણ.

પદ્ય-કાવ્ય.

રચયિતા-યોગનિષ્ઠશાસ્ત્રવિશારદ

જૈનાચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરસુરિ.

પાટણના શેઠ ચુનિલાલ ખુખચંદભાઈ મહેતાએ પોતાનાં
વર્મપતિને મેનાખાઈના સ્મર્ત્તર્થિ-કરેલી સહાયથી

પ્રકટકર્તા

અધ્યાત્મજ્ઞાનપ્રસારક મંડલ.

હા. લલ્લુભાઈ કરમચંદ દલાલ.

ચંપાગલી, મુંબાઈ.

વડોદરા-શિવાપુરામાં, શ્રી લુહાણામિત્ર સ્ટીમ પ્રિ. પ્રેસમાં વિઠ્ઠલભાઈ
આશારામ ઠક્કરે પ્રગટકર્તા માટે તા. ૧૦-૧૧-૧૯૧૮ ના
રોજ છાપી પ્રસિદ્ધ કર્યું.

વીર સં. ૨૪૬૩. (૨૪૪૩)

વિ. ૧૯૭૫.

મુદ્દ ૦-૧૦-૦

શ્રી. અ. જ્ઞા. પ્રસારક મંડલ મુંબઈ.

સર્વે દર્શનોને પ્રીય અને પથ્ય થઈ પડે તેવાં
પુસ્તકો શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી સૂરિશ્વરની કલમથી
લખાયેલાં આ મંડળે પ્રગટ કર્યા છે અને સૌથી
ઓછી કીંમતે તે વેચાણ કરે છે—અન્ય નં. પર થઈ
ચુક્યા છે. વીગત માટે ટાઇટલના પાછલા પેજ વાંચો.
અને અન્યો મંગાવો.

સમર્પણ.

શ્રીમંત સરકાર મહારાજ સાહેબ શ્રી સયાજીરાવ
ગાયકવાડ સેનાખાસખેલ શમશેર બહાદુર,
વડોદરા રાજ્ય.

વિદ્યાસત્તા રાજ્યશક્તિ વિભૂષિત-સર્વદેશ પ્રસિદ્ધ,
સાર્વજનિકપ્રગતિમય પ્રવૃત્તિપ્રસારક શ્રીમાન્ વડોદરા રાજ્યના
નરેશ શ્રી. સયાજીરાવ મહારાજને આ સહકાર શિક્ષણુ
પુસ્તક સમર્પણ કરવામાં આવે છે. વડોદરા રાજ્યનો વિજ્ઞપુર
તાલુકો છે તથા વડોદરા રાજ્યની સરકારી શાળામાં વ્યાવ-
હારિક શિક્ષણ પ્રથમ બાલ્યાવસ્થામાં મેળવી છઠ્ઠા ધોરણ સુધી
અભ્યાસ કરી પરીક્ષા પસાર કરી હતી તેથી તથા શ્રીમાન્ના
નૃપતિ તરીકેના અનેક ગુણો જે સહકાર શિક્ષણ કાવ્યમાં તથા
વિજ્ઞપુરવૃત્તાંતમાં વર્ણવ્યા છે તે ગુણોથી આકર્ષાઈને આ
પુસ્તકનો વડોદરા રાજ્યમાં સર્વત્ર પ્રચાર થાય એ હેતુથી
તેઓશ્રીને સમર્પણ કરવામાં આવે છે.

ૐ અર્હ શાન્તિ:

લે. જૈનાચાર્ય બુદ્ધિસાગરસૂરિ.

સં. ૧૯૭૪ આશ્વિન સુદ્ધિ દ્વિતીયા.

નિવેદન.

શ્રીમદ્ બુદ્ધિઆસરસુ રિ અન્યમાળાના બાવનમા મહુકા તરીકે ભારત સહકાર શિક્ષણ નામનું પદ્યકાવ્ય બહાર પડે છે. તેની અંદર ગુણ શિક્ષણના સિતોત્તર વિષયનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. સહકારના રૂપક તરીકે અનેક રૂપે મનુષ્યોને ઓધ આપવામાં આવ્યો છે. સર્વ ધર્મી મનુષ્યોને સાવજનિક દૃષ્ટિએ લાભ મળે એ રીતે વિષયોને રસિક કરવામાં આવ્યા છે. વાંચકોનું આ અન્ય માટે લખાયેલી પીઠીકા તરફ ખાસ ધ્યાન ખેંચતાં અત્રે દુકમાં જણાવીએ છીએ કે, વાચકો જો સંપૂર્ણ પુસ્તક ભાંચશે તો તેમને અન્યકર્તાના ઉદ્ધાર પ્રગતિમય આશયો સમજાશે. અહીં પુસ્તકો છપાવવાથી સર્વ જનોને એક સરખી રીતે લાભ મળે છે. માટે બંધુઓએ અને બહેનોએ પુસ્તક છપાવવા ઉદ્ધાર હાથ લખાવવો, પુસ્તકની સાથે પુસ્તક છપાવવામાં સહાય કરનારઓનાં નામ સુવર્ણક્ષેત્રે સદા અમર રહેશે અને તેઓનું અન્ય ઉદ્ધાર ગૃહસ્થો અનુકરણ કરશે. પાટણમાં ચોમાસું રહેલ વસ્તા પન્નાસ અજિતસાગર ગણિના ઉપદેશથી પાટણના શેઠ યુનિલાલ ખુખચંદ-ભાઈ મેહેતાએ ચોતાનાં મહૂંમ સૌભાગ્યવંતાં ધર્મપત્નિ મેલાબાઈના સ્મરણથી રૂ. ૧૭૫૫ પોણાબસો આપેલા છે. તેથી તેમને અ. જ્ઞા. પ્ર. મંડળ તરફથી ધન્યવાદ આપવામાં આવે છે.

મુબઇ, ચંપાગલી
વીર સં. (૨૪૪૩)
વિક્રમ સં. ૧૯૭૪
આસો સુદિ ૧૫

અધ્યાત્મજ્ઞાન પ્રસારક મંડળ.

“ વક્તવ્ય. ”

સં. ૧૯૭૪ ની સાલમાં ગુજરાત વગેરે દેશોમાં ખેગનો ઉત્પાત થયો; તે પ્રસંગે વિંજપુરમાં પોશ, માધ, ફાગણમાં વિંજપુર સ્ટેશનની પશ્ચિમ દિશાએ છાપરામાં-તંબુમાં મુકામ થયો. તે પ્રસંગે સહકારના નીચે વાસ કરતાં સંકલ્પ પ્રગટતાં સહકાર શિક્ષણ કાવ્યની રચના કરવામાં આવી છે. ઇત્યાદિ કાવ્યમાં દર્શાવ્યું છે. તંબુમાં વિંજપુરના જૈન સંઘની ભક્તિથી આત્મ સમાધિમાં કોઈ જાતનો પ્રત્યવાય નડ્યો નહોતો. વિંજપુર જૈનસંઘે સેવાભક્તિ કરવામાં બાકી રાખી નથી. ચૈત્ર સુદ સાતમના રોજ વિહાર કરી લોદ્રામાં પ્રવેશ કર્યો હતો. ચૈત્ર વદમાં મેસાણે પ્રવેશ કર્યો, તે પ્રસંગે -કડીપ્રાંતના સુખા સાહેબ શ્રી. સંપતરાવ ગાયકવાડ સાહેબનું અમારી પાસે દર્શનાર્થે આવાગમન થયું. તેમની સાથે ગુજરાત ગુરુકુળ, સાધુ ગુરુકુળની અવશ્યકતા વગેરે બાબતોની ચર્ચા ચાલી. તેમણે અમારી પાસે પોરેલું ભારત સહકાર શિક્ષણ કાવ્ય વાંચ્યું અને તેની તારીફ કરી તથા છપાવવા માટે આગ્રહ કર્યો, તેથી ભારત સહકાર શિક્ષણને જલદી છપાવવામાં આવ્યું. ભારત સહકાર શિક્ષણ કાવ્યમાંથી સજ્જનો હંસ દષ્ટિ ધારણ કરી સાર ભાગ ગ્રહણ કરો. સર્વ મનુષ્યોને એક સરખા વિચારો પસંદ આવતા નથી. જેને જે વિચારો પસંદ આવે તે ગ્રહણ કરો. મનુષ્ય નિષ્કામપણે કર્તવ્ય કર્યો કરવાની ફર્જ અદા કરે તો તે બસ છે, એવા ભાવે જે કંઈ કાવ્યરચના થઈ છે તે ફર્જ, આનંદ વિના વિશેષ કંઈ નથી. જે જે સજ્જન મહાશય પુરૂષોએ સ્વકીય શુભ અભિપ્રાયો દર્શાવ્યા છે અને દર્શાવશે તેઓની ગુણરાગ દષ્ટિની વૃદ્ધિ થાઓ, અને તેમને ધર્મ-લાભાશી: પ્રાપ્ત થાઓ. પુસ્તક છપાવવામાં જે જે મનુષ્યોએ સાક્ષાત્ તથા પરંપરાએ સહાય કરી છે, તેમને ધર્મ લાભ પૂર્વક ધન્યવાદ આપવામાં આવે છે.

સં. ૧૯૭૪ આશ્વિન શુક્લ પક્ષ દ્વિતીયા.

લે. બુદ્ધિચામરચૂરિ.

(૪૧)

ભારત સહકાર શિક્ષણ કાવ્યનું અશુદ્ધિ શુદ્ધિપત્રક.

પૃષ્ઠ.	પંક્તિ.	અશુદ્ધિ.	શુદ્ધિ.
૧૦	૧	આખો	આંખો
૧૧	૧૭	નવન વ	નવ નવ
૧૫	૨૯	જ્યો	જ્યો
૧૬	૬	સૂકા	સૂકા
"	૭	મંગલીક	મંગલિક
"	૯	દયા	દયા
"	૧૦	મંગલીક	મંગલિક
"	૨૨	ત્ય	દાતા
૨૧	૨૧	સંપતિ	સંપત્તિ
"	૨૯	રાષ્ટ્ર	રાષ્ટ્ર
૨૩	૨૨	ઉડો	ઉડો
૩૧	૬	ધરો	ધારો
૩૧	૧૫	સૃષ્ટિ	સૃષ્ટિ
"	૧૬	સુક્ષા	સુક્ષ્મા
૩૪	૧૩	વિધા	વિદ્યા
૪૬	૧૬	શમ	શમ
૪૭	૬	કરો	કરો
"	૧૭	પ્રકરો	પ્રકારો
"	૨૫	સૃજે	સૃજે
૫૩	૯	કિંમત	કિંમત
૫૬	૨૫	શુદ્ધત્મારસ	શુદ્ધાત્મારસ
૬૪	૧	શુભાવ	શુભાવે
૬૫	૧૧	પરે	પરે
૭૨	૨૬	બલ્યા	બલા
૮૫	૨૧	હીન	હીના
૮૮	૮	જુજવા	જુજવા
૯૩	૧	હસો	હસો
"	૧૧	કમે	કમે
૯૫	૧૮	પરમાય	રમાય

(૪૨)

૯૭	૮	નીતિ	નીતિ
૧૧૭	૨૪	બહુવસો	ગુણભર્યો
૧૧૮	૩૦	પ્રગતિતથા	પ્રગતિતથાં
૧૧૯	૮	પ્રભુ	વિભુ
”	૧૭	શોભતો	શોભતો
૧૨૬	૨૬	પ્રગતિ પ્રદ	પ્રગતિપ્રદ
૧૨૭	૨	તેહ	જેહ

ॐ अहम्.

ભારત સહકાર શિક્ષણ કાવ્ય.

પીઠિકા.

ગુજરાત આદિ દેશોમાં પ્રસિદ્ધ યોગનિષ્ઠ જૈનાચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગર-સૂરિજીએ સંવત્ ૧૯૭૬ ના માગશર, પોષ, મહા, ફાલગુન, ચૈત્ર માસમાં વિજ્ઞપુરમાં માસ કલ્પ કર્યાં. પોષ માસમાં વિજ્ઞપુરમાં 'ધ્યેગનું' જોર વધ્યું. આખા ગુજરાતમાં ધ્યેગ સર્વત્ર વ્યાપ્યો. ન્હાનાં ગામડાઓ પણ ધ્યેગથી દૂષિત થયાં. ગુરૂ મહારાજે વિજ્ઞપુરની પ્રજાને ગામની બહાર જવા સૂચના કરી. વિજ્ઞપુરના જૈનોએ ગામની બહાર ગુદ્દ હવામાં છાપરા બાંધ્યાં. વિજ્ઞપુર સ્ટેશનથી પશ્ચિમ દિશાએ બે ત્રણ બેતર દૂર કાળુમિયાના ક્ષેત્રમાં તંબુમાં ગુરૂમહારાજ રહ્યા. ગામના સર્વ લોકો ધ્યેગમાંથી બચે એવા ઉપાયોના ઉપદેશ દેવા લાગ્યા. જૈન મહાજન વર્ગને ઉપદેશ આપી ગરીબ વગેરે સર્વ લોકોને ધ્યેગની દવાઓ વગેરે મળે એવો બંદોબસ્ત કર્યો. કાળુમિયાના શેક્ષડિયા ક્ષેત્રમાં આંખા નીચે જૈનાચાર્ય ગુરૂશ્રીનો વાસ હતો. ગુરૂકુળની કેળવણીનું જૈન બાળકોને જ્ઞાન આપવામાં આવતું હતું. જૈનોની શારીરિક શક્તિ વધે એવાં શિક્ષણ દર્શાવવામાં આવતાં હતાં, ગુરૂમહારાજે સંસારીપણામાં તે આંખા નીચે બેસીને ભવિષ્યની ઉન્નતિનો માર્ગ લેવાનો નિર્ધાર કર્યો હતો. તેમ જ આંખા ઉપર આરોહણ વડે બાલ્યકીડાઓ કરી હતી. આંખાની ઉચ્ચતા દેખીને બાલ્યાવસ્થામાં ઉચ્ચ થવા સંકલ્પ કર્યો હતો, તેથી તેમણે તે આંખાનું ગુરૂ આંખો એવું નામ પાડ્યું છે. સહકારના દૃષ્ટાંતથી ભગ્ય-જનોને શિક્ષણ આપવા માટે તેમણે સહકાર શિક્ષણકાવ્ય રચવા સંકલ્પ કર્યો અને સંઘની આગળ સ્વસંકલ્પ જાહેર કર્યો. તે પ્રમાણે તેમણે ભારત સહકાર શિક્ષણ કાવ્ય રચ્યું. ભારત સહકાર શિક્ષણમાં નીચે પ્રમાણે શિક્ષણ આપવામાં આવેલાં છે.

૧ મંગલ.

પૃ. ૧

૨ ગુજર માની. સ્તુતિ વિજ્ઞપુર વર્ણન.

૨.

૩ આમ્રખીજ ૩૫ ગોટલો. તેમાં આંખો.

૩

(૨)

૪ થાણામાં ગોટલી પર માટી.	૩
૫ સંયોગથી ઉત્પત્તિ.	૪
૬ આંખાનું વાડોલિયું. તે ઉપરથી શિખામણ.	૫
૭ ઘટાદિવડે આત્ર પાણી સિંચન.	૬
૮ પ્રકાશવડે વૃદ્ધિ.	૮
૯ હવાવડે જીવનશક્તિની વૃદ્ધિ.	૯
૧૦ ઉંડા મૂળની વૃદ્ધિ મજબૂતી સાથે આંખાની વૃદ્ધિ.	૧૦
૧૧ પ્રાણપુષ્ટિ.	૧૧
૧૨ આત્રવૃક્ષનાં રકંઘો ડાળાં ડાળીઓ પરથી પ્રહાતું શિક્ષણ.	૧૨
૧૩ લીલું રહી લીલું કરનાર.	૧૫
૧૪ ઉચ્ચતા.	૧૭
૧૫ કાઠિન્યતા તથા કામલતા.	૧૮
૧૬ સ્વાત્મરક્ષણ શક્તિ.	૨૦
૧૭ સહનતા.	૨૧
૧૮ મંજરી-મોર.	૨૨
૧૯ આશા-ધૃતિયાયોગ.	૨૩
૨૦ મોરે કેરીઓનું ઉપજવું. તે પરથી શિક્ષણ.	૨૬
૨૧ શત્રુ સામે ટક્કર ઝીલવી.	૨૯
૨૨ કેરીમાં ગોટલીનું બાજવું તે પરથી બોધ.	૨૯
૨૩ વીર્યરૂપ બીજધારણ રક્ષા વિષે.	૩૦
૨૪ આંખાની પાછળ ગોટલીથી સ્વાસ્થિત્વ.	૩૨
૨૫ આત્રવૃક્ષ પર સાખ અને તે પરથી પ્રહાતું શિક્ષણ.	૩૫
૨૬ સદ્ગુણોથી પાકો.	૩૬
૨૭ આત્રરસ ભોગથી જનોની પુષ્ટિ.	૩૭
૨૮ ફળોથી નીચે નમવું.	૩૭
૨૯ અમૃતફલનો સદુપયોગ.	૩૮
૩૦ કાયામાં કાઠિન્ય અને પાકમાં નરમાશ.	૪૦
૩૧ આત્રધર્મ અને તે પરથી પ્રહાતું શિક્ષણ.	૪૩
૩૨ ધર્મભેદ.	૪૪
૩૩ સ્વાભાવિક ધર્મ	૪૫
૩૪ અધ્યાત્મ બળ.	૪૮

(૩)

૩૫ જીર્ણપત્રોનો ત્યાગ અને નવીનપર્ણોત્તું ગ્રહણ, જીર્ણત્યાગ, નવીન ગ્રહણ.	૫૦
૩૬ અપકારપર ઉપકાર.	૫૧
૩૭ દેશપરદેશમાં અમૃત ક્ષેત્રોનો ઉપયોગ.	૫૨
૩૮ આશ્રયદાતાર.	૫૪
૩૯ અમૃતરસ.	૫૫
૪૦ આત્રપર્ણનાં મંગલ તોરણો.	૫૭
૪૧ દેવોપર અને બાલકો બાલિકાઓના શીર્ષ પર મંજરીનું શોભવું.	૫૮
૪૨ આત્ર વૃક્ષ પેટે તે જન્મ્યા ભલા.	૫૯
૪૩ રાગઓ.	૬૦
૪૪ રાજ્યના અધિકારીઓ.	૬૨
૪૫ ક્ષત્રિય વર્ગ.	૬૩
૪૬ બ્રાહ્મણ વર્ગ.	૬૬
૪૭ વૈશ્ય વર્ગ.	૬૭
૪૮ શૂદ્ર વર્ગ.	
૪૯ ધર્મચુર્યો.	૭૩
૫૦ આંખા પેટે સાધુઓ સન્યાસીઓ, ફકીરો, જન્મ્યા ભલા.	૭૪
૫૧ સ્ત્રી વર્ગ. સાધ્વીધર્મ.	૭૭
૫૨ વક્તાઓ અને લેખકો.	૭૭
૫૩ એક ઠેકાણે આંખાનું રહેવું, તે પરથી શિક્ષણ.	૭૯
૫૪ ન્હાના ગોટલારૂપ ખીજમાંથી આંખાનું મોડું થવું.	૮૧
૫૫ બાહ્યાવસ્થામાં આત્ર વૃક્ષ વાળ્યું હોય તેવું વળે છે અને કેળવ્યું હોય તેવું થાય છે.	૮૫
૫૬ આત્રમાં વિવિધતા-અનેકતા.	
૫૭ વિવિધતા અનેકતાથી આત્ર વૃક્ષોગે જેમ પરસ્પર યુદ્ધ કરતાં નથી તેમ મનુષ્યોએ પણ ધર્મોગોમાં પરસ્પર વર્તવું જોઈએ.	૯૦
૫૮ કુમલાં પાનનું હસવું અને ખરતાં પાનની શિખામણ.	૯૨
૫૯ આંખાને કાપનારાઓ પ્રતિ આંખાની ઉક્તિ.	૯૪
૬૦ આંખા પર સાકરીયો આવવો.	૯૫
૬૧ સખળા સપક્ષવાળા આંખાનું ઉભા રહેવું અને નિર્ખળ પક્ષનું પડવું.	૯૬-

(૪)

૬૨ શુદ્ધ હવા લેવાની અને અશુદ્ધ હવા કાઢીને જીવવાની આંખાની કળા શક્તિ.	૯૮
૬૩ આંખાની પેઠે નવીન શક્તિયો ગ્રહવી.	૧૦૦
૬૪ આંખાની ત્રણ અવસ્થા પરથી શિક્ષણ.	૧૦૧
૬૫ વૃદ્ધાવસ્થા-મૃત્યુ.	૧૦૪
૬૬ સંગતથી આરામ.	૧૦૫
૬૭ આત્મવૃક્ષની પાછળ સંતતિ.	૧૦૬
૬૮ એકના નાશમાંથી અનેકની ઉત્પત્તિ.	૧૦૭
૬૯ સજ્જતનું સર્વ સારા ઉપયોગમાં આવે છે.	૧૦૮
૭૦ અમર નામ-નામના.	૧૧૦
૭૧ આત્મવૃક્ષ જન્મભૂમિના રાગ પ્રગ્ન વગેરેને આશીર્વાદ.	૧૧૩
૭૨ આત્મવૃક્ષ પ્રતિ સ્વાત્મોદ્ધાર	૧૧૪
૭૩ ભારતરૂપ સહકાર.	૧૨૦
૭૪ આદર્શયોગી.	૧૨૧
૭૫ નયદષ્ટિ-ગુણદષ્ટિ.	૧૨૨
૭૬ આત્મવૃક્ષાદિની શાંતિ માટે પ્રભુ પ્રાર્થના.	૧૨૨
૭૭ અંતિમ નિવેદન.	૧૨૫
૭૮ આશીર્વાદ.	૧૨૭

ઉપર પ્રમાણે સહકાર શિક્ષણ કાવ્યમાં વિષયોની અનુક્રમશ્રિકા છે. દરેક વિષયને સારી રીતે સંક્ષેપથી ગુથવામાં આવ્યો છે. મંગલાચરણમાં અરિહંત અર્હન પરમાત્મા સર્વજ્ઞ વીતરાગ દેવનાં અનેક નામો દર્શાવ્યાં છે. પશ્ચાત્ ગુર્જભૂમિની મહત્તા વર્ણવવામાં આવી છે. ભજન સંગ્રહ આઠમો ભાગ પત્ર ૨૮૭ જન્મભૂમિ ગુર્જરદેશ નામની કવિતામાં ગુજરાતમાં ઉત્પન્ન થતી વનસ્પતિઓનું વર્ણન કરી ગુજરાતની મનોહર કુદત લીલાનું ચિત્ર આલેખ્યું છે. પદ્યસંગ્રહ આઠમાં પત્ર ૭૦૮ માં “ ગુજરાત પ્યારો પ્રાણુ છે ” એ કવિતામાં ગુજરાતનું સારી રીતે વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે અને તે કવિતાના વાચનથી ગુજરાતીઓને સ્વદેશરાગાભિમાન પ્રગટ્યા વિના રહી શકેજ નહીં. સ્વજન્મભૂમિપ્રેમ, સ્વદેશરાગનો ગુસ્સો મનુષ્યોમાં પ્રગટે અને તેથી મનુષ્યો વ્યાવહારિક પ્રગતિ કરી શકે એ પૂજ્યગુરુનો ઉદ્દેશ છે ? તે એમણે કાવ્યદ્વારા વ્યક્ત કર્યો છે કે જેથી મનુષ્યો દેશસેવા, સમાજ સેવામાં પ્રવૃત્ત થાય. ગુજરાતનું વર્ણન કર્યા બાદ પ્રથમ આંખાના બીજરૂપ ગોટ-

(૫)

લાથી શિક્ષણ શરૂ કર્યું છે. ૩૨-૩૩ અને ચોત્રીશમાં કવંતમાં અધુરી ગાયાઓ છે તે પૂજ્યગુરના સૂચવ્યા પ્રમાણે નીચે પ્રમાણે વાંચવી.

આંખા તણો જે ગોટલો આંખો સમાધ ત્યાં રહ્યા,
અવ્યક્તમાં જેમ વ્યક્ત છે બ્રહ્માંડ દૃષ્ટાંતે લહ્યા;
અવ્યક્તમાંથી વ્યક્તનું પ્રાકટ્ય સહુમાંહિ દિસે,
એ વેદ ને વેદાન્તની સ્યાદ્વાદ શ્રુતતા ઉલ્લસે. ૩૨

કાલાદિ સંયોગો લહી અવ્યક્ત વ્યક્તજ થાય છે,
તેમ ગોટલો થાણાવિષે અંકૂરથી પ્રકટાય છે;
અવ્યક્ત તિરોભાવ સતપર્યાય રૂપ ગણાય છે,
અદૃશ્ય સતપર્યાય છે તે વ્યક્ત દૃશ્ય કયાય છે. ૩૩

એ આત્ર ગોટલીમાં સમાયુ વૃક્ષ જગ થાતું છતું,
જલ વાયુ તાપ પ્રસંગથી થાતું છતું જે નહિ છતું;
આત્મા વિષે સદસત્ રહ્યા સહુ ધર્મપર્યાયો છતા,
તે પિંડમાં બ્રહ્માંડમાં વ્યષ્ટિ સમષ્ટિમાં મતા. ૩૪

૩૨, ૩૩ અને ૩૪ મી ગાયામાં સત્, અસત્ કે જેને અસ્તિ, નાસ્તિ, વ્યક્ત, અવ્યક્ત, દૃશ્ય, અદૃશ્ય, સતપર્યાય, સામર્થ્યપર્યાય વગેરે અનેક રૂપકોથી પ્રબોધવામાં આવે છે, તેનો સાપેક્ષ અધ્યાત્મિક દૃષ્ટિએ ગંભીર માર્મિક અર્થ સમજાવવામાં આવ્યો છે. તેમાં વેદાન્ત ભગવદ્ ગીતા જૈનાગમોમાં દર્શાવેલ સદ્-અસત્, વ્યક્ત-અવ્યક્તનો સમાવેશ કર્યો છે તેને જ્ઞાનિઓ જાણી શકે તેમ છે.

“ થાણામાં ગોટલી ” પર માટી ” એ વિષયમાં દરેક કાર્ય પ્રથમ ઉપજતી વેળા શુભ રાખવામાં આવે છે, તો તેથી કાર્યની સિદ્ધિ થાય છે. દરેક કાર્ય વસ્તુ, ગર્ભકાલમાં શુદ્ધ રહે છે. રાજકીય ધાર્મિક આદિ સર્વ બાબતો શુદ્ધરણુ રહસ્યના બોધ થાય છે. તે સંબંધી જ્ઞાનીના મુખથી અર્થ અવબોધવાની જરૂર છે.

“ સંયોગથી ઉત્પત્તિ ” એ વિષય સર્વ પર્યાયિક વસ્તુઓને લાગુ પડે છે. જેવા સંયોગો તેવું કાર્ય, જેવા સંયોગો તેવો મનુષ્ય, કારણકાર્યના સંયોગનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય છે તો આ વિશ્વમાં અનેક શુભ કાર્યો કરી શકાય છે. દેશ, કોમ, સમાજ, ધર્માદિનો શુભ સંયોગોથી ઉદ્ભવ થાય છે. કાર્ય

(૬)

સિદ્ધિ સંયોગોને પ્રાપ્ત કરવા જોઈએ. “ આંખાનું વાડોલિયું ” એમાં અનુપમ શિક્ષણ દર્શાવ્યું છે. એ વિષયનો મર્મ સમજીને જોયો પ્રવૃત્તિ કરે છે તેઓ વિશ્વમાં ઉન્નતિ ક્રમમાં સદા આગળ વધે છે. “ ઘટાદિ વડે પાણી સિંચન ” એ વિષયમાં પાણીની મહત્તા-ઉપયોગિતા અત્યંત દર્શાવી છે. પાણી વિના કોઈની જરા માત્ર કિંમત નથી. “ જેણે ખોયું પાણી તેનું સહુ ધૂતપાણી ” ઇત્યાદિ બોધ આપવામાં આવ્યો છે. “ પ્રકાશ વડે વૃદ્ધિ ” એ વિષયમાં પ્રકાશની ઉપયોગિતા જણાવી છે. જ્ઞાનાદિ સર્વ જાતના પ્રકાશો વિના કોઈનો ઉદય થતો નથી અજ્ઞાનાદિ અધિકારથી ભાર-તાદિ દેશોનો, સમાજોનો વા ધર્મીઓનો ઉદય થયો નથી, થવાનો નથી અને યશો નહીં. માટે સર્વ જાતના પ્રકાશોને પ્રાપ્ત કરવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. “ હવા વડે જીવન શક્તિની વૃદ્ધિ ” એમાં હવાની ઉપયોગિતા જણાવી છે. દુનિયાની હવાની ઉપયોગિતા જાણવી જોઈએ.

“ ઉડા મૂળની વૃદ્ધિ સાથે આંખાની વૃદ્ધિ ” એમાં રાજ્યે, સમાજે, ધર્મે, પ્રત્યેક મનુષ્યે પોતાની ઉન્નતિનાં આંખાની પેઠે ઉડાં મૂળ નાંખવાં જોઈએ. ઇત્યાદિ બોધ આપવામાં આવ્યો છે.

“પ્રાણપુષ્ટિ” એમાં પ્રાણોની પુષ્ટિ કરવાની આંખાની પેઠે આવશ્યકતા દર્શાવી છે. જે જે ઉન્નતિ પ્રગતિના પ્રાણો હોય તેનું રહસ્ય જાણવું જોઈએ. દેશ, રાજ્ય, સમાજ, ધર્મ આદિના પ્રાણો કયા કયા છે, અને તેની પુષ્ટિ કેવી રીતે કરવી જોઈએ તેની સર્વ કલાઓ જાણવી જોઈએ. તે જાણ્યા વિના મનુષ્ય મૃતક સમાન છે.

“ આમ્રવૃક્ષાંગે પરથી ગ્રહાતું શિક્ષણ ” એમાં દરેક મનુષ્યે સ્વાંગોને વધારવાં જોઈએ. વ્યાપ્તિ સમષ્ટિની શાખા પ્રજાખાની વૃદ્ધિ કરવી જોઈએ. ઇત્યાદિ બોધ આપવામાં આવ્યા છે.

“ લીલો રહી લીલું કરનાર ” આંખાની પેઠે મનુષ્યોએ સર્વ જીવ માત્રનું અને પોતાનું લીલું કરવું જોઈએ. લીલા કાણ છે અને સૂકા કાણ છે તેનું સ્પષ્ટ વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે.

“ ઉચ્ચતા ” એમાં આંખાની પેઠે ગુણો વડે, શક્તિયો વડે સર્વ મનુષ્યોને ઉચ્ચ થવાનું સાનમાં સમજાવ્યું છે.

“ કાઠિન્ય તથા કોમલતા ” એમાં આંખાની પેઠે અમુકાંગે કાઠા તથા અમુકાંગે કોમળ થવાનો બોધ આપવામાં આવ્યો છે. કોમલપણું રાધા

(૭)

સમાન છે અને કાઠિન્ય એ કૃષ્ણ સમાન છે. કામલપાણું માતા અને કાઠિન્ય પિતા છે. ઇત્યાદિ સમજવીને મનુષ્યોએ એ શુભને ધારવા જોઈએ. ઇત્યાદિ બોધ આપ્યો છે.

“ સ્વાત્મ રક્ષણ શક્તિ ” આંખાની પેઠે પ્રત્યેક મનુષ્યે મેળવવી જોઈએ. દરેક મનુષ્યે વિદ્યાથી બ્રાહ્મણ, તથા શસ્ત્રાદિ બળથી, ક્ષત્રિય, તથા વ્યાપારાદિ કલાથી વૈશ્ય તથા સેવાથી શૂદ્ર બનવું જોઈએ.

“ સહનતા ” એમાં દુઃખો, કષ્ટો, વિપત્તિઓ વગેરેને સહન કરી પ્રગતિ કરવી જોઈએ ઇત્યાદિનો સારી રીતે કાવ્યમાં ચિતાર આપ્યો છે.

“ મંજરી ” એમાં આંખાની મંજરીની પેઠે પ્રત્યેક મનુષ્યે મંજરી લાવવી જોઈએ ઇત્યાદિ બોધ આપ્યો છે.

“ આશા-ઇચ્છાયોગ ” એમાં આશા-ઇચ્છા યોગનું આરિકાઇથી વર્ણન કર્યું છે. આશા ઇચ્છા તેજ મનુષ્યોનાં ફળોની મંજરીઓ છે. આશા ઇચ્છા વિનાનું જીવન મરી જાય છે, ઇત્યાદિનું અનુભવપૂર્વક સ્પષ્ટ શિક્ષણ દર્શાવ્યું છે.

“ મોરે ફેરીઓતું ઉપજવું વિણસવું ” એમાં અપૂર્વ બોધ આપવામાં આવ્યો છે. કુતરના નિયમનું એમાં આરિકાઇથી વર્ણન આપ્યું છે.

“ શત્રુ સામે ટક્કર જીતવી ” એ શીર્ષકના વિષયમાં શત્રુઓ સાથે ટક્કર જીત્યા વિના કોઇ જીવતું નથી તથા વૃદ્ધિ પામતું નથી. જે ઉપજે છે, જન્મે છે તેને શત્રુ પણ તેની સાથે હોય છે. દેશ, રાજ્ય, સમાજ, કામ, સંઘ, ગચ્છાદિને શત્રુઓ સાથે ટક્કર જીત્યા વિના જીવી શકતું નથી. ઇશ્વરાવતાર પ્રભુને, સૂર્યને, ચંદ્રાદિ સર્વને શત્રુઓ સામે ટક્કર જીતવી જોઈએ. જેઓ ટક્કર જીતી શકતા નથી તેઓ મડદાં સમાન છે. તેઓનું વિશ્વમાં અસ્તિત્વ રહેતું નથી.

“ ફેરીમાં ગોટલીનું બાઝવું ” તે પરથી બોધ ” એ શીર્ષકવાળા વિષયમાં તત્ત્વજ્ઞાન દષ્ટિએ બોધ આપવામાં આવ્યો છે.

“ વીર્યરૂપ બીજ ધારણ રક્ષા વિષે ” એમાં બ્રહ્મચર્ય ધારણ કરવા માટે અપૂર્વ જ્ઞાનનો ઉલ્લેખ કર્યો છે. બ્રહ્મચર્યાશ્રમની ઉપયોગિતા કેટલી છે તે એ ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે. વીર્યરક્ષાથી અનેક જાતની શક્તિઓ પ્રગટે છે તથા વીર્યનું કેટલું મહત્વ છે, તે એમાં બહુ સારી રીતે વર્ણન કર્યું છે.

(૮)

“ આંખાની પાછળ ગોટલીથી સ્વાસ્તિત્વ ” એમાં પોતાની પાછળ પોતાનું અસ્તિત્વ રહે એવા ઉપાયો દર્શાવ્યા છે. કબ્બાલિ રાગમાં સ્વાસ્તિત્વ માટે અપૂર્વ કવન કરવામાં આવ્યું છે. ભારતમાં સ્વાસ્તિત્વ માટે પાશ્ચાત્ય દેશીય મનુષ્યો જેટલા પ્રગતિમય વિચારો હાલ પ્રગટ્યા નથી. તેવા પ્રસંગે સ્વાસ્તિત્વ કવનોમાંથી મનુષ્યો સ્વાસ્તિત્વ માટે શિક્ષણ ગ્રહે એવી આશા રહે છે.

“ આત્ર વૃક્ષ પર સાખ અને તે પરથી ગ્રહાતું શિક્ષણ ” એ શીર્ષકવાળા કાવ્યમાં સાખની પેઠે મનુષ્યોએ પાકવું જોઈએ અને મનુષ્યોની સાખ પડે એવા મનુષ્યોએ થવું જોઈએ, તે માટે અપૂર્વ બોધ આપવામાં આવ્યો છે. “ સદ્ગુણોથી પાકો ” એ કવનો હૃદયના ઉભરા-ઝરા છે. “ આત્રસભોગથી જનોની પુષ્ટિ ” એમાં આત્રસના ગુણો વર્ણવ્યા છે.

“ ફળોથી નીચે નમવું ” એ શીર્ષકવાળા કાવ્યમાં નમ્રતા, લઘુતાનું શિક્ષણ લેવા માટે આત્રવૃક્ષના નમનનું દૃષ્ટાંત આપવામાં આવ્યું છે. ફળોવાળા ઉચ્ચ મનુષ્યો નમ્ર બને છે, ઇત્યાદિથી રસિક બોધ દર્શાવ્યો છે. “ અમૃતફલનો સદુપયોગ ” એમાં અન્યો માટે સ્વજીવન જેનું ઉપયોગમાં આવે છે તે સત્ય કર્મયોગી છે, ઇત્યાદિ આશયોને સચોટ અસરકારક કવનોમાં દર્શાવ્યા છે.

“ કાયામાં કાદિન્ય અને પાકામાં નરમાશ ” એ શીર્ષકવાળા કાવ્યમાં કાયા મનુષ્યો અને પાકા મનુષ્યો કોણ ગણાય તેના સ્પષ્ટ ઉદ્દેશ્ય કર્યો છે. “ આત્ર ધર્મ અને તે પરથી ગ્રહાતું શિક્ષણ ” એ શીર્ષકવાળા કાવ્યોમાં રાજ્યધર્મ, પ્રજાધર્મ, દેશધર્મ, સમાજધર્મ, સંઘધર્મ, રાજાનો ધર્મ, ક્ષત્રિયનો ધર્મ, બ્રાહ્મણનો ધર્મ, વૈશ્યધર્મ, શૂદ્રધર્મ, આપદધર્મ, દેશધર્મ, યુદ્ધધર્મ આદિ અનેક ધર્મોનો ઉદ્ગમ કર્યો છે જૈનધર્મ, બૌદ્ધ ધર્મ, વેદાન્તધર્મ, શૈવધર્મ, વૃણવધર્મ આદિ ધર્મોના વિષે સામાન્યતઃ વિચારો દર્શાવ્યા છે. કર્તવ્ય જે જે કરવાં તે કર્તવ્યધર્મને ફરજ કહેવામાં આવે છે તેનું દિગ્દર્શન કર્યું છે. જૈનધર્મનાં લક્ષણો દર્શાવ્યાં છે. બિન્ન બિન્ન ધર્મ બેદે પરસ્પર ધર્મકલેશ ન કરવા જોઈએ તથા મત ધર્મ બેદ ભેદભિજ્ઞતા ધારણ કરવી જોઈએ; એમ સ્વાત્મોદ્ધારોનાં કવનોથી બોધ આપ્યો છે. દાન, શીયલ, તપ અને ભાવ એ ચાર ધર્મનું વર્ણન કરવામાં

(૯)

આવ્યું છે. તત્ત્વરૂપ સ્વાભાવિક ધર્મનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. પ્રવૃત્તિ-ધર્મ, નિવૃત્તિધર્મ, લૌકિકધર્મ, લોકાત્તરધર્મ, ગૃહસ્થધર્મ, સન્યાસધર્મ, આત્મ-ધર્મ, મનોધર્મ, કાયધર્મ આદિધર્મો સંબંધી સ્વોદ્દગારો પ્રકટ કરવામાં આવ્યા છે.

આત્મવૃક્ષના આધ્યાત્મિક બળના શિક્ષણ પરથી “ અધ્યાત્મ બળ ” પ્રગટાવવા સંબંધી અનુભવ કવનોથી બોધ કરવામાં આવ્યો છે. જૈન સંધમાંથી અધ્યાત્મ બળ વિલુપ્તું ચારથી જૈનોની પડતી થઈ એમ દૃષ્ટાંત પૂર્વક બોધ આપવામાં આવ્યો છે. વ્યાવહારિક સર્વ શક્તિવાળા મનુષ્યોએ પરસ્પર એક બીજાની સાથે સંપીને જીવવું અને તે માટે ઐક્ય ધારણ કરવું તેને અધ્યાત્મ બળ કહેવામાં આવે છે. પરસ્પરના આત્માઓનું એકત્વ બળ કરીને જીવનના સર્વ ઉપાયોવડે પ્રતિપક્ષીઓને ટકકર મારી સ્પર્ધા થકી જીવવું એને અધ્યાત્મબળ કહેવામાં આવે છે, જેને અધ્યાત્મ બળ માટે કાળજી નથી તે મૃતક છે. યુરોપ, અમેરિકા, જાપાન વગેરેમાં અધ્યાત્મ બળ ખીલ્યું છે, તે દેશો ક્રોધો જીવે છે. આર્યાવર્તમાં હવે અધ્યાત્મ બળ પ્રગટવા લાગ્યું છે. તેનો નાશ અન્યોથી ન થાય એવા અધ્યાત્મ બળના ઉપાયોમાં સજ્જડ રહેવાની જરૂર છે.

“ જીર્ણત્યાગ નવીન ગ્રહણ ” એ શીર્ષકવાળા કાવ્યોમાં સુધારા માટે અને હાનિકારક રીવાજોના ત્યાગ માટે આતુભવિક ઉપદેશ દેવામાં આવ્યો છે.

“ અપકાર પર ઉપકાર ” એ કાવ્યમાં આંખાની પેઠે અપકાર પર ઉપકાર કરવાનો સદ્બોધ આપ્યો છે. “ દેશ પરદેશમાં અમૃત ફૂલોનો ઉપયોગ ” એમાં સુરસ ફૂલોનો પરદેશમાં ઉપયોગ થાય છે તેનો બોધ આપ્યો છે. ઉપયોગીનું સવત્ર માન થાય છે. ઉપયોગીની સર્વત્ર દેશ પરદેશમાં મહત્તા છે. દર્શાવિતું સુરસકવન કર્યું છે.

“ આશ્રયદાતા ” આંખો આશ્રિતોને આશ્રય આપે છે તેની પેઠે મનુષ્યોએ આશ્રયદાતા બનવું તે સંબંધી હૃદયને વિદ્યુત્તની પેઠે અસર કરનાર ઉપદેશ આપવામાં આવ્યો છે-“ અમૃતરસ ” એ કાવ્યમાં આત્મફલરસને અમૃતરસ તરીકે વર્ણવ્યો છે.

“ આત્મપૂર્ણનાં મંગલ તોરણો ” એ કાવ્યમાં આંખાનાં પર્ણોનાં મંગલ તોરણો કયા કારણે રચવામાં આવે છે તેના હેતુઓ દર્શાવ્યા છે. સહકાર કમયોગી છે.

(૧૦)

“ દરેક સ્ત્રી પુરૂષે કર્મયોગી બનવું જોઈએ એવા સંકેત માટે આત્મ-પરિણાં તોરણો રચવામાં આવે છે. ઇત્યાદિ બોધ આપવામાં આવ્યો છે.

“ દેવો પર અને બાલકો તથા બાલિકાઓના શીર્ષ પર મંજરીનું શો-ભવું ” એ શીર્ષ કાવ્યમાં મંજરી પોતાની શોભા કવે છે તે મનન કરવા યોગ્ય છે, તે નીચે પ્રમાણે:—

જેનાં ફળો આ વિશ્વમાં મીઠાં સકલને લાગતાં,
જેનાં ફળો આ વિશ્વમાં ભક્ષ્યાથકી ભૂખ ભાગતાં;
તેનુંજ પૂર્વે રૂપ હું શોભું ખરેખર મંજરી,
મુજ દેખતાં આશા થતી જગલોકને ફલની ભલી.

૫૬૯

ઇત્યાદિ:—

“ આત્મવૃક્ષ પેઠે તે જન્મ્યા ભલા ” એ કાવ્યમાં એ જીવો જન્મ્યા ભલાનું વિવેચન કરવામાં આવ્યું છે. કેવા રાજ્યો જન્મ્યા ભલા એ બાબતનું સારી રીતે વિવેચન કરવામાં આવ્યું છે. રાજ્યના અધિકારીઓ કેવા હોવા જોઈએ એ વિષયનું સમ્યક્ સ્પષ્ટીકરણ કરવામાં આવ્યું છે. ક્ષત્રિયવર્ગના ગુણકર્મો કેવા હોવા જોઈએ ? તેનું સમ્યક્ વિવેચન કરવામાં આવ્યું છે. બ્રાહ્મણવર્ગ કેવો હોવો જોઈએ તેનું સમ્યક્ વિવેચન કરવામાં આવ્યું છે. ગુણકર્મોથી વૈશ્યવર્ગ કેવો હોવો જોઈએ તેનું સમ્યક્ વિવેચન કરવામાં આવ્યું છે. શૂદ્રવર્ગ કેવો હોવો જોઈએ ? તેનું સમ્યક્ પ્રતિપાદન કરવામાં આવ્યું છે. ધર્મગુરૂઓ કેવા હોવા જોઈએ તેનું અસામાન્ય જુસ્સા-વાળું વર્ણન કર્યું છે.

“ આંખા પેઠે સાધુઓ, સન્ન્યાસીઓ, ફકીરો જન્મ્યા ભલા ” એ શીર્ષક કાવ્યમાં સાધુઓ સન્ન્યાસીઓના ગુણોની દશાનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. તે ખાસ પ્રત્યેક મનુષ્યે વાંચવું જોઈએ એમ ભલામણ કરવામાં આવે છે “ સ્ત્રી વર્ગ સાધ્વીધર્મ ” એ શીર્ષક કાવ્યમાં સ્ત્રીવર્ગની તથા સાધ્વીવર્ગની પ્રગતિની દિશા સૂચવવામાં આવી છે.

“ વક્તાઓ અને લેખકો ” એ શીર્ષક કાવ્યમાં કર્મયોગી વક્તાઓ અને લેખકોનું સ્વરૂપ દર્શાવ્યું છે. વક્તાઓ અને લેખકો વિશ્વમાં શુભશન-કિત્યો પ્રકટાવવા પ્રયત્ન કરે છે, તેઓ શક્તિને ખીલવવા જાહેર ઉપદેશ કરવામાં આવે છે તે નીચે મુજબ.

(૧૧)

શક્તિ પ્રભુનો કાયદો શક્તિ મજાનો દેવતા,
શક્તિ મજાનો ધર્મ છે તેનેજ સમ્યે સેવતા;
શક્તિ વિનાનાં રાજ્ય તેનાં નામ ઇતિહાસે રહ્યાં,
સહુ શક્તિયોના ઐક્યથી મહારાજ્ય શોભાને લહ્યાં. ૭૧૫

ધત્યાદિ અનેક સુવિચારોથી ભરપૂર ઉપદેશ આપવામાં આવ્યો છે.

“ એક ઠેકાણે આંખાનું રહેવું તે પરથી શિક્ષણ ” એ કાગ્યમાં પ્રારબ્ધ કર્મની સુખદુઃખ ભોગવવામાં કારણતા દર્શાવી છે તેમજ પોતાનામાં ગુણો હોય છે તો અર્થાઓ પાસે આવે છે. ગુણીના ગુણો સર્વત્ર ફેલાય છે માટે ગુણવાનું બનવાની જરૂર છે. પોતાની શુભ શક્તિથી પ્રકટાવો તેના પ્રત્યર્થથી પોતાની પાસે આવશેજ, ધત્યાદિ બોધ આપ્યો છે.

“ નહાના ગોટલારૂપ બીજમાંથી આંખાનું મોટું થવું ” એ શીર્ષક કવનોમાં સર્વે પ્રથમ નહાતા હોય છે પશ્ચાત્ મોટા બને છે. મનુષ્ય ઇચ્છે તેવો બની શકે છે. શરીરરૂપ બ્રહ્માંડનો કર્તા આત્મા-ધર્મરૂપ યાને બ્રહ્મ છે. શરીરરૂપ બ્રહ્માંડો અનંત છે. એક બીજમાં શરીરરૂપ અનંત બ્રહ્માંડો છે એમ રૂપકથી અવબોધાવ્યું છે. આત્માઓ ઉપાધિભેદે અનંત છે તેથી શરીર બ્રહ્માંડો અનંત કહેવાય છે. આત્મા ઉન્નતિ કર્મે વિકાસતો વિકાસતો પરમાત્મા બને છે, તો અન્ય જાતની સર્વ મોટાઇઓ પ્રાપ્ત કરી શકે છે જ, ધત્યાદિ બોધ આપવામાં આવ્યો છે.

“ બાલ્યાવસ્થામાં આમ્રવૃક્ષ વાળ્યું હોય તેવું વળે છે ” એ ઉપરથી કેળવણીનો સિદ્ધાંત પ્રસ્પવામાં આવ્યો છે. બાલ્યાવસ્થામાં જેવી કેળવણીની અસર થાય છે તેવી મોટી ઉંમર થતાં કેળવણીની અસર થતી નથી.

બાળક જેવાં કેળવો, તેવાં તે થઇ જાય;

કઠોરાઇ આવ્યા પછી, વાન વળે નહિ બાય; ૭૭૦

સહુગુણ પન્થે વાળવાં, પહેલાંથી નરનાર;

કઠોરાઇ આવ્યા પછી, વાન વળે નહિ બાય. ૭૭૧

મોટી ઉંમર થાવતાં, વાળે તૂટી જાય;

સંસ્કારો બદલાય નહિ, સમજને મનમાં ન્યાય. ૭૭૫

તન મન ધનની શક્તિથી, કેળવશો જનમાત્ર;

પશુ પંખી પણ કેળવો, બનશે ધર્મી ગાત્ર. ૭૭૮

(૧૨)

ધત્યાદિ કેળવણી સંબંધી પ્રગતિમય કવનો લખવામાં આવ્યાં છે, કે જે વાંચવાથી મનુષ્યોને કેળવણી તરફ અભિરૂચિ થયા વિના રહે નહીં.

“ આત્રમાં વિવિધતા અનેકતા ” એ શીર્ષક વિષયમાં આંખાની વિવિધતા અને અનેકતાનું શિક્ષણ કુદ્રત નિયમાનુસારે મનુષ્યોમાં સ્વભાવતઃ છે. વસ્તુ માત્રમાં વિવિધતા અને અનેકતા છે. વસ્તુ માત્ર ધર્મવિરૂપે છે તેથી તેમાં વિવિધતા અને અનેકતા હોય છે. આચારોમાં, વિચારોમાં, ભાષાઓમાં, મનુષ્યોમાં ઇત્યાદિ સર્વમાં વિવિધતા અનેકતા છે.

ભિન્ન ભિન્ન જે છે મતો, વિવિધતા ત્યાં દેખ;

ભિન્ન ભિન્ન દર્શન વિષે, વિવિધતાને પેખ. ૮૦૮

અનેકતાને વિવિધતા, વિણસે રહે ન કાંઈ;

વિવિધતા સહુ દૃષ્ટિએ, નય સાપેક્ષે કયાઈ. ૮૦૯

શ્રમર, ગુરૂ, ધર્મસંબંધી, સમાજ સંબંધી, રાજ્ય સંબંધી વિ-
શ્વમાં સર્વ મનુષ્યોના ભિન્નભિન્ન વિચારો છે. તેથી મત સહિષ્ણુતા ધારણ
કરવાની જરૂર છે. ભિન્નતા અને વિવિધતાનો અંત આવતાં જગતનો અંત
આવે એમાં શંકા નથી. ઇત્યાદિ યોધનાં કવનો રસથી છલકાઈ જતાં અવ-
લોકવામાં આવે છે.

“ કુમળાં પાનતું હસવું અને ખરતાં પાનની શિખામણ ” મનન
કરવા યોગ્ય છે. પીપળા પાન ખરત હસતી કુપળીયાં, મુજ વીતી
તુજ વીતશે, ધીરી બાપલીયાં. એમાં કહેવામાં આવ્યું છે કે—

સહુનો વારો આવતો, મત્સ્ય ગલાગલ ન્યાય;

આનન્દ વા શી ? દિલ્ગીરી, કરવી મનમાં બાય. ૮૧૭

ત્રણ અવસ્થા સર્વની, કોઈ ન કરશો ગર્વ.

પડતાં હસશો નહીં, લહે અવસ્થા સર્વ. ૮૫૬

“ આંખાને કાપનારાઓ વગેરે પ્રતિ આંખાની ઉક્તિ ” એ વિષયમાં
આંખાએ પોતાને કાપનારાઓ વગેરે પ્રતિ જે જે યોધવચનો કહ્યાં છે તે ખરે-
ખર વિચારણીય છે.

“ આંખા પર સાકરીઓ આવવો ” એ વિષયના કવનોમાં આત્મવીર્ય,

(૧૩)

દેહવીર્ય. મનોવીર્યની રક્ષા કરવા માટે અપૂર્વ બોધ કરેલો અવબોધાય છે. વીર્યદિમાં જે જે વિકારો થાય છે તેને સાકરીયા પેઠે વર્ણવીને મનુષ્યો સાકરીયાથી બચે એવા ઉપાયો જણાવ્યા છે. જેમકે—

બાલ લગ્નથી દેહ વીર્યમાં, અનેક દોષો ઝટ પ્રકટાય;
કળ બેસે એવા જે હેતુ, બાલમૈથુને વિષ્ણુસી જાય. ૮૯૮
સાકરીયો પ્રકટયાથી જેવી, આમ્રજોની આશ રખાય;
તેવી સંતાનોમાં જાણો, વંશ તંતુઓ વિષ્ણુસી જાય. ૮૯૯
બ્રહ્મચર્ય ગુરુકુળને સ્થાપો, ઉર્ધ્વ રેત બ્રહ્મચારી બેશ;
પ્રકટાવો આબાદી માટે, જેથી નાસે સમજા કલેશ. ૯૦૦

ધર્મ્યાદિ ઉપયોગી અસરકારક કવનોની રચના દેખવામાં આવે છે. માટે સુસ વાચકોએ તે વિષય અવશ્ય વાંચવો જોઈએ.

“ સમજા સપક્ષવાળા આંખાનું ઉલુ રહેવું અને નિર્બલ પક્ષનું પકવું ” એ વિષયમાં સમજા સપક્ષવાળાઓ વિશ્વમાં જીવી શકે છે અને નમજા પક્ષવાળા મરણ શરણુ થાય છે. ‘ જે મનુષ્યો સમજા છે તે વિજય મેળવે છે. ઋગ્વેદમાં આર્યોના યુદ્ધનું વર્ણન આવે છે. રશિયા માંગોલિયા તરફના તે ઋષિયો, આર્યો સમજા હતા તેથી તેઓએ હિંદુસ્થાનના રાજાઓને સ્વારીઓ કરી જીતી લીધા અને પોતે બારતના માલીક થયા—ભારતવાસી ક્ષત્રિઓ પર હુલુ સિથિયન વગેરે ઉત્તર દેશની જાતિયો ચઢી આવી. તે બળવાન હતી તેથી તેણે ક્ષત્રિયોને હરાવી જીતી લીધા—પશ્ચાત્ રજપુતો ઉપર મુસલમાનોએ સ્વારીઓ કરી અને રજપુતોને તાબેદાર બનાવ્યા. મુસલમાનોને ખ્રિસ્તી પ્રજાએ જીતી લીધા. ધર્મોમાં પણ સમજા ધર્મ છે તે નિર્બલ ધર્મ પર વિજય મેળવે છે. માટે સર્વ પ્રકારની શક્તિયોવાળા બનવું જોઈએ એવો ઉપદેશ દેવામાં આવ્યો છે. જેમ કે,

સમજા રહેવું સર્વ વાતમાં, ધર્મ મઝાનો એ છે સાચ;
આગળ પાછળ સમજા પક્ષી, કદિ ન આવે ઉઘ્ઘી આંચ. ૯૦૫
સમજા સમજા પક્ષેવાળા, કરતા તે ન્યાયજ કહેવાય;
શત્રુ મધ્યમાં સમજા જીવે, નમજાને સમજા ખૈ જાય. ૯૧૨
શક્તિ એજ છે સત્ય કાયદો, નિર્બળતાજ અધર્મ વિચાર;
શુષ્ક જ્ઞાનીઓ જડ લોકોને, પડે નહિ સમજણ કંઈ સાર. ૯૧૬

(૧૪)

શક્તિમંતનાં રાજ્યાદિક છે, સખળા પક્ષે થાતી જીત;
નિર્બલ નિર્બલ પક્ષોવાળા, સખળાથી પામે છે બીત. ૯૧૭

સખળાને સૂજે છે સર્વે, સર્વે શક્તિયો પામે ભાઈ;
બુદ્ધિસાગર શકત જનોની, જગમાં સર્વે કરે સગાઈ. ૯૨૨

વ્યાવહારિક, આધ્યાત્મિક શક્તિયો એજ શક્તિજીવન છે. વ્યાવહારિક ધાર્મિક જીવનશક્તિયોની વૃદ્ધિ અને તેની રક્ષા એજ ધર્મ છે. એ ધર્મથી જોઓ વિમુખ થાય છે, તેઓ અશક્ત, ગુલામ, દાસ થાય છે, માટે શક્તિયોનો ઉપદેશ આપવામાં આવ્યો છે.

“ શુદ્ધ હવા લેવાની અને અશુદ્ધ હવા કાઢીને જીવવાની આંખાની કળાશક્તિ ” એ વિષયમાં જીવનશક્તિયોને ગ્રહવાનો તથા મરણ વિચારોને દૂર કરવાનો ઉપદેશ દેવામાં આવ્યો છે. જેમકે—

જીવનના સુધારા જે જે, જીવન હેતુઓ તાળ જેહ;
ગ્રહો તેહને ખીળ ત્યાગો, સર્વોન્નતિ શિક્ષા ગુણજેહ. ૯૨૯

દેહજીવન ને મનોજીવનના, હેતુઓ ગ્રહવા જપકાર;
દેશ કોમ ને રાજ્ય ઉદ્ધવના, જીવનના હેતુ લ્યો સાર. ૯૩૨

ધર્મ્ય વિચારો ને આચારો, ગ્રહવા યુક્તિ પ્રયુક્ત્યા સર્વ;
ઝેરી હવા સમ વ્યસનો દુર્ગુણ, તથા ત્યાગવો જૂઠો ગર્વ. ૯૩૩

શક્તિ વિનાના જેહ રીવાજો, જૂના પણ કરવા ઝટ દૂર;
શક્તિ સહિત જે નવા રીવાજો, ગ્રહો સ્વોન્નતિ ખતો હજૂર. ૯૩૪

“ આંખાની પેઠે નવીન શક્તિયો ગ્રહવી ” એ વિષયમાં શક્તિ ગ્રહણ માટે અપૂર્વ વિચારોનો પ્રવાહ વહેતો અનુભવાય છે. ખાલક અને ખાલિકાઓને ઉપયુક્ત બાબતનું ખાસ શિક્ષણ આપવાની જરૂર છે. તેમાં સૂક્તો અપૂર્વ છે. જેવાં કે—

ખાયલા સુસ્ત નહીં રહો, બોલે બોર વેચાય;
અન્યોતણી સ્પર્ધા વિષે, શક્તિવણ ન જવાય. ૯૪૬

યુક્તિ કળાઓ કેળવી, આત્મખળ ધરો ખેશ;
જીવીએ ને જીવાડીએ, દેશ કોમ હમેશ. ૯૪૭

(૧૫)

સ્વાતંત્ર્યાદિક શક્તિયો, ધર્મરૂપ ગણાય;
તેના વિના જ અધર્મ છે, ગ્રહવો ધર્મ સદાય. ૯૫૯

સર્વ પ્રકારના જીવનની, શક્તિયોના ઉપાય;
બાહ્યાંતર તે ધર્મ છે, ધરજો તે ચિત્તમાંહ. ૯૬૧
ધત્યાદિ.

“ આંખાની ત્રણ અવસ્થા પરથી શિક્ષણ ” એ કવનોમાં ત્રણ અવસ્થાનું રસિક આનુભવિક વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. તેમાં યૌવનવયની અત્યંત ઉપયોગિતા જણાવી છે. યુવક વયનું રસીલું વર્ણન ખાસ વાંચવા જેવું છે. “ વૃદ્ધાવસ્થા મૃત્યુ ” એમાં વૃદ્ધાવસ્થાનું કંઈક રસમય વર્ણન અવલોકાય છે. “ સંગતથી આરામ ” એ કવનોમાં વૃદ્ધાવસ્થાની ઉપયોગિતા કંઈ દિશાએ છે તેનું સ્વરૂપ દર્શાવ્યું છે.

“ આત્રવૃક્ષની પાછળ સંતતિ ” એ શીર્ષક કવનોમાં સ્વાત્મ પાછળ સ્વસમાન મનુષ્યોને પ્રગટાવવાની શિક્ષા દર્શાવી છે. જેમકે—

સહવિચારો પ્રવૃત્તિયો, પરંપરા વહનાર;
ખીજો પાછળ રાખીએ, ફળ એજ નિજધાર. ૧૦૨૦

પાછળ સંતતિ હેતુઓ, વહે તેવા ઉપાય;
ધારણ કરવા ઉઘમે, કુદ્રતનો એ ન્યાય. ૧૦૨૩

નિજ પાછળ નિજ ધર્મનાં, સંતતિ ખીજો જેહ;
કોટિ ઉપાયે રક્ષવાં, શિક્ષા સદૃશુલ જેહ. ૧૦૨૪

લોકાનુગ્રહ કારણે, નિષ્કામી જે સંત;
તે પણ એ બ્યવહારને, આદરતા શુભવંત. ૧૦૨૬

ધત્યાદિ બોધને આચારમાં ચૂકનારાઓ સત્ય ધર્મીઓ છે, ધત્યાદિ અવ-
બોધાય છે.

“ એકના નાશમાંથી અનેકની ઉત્પત્તિ ” એકના નાશમાંથી અનેકની ઉત્પત્તિ પોતાની પાછળ થાય એવી શુભ પ્રવૃત્તિયો સેવવા માટે સમ્યક્ કવનો લખવામાં આવ્યાં છે. જેવાંકે—

નિજની પાછળ થાય અનેક, ધારો એવો ટેક વિવેક;
ધર્મ વિચારાચારે એમ, વંશ પરંપર કારકલેખ. ૧૦૩૪

(૧૬)

શુભમાં એક વિષેથી અનેક, પ્રગટે એવો જાણુ વિવેક;
સર્વ મનુષ્યો એવું ચ્હાય, ગુપ્ત રહસ્યો વિરલા પાય. ૧૦૩૬

પૌતાની પાછળ ધર્મ શક્તિમય સર્વ વિચારો અને પ્રવૃત્તિયો વહે
એવા એકમાંથી અનેક પ્રગટે એવી દૈવી શક્તિયોવાળા પ્રગટાવવા માટે ખાસ
હાર્દિક કવનો છે.

“ સન્નનનનું સર્વે, સારા ઉપયોગમાં આવે છે ” એ વિષયમાં સન્નનન-
વત્ આત્મભોગી થવાની આવશ્યકતા દર્શાવી છે. તેમાંનાં પદો મનન કરવા
લાયક જેવાં છે. જેવાંકે—

આંખા જેવો આત્મભોગી થૈ, જગમાં જીવન કર પ્રચાર;
સ્વાર્થે પરમાર્થો કરવા સહુ, જીવ્યાનો તુજને અધિકાર. ૧૦૪૬

સ્વાંગો સર્વે ખપમાં આવે, એવો થાજે પૂર્ણ ઉદાર;
લક્ષ્મી સત્તા વિદ્યાદિકનો, શુભોપયોગી થા નિર્ધાર. ૧૦૫૪

ધર્માર્થે વાપરજો સર્વે, પાછળ પણ એવો ઉપયોગ;
કરજો માનવ-શુદ્ધ ભાવથી, નિરાસક્તિએ કરવો ભોગ. ૧૦૫૫

નિરાસક્તિથી ખંધ નહીં છે, આસક્તિથી થાતો ખંધ;
નિરાસક્તિ પ્રગટે છે જ્ઞાને, અજ્ઞાને માનવ છે અંધ. ૧૦૫૭

નિરાસક્તિપણે જે આત્મભોગી બને છે તે સર્વોત્કૃષ્ટ કર્મયોગી છે. આ-
સક્તિ વિના સર્વ કર્તવ્ય કર્મો કરતાં ખંધ થતો નથી, ઇત્યાદિનાં સરસ કવનો
વાંચવા જેવાં છે.

“ અમર નામના ” જેઓ પરમાર્થી બને છે તે અમર નામ કરે છે
એમ પ્રયોક્ષ્યું છે. જેમકે—

બની ભકત શરા કરી નામનાઓ, બની દાની ત્યાગી તજી કામનાઓ;
બક્ષોમાં સદા ભાગ ભેતા વિવેક, કરે કામ સારાં સદા ટેક નેક ૧૦૬૬

કરી સ્વાર્થેણી જે મર્યા ભાગ્યવંતા, કરી નામના તેજ જીવ્યા મહંતા;
બની કર્મયોગી કર્યાં કામ સારાં, વિવેકી બની કાજ ત્યાગ્યાં નકારાં. ૧૦૬૫

સ્વાર્થેણી કરતાં રહેતાં નામ, બનતાં યોગી મન નિષ્કામ;

સખો માનવ જગમાં નામ, સ્વાધિકારે કરતાં કામ.

૧૦૭૧

(૧૭)

પરમાર્થ જીવન જેઓ ગાળે છે તેઓ પ્રભુ જીવનમય બની અમર નામનાઓ કરે છે.

“ આત્મવૃક્ષ ભૂમિના રાજ્ય પ્રજાને આશીર્વાદ ” એ શીર્ષકકવનોમાં ગુરૂશ્રીએ રાજ્ય પ્રજાને આશીર્વાદ આપ્યો છે તે વાચક લાયક છે.

શ્રીમત્ સયાજીરાવ છે, તૃપતિ વિવેકી ગુણભર્યા,
દેશાભિમાની રવિસમા, નિજ તેજથી જ અત્યંત
વિદ્યા પ્રચારક ભુભુજેમાં, સર્વથી જે અમણી,
સ્વાતંત્ર્યને પ્રસરાવવા, જેની પ્રવૃત્તિ શુભ ગણી. ૧૦૯૭
વર્ષે અઢારો નીતિથી, ચાલે જ રાજ્યપ્રતાપથી,
ન્યાયાલયોમાં ન્યાયને, આપે સુનીતિ છાપથી;
નિજ જન્મભૂમિ દેશના, રાજ્ય વિષે છે ગુણ ધણા,
રાજ્ય સયાજીરાવમાં, ગુણગણતણી ના કંઈ મણા. ૧૦૯૮
વર્ષે અઢારો પ્રગતિના, પન્થે વહે છે શક્તિથી,
સર્વે મનુષ્યો શાંતિમાં, રહેતા પ્રભુની ભક્તિથી;
શ્રીમત્ સયાજીરાવ પર, ગ્રેમે ભરેલી છે પ્રજા,
જેની કંઈલા દષ્ટિથી, અપરાધીની ટળતી સજા. ૧૦૯૯

સંવત ૧૯૬૪ ના ચૈત્ર સુદિ ચોથના દિવસે જેનાચાર્યશ્રી બુદ્ધિસાગરજીસુરિ વડોદરામાં વિરાજતા હતા. તત્સમયે શ્રીમત્ સયાજીરાવ ગાયકવાડ સરકારનું વ્યાખ્યાન માટે આમંત્રણ થવાથી આચાર્યશ્રીજીએ ગાયકવાડ સરકારના લક્ષ્મી વિલાસ રાજ્ય મહેલમાં હજારો સત્તાધિકારિયો, વિદ્વાનોની સમક્ષ “ આત્મોન્નતિ ” એ વિષય પર પોણામે કલાક પર્યંત વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું. તે વ્યાખ્યાનને પાદરાના વકીલ ત્રીભોવનદાસ દલપતે ઈંગ્લીશ ભાષામાં પુસ્તકાકારે છપાવ્યું છે. ગાયકવાડી રાજ્યના સુખાઓ, સરસુખાઓ, વહીવટદારો, મુન્સિફ વર્ગ, ડેપુટીઓ વગેરેને આચાર્ય શ્રી અનેક વિષયોનો બોધ આપે છે, અને અઘાપિ પર્યંત આચાર્યશ્રીનો ગાયકવાડી રાજ્યમાં વિશેષતઃ વિહાર થયો છે, અને તેમણે ગાયકવાડી રાજ્યના તાલુકાઓમાં, ગામડાઓમાં ધાર્મિક, સામાજિક, નૈતિક અને કેળવણી વગેરે સંબંધી સંકડો-હજારો વ્યાખ્યાનો આપ્યાં છે. શ્રીમત્ સયાજીરાવ ગાયકવાડના અનેક ગુણોનો સાક્ષાત્ તથા પરપરાએ પરિચય થએલો હોવાથી તથા પોતાની જન્મભૂમિના રાજ્ય હોવાથી વિજયપુર વૃત્તાંત નામના પુસ્તકમાં પણ તેમણે શ્રીમત્ સયાજીરાવના

(૧૮)

ગુણોની, કાર્યોની સ્તુતિ કરી છે. નિષ્કામ પ્રેમથી તેમની કરેલી સ્તુતિમાં પ્રેમ વગેરેનો ઝગકાટ સમ્યક્ દેખાય છે. પૂજ્ય આચાર્ય ગુરૂશ્રીએ પ્રજાને નીચે પ્રમાણે આશીર્વાદ આપ્યો છે.

અમ જન્મભૂમિ સધુઓ યોગી દુકારો ત્યાગીઓ,
નિજ આત્મશુદ્ધિ ઝટ કરો શાંતિ લહો વૈરાગીઓ;
બાલો યુવાનો વૃદ્ધ સહુ શાંતિ મઝાની પામશો,
ચંદતી કળાથી સહુ જનો પ્રગતિશિરે સ્થિર ઝામશો. ૧૧૦૩

અમ જન્મભૂમિ દેશમાં પશુઓ બલી શાંતિ લહો,
પંખી લહો શાંતિ ધણી વનરાજીમાં શાંતિ રહો;
શુભ માનીઓ પ્રકટો ધણા સાધુ મહન્તો યોગીઓ,
શુભ દાનીઓ પ્રગટો ધણા શ્રી કર્ણ જેવા ભોગીઓ. ૧૧૦૪

કવિયો વડે શોભી રહો અમ જન્મભૂમિ જમકરી,
વિદ્વાન પ્રકટો ક્ષત્રીઓ, વૈશ્ય પ્રજાઓ સુખ કરી;
નન્દન સમે શોભી રહો અમ દેશ ધર્મ સમૃદ્ધિથી,
શુભ શક્તિયો પ્રકટયા કરો, દૈવી જનોની વૃદ્ધિથી. ૧૧૦૫

x x x x
x x x x

અમ જન્મભૂમિ દેશ તું સહુ દેશ શિરપર માનજો,
અમ જન્મ ભૂમિ માત !!! તું લીલા ભરી બહુ વાવજો. ૧૧૦૬

પૂજ્ય આચાર્યશ્રીએ જન્મભૂમિ ગુજરાત દેશ માટે હૃદયના જે ઉદ્દેશો કાઢ્યા છે. તે શુભાશીર્વાદ રસથી છત્રકાષ્ઠ ભય છે, જન્મ ભૂમિપ્રેમ, દેશપ્રેમ. જન્મભૂમિ દેશની પ્રગતિની અભિલાષાઓ કેટલી બધી છે ? ભાવનાઓની સાથે તેમણે સ્વદેશના સર્વ લોકોની ઉન્નતિ માટે હજારો બ્યાખ્યાનો આપ્યાં છે. જૈન હિંદુ મુસલમાન વગેરે સર્વ લોકોને તેમણે કેળવણીના બ્યાખ્યાનો વગેરેથી ચેતાવ્યા છે.

રાજ પ્રજાના ઐક્ય માટે તેમના નીચે પ્રમાણે ઉદ્દેશો છે.

રાજ પ્રજાના ઐક્યમાં પરમાત્મશક્તિ મર્જતી,
રાજ પ્રજાના ઐક્યથી શક્તિ પ્રજ્વલતા સર્જતી;

(૧૬)

રાજા પ્રજામાં ઐક્ય હો નહિ બિન્નભાવ રહે કદા,
એવી પ્રભુને પ્રાર્થના સામ્રાજ્ય માટે સર્વદા.

૧૧૦૧

ધર્માચાર્યોમાં ધાર્મિક ભાવનાની સાથે આવી રાજા પ્રજાના ઐક્યની અને તેની સાથે સમાજ દેશ સંધની સમષ્ટિ પ્રગતિ વડે સર્વ વિશ્વની પ્રગતિ કરવાની ભાવનાઓ પ્રગટે એ ખરેખર અભિનંદનીય છે. રાજા પ્રજાના ઐક્ય વિના રૂઝિઆના ધુરા હાલ થયા એ કોણ જાણતું નથી. રાજા પ્રજાના ઐક્યથી ખિટીશ રાજ્યમાં પરમાત્મ શક્તિઓ ગાળે છે. સર્વત્ર સર્વ દેશોમાં રાજા પ્રજાના ઐક્ય માટે ગુરૂશ્રીએ પરમાત્માને પ્રાર્થના કરી છે. ધર્મગુરૂઓનું કર્તવ્ય છે કે રાજા પ્રજામાં ઐક્ય રહે એવો ઉપદેશ દેવો અને તેની સાથે સર્વ શુભ ધર્મોની રક્ષા કરવી. ગુરૂશ્રીએ આ કાલ્યમાં તે બાબતની સર્વ દિશાઓ જણાવી છે.

“ આત્મવૃક્ષ પ્રતિ સ્વાત્મોદ્ગાર ” એ વિષયમાં ગુરૂશ્રીએ પોતાનું હૃદય રેડ્યું છે. તેનું વિવેચન કરતાં એક અંથ થઇ જાય તેમ છે. માટે અત્ર તત્સંબંધી વિશેષ લખી શકાય તેમ નથી, તો પણ તેની દિશા દર્શાવવામાં આવે છે.

ગુરૂશ્રીએ બે પ્રકારના સહકાર બોધ્યા છે ૧ દ્રવ્ય સહકાર. ૨ ભાવ સહકાર. દ્રવ્ય સહકારો પોતાના આત્માની ઉન્નતિમાં જે જે હેતુઓ છે તે સર્વે જણાવ્યા છે. આત્માને ભાવ સહકાર કહ્યો છે. ચાનાદિ શક્તિમય આત્મા બ્રહ્મસ્વરૂપ છે, તેને સહકારનું રૂપક આપ્યું છે. આત્માથી બિન્ન બિન્નપણે સહકાર છે. બ્રહ્મ ચાનીઓ બ્રહ્મને સહકાર માને છે. બાહ્ય સહકાર જે વૃક્ષરૂપ છે તે પણ જીવરૂપ છે. બ્રહ્મરૂપ છે. તેથી સહકારના અનેક અર્થો થાય એમાં કાંઈ આશ્ચર્ય નથી.

ગુરૂશ્રીનું જન્મસ્થાન વિજાપુર છે. અમદાવાદની બાગેળે કણબીઓનો મકા છે તેમાં શિવ પિતા અને અંબામાતાથી તેમનો જન્મ થયો હતો. કુર્મક્ષત્રિય જાતના તેઓના વંશજો હતા. શુકસ્થ દશામાં તેમનું કુટુંબ સુખી હતું. હાલ પણ સુખી છે. તેમને સંસારીપણામાં બે ભાઈ અને બે બેનો હતી. તેમના પિતા ખેતીનો ધંધો કરતા હતા. ગુરૂશ્રીનું સંસારીપણામાં બહેચરદાસ નામ પાડવામાં આવ્યું હતું. સાત આઠ વર્ષની ઉંમરે તેમને ત્રીભાલીવાડામાં ધનેશ્વર મહેતાની નિશાળમાં ભણવા બેસાડ્યા હતા. આંક

(૨૭)

શીખ્યા બાદ સરકારી ગુજરાતી શાળામાં દાખલ થયા હતા. તેમણે છઠ્ઠા ધોરણ પૂર્વે અભ્યાસ કર્યો હતો. છઠ્ઠા ધોરણમાં ખીજ નંબરે પાસ થયા હતા. દરેક ધોરણમાં પહેલા અગર ખીજ નંબરે પાસ થયા હતા. છઠ્ઠા ધોરણના વિદ્યાર્થીઓમાં તેઓ આગેવાન હતા. તેમના મિત્રોને ભણવા ગણવામાં સહાય કરતા હતા. ગુજરાતી ત્રીજા ધોરણમાં જ્યારે તેઓ અભ્યાસ કરતા હતા ત્યારે તેઓએ જન વિદ્યાશાળામાં રવિદાસ શાસ્ત્રી પાસે જૈનધર્મ સૂત્રોનો અભ્યાસ શરૂ કર્યો હતો. ધાર્મિક શ્રદ્ધા ભક્તિના ગુણોથી આકર્ષાઈ ને દોશી-નથુભાઈ મંછાવદે તેમને પોતાને ઘેર જમવા વગેરેની યોજના કરી. બાલ્યાવસ્થાથી તેમના મનમાં ઉન્નતિના વિચારો પ્રગટવા કરતા હતા. ખંત, ઉદમ ચીવટથી તેઓ શાળામાં પાસ થયા, ત્યારબાદ રીખવદાસ અમુલ્ય વકીલની દુકાને રહી કેટલોક તે દિશાનો અનુભવ મેળવ્યો. ઇશ્વરલાલ દુર્લભરામ દેશાઈ પાસે તેમણે સંસ્કૃત પહેલી પુસ્તક પૂર્ણ અભ્યાસ કર્યો. બાલ્યાવસ્થામાં તેઓ દરરોજ કસરત કરતા હતા, અને છઠ્ઠા ધોરણમાં કસરતમાં તેમણે ધનામ મેળવ્યું હતું. પંચ પ્રતિકમણ, નવ સ્મરણ, સિંદુર પ્રકરણ, જીવ વિચાર, નવ તત્ત્વાદિક શોભન સ્તુતિ વગેરેનો છઠ્ઠા ધોરણના અભ્યાસની સાથે અભ્યાસ કર્યો. તેઓ પ્રાતઃકાળમાં વહેલા ઉઠતા હતા. કાળજીથી અભ્યાસ કરતા હતા. કૃષિકર્મને લગતું શિક્ષણ મેળવ્યું હતું. પારખની દુકાને બેસી સરાશીનામા વગેરેનો અનુભવ મેળવ્યો હતો. તેમના પિતા જે ખાડીયું ખેતર વાવતા હતા-તે પાસેના ખેતરમાં ગુરૂ આંખો હતો. તેમના બાળમિત્રો સાથે તેના પર ચઢીને-અનેક રમતો રમતા હતા. છઠ્ઠા ધોરણનો અભ્યાસ છોડ્યા બાદ ભવિષ્યમાં કંઈ લાઘવ-કંઈ વૃત્તિ લેવી તે સંબંધીના તેમના મનમાં અનેક વિચારો આવતા હતા. તેનો નિવેડો તેમણે તે આંખા નીચે બેસી કર્યો હતો અને સંસ્કૃત ભાષામાં વિદ્વાન્ થવા નિશ્ચય કરી, તેમણે દોશી નથુભાઈ મંછાવદેને પોતાનો દૈનિક સંકલ્પ જણાવ્યો. દોશી નથુભાઈએ તેમને તેમના વિચારોમાં સાહાય્ય કરી. સં. ૧૯૫૨ ની સાલમાં તેઓ આજ્ઞેલ ગામમાં જતિશ્રી ગણપત સાગરજીના શિષ્ય બાપુલાલને ત્યાંના સંઘના આગ્રહથી ભણાવવા ગયા. ત્યાં તેમણે યતિજી-ગોરજીના અનેક મંત્રો વગેરેના ગ્રંથો જોયા. તેમણે ધાર્મિક અભ્યાસ આગળ વધાર્યો. ત્યાં આવતા અનેક યતિયો, સાધુઓનો સમાગમ કરી પિતૃયથી અનેક વિદ્યાઓ આપનારો પ્રાપ્ત કરી. વિજયપુરના યતિશ્રી અમૃત વિજયજીએ તેમને કેટલાક અનુભવો આપ્યા. સં. ૧૯૫૪ ની સાલમાં મુનિરાજશ્રી કપૂરવિજયજી અને

(૨૬)

તેઓ મેસાણામાં રાજરામ શાસ્ત્રી પાસે ન્યાયનો અભ્યાસ કરવા ગયા. ગુરુમહારાજશ્રી રવિસાગરજીની સહાયથી તેમણે તર્કસંગ્રહાદિ ગ્રંથોનો અભ્યાસ કર્યો. હૈમલધુ પ્રક્રિયા, હૈમલધુ વૃત્તિ વગેરેનો અભ્યાસ કર્યો. ગુરુશ્રી રવિસાગરજી મહારાજનો પ્રેમ સંપાદન કરી તેમણે તેમની પાસેથી અનેક અનુભવો પ્રાપ્ત કર્યા. તેમની વચન સિદ્ધિનો આશીર્વાદ પ્રાપ્ત કર્યો. મેસાણામાં આવનાર અનેક સાધુઓનાં ચરિત્રો અવલોક્યાં તથા તેમના વિચારોને અનુભવ્યા. પશ્ચાત્ સં. ૧૯૫૬ ની સાલમાં તેઓ પોતાના મિત્ર મોહનલાલ દોલતરામની તબિયત સુધારવા માટે પાલીતાણે ગયા, ત્યાં ચાર માસ લગભગ રહ્યા. તે પ્રસંગે તેમણે તીર્થ અને તીર્થયાત્રીઓ વગેરે સંબંધી અનેક અનુભવો મેળવ્યા. પશ્ચાત્ તેમણે સં. ૧૯૫૭ ના મૃગશીર્ષ ત્રીજના રોજ પાલનપુરમાં ગુરુશ્રી સુખસાગરજીને વાંદવા મયા. સં. ૧૯૫૬ માં પોતાનાં માતા અંબા અને પિતા શિવ મરણ પામ્યાં. ત્યારથી તેઓ વૈરાગી બન્યા હતા. પરણ્યાનો તો તેમણે સં. ૧૯૫૪ ની સાલથી ત્યાગ કર્યો હતો. પાલનપુરમાં શ્રીહીરવિજયસુરિના ઉપાશ્રયમાં તેમણે દીક્ષા લેવાનો માગસર સુદિ પાંચમની રાત્રે દૃઢ નિશ્ચય કર્યો અને માગસર સુદિ છઠ્ઠના રોજ મહામહોત્સવ પૂર્વક ગુરુશ્રી સુખસાગરજી પાસે ત્યાગની દીક્ષા લીધી. દીક્ષા લેવાની સાથે ચાણોદના જગન્નાથ શાસ્ત્રી પાસે મુકાવળી તથા કાવ્યનો અભ્યાસ શરૂ કર્યો. પહેલું ચોમાસું તેમણે સં. ૧૯૫૭ ની સાલમાં સુરત ક્યું, સં. ૧૯૫૮ ની સાલનું પાદરામાં ચોમાસું ક્યું. સં. ૧૯૫૯ નું માણસામાં ચોમાસું ક્યું. સં. ૧૯૬૦ નું મેસાણામાં ચોમાસું ક્યું. ૧૯૬૧ નું વિળપુરમાં ચોમાસું ક્યું. સં. ૧૯૬૨ નું અમદાવાદમાં ચોમાસું ક્યું. સં. ૧૯૬૩ નું સાણદમાં ચોમાસું ક્યું. સં. ૧૯૬૪ નું તેમણે માણસામાં ચોમાસું ક્યું. સં. ૧૯૬૫ નું ચોમાસું તેમણે અમદાવાદમાં ક્યું. સં. ૧૯૬૬ નું ચોમાસું સુરતમાં ક્યું. સં. ૧૯૬૭ નું ચોમાસું તેમણે મુળાસુ શહેરમાં ક્યું. સં. ૧૯૬૮ નું ચોમાસું તથા સં. ૧૯૬૯ ની સાલનું ચોમાસું અમદાવાદ શહેરમાં ક્યું. તે સાલમાં અપાડ વદિ બીજના રોજ મહાસુર શ્રી સુખસાગરજીએ કાલ કર્યો. સંવત્ ઓમશક્તિ સિંચેરમાં તેઓ શ્રી પેથાપુર પધાર્યા. પેથાપુરના સંઘના આચાર્યશ્રી વેસજ અનેક શહેરો ગામેના સંઘના આચાર્યશ્રી સં. ૧૯૭૧ ના માગસર સુદિ ૧૫ ના રોજ તેમને તેમના ગુરુની પાટપર આચાર્ય પદનીથી નિરાજમાન કર્યા. સં. ૧૯૭૦ નું ચોમાસું તેમણે માણસામાં ક્યું. સં. ૧૯૭૧ ની સાલનું ચોમાસું તેમણે પેથાપુરમાં ક્યું. સં. ૧૯૭૨ ની સાલનું ચોમાસું તેમણે

(૨૨)

વિજ્ઞપુરમાં ક્યું. સં. ૧૯૭૩ ની સાલનું ચોમાસું પેથાપુરમાં ક્યું. સં. ૧૯૭૧ ની સાલથી કર્મયોગ પુસ્તક લખવાના અતિ પરિશ્રમથી તેમને જીર્ણ બ્વર લાગુ પડ્યો હતો. સં. ૧૯૭૩ ની સાલમાં તે દૂર થયો છત્તાદિ કારણોથી તેમનાં ચોમાસાં આ સાલોનાં આ ભૂમિનાં ભાગ્યે યયાં છે. દરેક ચોમાસામાં તેમની સાથે સાધુઓ હતા. જે જે શહેરોમાં ચોમાસાં કર્યાં ત્યાં તેમણે ઉપદેશ આપી અનેક સુધારા કરાવ્યા છે, સુરતમાં સાધુ સંમેલનમાં તેમણે ભાગ લીધો હતો. મુખ્યાલના ચોમાસામાં મુખ્યાલના સંધનું એક્ય તુટવાના પ્રસંગે તેમણે સમય સૂચકતાથી કામ લઈ જૈન સંધનું એક્ય જળવ્યું હતું. વિહારમાં અગર ચોમાસામાં બે કલાક ઉપદેશ, ત્રણ ચાર કલાક પુસ્તક વાચન, જાહેર ભાષણ, પુસ્તક લેખન, કર્મક્રિયા પ્રવૃત્તિ, ધ્યાન પ્રવૃત્તિ વગેરે આત્મ જીવનનો પરમાર્થ ઉપયોગ કરવામાં ગુરૂ અપ્રમત્તપણે વર્તે છે. તેમના ત્યાગી સાધુ શિષ્ય ધણા થાય છે, ગચ્છના સાધ્વીઓ ગામોગામ ફરી ચોમાસું કરી ઉપદેશ આપે છે. આજ સુધીમાં તેમણે પચાસના આશરે ગ્રંથો લખ્યા છે. માણસાના ઠાકોર, વરસોડાના ઠાકોર વગેરે ઠાકોરો, રાજાઓ તેમનો ઉપદેશ શ્રવણ કરી, તેમને સાદું સન્માન આપી પૂજે છે. તેમના પ્રતિપક્ષીઓ વચ્ચે તેઓ નિર્ભયપણે ઉભા રહી કાર્ય કરે છે. તેમના વિચારો તથા તેમના આચારોના તથા આત્માના અનેક રાગી ભક્ત શ્રાવિકાઓ છે. ગુજરાત દેશમાં તેઓ જૈન હિંદુ વગેરેમાં કોમમાં ધણા પ્રસિદ્ધ છે. તેઓ ભેદભાવ રાખ્યા વિના સર્વ જાતના મનુષ્યોને આત્મ સમાન ગણી ઉપદેશ આપે છે. બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, અને ઢેક ભંગી કોમમાં પણ તેમના ભક્ત શિષ્યો ધણા છે. જનધર્મી વિના અન્ય ધર્મી બ્રાહ્મણ વગેરે લોકો તેમને ગુરૂ જેવી બુદ્ધિથી માને-પૂજે છે. વિજ્ઞપુરના તથા તેની આસપાસના સર્વ ગામોના સર્વ જાતના લોકો પૂજ્ય આચાર્યશ્રીને મહાત્મા તરીકે પૂજે છે. પ્રસંગોપાત સંબંધ મેગવતી ઉપરની હકીકત જણાવી હવે પ્રસ્તુત વિષય સંબંધી લખવામાં આવે છે.

સંવત ૧૯૭૪ ના કારતક માસમાં તેઓ પેથાપુરથી, વિજ્ઞપુર સંધના આગ્રહથી વિહાર કરી વિજ્ઞપુર આવ્યા. વિજ્ઞપુર અને તેની આસપાસના ગામોમાં પ્લેગ ધણો ફેલાવાથી નિરૂપાયે સંધની સાથે છાપરામાં તંબુમાં ગુરૂ આંખા નીચે રહ્યા. તે પ્રસંગે પોતાની ગુરૂતામાં, આંખાની ગુરૂતાની સહાયતા હોવાથી ગુરૂએ આંખાનું કાવ્ય કરી સ્વાત્મોદ્ધારો પ્રકટાવ્યા છે. જમનીજન્મભૂમિસ્વર્ગાદિપિગરીયસી એ પ્રમાણે ગુરૂઆંખા પર શુદ્ધ પ્રેમ

(૨૩)

ધારણુ કરી તેમણે પોતાના ઉદ્ધારો પ્રકટ કર્યા છે. તે નીચે મુજબ છે.
 ગુરુ સહકાર પ્રતિ ઉદ્ધાર.

શુભ આશ્વવયમાં નિરખિયો વિદ્યાપુરે સહકારને,
 શોભા બલી બહુ જાતની લાગેજ પ્યારી આજને;
 ઉપયોગ મન માન્યો કર્યો ત્હારો અવરથા મેઃથી,
 ત્હો પણ અરે તવ ચિત્તમાં નિજ ફળ વણુ ખીચું નથી. ૧૧૧૦

કીડા કરી તવ પર બહુ મનમાનતી પૂરે અહો,
 શાંતિ લહો સહકાર તું ઉપકારમય જીવન વહો.
 ગુણુ શિક્ષણો ત્હારાં સકળ જગમાં પ્રસરશે જગજતાં,
 માનવજનો તેથી થશે ગુણુગણુવડે શુભ ચળકતાં. ૧૧૧૧

પુણ્યે ખનો તવ ઉન્નતિ અવતાર સારા તવ થશે,
 કૃતકર્મ નિર્જરણા થશે મિથ્યાત્વ દુર્ગુણુતા જશે;
 પરમાર્થમય તવ જીવગી સહુને ધણુ ગુણુ આપશે,
 તવ શિક્ષણો જગલોકમાં વાયુપરે બહુ વ્યાપશે. ૧૧૧૨

ત્રણુ માસ તવ હેઠળ વસી સાચી સમાધિ દિલ વરી,
 શુભ યોગ શિક્ષણુ શીખવ્યાં ગુરુકૃત શોભા પદ વરી;
 વ્યાખ્યાન આપ્યા નવનવાં પૂજા બણુવી સુખકરી,
 પ્લેગ પ્રસંગે લોકને સંતોષિયા મન બચહરી. ૧૧૧૩

અમ સાધુએ તવ છાંયમાં અભ્યાસ સૂત્રોનો કર્યો,
 શુભ યોગ ગ્રંથો વાંચીને ઉત્સાહ મનમાંથી ધર્યો;
 રાત્રે કર્યું તવ હેઠળે પરમાત્મ ચિંતન પ્રેમથી,
 નિમિત્ત આશ્રય તું બન્યો ગુણુસંસના શુભ નેમથી. ૧૧૧૪

ગુરુઆંખા નીચે ગુરુ મહારાજે પોસ, મધ, ફાગણુ માસ સુધી વાસ
 કર્યો હતા. આંખા નીચે વ્યાખ્યાન આપતા હતા, અને સકળ સંધ વ્યા-
 ખ્યાન સુણીને ધર્મમાં તત્પર થતો હતા. તેમના સંધુ શિષ્યો વૃદ્ધિસાગરજી, દેવે-
 ન્દ્રસાગરજી, કીર્તિસાગરજી, જયસાગરજી, ઋદ્ધિસાગરજી, તિલકસાગરજી, પન્યાસ
 અજીતસાગરજી, મહેન્દ્રસાગરજી, હેમેન્દ્રસાગરજી વગેરે પ્રાણુયામ, નેતિ, ધોતિ,
 નૌલિ, અસ્તિકર્મ, વળેલી વગેરે યોગની ક્રિયાઓ કરતા હતા. રાત્રે બજન
 ગવાતાં હતા. બપોરે જૈનો ધર્મશાસ્ત્રાભ્યાસ, સામયિક, પ્રતિક્રમણુ વગેરે ધર્મ

(૨૪)

પ્રવૃત્તિ કરતા હતા. કેટલાક જૈનો ત્યાં અખાડો કરી કુસ્તી કરતા. કેટલાક જૈનો વૃક્ષારોહણ કલા પોતાની મેળે શીખતા હતા, રાત્રે દશ વાગ્યા સુધી જૈનો ગુરૂ પાસે બેસી જ્ઞાનગોષ્ઠી કરતા હતા. આંખાની નીચે ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓ એ પ્રમાણે થતી હતી. તેથી જૈનોમાં ગુરૂકુળની ઉપયોગિતાનો ખ્યાલ સારી રીતે આવ્યો હતો. ગુરૂરાજે આંખાનો ઉત્તરોત્તર અવતારની ઉત્પત્તિને આશીર્વાદ આપ્યો છે. સદકાર વૃક્ષ નીચે યોગધ્યાન જ્ઞાન સમાધિથી આત્મ સુખનો ગુરૂએ અનુભવ કર્યો હતો. અને તેથી નિમિત્ત આશ્રયભૂત સહકાર પર શુદ્ધ પ્રેમ ધારણ કરી ઉન્નતિ ઇચ્છી છે; તે સર્વથા પ્રશંસનીય અને અનુકરણીય છે. જે જે અંશે જે જે જીવો ગેર પોતાના પર ઉપકાર થાય છે તે તે જીવોની તેને અંશે ગુણાનુરાગે પ્રશંસા કરવી તે સંતોનો સ્વભાવ છે. પરગુણપરમાણુ પર્વતીકૃત્યનિત્યં નિજહૃદિ ચિક્ષસન્તઃ સંતિસન્તઃ કિચન્તઃ એ સૂક્ત પ્રમાણે મહાત્માઓ ધૂળમાંથી પણ ગુણ શિક્ષણો ગ્રહી તેને સ્તવે છે. આત્મજ્ઞાનાઓ મને ત્યાંથી જનોને ગુણ શિક્ષણો લેતાં કાળ્યો કરી શીખવે છે. જુઓ સહકારની નીચે પ્રમાણે સ્તુતિ કરવાનાં આવી છે.

વાહ વાહ આંખા બળવડે વધતો રહે આશ્રય નહીં,
કુદ્રત તણો એ કાયદો નિજ સંકિતથી વધવું સહી;
જીવો જીવે છે વિશ્વમાં કોટિ કળાઓ આદરી,
મહાલ જીવે નહિ કદિ જાતા ધણા જૂનો મરી. ૧૧૨૬

સાત્વિક લાયક જૂમિમાં ઉગે ન ખારી મહાવિષે,
મીઠી મજાની જૂમિમાં અવતાર જ્યાં ત્યાં તવ દિસે;
સાત્વિક લાયક જન્મજૂમિ દેશ જહાલો શોભતો,
સાબરમતીનો કાંઠો ગંગા સમે જગ એપતો. ૧૧૨૭

લીલાં રૂપાળાં પાંદડાં તવ હરત છે દાનેશ્વરી,
આમંત્રતા જગસોકને હાલી થઇ નીચા જરી,
આવો અમારા આત્મ સમ સર્વે જીવે રચ્યું ગ્રહો,
વાહવાહ તારી સખ્યતા વિનથીપણું કેવું અહો. ૧૧૨૮

અમ જૂમિતાં છે ભાગ્ય ત્હારો જન્મ ઉપકારી થયો,
હાતાર કવિ વિદ્વાન્ શ્રરા ભોગી દેશે અવતર્યો;
વાહ વાહ આંખા તાણરી પ્રભુતા અને ગંભીરતા,
ક્ષત્રી સમી છે શરતા ફાળો પ્રસન્ન ધીરતા. ૧૧૨૯

(૨૫)

કલિકાલમાં અમૃત ક્ષોતે આપતો દીકો ખરો,
કુદ્રતતણા શુભ બાગમાં મંગળ મઝાનાં ગુણુ ભર્યાં;
સરકાર રાજ્ય શેઠિયા ઠાકોર તવ રક્ષા કરો,
આંબા ન કાપો કોઈ જગ એવી પ્રતિજ્ઞાઓ ધરો. ૧૧૭૦

એ પ્રમાણે આંબાની સ્તુતિ કર્યા બાદ આત્મારૂપ આત્રવૃક્ષનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે, પશ્ચાત્ અધ્યાત્મ આત્રનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. પશ્ચાત્ બાહ્યાંતર આત્ર દર્શનનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. પશ્ચાત્ ભારત દેશને સહકારનું રૂપક આપી તેનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. ગુજરાત આદિ સર્વ દેશોનો ભારતદેશ-આર્યદેશ હિન્દુસ્થાનમાં સમાવેશ થાય છે. તે ભારતદેશની ઉન્નતિ માટે ગુરૂશ્રીના હૃદયમાં જે લાગણી છે અને તે માટે તે સત્યદેશ ભક્ત છે; તે તેમનાં નીચે આપેલા કવનોથી વાચકોને સહેજે સમજાય તેમ છે.

ભારત મહા સહકારના સેવક રસીલા જન બની.
ભારતતણી પ્રગતિતણાં સહુ ગાયનો પ્રેમે ભણી;
સહકાર ભારત ભવ્યતા પ્રગતિ વિષે સ્વાર્પણુ કરો,
એ ધર્મ સાચો જાણુવો સહુ ભારતીઓ મન ધરો. ૧૧૭૯

સહુને ચહો સહુને મજો દેખો અરસપરમાં પ્રભુ,
આપો પરસ્પર સહાયને એ રહેણીથી થાશે વિભુ;
ભારત મહા સહકારનાં મીઠાં ક્ષોતે ચાખશે,
શક્તિ સકલ પ્રગટાવીને નિજ નામ જગમાં રાખશે ૧૧૮૧

આ દેહનાં જે પંચભૂતો તરવ તહારાં જાણુવાં,
તહારાંજ તહારી ભક્તિથી તુજમાંહિ તેહ સમાવવાં;
તહારાં હૃદયને દેહને વાચા વગેરે શક્તિઓ,
સ્વાર્પણુ સકલ તુજને કરી જે જે જ પ્રગટી વ્યક્તિયો. ૧૧૮૨

નવ નવ રસોના જ્ઞેરથી સહકાર ભારત જગજયો,
સહુ દેશમાં શિરોમણિ અધ્યાત્મ ગુરૂપદને લલો;
બહુ બ્રહ્મચારી યોગીઓ તીર્થકરોથી શોભતો,
સહકાર ભારત સાત્ત્વિકી શક્તિવડે જગ થોભતો ૧૧૮૩

હસ્તો પરસ્પર મેળવી હૃદયો પરસ્પર મેળવી,
વિદ્યાદિ શક્તિ મેળવી અનુભવ પરસ્પર મેળવી;

(૨૬)

કરી ઐક્ય ભારતવાસીઓ સહકાર ભારત ઉઠવો,
પ્રગતિ તથા કાળો કરી ક્યારે ન કોને દૂધવો. ૧૧૪૪

ભારત મહા સહકારને પ્રતિપક્ષીઓથી રક્ષવો,
છેદો નહીં ભેદો નહીં ક્યારે ન તેહ ઉપેક્ષવો;
અંગો ઉપાંગો ખીલવવા કોટિ ઉપાયો કેળવો,
સહુ જાતનાં બળ એકઠાં કરીનેજ તેમાં ભેળવો. ૧૧૪૭

જેના તમે આશ્રય ગ્રહી જીવો વિલાસો બહુ કરી,
કીડા કરો બહુ જાતની જેના કહાવો છો વળી;
દ્રોહી બનો ના તેહના સ્વાર્પણ તદ્યે સહુ કરો.
નિજ ધર્મ એવો જાણીને તેને ન ક્યારે પરિહરો. ૧૧૪૮

જેના રહીને આશ્રયે જીવન ગુજરો સુખ વિષે,
તેનાં ન મૂળ ઉખેડશો એવું પ્રબોધો મહીવિષે;
સહુ ક્ષુદ્ર ભેદો ભૂલીને એકઠો કરી સ્વાર્પણ કરી,
સહકાર મહાભારતતણી સેવા કરો કન્ઝે ધરી. ૧૧૪૯

સહકાર ભારત સ્કંધને પાડો ન જૂદા મત કરી,
શુભ ઐક્ય રસ વહેતો રહે સર્વાંગ શક્તિયો ભરી;
અંગો ઉપાંગો એકવાં ત્યાં શક્તિયો સહુ ઉલ્લસે,
સહુ દેશ ધર્મ શિરોમણિ સહકાર ભારત જગ દિસે. ૧૧૫૦

ભારત મહા સહકારનો ઉચ્છેદ થાતો જે થકી,
તે ધર્મ વા ધર્મી નહીં સિદ્ધાંત એ જાણો વકી;
સહકાર ભારત સર્વના માટે અને તે સર્વનો,
અભિમાની એવા જે બન્યા નહિ દોષ તેને ગર્વનો. ૧૧૫૧

સહકાર ભારત પ્રેમમાં સહુ ધર્મનાં રક્ષણ રચાં,
સહકાર ભારત પ્રેમ વણુ મડદાસમાં માનવ કલાં;
ભારત મહા સહકારના પોષક બનો નરનારીઓ,
તતપ્રેમવણુ સમજો અરે નિજ જન્મ મિથ્યા હારીયો. ૧૧૫૩

પોષો હૃદયના પ્રેમથી સહકાર ભારતને સદા,
વિદ્યા ધનાદિ શક્તિથી શોભાવશો તેને મુદા;
તતપ્રેમ સ્વાર્પણ ભાવ વણુ નહિ જીવતા નિજને ગણો,
ચિટીશ મહા સામ્રાજ્યની ભક્તિતણાં ગાનો ભણો. ૧૧૫૪

(૨૭)

અગે ઉપાંગો રોમરોમે શક્તિ નવલી વાધતી,
એ શક્તિઓ સહુ લોકનાં પરમાર્થ કાર્યો સાધતી;
ભારત સ્વરૂપી આત્ર પર શુભ ધર્મ કોયલ ટહુકતી,
આનન્દ કીડા દાખવી આનન્દ મોઝે ઝૂકતી.

૧૧૫૭

ભારતરૂપ સહકારની રક્ષા-પ્રગતિ સંબંધી ઉપયુક્ત કવનોમાં કંઈ બાકી રાખવામાં આવ્યું નથી. કોન્ગ્રેસ વગેરેમાં મતભેદ પડે છે. પરંતુ તે ન પડવા જોઈએ. હિન્દુ, મુસલમાન, ખ્રીસ્તિ વગેરે સર્વ ભારતવાસી જનોએ હિન્દુસ્થાનના બલામાં પોતાનું ભડું માનવું જોઈએ. ભારત દેશના દ્રોહીઓ જે બને છે તે મહા પાપી છે. ભારત દેશના દ્રોહીઓ ન બનવા માટે ખાસ શિખામણ આપી છે. એકંદર સાત્ત્વિક ભારતદેશની ભૂમિ છે. ભારતદેશરૂપી સહકારનું અનેક રીતે પોષણ કરતાં તેના પર અમૃત ફલો પ્રગટશે ને તેના મધુરરસનું ભારતવાસીઓ આસ્વાદન કરશે. ભારતદેશમાં પ્રભાત પ્રગટ્યું છે. હવે પ્રગતિ સૂર્યોદય પ્રગટવાની તૈયારી છે. કોન્ફરન્સ, કોન્ગ્રેસ, હોમરૂલ લીગ વગેરે પ્રભાતનાં ચિન્હો છે. ભારતદેશીઓના ગુરૂ હાલ ખિટીશો છે. તેઓની પાસેથી ધણું શિખવાનું છે, ભારતવાસીયો શિખ્યો છે અને તેઓ ખિટીશ ગુરૂઓની સેવા કરી તેમની સર્વ કલાઓ ગ્રહણ કરી, પુનઃ તેઓના જેવા બની ભારતની સ્વતંત્રતા પ્રગટાવશે, સુવર્ણની પેઠે ભારત વાસીઓને કષ, છેદ, તાડન તાપ વગેરે કસોટીઓમાંથી પસાર થવાના પ્રસંગો હજી ધણા અનુભવવા પડશે. પક્યાત તેઓની શિષ્યપણાની શુદ્ધતા થશે અને ગુરૂપદને લાયક થઈ ભારતનું ગૌરવ વધારશે. જૈનાચાર્ય ગુરૂ શ્રી જેમ જૈનધર્મના પ્રવર્તક છે, તેમ ભારતના ભક્ત છે અને તે દેશ ધર્મ સંબંધી સ્વરૂપ ઉપદેશથી અદા કરે છે.

ગુરૂશ્રીએ ભારત સહકારને આદર્શ યોગી તરીકે સ્તવ્યો છે. જેમ સહકાર આદર્શ યોગી છે તેમ ભારતરૂપ સહકાર આદર્શ યોગી છે. યોગી કર્તવ્ય કર્મો કરે છે પણ તેમાં આસક્તિ ધારણ કરતો નથી તેમ સહકાર તથા ભારત સહકારની યોગી દશા જાણવી છે. ભારત સહકારમાં હિન્દુ, જૈન, મુસલમાન, પારસી, ખ્રીસ્તિ આદિ સર્વ પ્રજાઓ તથા તેના ધર્મોના સમાવેશ થાય છે, તેથી તેને આદર્શ યોગીનું રૂપક આપવામાં આવ્યું છે. ભારત સહકાર શિક્ષણમાં અનેક ગુણોનું વર્ણન કર્યું છે, ગુરૂજીએ ગુણ દષ્ટિએ કાવ્ય બનાવ્યું છે, અને ગુણ દષ્ટિએ તેમાંથી ગુણ શિક્ષણો લેવાં જોઈએ એમ જાણાવે છે.

(૨૮)

આ વિશ્વમાં ગુણ દષ્ટિએ ગુણ શિક્ષણો લેવા વિષે,
સ્તવના સકલની સંઘટે પ્રભુતા ગુણોની જ્યાં દિસે;
ગુણ ગ્રહણ કરવા કારણે ઉપયોગ સારો ધૂળનો,
ગુણ શિક્ષણે ઉપયોગ છે ઝેરી દુઃખોના મૂળનો. ૧૧૬૦

સહકાર શિક્ષણ કાવ્યનો ઉપદેશ લાયક જન પ્રતિ,
ગુણ રાગીઓના હેત છે સવળું ગ્રહે જેની મતિ;
સહકાર શિક્ષણ કાવ્યને વાંચે સુણે ગુણદષ્ટિએ,
સહુ જાતની પ્રગતિ કરી મહાલે પ્રભુની સૃષ્ટિએ. ૧૧૬૫

સજ્જનને સહુ ગુણ દેખાય, દુર્જનને દોષો પેખાય;
જ્યાં ત્યાં સદ્ગુણ દેખો ભવ્ય, કરવાં કર્મો સહુ કર્તવ્ય. ૧૧૮૭
આત્મવૃક્ષનો પ્રતિ ઉપકાર, વાલ્યો કાવ્ય કરીને સાર;
પ્રતિ ઉપકારો કીધા વિના, જગમાં સજ્જન નહીં છે જના. ૧૨૧૭

ઉપર પ્રમાણે સહકાર શિક્ષણ કાવ્યને ગુણ દષ્ટિએ રમ્યું એમ જણાવવામાં આવ્યું છે. કાવ્ય કરીને આત્મવૃક્ષનો પ્રતિ ઉપકાર વાલ્યો એમ ગુરુ કવનમાં જણાવે છે. ગુરુ મહારાજે “ આત્મવૃક્ષાદિની શાંતિ માટે પ્રભુ પ્રાર્થના કરી છે. પ્રભુ પ્રાર્થનામાં પરમાત્માની અનેક સાપેક્ષભાવે સ્તુતિ કરી છે. માયા-અર્થાત્ લક્ષ્મી, ભાવલક્ષ્મી શક્તિના પતિ તરીકે પરમાત્માને માયાપતિ વર્ણવ્યા છે. છેવટે પરમાત્માને સ્વકર્મયોગનું સ્વાર્પણ કર્યું છે. ”

“ અંતિમ નિવેદન ” માં આચાર્યશ્રીએ જ્ઞાનયોગ અને કર્મયોગ વડે મનુષ્યે પરમાત્મ પદને પ્રાપ્ત કરે છે તેનો નિશ્ચય જણાવ્યો છે. જ્ઞાન-પૂર્વક અનાસક્તિથી સર્વ કર્તવ્ય કર્મો કરવા માટે ખાસ ઉપદેશ આપવામાં આવ્યો છે. અંતિમ નિવેદનમાં ગુણશિક્ષણકર્તવ્ય કર્મોની પ્રવૃત્તિઓનો બોધ આપવામાં આવ્યો છે. છેવટે “ આશીર્વાદ ” એ શીર્ષક વિષયમાં જન્મભૂમિ દેશજનોને આશીર્વાદ આપ્યો છે. ઓગણીસે યુઓતેર સં. ૧૯૭૪ ચૈત્ર સુદિ પાંચમે કાવ્ય સમાપ્ત કરવામાં આવ્યું છે, એમ છેવટે જણાવવામાં આવ્યું છે. ગુરુ મહારાજે ચૈત્ર સુદિ સાતમે જાપરે-તંત્રુમાંથી લોદ્રા તરફ વિહાર કર્યો હતો. મહેસાણે માસ કલ્પ ઉપરાંત રહી વિજયપૂરના જૈનસંઘની ધણી વિનંતિથી સં. ૧૯૭૪ ની સાલનું ચોમાસું વિજયપુરમાં તેમણે કર્યું છે. વિજયપૂરના જૈનસંઘને જ્ઞાનમંદિર (જ્ઞાનમંડાર) કરવાનો તેમણે ઉપદેશ આપ્યો છે. વિજયપુરમાં કેળવણી, સામાજિક પ્રગતિ, ધર્મ પ્રગતિ સંબંધી તેમણે હકલના

(૨૯)

જીવસાથી ઉપદેશ આપ્યો છે. કહી પ્રાંતના સુખાસાહેબ શ્રી. સંપતરાવ ગાય-કવાડને તથા વહીવટદાર મુન્સફ વગેરે સત્તાધિકારીઓને તેમણે જેઠ માસમાં રાજ્ય પ્રજાની ઉન્નતિ સંબંધી જાહેરમાં અસરકારક ઉપદેશ આપ્યો હતો. મે. સુખાસાહેબ શ્રી. સંપતરાવ ગાયકવાડે ભારત સહકાર શિક્ષણ વાંચ્યું છે. ગુરૂશ્રીએ તેનો ભાવાર્થ સમજાવ્યાથી તેમણે સર્વત્ર પુસ્તકના પ્રચારની આવશ્યકતા જણાવી હતી. ધર્માચાર્યોના હાથથી લખાયેલું 'આવું' સાર્વજનિક પુસ્તક સર્વત્ર પ્રસારવાની જરૂર છે કે જેના વાચનથી ગુજરાતવાસીઓની ઉન્નતિ થાય. ગુજરાતી ભાષામાં લખેલું સાર્વજનિક, નૈતિક, દૈશિક, પ્રગતિમય વિચારોથી ભરપૂર પુસ્તક ખરેખર સર્વત્ર પ્રચાર પામે એવા ઉપાયો જો વિદ્વાનો-સત્તાધિકારિયો લેશે તો તેઓની ઉન્નતિ થશે એ નિઃસંશય છે. કમંચોગ, સાખરમતી ગુણુ શિક્ષણ કાવ્ય અને ભારત સહકાર શિક્ષણકાવ્ય એ ત્રણ પુસ્તકો સાર્વજનિક સર્વજનનીય પ્રગતિ સહાય ભૂત છે, એમ વિદ્વાનો વાંચીને એકી અવાજે બોલી ઉઠે છે.

સાખરમતી ગુણુ શિક્ષણ કાવ્યમાં દર્શાવેલાં ગુણુ શિક્ષણોથી સહકાર ગુણુ શિક્ષણો જીવંત છે. પરંતુ સર્વ પ્રકારની ઉન્નતિયોમાં એક સરખાં બંને ઉપયોગી છે. ભારત સહકાર કાવ્યનો બોધાત્મક, શિક્ષણાત્મક શાંત રસમાં સમાવેશ થાય છે. આ કાવ્યમાં ઉપમા તથા શબ્દ લાક્ષિત્ય કરતાં; ભાવરસ પ્રધાનતા છે. અને તે એકંદર સાર્વજનિક ઉન્નતિ કરવામાં ઉપયોગી છે, તેથી તેનો સાર્વજનિક દષ્ટિએ પ્રચાર થવાની જરૂર છે. ગુરૂ મહારાજ શ્રી પદ્મેશ્વર પ્રસંગમાં છાપરે રહ્યા હતા ત્યારે તે તરફ લોકોની શાંતિ સારી રહી હતી-હિંદુ અને મુસલમાન કોમ બંનેનો આચાર્ય મહારાજ તરફ એક સરખો પ્રેમ છે. ભારત સહકાર શિક્ષણમાં આચાર્ય શ્રીએ બંને કોમ તરફ એક સરખી પ્રેમ દષ્ટિ દર્શાવી છે. વિજયપુરના ભંગી ઢેડો વગેરે પણ ગુરૂઆચાર્યશ્રીની પાસે દર્શનાર્થે આવી ઉપદેશ સાંભળે છે. સર્વ કોમોતું શ્રેયઃ કરવા માટે ગુરૂ મહારાજની એક સરખી શુભ લાગણી તથા પ્રવૃત્તિ થયા કરે છે. ગુણુનુરાગી જનો સારી રીતે લાભ લે એમ ધ્યેયવામાં આવે છે.

- ૧ લે. શા. મોહનલાલ જેસીગલાહ.
- ૨ શેઠ પોપટલાલ કચરાદાસ.
- ૩ વખારિયા નાથાલાલ મગનલાલ.
- ૪ દેશાધ યુનીલાલ દુર્લભદાસ.

વિજયપુર જૈન મિત્રમંડળ.
મેમ્બરો.

સં. ૧૯૭૪-માદરવા વદિ ૧૦.

અભિપ્રાયો.

ભારત સહકાર શિક્ષણ કાવ્ય.

ભારત સહકાર શિક્ષણ કાવ્યના કર્તા જૈનાચાર્ય યોગનિષ્ઠ શાસ્ત્ર-વિશારદ શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી સૂરિ ગુજરાત કાઠીયાવાડ વગેરે દેશોમાં આબાલ પ્રસિદ્ધ છે. વડોદરા રાજ્યમાં વિજયપુર તેમની જન્મભૂમિ છે. તેથી વડોદરા રાજ્યમાં વિશેષ પ્રસિદ્ધ છે. તેમની પાસે બે ત્રણ વખત દર્શનાર્થે જવાનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થવાથી દેશાન્નતિ, રાજ્યોન્નતિ, સમાજોન્નતિ, ધર્મોન્નતિ વગેરે સંબંધી પ્રશસ્ય અસરકારક ઉપદેશો સાંભળવામાં આવ્યા. ગુરુકુળ, સાધુ પાઠશાળા સંબંધી તેમણે ઉત્તમ વિચારો જણાવ્યા હતા. ગુજરાતમાં તેઓશ્રી શહેરો, ગામોમાં કેળવણી, પ્રજોન્નતિ તથા ધાર્મિક વિષયનાં સત્તર વર્ષથી વ્યાખ્યાનો-ભાષણો આપે છે. જૈનોમાં તેઓ પ્રગતિકારક સુધારક, પ્રતિષ્ઠિત મહાપુરુષ છે. સતત ઉદ્યમ, હૃદયની લાગણી, ખંત, ઉત્સાહ અને બુદ્ધિબળથી તેમણે પચાશ ઉપરાંત પુસ્તકો લખ્યાં છે. કર્મયોગ, સાબરમતી ગુણ શિક્ષણ કાવ્ય અને હાલમાં લખાએલું સહકાર શિક્ષણ કાવ્ય સાર્વજનિક પુસ્તકો તરીકે પ્રસિદ્ધિને પામ્યાં છે. ભારત સહકાર શિક્ષણ કાવ્યમાં રાજ્યોના ધર્મનું સારી રીતે વર્ણન કર્યું છે. દેશની ઉન્નતિમાં રાજ્યોનો મુખ્ય આધાર છે. પ્રજાઓના રાજ બનીને જેઓ વ્યસની બને છે, તેઓ પ્રજાની-દેશની સમાજની હાનિ કરનાર છે, ઇત્યાદિ શિક્ષણો આપવામાં તેમણે ન્યૂનતા રાખી નથી. જેમ કે:—

રાજ તણો જે ધર્મ તેને જે સદા જગ અનુસરે,
જીવે પ્રજા હિત કારણે પ્રગતિ તણાં અગો ધરે;
ગુણ કર્મથી રક્ષા કરે આંખાપરે સહગુણ ધરે,
રાજ ભલા એ અવતર્યા કાર્યો પ્રજા હિતનાં કરે.

રાજ્યના અધિકારીઓ સંબંધી નીચે પ્રમાણે જણાવે છે:—

અધિકારીઓ સહગુણ ભર્યા લાંચો ન લેતા જે કદા,
નિજ રાજ્યના ને દેશના પ્રેમી બન્યા જે સર્વદા;
પીડે પ્રજાને નહીં કદા ને પક્ષપાતો નહીં કરે,
અધિકારીઓ જગ અવતર્યા શોભે સદા આંખાપરે.

ક્ષત્રિઓ સંબંધી નીચે પ્રમાણે જણાવે છે:—

(૩૧)

જે ક્ષત્રિયો અન્યાય ના સાંખી રહે યુધ્ધે ચઢે,
પ્રાણોત્તણી દરકાર ના હુષ્ટોતણા સામા ચઢે;
જે જન્મભૂમિ પ્રેમથી સ્વાર્ષણ કરે જે જે મળ્યું,
પાછા હઠે ના યુદ્ધથી ને નીતિમય જીવન ભર્યું.
જે ટેક નેકે એક છે ને દેશ દાઝે જે રહ્યા,
તે ક્ષત્રિયો જગમાં ભલા છે અવતર્યા ઉત્તમ કલા.

બ્રાહ્મણો સંબંધી નીચે પ્રમાણે જણાવે છે:—

ભાષા સકલ જાણે અને ભાષા શીખવતા સર્વને,
મોહાય ના દ્રવ્યાદિમાં જૂઠો ધરેના ગર્વને;
ગુણ કર્મથી બ્રાહ્મણ બની પરમાર્થમાં રાખી રહે,
જે બ્રહ્મ જાણે તે ખરા વધતાજ બ્રાહ્મણ પદ લહે.

વૈશ્ય વર્ગ સંબંધી નીચે પ્રમાણે જણાવે છે:—

હુન્નરકળા વ્યાપારથી આજીવિકા કરતા રહે,
કૃષિ કર્મ ખેડુત જાંઘગી વિશ્વોપયોગી જે વહે;
પશુઓતાણું પાલન કરે પરમાર્થ જીવન આચરે,
વૈશ્યો ભત્રા તે અવતર્યા સહકાર સદ્ગુણ તે ધરે.

શૂદ્ર વર્ગ સંબંધી નીચે પ્રમાણે જણાવે છે:—

સત્યાચરે પ્રેમે રહે સેવા કરે સહ વર્ણની,
પરભવ વિષે મોટા બને પૂજ્ય ધૂલી ચર્ણની;
અપમાન થાતું શૂદ્રતું તે દેશની પડતી થતી,
હક સર્વના જ્યાં સારીખા તે દેશની છે ઉન્નતિ.

ધર્મશુર સંબંધી નીચે પ્રમાણે જણાવે છે:—

જ્ઞાની પ્રમાણિક યોગીઓ છે ધર્મશુરઓ જાગતા,
તે દેશમાં તે કોમમાં પ્રગાત નગારાં વાગતાં;
જે સત્યને મ્હાઈ સદા માની પ્રરૂપે સત્યને,
તે ધર્મના શુરઓ ભલા ધન્ય ધન્ય તેના કૃત્યને.

જે જે વિશ્વમાં રાજ્ય પ્રજાના ઉપયોગી ધર્મો છે, ફરજો છે, તેને
હૃદયની ભાવનાપૂર્વક વર્ણવી છે, ધર્મ શુરઓની ફરજ છે કે દેશની ઉન્નતિ
થાય, પ્રજાની ઉન્નતિ થાય અને દેશમાં અનેક સુધારા થાય અને પૂર્વકાલીન
સદાચારોનો નાશ ન થાય એવા ઉપદેશો આપે અને એવા કાબાદિ પ્રત્યે

(૩૨)

ખનાવીને દેશીઓનું-સ્વધર્મીઓનું શ્રેયઃક્ષેમ સાધે. જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ બુદ્ધિ-
સાગર સૂરિએ આ ભારત સહકાર શિક્ષણ કાવ્યમાં અનેક ધર્મોનું શિક્ષણ
વર્ણન કર્યું છે. સરકારી શાળાઓમાં ઉછરતા બાળકોને તત્સંબંધી શિક્ષણ
આપવામાં આવે તો ભાવી પ્રજાની તથા દેશની ઉન્નતિ થાય, જૈનધર્મના
સાધુઓમાં હાલમાં કોઈએ આવું પ્રગતિની દિશાનું કાવ્ય કર્યું હોય તો
શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી સૂરિ પહેલા છે. હિંદુ બ્રાહ્મણ ધર્મ ગુરૂઓ પણ આવી
દિશા તરફ પ્રયત્ન કરશે તો તેઓ ગુરૂ પદને શોભાવશે. બા. સ. શિ.
કાવ્યના એકેક વિષય સંબંધી ઉદાપોહ કરતાં વિસ્તાર થાય તેથી અત્રે
સંક્ષેપમાં જણાવવામાં આવે છે કે તેમણે રચેલા કાવ્યના વિચારો પ્રશંસનીય
છે. તદુપરાંત તેવાં પ્રગતિનાં કાર્યો કરાવવામાં તેમના અધિકાર પ્રમાણે
પ્રવૃત્તિ પણ કરે છે. સં. ૧૯૭૪ ના જોડ માસમાં મહેસાણા મુકામે મહેસાણામાં
હાઇસ્કૂલ બંધાવવા સંબંધી ટીપ્ બરાવવામાં તેમણે જૈન આગેવાનોને સારી
રીતે પ્રેરણા કરી હતી. ભારતમાં આવા ધર્મચાર્યો વિશેષ પ્રમાણમાં પ્રગટ
થવાની જરૂર છે. બોર્ડીંગો સ્થાપવામાં, જ્ઞાનમંદિરો સ્થાપવામાં, તેમની
ધણી કાળજી છે. પ્રાચીન અને અર્વાચીન શિક્ષણના વિવેકી છે. તેમના
ભારત સહકાર શિક્ષણ કાવ્યમાં પાક્કા અનુભવો છે. દેશ, કોમ, રાજ્ય,
સમાજ, ધર્મનું અસ્તિત્વ રાખવા અને તેની પ્રગતિ કરવા તેમના હૃદયમાં
પ્રગતિનો ઉત્સાહ અગ્નિની પેઠે ભભૂકે છે, ગમે તે ધર્મના આચાર્ય હોય
પરંતુ આવી રીતે જેઓ પોતાની ફરજ અદા કરે છે તેઓ અમારા દેશના,
રાજ્યના, ધર્મના એકસરખા પ્રગતિકારક આચાર્યો છે. કંચન કામિનીના
ભાગી પરમાર્થી મહાત્માઓએ સર્વ પ્રકારની પ્રગતિ થાય એવા મંથો કાવ્યો
રચવામાં પ્રવૃત્તિ કરવી જોઈએ. ભારત સહકાર શિક્ષણ કાવ્યને દરેક ગુજરાતી
બંધુઓએ એકવાર વાંચી જવું કે જેથી કર્તાનો પ્રયત્ન સફલ થાય.
ૐ શાંતિ: ૩

મુ. મહેસાણા,
તા. ૫ માહે અક્ટોબર }
સન ૧૯૧૮.

શ્રીમાન્ સંપતરાવ ગાયકવાડ મહારાજા.

કડીપ્રાંતના મુખા.

(૩૩)

વડોદરા,

તા. ૨૯-૯-૧૮

પૂજ્ય આચાર્ય,

મહારાજ શ્રી બુદ્ધિસાગરજી,

વડોદરાથી લી. ગોવિંદભાઈ હાથીભાઈ દેસાઈના નમસ્કાર. વિશેષ લખવાનું કે આપના તરફથી પ્રસાદી તરીકે “ સહકાર શિક્ષણ ” નામના કાવ્યનું પુસ્તક મળ્યું, તે વાંચી ઘણો આનંદ થયો છે. ભાષા સારી, સરળ અને રસમય છે. આંખાના વૃક્ષની શરૂઆતથી છેવટ સુધીમાં કેવો ઉમદો ભોધ લેવાનો છે તે આપે ઘણી ખુબીથી વર્ણવ્યું છે. આ પુસ્તકના વાંચનથી જનસમાજને ઘણો લાભ થશે તેમ મને લાગે છે. તેની પ્રતો કોઈ ધનવાનની સહાયતાથી જીજ કિમ્મતે અગર મફત વહેંચાય તો ગરીબ લોકોને સારા વાંચનનો લાભ મળશે. પ્રજેન્નતિ ઇચ્છનાર સર્વ કોઈને આ પુસ્તકના પ્રસારમાં મદદ કરવાથી મોટું પુન્ય થશે એમ માઈ માનવું છે.

આપની તખીયત સારી હશે. વીજપુર માઈ આવવું થશે ત્યારે દર્શનનો લાભ લઈશ. હાલ એજ વિનંતિ.

લી.

ગોવિંદભાઈ હા. દેસાઈ.

જેમન્ટ સરસુખા-વડોદરા રાજ્ય.

“ મારત સહકાર શિક્ષણ ” એ નામનું શ્રીયુત જૈનાચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરજીનું પુસ્તક જોઈને હું રાજી થયો છું. રથજે રથજે તેમાં ઉચ્ચ નીતિનો ઉપદેશ સરળ દૃષ્ટાન્તો સહિત સરળ પદ્યમાં રજુ કરવામાં આવ્યો છે. હાલના સમયમાં ગુજરાતીમાં લખાતાં અનેક પ્રેમનાં કે નિર્માળ ભાવનાઓનાં કાવ્યોના કરતાં પદ્યમાં દર્શવાયલાં આવાં લખાણો વાંચવાં એ સાહિત્યની વાડીમાં જાણે હવા ખાવા ગયા હોઈએ એટલો આનંદ આપે છે. અલખત ઉક્ત પુસ્તક ઉપદેશાત્મક હોવાથી એમાં કાવ્યત્વની ઝમકને માટે અવકાશ નથી. છતાં પુસ્તક મારા અભિપ્રાય મુજબ આકર્ષક છે.

“ જીવન ગયું તો સહુ ગયું બાકી રહ્યું ના જગ વિષે. ”

x x x x x

(૩૪)

“ તીર્થંકર ઋષિયો યવું, યવું વિશ્વ સુલતાન;
છે પેદાના આત્મમાં, સાધન સગે સુખણ. ”

એવી અનુભવરસિક અને બલપોષક લીટીઓ કોને મોહક નહિ લાગે ? લાગશેજ.

એકંદર રીતે આ પુસ્તકના લેખકનો પ્રયાસ હું સ્તુત્ય ગણું છું.

વડોદરા,
૧૬-૯-૧૯૧૮

અતિસુખરાંકર કમળાશંકર ત્રિવેદી,
પ્રોફેસર, વડોદરા કોલેજ.

શ્રી.

વડોદરા,

ભાદ્રપદ પંચિમા, સંવત ૧૯૭૪

શ્રીચુત્ત બુદ્ધિસાગરજી,

આપની તરફથી પાંચેક વર્ષે નવું કાવ્ય બેટ તરીકે આવ્યું તે સ્નેહ-ચિન્હ ગણી ઉપકારથી સ્વીકાર્યું છે. ભજનસંગ્રહ વાંચતાં જે આનંદ, શાંતિ તથા બોધ થાય છે તેના કરતાં કંઈક જુદા પ્રકારનો બોધ તથા આનંદ “ ભારતે સંહકાર ” નું કાવ્ય વાંચીને મળે છે. પારકાની સેવામાં આપણું જીવન કેવી રીતે અર્પણ કરવું તે બહુ રસમય રીતે આપે આ કાવ્યમાં બતાવ્યું છે. ધર્મ સમજીને સહવર્તનશાળી થવાની તો જરૂર છેજ, પરંતુ તે ઉપરાંત દેશ સેવામાં અને સમાજ સેવામાં પણ ઉત્સાહ લેવાની કેટલી બધી જરૂર છે તે કાવ્ય સારી રીતે સમજાવે છે. કવિતા સરળ અને મનને અસર કરે તેમ છે. જે સહભાવથી આપે આ કાવ્ય લખ્યું છે તેજ સહભાવથી લોકો જે તેનું અધ્યયન કરશે અને તેમાંથી ઉપલબ્ધ થતો બોધ બહારમાં કામે લગાડશે તો જરૂર લાભ થયા વિના રહેશે નહીં.

આશા છે કે આપ કુશળ હશે, સ્નેહ છે તેવો રાખશો. આપની સુખરૂપતાના સમાચારથી આનંદ થશેજ. હું સુખરૂપ છું.

લી. સ્નેહાંકિત,

નન્દનાથ કેકારનાથ દીક્ષિતના

નમસ્કાર સ્વીકારશો.

સેકન્ડરી ટીચર્સ ટ્રેનીંગ કોલેજના, પ્રીન્સીપાલ-વડોદરા રાજ્ય.

(૩૫)

શાસ્ત્રી વિશારદ જૈનાચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરિએ રચેલું “ ભારત સહકાર શિક્ષણ કાવ્ય ” અથવા “ આત્ર કાવ્ય ” ઉપલક્ષ વાંચીને મને ઘણા આનંદ થયો. ગાંડીયા તાવના ઉપદ્રવને લીધે તેમને જે ખેતરમાં જે માસ નિવાસ કરવો પડ્યો હતો, ત્યાંના આંખાવાડિયા ઉપરથી આ કાવ્ય રચવાનો તેમને વિચાર થયો. આંખાને ઉત્પ્રેક્ષીને તેમણે વિવિધ પ્રકારનો ઉપદેશ કર્યો છે. ભાષા સરળ ને શુદ્ધ છે. કાવ્ય અનેક છંદ અને રાગમાં રચાયું છે. તેમની કાવ્ય શક્તિ પ્રશંસાને પાત્ર છે. તેમના ઘણા નિચાર ધિસમીસદીને અનુસરતા હોય જાણે કોઈ સુધારક કવિની આ કૃતિ હોય એમ જણાઈ આવે છે. કાવ્ય ધણું મોટું હોવાથી, અને તેમાં ઘણી ઘણી ઉપયોગી શિક્ષાઓ સમાયેલી હોવાથી, ઘણા ઉતારા અને આપી શકાય એમ નથી. ખીજરૂપ ગોટલો, સંયોગથી ઉત્પત્તિ, પાણીસિંચન, પ્રકાશ ને હવાવડે વૃદ્ધિ, ઉંડાં મૂળ, પ્રાણ પુષ્ટિ, સ્કંધ, ડાળ ડાળીયો, કાઠિન્ય ને કોમળતા, આત્મરક્ષણ શક્તિ, સહનતા, મંજરી મોર, કેરીનું ઉપજવું, પાકવું, સાખ થવી, વણસવું, આત્રરસ વગેરે બાબતો લઈ તેમાંથી અનેક જાતના નૈતિક, ધાર્મિક, આર્થિક અને રાજ્યકીય ઉપદેશ પોતાની બારે તરફ શક્તિના બળે ખોળી કાઢ્યા છે. રાજ્યો, રાજ્યના અધિકારીઓ, ક્ષત્રિયો, બ્રાહ્મણો, વૈશ્યો, શૂદ્રો, ધર્મશુદ્ધો, સાધુઓ, સ્ત્રીઓ, વક્તાઓ અને લેખકોના સંબંધમાં જે જે કહેવાયું છે તે આકર્ષક ને મનન કરવા યોગ્ય છે.

બીજર્મ સંબંધે પોતે કહે છે કે:—

(હરિગીત).

“ જ્યાં દ્રૌપદી સીતા સખી, સતીયો પ્રગટતી ધરધરે,
તે દેશ સ્વર્ગાધિક કહો, સ્વાતંત્ર્ય શક્તિ તે વરે;
સાધ્વી સમૂહો બાપણો આપી સુધારા શુભ કરે,
કલ્યાણ કરવા સર્વનું નિજ ફર્મ પ્રેમે અનુસરે.
જન્મી જગતમાં તે બલી તેજે શિયળના ઝળહળે,
ઉદ્ધાર કરતી દેશનો ને ધર્મનો જેઓ બળે;
સહુ જાતના શિક્ષણ બળે જે સાધ્વીઓ જગમાં ફરે,
ખોટા રિવાજો હેઠવા બાપણ મજાનાં જે કરે;
કર્તવ્ય કર્મો આચરે જે સ્વાધિકારે ધર્મથી,
ખોટા સુધારા નામથી વઢેલ થાય ન કર્મથી. ”

છેલ્લે આશીર્વાદ આપતાં કવિ કહે છે કે:—

(૩૬)

(ચોપાદ).

“ નાત જાત ધર્માદિક ભેદ, તેના ટાળી સધળા ખેદ,
કાવ્ય ભણીને ગુણને ગ્રહો, ધર્મકથ્યા સહુ ચિત્તમાં વહો;
સત્ય સુધારા સર્વે બળે, દષ્ટિ સાંકડી જલદી તળે,
સર્વ વાતમાં ચિત્ત ઉદાર, કરી પ્રવર્તો નર ને નાર.

પોતે જૈનાચાર્ય છતાં આ કાવ્ય એવી રીતે રચ્યું છે કે તે સર્વ
ધર્મવાળાઓ વાંચીને તેના લાભ લઈ શકે.

વડોદરા.

તા. ૨૨-૯-૧૮

}

હરગોવિંદ દ્વારકાદાસ કાંટાવાળા.

માજી વિદ્યાધિકારી-વડોદરા રાજ્ય.

ભારત સહકાર શિક્ષણ.

આચાર્ય શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી મહારાજકૃત આ ગ્રંથ મેં ધ્યાનપૂર્વક
વાંચ્યો છે. જેમાં તેઓશ્રીના વિજયપુરના ચાતુર્માસ દરમિયાન પ્થેગના સખએ
આંખા વનમાં સ્થિતતા થતાં આત્મવૃક્ષના ઉપરથી તેના ગુણવર્ણનને
લગભગ સવાયારસો પદમાં ઉતારી તે ઉપરથી મનુષ્યને ખીલવવા અને યોધ
મેળવવાને આદર્શ શિક્ષણીય યોધ પુરો પાડ્યો છે. આચાર્યશ્રીની જેમ
લેખન કિત પ્રૌઢ, યોધક અને કસાયેલી છે તેમ કાવ્યશક્તિ પણ બહુ
વિશાળ છે. તેમ તેઓશ્રીએ રચેલાં હજારો ભજન પદના બહાર આવેલા
આઠ ભાગોથી જગજાહેર છે. પરંતુ તે કાવ્ય શક્તિને યોધક દિશામાં એકાદ
વસ્તુ ઉપરથી જગતવ્યાપી બનાવવી તે કાવ્યશક્તિ અને બુદ્ધિગમ્ય વિશા-
ળતાનો અવધિજ છે. આ પ્રમાણે તેઓશ્રીએ સાબરમતી નદી ઉપરથી
યોધક કાવ્ય બનાવવા પછીનો મારી દષ્ટિમાં આ ખીજે પ્રસંગ છે અને તે
સંપૂર્ણ અંશે સફળ અને ઉપયોગી નીવડ્યો છે. તેઓશ્રી વડે સમાજ સેવાના
અનેક વ્યવસાય વચે હમેશાં નવું અને નવું સાહિત્ય-શોધન અને ગુંથન
થતું રહે છે. તે જેમ પ્રજા ઉપરજ નહિ પણ જગત ઉપરજ મોટો ઉપકાર
છે, અને તેવો લાભ યાવત મેળવવાને સર્વે ભાગ્યશાળી રહીએ તેમ ઇચ્છું
છું. તેમના આજકાલ બહાર પડતા અનેક વિવિધ ચાંદડશન ગ્રંથોના

(૩૦)

ચોકસા જોવા પછી એટલું કહેવા વિના રહી શકતો નથી કે જો તેમના આ ગુંથનમાં સ્હાયક ગણતો યોગ હોતો તો તે કેટલી વિશાળ સેવા અને વારસો મુકી જતો તે કલ્પના કરવી મુશ્કેલ છે.

લી૦ સેવક.

દેવચંદ ઠામણ ચૌક.

જૈનપત્રના અધિપતિ, ભાવનગર.

પરમપુણ્ય મહાત્મા શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસુરિ. એઓશ્રી સં. ૧૯૭૪ ના પોષ માસમાં વિજાપુર પધાર્યા. પ્લેગનો સમય હોવાથી શેલડીઆ નામના ક્ષેત્રમાં આત્રવૃક્ષ નીચે તેઓશ્રીનું સ્થાન થયું. આત્રવૃક્ષનાં પંચાંગની ઉત્પત્તિ, ઉપદેશ અને ગુણના સંબંધમાં તેઓશ્રીએ કાવ્ય રચ્યું. તે કાવ્ય તેઓશ્રીના અનુગ્રહ વડે મને જોવા મળ્યું. અવલોકતાં આત્રવૃક્ષના સંબંધમાં ઓસઠ વિષય ચર્ચેલા છે તે દરેક વિષય પરથી જુદા જુદા પ્રકારનો ધોષ ક્ષેવાય તેમ છે. વિષયો જોમ કે ગ્રહસ્થાત્રમ, પિંડાશ્વતાંડની રચના, સૂક્ષ્મમાંથી સ્થૂલની ઉત્પત્તિ અને સ્થૂલનો સૂક્ષ્મમાં ઉપસંહાર, અધ્યાત્મબળ, ધીરજ, દૃઢતા, ઉપકાર, આત્મીય ઓળખ, શરીરની ત્રણ અવસ્થાઓ, રાજ, પ્રજા, ચાર વર્ણના પરસ્પર ધર્મો, સમદષ્ટિ, પ્રવૃત્તિમાર્ગ, નિવૃત્તિમાર્ગ, પરસ્પરપ્રેમ, સંપ, નિરં-ભિમાનપણું, સ્ત્રીકર્તવ્ય, પુરૂષકર્તવ્ય, રજ, વીર્યરક્ષણ, સંતાનોત્પત્તિ, બાળશિક્ષણ, અન્ય પ્રાણીઓ પ્રતે પોતાનો ધર્મ, સત્સૌચ, નિગ્રહ, ક્ષમા, દમ, તપ, સ્વાધ્યાય, આદિશાસ્ત્રીય સંપૂર્ણજ્ઞાન, આત્રવૃક્ષમાં દરેક ગુણોનું સ્થાપન કરી આત્રવૃક્ષના ગુણોનું દૃષ્ટાંત અને શાસ્ત્રીય સિદ્ધાંતમાં પ્રમાણ દ્વારા દરેક વિષય અનુભવવામાં આવે, તેવી રીતે સરળ ભાષામાં પચબદ્ધ રચવામાં આવેલું છે, અને તે મુમુક્ષુ જતોને અસાધારણ ઉપદેશક તરીકે ગુરૂરૂપ થઈ પડે તેવું છે. માટે તે સર્વેને ઉપયોગી છે. સર્વે ભાષાઓએ તેનો સાદર સત્કાર કરવો એવી મારી ખાસ બલામણુ છે અને તેથી ભવિષ્યમાં વૃત્તિમાં યાનાંકુર સ્ફુરી, વિલક્ષણ ફેરફાર થઈ, ધર્મ પ્રત્યે રાગ વધશે. ઓ. શાંતિ:

લી. આપનો કૃપાકાંક્ષી.

વૈદ્ય કાળીદાસ રણછોડ

વિજાપુર—ભાદ્રપદ કૃષ્ણપક્ષ નવમી.

(૩૬)

શ્રી ભારત સહકાર શિક્ષણ કાવ્ય ઉપર અભિપ્રાય

૧

જન્મભૂમિ પ્રેમધરી મનહર કાવ્ય કરી,
 વિજયપુરવાસી સહ લોકને ઉજાળ્યાં છે.
 સહકાર શિક્ષણથી ગુણગણ મથી મથી,
 પ્રગતિના પંથે નરનારીઓને વાળ્યાં છે.
 ભારતની ભવ્યતામાં પ્રગતિની નવ્યતાથી,
 શિક્ષણ મળનાં આપી કર્તવ્યને પાળ્યાં છે.
 ઉપદેશ દેશોદેશ શહેર ગામ આખો ભભો,
 દોલત કવિએ યુદ્ધિસાગરજી બાળ્યા છે.

૨

હરિગીત કંઠ.

સહકાર ભારત શિક્ષણ વાંચ્યાં વિવેકે ગુણ ભર્યાં,
 વિશ્વોન્નતિ કરવા ખરે ગુરના હૃદયથી અવતર્યાં;
 શ્રી યુદ્ધિસાગર સૂરિએ પ્રગતિતણા હેતુ કહ્યા,
 સૌ જાતની શુભ ઉન્નતિ કરવા જ ઉત્સાહે વહ્યા. ૧

રાજ્ય પ્રજાની ઉન્નતિ સહકાર શિક્ષણ કાવ્યથી,
 થાશે સકળ દેશો વિષે શંકા જરા તેમાં નથી;
 સહકાર શિક્ષણ કાવ્ય રૂપી આગની લીલા બલી,
 આતાં હવા તેમાં હૃદયની ભાવના શુભ ઉછળી. ૨

ઉત્સાહ શક્તિ બહુ વધી અગો વિષે સ્ફુર્તી વધી,
 શિક્ષણ સ્વરૂપી વહલીઓ દેખી મહેઝાઓ સંધી;
 સૌ ભારતીઓ કાવ્યના આ આગમાં પેસી જુઓ,
 નવ નવલી શક્તિ સાંપડે નામદં યમ જ્ઞાને રૂઓ. ૩

માનસ સરોવર સમ અહો સહકાર શિક્ષણ કાવ્ય છે,
 આપે નવનંદો સૌ સજ્જનોને આવ્ય છે.
 સહકાર શિક્ષણ સરવરે પેસી અનુભવ દિલ ધર્યો,
 વાંચો સકળ નરનારીઓ એમાં અનુભવ બહુ ભર્યો. ૪

(૩૯)

શ્રીમત્ સયાજીરાવને આશીર્વાદો આપિયા,
નિજ જન્મભૂમિ નૃપતિના ઉત્તમ ગુણોને છાપિયા;
આચાર્યવત્ નિજ જન્મભૂમિ નરપતિને સંસ્તવું,
કવિઓતણી એ ફર્જ શુભ એમાં ન કાંઈ છે નવું. ૫

ગુજરાતમાં નરનારીઓ કંઈકા દયા ગુણમય દિસે,
આનંદભૂમિ નિર્મળા સાત્વિક શક્તિ ઉદ્ભસે;
શ્રીમત્ સયાજીરાવ ગાયકવાડ નૃપતિ જય કરો,
હૃદય મહતા શક્તિથી ચઢતી કળા ધૈર્ય કરો. ૬

ઉત્તમ ગુણોથી શોભતા નિજ દેશની ચઢતી કરે,
અન્યાથી દુષ્ટો દંડીને દુઃખો પ્રજાનાં સહુ હરે;
સર્વે પ્રકારે ઉન્નતિ સર્વ પ્રજાની આચરો,
શ્રીમત્ સયાજીરાવની ચઢતી કળા ધૈર્ય કરો. ૭

વિધાવિનોદી ને સુધારક ભાષણો આપે સદા,
જીડી ખુશામદ ના ચહે જીડું ન બોલે જે કદા;
સાદાપથી શોભે સદા ન્યાયેજ પૂર્ણ અલંકર્યો,
શ્રીમત્ સયાજીરાવની ચઢતી કળા ધૈર્ય કરો. ૮

યુરોપ આદિ દેશમાં ફરીને ધણા અનુભવ કર્યા,
ભારત તણી પ્રગતિ વિષે ઉદ્ગાર જેના ગુણ બર્યા;
નિજ રાજ્યના સહુ લોકની શુભ દાઝ નિજ દિલમાં ધરો,
શ્રીમત્ સયાજીરાવની ચઢતી કળા ધૈર્ય કરો. ૯

જે ધર્મ ગુણોને નમે ઉપદેશ સાચો અનુસરે;
સાચુ ગ્રંથે મિથ્યા તજે દુઃખી પ્રજાનાં દુઃખ હરે,
બહુમત પ્રજાઓના ગ્રહી શુભ રાજ્ય શાસન આચરો,
શ્રીમત્ સયાજીરાવની ચઢતી કળા ધૈર્ય કરો. ૧૦

જાતિ થકી બ્રહ્મભદ્ર દોલતરામ કવિ વિદ્યાપુરે,
સાચા કવિઓ સદ્ગુણોની કીર્તિને પ્રેમે કરે;
સહકાર શિક્ષણ કાવ્યનો ફેલાવ નિજ રાજ્યે કરો,
શ્રીમત્ સયાજીરાવની ચઢતી કળા ધૈર્ય કરો. ૧૧

લી૦ દોલતરામ મંગળજી રાજકવિ
વિજાપુરવાસી—દેશી રાજ્યોમાં પ્રસિદ્ધ

અહમ્

ૐ હ્રી શ્રીઅસિઆડસાનમઃ

ૐ હ્રી શ્રીસુલસાગરગુરુમ્યોનમઃ

ભારત સહકાર શિક્ષણ

(મંગલ-કુહા.)

- ૐ અહં પરમ પ્રભુ, પરમેશ્વર ગુણ ધામ;
અનેક નામે જગજ્યૌ, પ્રેમે કરું પ્રણામ. ૧
- ભિન્ન ભિન્ન ભાષાવિષે, અનેક નામે એક;
શુદ્ધ બ્રહ્મ જિનવર પ્રભુ, વ્યક્ત્યા સ્વત્ત્વ અનેક. ૨
- ચિદાનન્દ સોડહં પ્રભુ, તત્ત્વમસિ જગનાથ;
વ્યાપક દૃષ્ટ્યા સર્વમાં, તત્ત્વમસિ મુજ આથ. ૩
- કૃત્પતિ વ્યય ધ્રૌવ્યમય, અલખ અકલ જગદેવ;
આત્માથી નહિ ભિન્ન તું, હોવ જ્ઞાનમય સેવ. ૪
- મનવાણી કાયાવડે, આપોઆપ સ્તવાય;
પટ્ટકારકમય તું પ્રભુ, જય જિનદેવ સદાય. ૫
- સર્વમથી વ્યાપક ગુરૂ, પરબ્રહ્મ અવતાર;
પ્રેમે પ્રણમું પાદ ભે, દ્વિધાભાવ હરનાર. ૬
- શુદ્ધ બ્રહ્મ સાકારને, નિરાકાર ગુરૂદેવ,
સર્વસ્વરૂપી તું મહા, સદા હોવ તુજ સેવ. ૭
- સર્વે મંગલ તુજવિષે, મુજથી સદા અભિન્ન;
જય જય ગુરૂ ગુણવંત તું, હું તુજ ચરણે લીન. ૮
- ગુરૂ બ્રહ્મ મુજ સર્વમય, પુરૂષોત્તમ ભગવાન;
સર્વ સમર્પણ તુજ સદા, એ મુજ સેવા તાન. ૧૦
- ઝોગણીશ ચુમેત્તર વિષે, ધ્યેય થયો ગુજરાત;
વિદ્યાપુરમાં પોષમાં, ધ્યેય તણો કૃપાત. ૧૧

૧ વિભાગમાં.

(૨)

પ્રેમ હવા દૂરે કરી, વિદ્યાપૂરનો સંધ;	
રોશનથી પશ્ચિમ દિશા, રહ્યા છાપરે ચંગ.	૧૨
રહ્યા સાધુઓ તંબુમાં, 'શેલડીયાની માંહી;	
શેલડીયામાં આમ્રવૃક્ષ, શીતલ જેની છાંય.	૧૩
તેની નીચે બેસીને, કીધું ચેતન ધ્યાન;	
આનંદ રસ તરબોળ થઇ, કીધું બ્રહ્મનું ગાન.	૧૩
સકળ સંધની સાક્ષીએ, ગુરૂ આંખો એ નામ;	
પાડ્યું ગુરૂના સંગથી, ઉપકારી ગુણધામ.	૧૪
આમ્રકાવ્ય કરવા હૃદય, પ્રગટ્યો અતિ ઉદ્ધાસ;	
ગુરૂપાએ તે ઝળો, પ્રગટી શુભ અભિલાષ.	૧૫
આંખાની સંગત કરી, દેખ્યા ગુણ જે બેશ;	
તેનું વર્ણન કાવ્યથી, કરીશ ભાવે લેશ.	૧૬
સરસ્વતીની સાલથી, કાવ્યો મધુરાં થાય;	
નરનારી સ્વાદે બલાં, ગુણવંતાં સોહાય.	૧૮

(ચોપાઈ.)

ગુજર દેશ સમે નહિ દેશ, જેને દીકાં નાસે કલેશ;	
સ્વર્ગ સમી ભૂમિ રળાયાત, જન્મભૂમિ રૂડી ગુજરાત.	૧૮
નન્દનવન હેઠું ઉતર્યું, અનેક જાતિ શોભા ભર્યું;	
વનસ્પતિ ઉગે સહુ જાત, જય જય ભારતમાં ગુજરાત.	૧૯
અનેક વૃક્ષો શોભી રહ્યાં, ફળપ્રુલ પત્રે શોભા લભ્યાં;	
ક્ષેત્રો સુંદર ધાન્યે ભર્યાં, દેખતાં જોણે મન હર્યાં.	૨૦
સાબર મહી તાપી નર્મદા, નિર્મલ નીરે શોભે સદા;	
સેદી ખારી શત્રુંજયી, ધત્યાદિ નદીયો જ્યાં રહી.	૨૧
કૂવા વાપી તણો નહીં પાર, ગામેગામ સરોવર સાર;	
નહેરો કાંસને લીલાં ક્ષેત્ર, દેખતાં ઠરતાં જન નેત્ર.	૨૨
ત્રણ ઋતુના પાકો થાય, દુષ્કાળો પણ નહીં જણાય;	
દયા દાન ને દમનો વાસ, જૈન મંદિરો શોભે ખાસ.	૨૩

૧ કાબૂમિયાંના ક્ષેત્રનું નામ શેલડીયું પાડવામાં આવ્યું છે.

(૩)

સસલાં હરણું નિર્ભય રમે, હિંસક મનમાં રહેમ જ ગમે;	
આનર્તાદિક જેનાં નામ, સરસ્વતી પાટણનું ધામ.	૨૪
વડોદરા સુરત શુભ શહેર, જ્યાં લક્ષ્મીની વર્તે હોર;	
અમદાવાદ નગર છે બેશ, ગરીબને પણ જ્યાં નહિ કલેશ.	૨૫
શહેરો ગામો જ્યાં છે ઘણાં, સોહામણાં જેમાં ના મણા;	
શ્રિદીશ ગાયકવાડી રાજ્ય, સંસ્થાનોતું બહુ સામ્રાજ્ય.	૨૬
ઉત્તરમાં આબુનો પહાડ, પશ્ચિમ અરબી જલધિ ખાડ;	
પૂર્વ સામળા ચાંપાનેર, દક્ષિણ કોંકણ સુબધ શહેર.	૨૭
ગુજ્જર અમદાવાદ પ્રદેશ, સાબરકાંઠો ઉત્તમ દેશ;	
તેમાં પણ વિદ્યાપૂર ભાગ, દેખતાં પ્રગટે મન રાગ.	૨૮
સ્વર્ગથકી નન્દનવન અહીં, આબુ એવી શોભે મહી;	
આત્રાદિક વન શોભે સાર, જેની શોભા અપરંપાર.	૨૯
તાંબુ પાસે આંબા ઘણા, કુદ્રત શોભામાં નહિ મણા;	
ગુરૂ આંબો છે સહુમાં શ્રેષ્ઠ, તેની આગળ બીજા હેઠ.	૩૦
અર્થેતિ વર્ણન તેનું કરું, બ્રહ્માંડે પિંડે તે વરું.	
સર્વ શિક્ષણો આવી જાય, જેના વર્ણનમાં સમુદાય.	૩૧

આત્ર બીજ રૂપ ગોટલો-તેમાં આંબો.

હરિગીત.

આંબા તણો જે ગોટલો, આંબો સમાઈ ત્યાં રહો;	
અવ્યક્તમાં જેમ વ્યક્ત છે, બ્રહ્માંડ દૃષ્ટાંતે લહો.	૩૨
કાલાદિ સંયોગો લહી, અવ્યક્ત વ્યક્ત જ થાય છે;	
તેમ ગોટલો થાણા વિષે, અંકૂરથી પ્રગટાય છે.	૩૩
એ આત્ર ગોટલીમાં સમાયું, વૃક્ષ જગ થાતું હતું;	
જલ વાયુ તાપ પ્રસંગથી, થાતું હતું જે નહિ હતું.	૩૪

થાણામાં ગોટલી પર માટી.

થાણું કરીને ગોટલી ધાલી જ મૃત્તિકાવિષે,
ઠાંકી જ માટીમાં અહો તે વ્યક્ત કરવાના મિષે;

(૪)

ગર્ભો સદા ઢાંક્યા રહે પ્રકટે ઉઘાડા થાય છે,
ઉત્પત્તિ પૂર્વે ઢાંકવું સહુ કાર્ય ગુપ્ત રખાય છે. ૩૫

ઢાંકે મહત્તા બહુ વધે રક્ષણ મઝાતું થાય છે,
કુદ્રત્ ચક્રી ઢાંકણ બહુ ગર્ભાદિથી સમન્નય છે;
પ્રગતિતણાં ઉત્પત્તિ સ્થાનો ઢાંકીને કાર્યો કરો,
પહેલાં ઉઘાડાં ના કરો એવી શિખામણ દિલ ધરો. ૩૬

બહુ ગુપ્ત રાખો કાર્યને ઉત્પત્તિ પૂર્વે યુક્તિથી,
ઉત્પત્તિ ઠાણાં ઢાંકવાં શિખવે મઝાતું જૂઠિતથી
જલ વાયુના સંયોગથી ઉત્પત્તિ આંખાની થતી,
સંયોગ વણુ ઉત્પત્તિ નહિ એવી જ ધારો સન્મતિ. ૩૭

સંયોગથી ઉત્પત્તિ.

સંયોગ સર્વે કાર્યમાં મળતાં જ કાર્યો થાય છે,
પૃથિવ્યાદિ પાંચે જૂતનો સંયોગ જગ કહેવાય છે;
સંયોગ મન માન્યા મળે તો કાર્ય સિદ્ધિ ઝટ થતી,
સંયોગને જે મેળવે તેની જ જગ ઉંચી ગતિ. ૩૮

ચેતન અને જડ તત્ત્વના સંયોગથી જગ છે છતું,
સંયોગ પહેલા મેળવો ઉત્પત્તિના એવું મતું;
સંયોગવણુ નરનારી પશુ પક્ષીજ આદિ કંઈ નથી,
સંયોગ સાચા મેળવો કુદ્રત્તણા નિયમો મથી. ૪૦

સંયોગ વણુ જે એકલો તે બહુ થતો ક્યારે નહીં,
પાછળ સદા અસ્તિત્વમાં સંયોગ સાચા છે સહી;
કાર્યોતણી ઉત્પત્તિમાં સંયોગ સારા મેળવો,
અનુભવ કરીને યુક્તિથી સંયોગ કાળે કેળવો. ૪૧

સંયોગને નિજમય કરી આખો પ્રગટતો જોરથી,
શુભ કર્મને પ્રગટાવવાં કાલાદિ હેતુ શોરથી;
સાચી શિખામણુ આત્રના સંયોગથી લેતા રહો,
સન્તો મહન્તો દૃશ્યમાંથી સદ્ગુણો લેતા અહો. ૪૨

(૫)

આંખાનું વાડોલિયું. તે ઉપરથી શિખામણ.

રક્ષક કરે વાડોલિયું વાવેલ આંખો રક્ષવા,
ઉંટો મહીધી આદિને દેતો નહીં તે બક્ષવા;
કાંટાતણું વાડોલિયાં લઘુ વૃક્ષની રક્ષા કરે,
તેથી શિખામણ શુભ ધટે નરનારીને જગમાં ખરે. ૪૩

વાડોલિયાં સમ જે અને તેથી જ રક્ષા નિજતણી,
શુભ ક્ષત્રિયો, વાડોલિયાં રાજ્યાદિના રક્ષણ બણી;
કંટક સમાં શુભ શસ્ત્રને જે ક્ષત્રિયો તે ધારતા,
રાજ્યાદિની રક્ષા કરે બક્ષક જનોને વારતા. ૪૪

આત્રાદિને વાડોલિયું નહીં કરે આવળને કદા,
શુભ વૃક્ષ સંતતિ રક્ષવા વાડોલિયું જગ સર્વદા;
વાડોલિયા વણ ઠારથી આંખો નહીં રક્ષાય છે,
રક્ષક જનો વાડોલિયાં જેવા સદા વખણાય છે. ૪૫

જેને નહીં વાડોલિયું તેનું જ જીવન ભય ભર્યું,
માટે કરો વાડોલિયું રક્ષણવિષે જે સુખ કરું;
ગુરૂઓ બની વાડોલિયાં સહુ ધર્મની રક્ષા કરે,
ધર્મો સકળ શુભ રક્ષતા માનાદિ શસ્ત્રોના બળે. ૪૫

સમ્યક્ત્વ રક્ષક હેતુઓ વાડોલિયા સમ જાણવા,
નિજ બાંધ્યજીવનકાલમાં ઉપયોગમાં તે આણવા;
વાડોલિયાની સાથ જીવનવૃક્ષની વૃદ્ધિ થતી,
ગુણવૃક્ષરાજિહેત તે ધારો જનો એ સન્મતિ. ૪૭

આ વિશ્વમાં વાડોલિયાં બહુ જાતનાં બહુ ગુણ વિષે,
વાડોલિયા વણ કે નહીં મોટો થયો જગમાં દિસે;
માટે કરો વાડોલિયાં નર નારીઓ નિજ ગુણ તણાં,
નિજ શક્તિયોને રક્ષવા વાડોલિયાં રક્ષક ધણાં. ૪૮

જે જાત કાંટાના સમી તેને નહીં વાડોલિયું,
રક્ષક સ્વયં તે જાણવા કંટક સમું જ્યાં ખોળાયું;
વાડોલિયાની થોમ્મતા તાવત્ ધરો વાડોલિયું,
પ્રારબ્ધ જીવન રક્ષવા પ્રારબ્ધથી જે બહારિયું. ૪૯

(૬)

વાડોલિયાં મજબૂત ના ત્યાં ઢોર પેસી જાય છે,
 પ્રાણો હરે છે વૃક્ષના જ્યાં ત્યાં જીવો દેખાય છે;
 ભારત તણાં સંતાનને વાડોલિયાંથી રક્ષવાં,
 ભારત જનોનું કૃત્ય છે રાખો જ એવું લક્ષ્યમાં. ૫૧

માનવ જીવન આંખા સમું વાડોલિયે રક્ષણ કરો,
 શુશ્રૂષા વિના ભોળા જનો બનીને હરાયા ક્યાં ફરો;
 રણ રોઝ સમ જે નર બને તેને ન શીખામણુ ઘટે,
 નિજ સદ્ગુરુ શ્રદ્ધા વિના ક્યારે ન નિજ જડતા મટે. ૫૨

ઘટાદિ વડે આત્મને પાણી સિંચન.

ઉષ્ણુર્તુમાં ઘટ જલ ભરી આંખાતણું સિંચન કરે,
 આંખો વધે તેથી ધણો પલ્લવ વડે તે કલકલે;
 પાણી જ પાતાં આત્મની વૃદ્ધિ થતી એ ન્યાય છે,
 નરનારીને એથી ધણું આ વિશ્વમાં સમજાય છે. ૫૨

સિંચન કરો નિજ જીવનને પાણી વડે પ્રેમે તમે,
 પાણી વિના જીવન નથી પ્રગતિ ન પાણી વણુ ક્યમે;
 નિજ જીવન વૃદ્ધિ કારણે પાણી પીવો બલ આપતું,
 નાણી જીવો પાણી પ્રથમ શક્તિ પ્રવૃત્તિ છાપતું. ૫૩

પાણી વડે સિંચન કરો સહુ લોકનાં જીવન સદા,
 જેવું જ પાણી તેહવા થાશે તમે જગ સર્વદા;
 પાણી વિના કોઈ પ્રાણીનું જીવન નથી જગ જીવતું,
 પાણી વિના જીવન બને છે વિશ્વમાંહી રીવતું. ૫૪

આંખો વધે છે પાણીથી સૂકાય તે પાણી વિના,
 પાણી વિના તો ટળવળે પલમાં મરે છે જે રમીના;
 પાણી પ્યે છે જેહને તેતુંજ જીવન જોર છે,
 પાણી થકી ઘોડા અને મૌકિતક જીવન તોર છે. ૫૫

નિયમ પ્રમાણે પાણીને પાયા થકી આંખો વધે,
 નિયમ પ્રમાણે પાણીને પીવા થકી જીવન સધે;

૧ દુઃખથી કકળતું-દુઃખથી રીખાતા શબ્દવાણું. ૨ પાણી વિના માછલાં મરે છે.

(૭)

જ્યાં નિયમ ના સચવાય ત્યાં પાણી ન બળ આપે કદા,
કુદતતણા એ નિયમને ભૂલો ન બળ્યો સર્વદા. ૫૬

આ વિશ્વના સહુ કાયદાના કાયદા જાણો સહી,
કુદત તણા શુભ નિયમને ઉલ્લંઘશે ક્યારે નહીં;
પાણી વધે છે પાણીથી પાણી ગયું તો સહુ ગયું,
પાણી રહે છે પાણીથી પાણી રહ્યું તો સહુ રહ્યું. ૫૭

માટે જ પોષો પાણીથી જન ! બાલ્ય જીવન સર્વનાં,
પાણી પ્રયોષી અન્યને બોલો ન વચનો ગર્વનાં;
નિજ શક્તિની બાહેર પાણી નહિ પીવે વૃક્ષો કદા,
વૃક્ષોતણા એ નિયમને અંગીકરો માનવ સદા. ૫૮

નિજ આત્મ ઘટમાં પાણીને ભરીને જ પાવો સર્વને,
તેમાં જ શિક્ષા ધારજો વહેશે નહીં ઘટ ગર્વને;
અનુભવતણા કૂવા ધણા પાણી ભર્યા જગ જાણુવા,
તેમાંથકી ઘટમાં ભરો નિજ શક્તિ પાણી આણુવા. ૫૯

સદ્ગુણતણાં વૃક્ષો બલાં પાણીવડે સિંચો તમે,
દાતાર થઈને સિંચતાં કાર્પણ્ય ધારો ના કયમે;
આંખા સમો આત્મા કલ્હો પાણીવડે પોષો ખરે,
પાણી વિના ભારત બની નિર્જીવ જગતે કરગરે. ૬૦

ભારતજનો સચળા બને પાણી વડે તેણું કરો,
શુભ શક્તિયો જે નવનવી તેનો જ પ્રગટાવો ઝરો;
મહા સમા માણસ બન્યા પાણી વિનાના બાલલા,
તે સમજતા નહિ બોધને કર્મો કરે નહીં ટાયલા. ૬૧

સર્વે જનોનાં હૃદયને પાણી વડે સિંચન કરો,
પાણી વિનાના માનવો !!! દાસત્વથી અંતે મરો;
નિજ દેશ સંધાદિતણી વૃદ્ધિ થતી પાણીવડે,
શાસ્ત્રોતણા સહુ સારને સમજાવું સ્ફુરણાના બળે, ૬૨

સહુ ટાયલાં દૂરે કરી પાણીવડે પોષો જનો,
તેથી અહો બોકો તમે શક્તિતણા સ્વામી બનો;
સહુ જીવનાં ઘટઘટતણા પાણી વડે જંગ પોષવું,
તેથી જગતની ઉન્નતિ ક્યારે બને નહિ શોષવું. ૬૩

(૮)

સહુ જાતનાં પાણી વડે પોષી હૃદય મોટા થવું,
 સહુ જાત પાણી દાનથી જીવન અને છે અભિનવું;
 વીર્યાદિની રક્ષા વડે પ્રાણી સકળ રક્ષાય છે,
 ૧ ભક્તિ ઉપાસન જ્ઞાનયોગ જ સાર મન સમન્વય છે. ૬૪

સહુ બાલ બાલિકા વિષે પાણી નવું પ્રકટાવવું,
 સ્વાતંત્ર્ય સર્વે જાતનું ખેતી પ્રકટ દર્શાવવું;
 સંધાદિની પ્રગતિવિષે પાણી નવું સિંચન કરો,
 સ્વાત્માભિમાની સ્વાશ્રયી બનીને હૃદય શિક્ષા ધરો. ૬૫

ઘટઘટ વિષે પાણી ભરી વિશ્વોન્નતિ સિંચો ખરે,
 ગુરૂગમ ગ્રહી સહુમાં સદા જુલો ન શિખામણુ અરે;
 સંકટ વિપત્તિ સમયમાં સહુને જ પાણી આપવું,
 શુભ શક્તિના ૨ વિષ્ણુ બની ઇન્દ્રિયમાં હૃદયને સ્થાપવું. ૬૬

પુરુષાર્થને ઉત્સાહથી પાણીતણા સાગર બનો,
 ૪ ભવિતવ્યતાના નાદથી દૂરે રહો સમજી જનો;
 નિર્બલપણું પ્રકટાય ત્યાં પાણીતણું સિંચન નથી,
 સમન્વયું એ એક વાક્યમાં શાસ્ત્રો સકલ વાંચી મથી. ૬૭

પાણીતણા સિંચન થકી આંખો વધી કલકલ કરે,
 બાનુતણા કિરણો વડે વૃદ્ધિ મઝાની છે ખરે;
 મળતા પ્રકાશો નવનવા ત્યાં આત્રવૃદ્ધિ થાય છે,
 અનુભવ ગ્રહીને યોગીઓ પ્રગતિ જ પથે પધાય છે. ૬૮

પ્રકાશવડે વૃદ્ધિ.

બાનુ પ્રકાશે આત્ર વૃદ્ધિ થાય છે સાચું ૧ કવું,
 જ્ઞાનપ્રકાશે વિશ્વ જીવોની જ વૃદ્ધિ છે સ્તવું;
 અવકાશ છે જ્યાં જ્ઞાનનાં કિરણો પડે જીવોવિષે,
 ત્યાં સર્વ જાતિ ઉન્નતિ થાતી અહો નજરે દિસે. ૬૯

૧ ભક્તિ, ઉપાસના, જ્ઞાન અને કર્મ એ ચાર યોગથી સર્વ જાતિની પ્રગતિ થાય છે. ૨ વ્યાપક. ૩ દોષ રહિત આત્મામાં. ૪ થવાનું હોય છે થાય છે, ઉદ્ધમની જરૂર નથી એવા વાદનો નાદ. ૫ ગમન કરે છે. ૬ કથું.

(૯)

જે તાપને પામે નહીં તે ઉન્નતિ ના નિજ કરે,
તાપ જ ગ્રહાવે પાણીને સન્તો અનુભવ એ ધરે;
જે વૃક્ષ પર તાપો પડે નહિ વૃદ્ધિ તેની નહિ થતી,
તાપો સહી પાણી ગ્રહો એવી જ સન્તોની ગતિ.

૭૦

હવાવડે જીવન શક્તિની વૃદ્ધિ.

અવકાશ તાપ જ ને હવા આંખાતણી વૃદ્ધિ કરે,
જે શુદ્ધ વાયુને ગ્રહે તે વૃદ્ધિને પામે ખરે;
વાયુ વિના નહિ જીવન છે માટે હવાને ધારવી,
ચોખ્ખી હવા જીવન કહ્યું આવી ન પાછી વાળવી.

૭૧

ચોખ્ખી હવા જેઓ ગ્રહે તે પ્રાણીની પુષ્ટિ કરે,
સ્વાસ્થિત્વની રક્ષા કરે આયુ વધારે તે ખરે;
ચોખ્ખી હવાની તુલના રત્નો કરોડો નહિ કરે,
કોટીશ્વરો ચોખ્ખી હવા પામ્યા વિના અતે મરે.

૭૨

શું રાજ્ય પામ્યાથી થયું ચોખ્ખી હવા જો ના મળી,
ચોખ્ખી હવા વણુ હૃદયની પ્રસન્નતા ના પળ ધડી;
ચોખ્ખી હવાની આગળે કોટિ દવા શા કામની,
ચોખ્ખી હવા વણુ શક્તિની વાતો કરો તે નામની.

૭૩

ચોખ્ખી હવાને પામવા વન બાગમાં સંતો રહે,
ચોખ્ખી હવા સમ ધન નહીં સન્તો મહન્તો એ કહે;
ચોખ્ખી હવાની આગળે વારી જઈ ધન આદિને,
ચોખ્ખી હવાની આગળે વારી જઈ મહા ગાદિને.

૭૪

ચોખ્ખી હવાને પ્રાણીઓ લેઈ જીવે છે જાણવું,
સાંજે સવારે સ્વચ્છ વાયુ ગ્રહણમાં મન આણવું;
ચોખ્ખી હવા જો ના મળે નખળાઈ તો વધતી રહે,
ચોખ્ખી હવા વણુ મરણુ છે એવું સદા સન્તો કહે.

૭૫

ચોખ્ખી હવા વૃક્ષોની વૃદ્ધિથી રહે છે જાણુશો,
જ્યાં વૃક્ષવૃદ્ધિ, વૃષ્ટિ ત્યાં સાચું હૃદયમાં આણુશો;
ચોખ્ખી હવા વૃક્ષોતણી રોગો હરે બહુ જાતના,
ચોખ્ખી હવા આરોગ્ય છે લાભો કરે બહુ જાતના.

૭૬

(૧૦)

આખો હવાને મેળવો ને કળવો નિજ કાયને,
ચોખ્ખી હવા સહુને મળે આપો પરસ્પર સાહને;
ચોખ્ખી હવા જેઓ ગ્રહે તે બળ વધારે છે ધણું,
દ્રષ્ટાંત આંખા વૃક્ષનું નિજ જીવનમાં લેશો ભણું. ૭૭

મંદી અને ઝેરી હવા પ્લેગાદિનાં ખીન્ને ખરે,
ચોખ્ખા વિચારો થાય છે ચોખ્ખી હવા તનમાં ધરે;
શિક્ષણ મઝાનું મન ધરો ને આદરો આચારથી,
તેથી થતી સહુ જાંતની પ્રગતિ ખરા વ્યવહારથી. ૭૮

ઉડાં મૂળની વૃદ્ધિ મજબૂતી સાથે આંખાની વૃદ્ધિ.

આંખો વધે છે મૂળની વૃદ્ધિ તથા મજબૂતીથી,
જ્યાં મૂળની મજબૂતિ ત્યાં સ્વાસ્થિત્વ વૃદ્ધિ નીતિથી;
મૂળોત્પ્તિ ઉડાણથી આંખો ન વા વાયે પડે,
મૂળો અરે દીલાં રહે તો વાયુ જોરે લડયડે. ૭૯

મૂળો નિહાળી આમ્રનાં નિજ મૂળની પુષ્ટિ કરો,
જ્યાં મૂળ મજબૂત ના અરે ત્યાં મૃત્યુમય માથે ખરો;
મૂળો ન ઉડાં જેહનાં લાંબુ ન આયુ તેહનું,
ઉડાં ધરે છે મૂળ આયુ દીર્ઘ જીવન એહનું. ૮૦

નિજ જીવનનાં જે મૂળ તે ઉડાં કરો લાંબાં કરો,
દૃઢતા સુશ્રેણિમય કરો સ્વાસ્થિત્વની વૃદ્ધિ કરો;
મહા સંધને નિજ કોમની ચિરંજીવિતા આચરો,
પ્રગતિતણાં સહુ મૂળને ઉડાં કરો ઉડાં કરો. ૮૧

મૂળો નહીં મજબૂત તેવી કામ જીવતી ના રહી,
રાષ્ટ્રો ધણાં વિણુસી ગયાં ઇતિહાસમાં સાક્ષી સહી;
મૂળો નહીં મજબૂત તેવા ધર્મ પાણુ ચાલ્યા ગયા,
મૂળો ઉઘાડાં થાવતાં શુભ જીવનના સંશય થયા. ૮૨

મૂળોવિષે જે પાણી તે હા પહોંચતું સહુ અંગને,
મૂળોવિષે પાણી ધરો રાખો સદા નિજ રંગને;
જ્યાં મૂળમાં નિર્જલપણું ત્યાં શયમાં નિર્જલપણું,
એ વાક્યને મનમાં ધરી ચિંતન કરો મનમાં ધણું. ૮૩

(૧૧)

જે કામમાં કે રાજ્યમાં મજબૂત મૂળો ના થતાં.
 તે કામ કે તે રાજ્યની પડતી થતી જોતાં છતાં;
 સહુ શક્તિનાં મજબૂત ઉંડાં મૂળને ધારો સહી,
 સહુ ધર્મમાં એ ધર્મ છે મોટો પ્રથમ બોધે વહી. ૮૦
 નિજ ધર્મને ફેલાવવા કોટિ ઉપાયો આદરી,
 ઉંડાં કરો નિજ મૂળને ઉત્સાહ સંપ જ દિલધરી;
 પહેલાં વધારી મૂળને બહિર વધો કુદ્રત બળે,
 એ કાયદો ભૂલો નહીં સર્વત્ર શક્તિ પરવડે. ૮૫
 જ્યાં મૂળ મજબૂત હોય છે ત્યાં શત્રુનું ચાલે નહીં,
 પ્રતિપક્ષીના બહુ દાવથી હાલે નહીં નિર્ભય રહી;
 મજબૂત મૂળને કરો કોટિ ઉપાયો આદરી,
 સાત્વિક બુદ્ધિ મૂળની ઉંડાઇ ધારો જયકરી. ૮૬

પ્રાણપુષ્ટિ.

મૂળો અને પત્રાદિથી પ્રાણોની પુષ્ટિ આદરે,
 સહુ અંગમાં પ્રાણાદિના સંચારથી જીવન ધરે;
 ડાળાં અને પર્ણો વિષે બહુ રસવડે શોભે ખરે,
 નવન વરસે પ્રતિદિન વધે ચૈતન્ય પ્રાણે કલકલે. ૮૭
 આહારથી છે પ્રાણની પુષ્ટિ ખરે સહુ પ્રાણીમાં,
 જ્યાં પ્રાણની પુષ્ટિ અહો ત્યાં બલ વધે છે વાણીમાં;
 શ્રી આત્ર પેટે પ્રાણની પુષ્ટિ વધે તે અતુસરો,
 કુદ્રતતણા જે કાયદા તેને હૃદયમાં સુરમરો. ૮૮
 પરમાર્થને સ્વાર્થાદિ હેતે પ્રાણરસ પુષ્ટિ ધરો,
 જ્યાં વીર્યરસ વધતો રહે ત્યાં વૃદ્ધિ મોટાઇ રમરો;
 પ્રાણો વિના પ્રાણી નથી પ્રાણો વિના જીવન નથી,
 પ્રાણો વડે જીવો સહુ જોશો સકલ શાસ્ત્રો મથી. ૮૯
 નિજ જીવનના જે યોગ્ય તે આહાર આદિ વાપરો,
 પ્રાણોતણા બલપોષથી આયુષ્યની વૃદ્ધિ કરો;
 પ્રાણોતણી ઉપયોગિતા સહુ કાર્યમાં સંસારમાં,
 પ્રાણાદિ રસ પુષ્ટિ કરો આ વિશ્વના વ્યવહારમાં. ૯૦

(૧૨)

જે પ્રાણુપુષ્ટિ આદરે સ્વાતંત્ર્ય આદિ કારણે,
પ્રજાને ધરે નિજ ચિત્તમાં તેના જ જાડ વારણે;
પરમાર્થ માટે પ્રાણુ છે આત્માદિ પેઠે જેહના,
અવતાર તેનો સફલ છે જગવંધ છે પદ તેહના. ૯૧

જ્યાં પ્રાણુ છે ત્યાં જીવ છે જગ પ્રાણુની લીલા ખરી,
પ્રાણુજ ઘો પ્રાણુ ગ્રહી પરમાર્થ માટે અવતરી;
પરમાર્થ માટે જીવનમાં નિજ પ્રાણુપુષ્ટિ હિતકરી,
તીર્થ કરો ઋષિયોતણાં દ્રષ્ટાંતથી જાણો ખરી. ૯૨

પ્રાણોત્પત્તિ પુષ્ટિવડે શૌભા મળની લાગતી,
દીપે મજાનાં અંગને લાલી મજાની જાગતી;
સહુ અંગમાં બળપૂરથી ઉત્સાહ તેજ મન બને,
સહુ ઇન્દ્રિયો મદમસ્ત થઇ અશ્વો પરે તે હણુહણે. ૯૩

યૌવન વધે ક્ષણ ક્ષણ વિષે પ્રાણુ પ્રવાહે રગરગે,
આછાં રસીલાં ગાત્ર તેથી તેજ યોગે ઝગઝગે;
પ્રાણો ઉછળતા જોરથી સાગરવિષે ભરતી યથા,
મન્દા પડે પ્રાણો તદા છે ઝોટ સાગરમાં તથા. ૯૪

પ્રાણોત્પત્તિ પુષ્ટિ કરો દંડાદિ પ્રાણુયામથી,
દંડાદિ પ્રાણુયામ વણુ પ્રાણુદિની પુષ્ટિ નથી;
મડદાલ થઇ જે શ્વાસથી જીવ્યા ન તે જગ જાણુવા,
શરા બને પ્રાણુપૈણે જીવ્યા જ તે મન આણુવા. ૯૫

પ્રાણુદિની પુષ્ટિ કરો નિર્વાર્યતા દૂરે કરો,
સહુ પ્રાણુની પુષ્ટિ કરો આદર્શ જીવન આચરો;
આંબા પરે પ્રતિદિન વધો કલકલ કરો પણીવડે,
કાયાદિ પ્રાણુયામથી જગમાંહિ જીવ્યું પરવડે. ૯૬

**આમ્રવૃક્ષનાં રકંધો, ડાળાં અને ડાળીઓ પરથી ગ્રહાણું
શિક્ષણ.**

રકંધો થયા મોટા જ પાંચે જાળ ડાળી પરિવર્ષા,
ચઉદ્દિશ પ્રસર્ષા પુષ્ટિને ધારણુ કરી ગુણગણુ બર્ષા;

૧ દંડ પીલવા, પ્રાણુયામ કરવા.

(૧૩)

યુવક અવસ્થા પામીને આકાશથી વાતો કરે,
આકર્ષીતો જગ લોકને ફલ આપવા પ્રેમે બળે. ૯૭

સ્કંધો ધણા પ્રકટે તદા શોભા મહત્તા બહુ વધે,
ડાળાં વધે મનમાનતાં બહુ ડાળાંતું સાધન સધે;
સ્કંધો ધણા ધારણુ કરી જગને શિખામણુ આપતો,
ભૂમિ ધણી ઘેરી છવાઇ લોક મનમાં વ્યાપતો. ૯૮

વારોલિયાથી બહુ વધી સ્વાશ્રય બળે વધતો જતો,
ધારણુ કરી સ્કંધો અને ડાળાંવડે બહુ શોભતો;
કાઠિન્યતા ધારણુ કરી ગંભીરતાથી ગાજતો,
આશ્રયબળે પાણી ગ્રહે પરંતત્રતાને ત્યાજતો. ૯૯

વાહવાહ આંખા તાલારી શોભા જ સ્કંધોથી વધી,
મકલાય તેથી તું ધણો ડાળાંવડે ડોલે અતિ;
લીલો બન્યો પશુર્વડે મંગલ તતુમય શોભતો,
કદપદુ રૂડા નામથી સહુ વૃક્ષ શોભા યોભતો. ૧૦૦

તેથી શિખામણુ લોકને લેવી ઘટે ગુણુરાગથી,
શાખા પ્રશાખા ધારવી એકલપણુના લાગથી;
શાખા પ્રશાખા આદિથી નિજ વ્યક્તિની શોભા વધે,
પ્રતિપક્ષીના આઘાતને સહેવાય શોભા સહુ સધે. ૧૦૧

શાખા પ્રશાખા નાશથી હુંઠા સમા શોભે જનો,
ભાટે જનો શાખા પ્રશાખા ધારીને સખળા બનો;
શાખા પ્રશાખાથી વધે ગંભીરતા નિજ દષ્ટિની,
ગંભીરતા મેટાઇ ચિરંજીવતા જ સમષ્ટિની. ૧૦૨

શાખા પ્રશાખા બહુ હતી શ્રી જૈનધર્મીતણી અહો,
વ્યાપકપણું તેથી યથું શ્રી જૈનધર્મીતણું લહો;
શાખા પ્રશાખા બહુ ટળી તેથી જ વ્યાપકતા ટળી,
બે એકડે અગિયાર શાખા વૃદ્ધિ શિક્ષા જગ મળી. ૧૦૩

શાખા વિનાનો ધર્મ કાઠ જ વિશ્વમાં નહિ વ્યાપતો,
શાખા પ્રશાખા વણુ અહો કૈાઇ ન કષ્ટો કાપતો;
તીર્થકરોએ ગણુધરો સ્થાપી ધણી શાખા કરી,
તેથી રહો છો જીવતો શ્રી જૈનધર્મ જ જયકરી. ૧૦૪

(૧૪)

શાખા પ્રશાખાથી વધે શાખા અહો બહુ જાતિની,
બહુ બિન્ન રૂચિ લોકની દષ્ટિ રહે બહુ ભાતની;
સહુ જાતના અસ્તિત્વમાં શાખા પ્રશાખા થાય છે,
શાખા પ્રશાખા જે ટળે તો વ્યક્તિ નાશ જણાય છે. ૧૦૫

પ્રસરાવવું શુભ શક્તિઓથી સર્વને સહેજે ધટે,
એકલપણું નહિ ધારવું ફેલાવવું શિરને સટે;
ફેલાય ના જે શક્તિઓથી તે ન ઉભો જગ રહે,
તીર્થકરો મહાયોગીઓ ઉપદેશથી એવું કહે. ૧૦૬

સ્વાસ્તિત્વ શુભફલ ધારવા શાખા પ્રસારે જે નહીં,
ઉભો ન તે જગમાં રહે શુભ મર્મને જાણો સહી;
શાખા વધે નહિ બળ વિના પરભોગને લીધા વિના,
જ્યાં ત્યાં જ એહ જણાય છે જ્ઞાની કરે ના ત્યાં મના. ૧૦૭

જે રાષ્ટ્રની કે સંઘની કે કોમની શાખા નહીં,
જીવે ન જગમાં તે ધણું બહુધા થયા વણુ જગ સહી;
શાખા પ્રશાખાએ વધો બળ યુક્તિ ક્રોટિ વાપરી,
નરનારીને શિક્ષા ભલી બહુ પ્રાણુ બલ અંતર ધરી. ૧૦૮

શાખા પ્રશાખામાં વહે ચૈતન્ય જીવન રસ ઝરો,
ઢાળાં અને પર્ણોવિષે પહોંચે જીવાડે તે ખરો;
શાખા પ્રશાખા બળવડે સર્વાંગ સુન્દરતા રહે,
શાખા પ્રશાખા વૃદ્ધિથી સર્વાંગ જીવન રસ વહે. ૧૦૯

ચૂકો ચતુરો નહિ કદિ શાખા પ્રશાખા વૃદ્ધિને,
શાખા પ્રશાખા વૃદ્ધિથી પ્રસારવો નિજ સમૃદ્ધિને;
ભારત યુરોપાદિકવિષે વૃદ્ધિ જ તેથી સર્વમાં,
સમજ્યા વિના ભોળાજનો ધહેલા ન થાઓ ગર્વમાં. ૧૧૦

જે ધર્મમાં વા સંઘમાં વા રાજ્યમાં સ્તંભો સમા,
આદર્શ પુરૂષો હોય છે ત્યાં અન્યની ના કંઈ તમા;
સ્તંભો વિના પ્રાસાદ નહીં ને ધર નહીં અતુભવ કરો,
સ્તંભો રહે કાયમ સદા એવા ઉપાયો અનુસરો. ૧૧૧

આચાર્ય આદિ ધર્મના સ્તંભો સદા જગ જગતી,
પોષણુ કરો તેતું સદા તે પર ધરી બહુ રાગતા;

(૧૫)

એ પગ વિના ના ચલન છે ઉડાય પાંખો વણુ નહીં, સહુ કાર્યમાં સહુ જાતના સ્તંભો વિના એવું સહી.	૧૧૨
શાભે જ સ્તંભારાવડે આંખો યથા તેવા જનો, શાભી રહો સ્કંધો વડે શાખા પ્રશાખાયુત બનો; હૃદયમવડે સર્વે બને શાખા પ્રશાખાદિક અહો, ચૈતન્ય રસના પૂરને પાછળ વહાવી જ્ય લહો.	૧૧૩
સર્વે સજીવન રસતણાં જે દાર તે ઝટ ખોલવાં, સ્કંધાદિને પ્રગટાવવા અધ્યાત્મજીવન ધોળવાં; સ્કંધાદિથી સહુ અંગની શાભા ધરો ગંભીરતા, જીવો સજીવન રસ બળે અન્તર ધરીને ધીરતા.	૧૧૪

લીલું રહી લીલું કરનાર.

લીલાં તહારાં પાંદડાં, લીલો વર્ણુ સુહાય; લીલું રહી લીલું કરે, કલ્પ વૃક્ષ સુખદાય.	૧૧૫
લીલું રહી લીલું કરે, મીઠી શીતલ છાય; ધન્ય ધન્ય આંખા તહને, ધરતો રૂડી કાય.	૧૧૬
લીલો છમ શાભે સદા, પરમાર્થમાં શ્રેષ્ઠ; સહુ વૃક્ષોમાં તું વડો, અન્યો તહારી હેઠ.	૧૧૭
લીલાછ ધરી વિશ્વને, દેતો શુભોપદેશ; સહુ જીવો લીલાછને, ધારો અંતર બેસ.	૧૧૮
પર દુઃખે દુઃખી બને, પરાર્થ ધરતા પ્રાણુ; તેનાં તનુ લીલાં કલાં, જીવનનાં લેં લહાણુ.	૧૨૦
અન્ય જીવો નિરખી સુખી, સુખિયો મનમાં થાય; પરાર્થ સ્વાર્થો જે કરે, સુખિયો તે કહેવાય.	૧૨૧
આપે શીતલ છાંયડી, અન્ય જીવોને બેશ; લીલો તે કહેવાય છે, ટાળે પરના કલેશ.	૧૨૨
તાપ સહે તાઠ જ સહે, સહતો શસ્ત્રો ધાવ; તો પણુ બહુ ગંભીર ચૈ, ધરતો રૂડા ભાવ.	૧૨૩
જીવન રસ વહે ત્યાં લગી, લીલાછ ધરનાર; આમ વૃક્ષ જગમાં જ્યો, સહુ મંગળ કરનાર.	૧૨૪

(૧૬)

કર્ચું ન લીણું જગમાં કોનું, ફેગટ તેના છે અવતાર;
આવળીયાથી પણ તે જૂંડા, ધિક્ક ધિક્ક તે નરને નાર. ૧૨૫

પરનાં સુખ દેખીને બળતા, ધર્મીએ સૂકા થઇ જાય;
છત્રી શક્તિએ સ્થાય કરે ના, સૂકા તે જગમાં કહેવાય. ૧૨૬

વિત્તાદિકનો સંચય કરતા, સ્વાર્થથી હરતા પર પ્રાણ;
નિર્દયતા અંગે અંગે તે, સૂકા જન કહેવાતા જાણ. ૧૨૭

આંખાનું સહુ ખપમાં આવે, મંગલીક દર્શન કહેવાય;
જેનું કાંધ ન ખપમાં આવે, તે ક્યાં તેની તુલના પાય. ૧૨૮

દયા ન લાવે દુઃખી જનની, અન્યાયી જીવન ધરનાર;
મંગલીક દર્શન ના લેનું, સૂકા તેવા નરને નાર. ૧૨૯

લેવાનું શીખ્યા જે લોકો, દાનતણા નહીં શીખ્યા પાઠ.
લીલા નામે લેા પણ સૂકા, જૂંડા તેના સમજા કાઠ. ૧૩૦

કંડી આંખ ન મીઠું સુખડું, શીતળ જેની છે નહીં હાથ,
લીલા હાથ નહીં છે જેના, સૂકા તે જગમાં કહેવાય. ૧૩૧

ધન્ય ધન્ય આંખા તવ જાતિ, પરને માટે ધરતો સર્વ;
આપીને કંઇ કહે ન કોને, મૌન ધરે નહિ ધરતો ગર્વ. ૧૩૨

લીલી ત્હારી કાયા સહેજે, આકર્ષે છે નરને નાર;
ત્હારા સમ જે થયા ન લીલા, ધિક્ક ધિક્ક તેના અવતાર. ૧૩૩

તાપ પડે પણ અકળાતો નહીં, લીલાઇ ખમણી ધરનાર;
મોટા મનના માણસ મોટા, વિપત્તિમાં તજે ન પ્યાર. ૧૩૪

બાલ્ય તાપ પણ મનથી લીલા, જગમાંહિ સાચા દાતાર;
લાખે દાતા જન કો પાકે, આંખા સમ જીવન ધરનાર. ૧૩૫

લેવું સહુને જહાણું લાગે, દેવું મીઠું મન દાતાર,
ખાનદાનતા આંખા ત્હારી, સાચી જગમાંહી જયકાર. ૧૩૬

પણીદિક લીલાઇ ધારી, ઉચ્ચ થયો કાયાએ બેશ;
કવિયો કીર્તન કરતાં ત્હાર, કરતો રહેતો દાન હમેશ. ૧૩૭

(૧૭)

ઉચ્ચતા.

- ઉચ્ચ ગુણાથી ઉંચો થાતો, કાયાથી આંખો નિર્ધાર; તવ ટોચો આકાશે પહોંચી, દાની ઉંચો જગજયકાર. ૧૩૮
- અન્ય દુષ્પ્રેમથી સ્પર્ધા કરતો, તો પણ નમતો રહેતો છેક; ઉચ્ચ જાતિયો સ્પર્ધામાંહિ, ધરે નમ્રતા ધરી વિવેક. ૧૩૯
- ગુણો તાડ છે ઉંચું કેવું, નમે ન તેથી વિણસી જાય; ઉચ્ચ જનો જગ ધરે નમ્રતા, અક્કડ ફક્કડ કદી ન થાય. ૧૪૦
- આંખાની ઉચ્ચાઇ સોહે, સોહે ઉંચું જરા ન તાડ; નીચ જનો ઉંચા થાવે પણ, તાડ પરે શોભે નહીં સાર. ૧૪૧
- અક્કડ ઉંચા તાડ પરે જે, કેરી ફળરસના ધરનાર; કેરી સમ તે કદી ન થાવે, નીચજનો નહિ ઉચ્ચ થનાર. ૧૪૨
- ઉચ્ચ જનો સહેજે છે ઉંચા, ખાડા ખૈયામાં રહેનાર; ભસે ટેકરે તાડ ઉંચે પણ, માન ન પામે જગમાં સાર. ૧૪૩
- આંખા સાથે સ્પર્ધા કરતું, તાડ અરે પામે અપમાન; સિંહ ચામુંડું રાસભ ઝોઢે, ભૂંકે રાસભ જગ પહિયાન. ૧૪૪
- સદ્ગુણ વણુ જે માન ચાંદથી, ઉંચા થાવા કરતા કાજ; પણ અક્કડ થઇ હેઠા પડતા, અહઃકૃતિના ધારી સાજ. ૧૪૫
- રવિ શશી બે ગુણથી ઉંચા, જગમાં કરતા સદા પ્રકાશ; તેની પેઠે ઉંચો આંખો, ગુણથી શોભે છે ઉદ્ભાસ. ૧૪૬
- સ્વતઃ સિદ્ધ સ્વભાવજ જેનો, જન્મથકી જેનો નિર્ધાર; બદલાતો તેનો નહિ ક્યારે, આત્મવૃક્ષ દૃષ્ટાંત વિચાર. ૧૪૭
- જન્મથકી ઉંચો થાવાનો, આત્મવૃક્ષનો સ્વયંસ્વભાવ; પૂર્વ જન્મના સંસ્કારો છે, ઉચ્ચ નીચ કર્માદિક દાવ. ૧૪૮
- પુણ્યે આંખાની ઉચ્ચાઇ, દૃષ્ટાંતે સમજે નરનાર; પુણ્યાદિકથી ઉંચા થાવો, સ્વર્ગાદિક પ્રાપ્તિ સુખકાર. ૧૪૯
- ઉંચા થઇને બનો ન નીચા, માનવ ભવ પામીને શોક, દશ દૃષ્ટાંતે હર્લભ નરભવ, પામી ક્યાં હારો છો શોક. ૧૫૦

(૧૮)

એકેદ્રિ આંખો કહેવાતો, પંચેન્દ્રિ હો નરને નાર;
આંખાથી અધિકા ગુણુ જેના, સદ્દલા તે જગમાં નરનાર. ૧૫૧

હરિગીત.

આસક્તિ વણુ ગુણુ કર્મથી ઉંચા થતા યોગી જનો,
સાત્વિક જ્ઞાની યોગીઓ સમજી જનો ! સહેજે ખતો;
સાત્વિક તર સહકારથી પણ માનવો ઉંચા થશે,
સાત્વિક જ્ઞાની યોગીઓ સ્વર્ગાદિ સ્થાનોમાં જશે. ૧૫૨

આંખા તળે વાસો વસી સદ્ગુણુ નિરીક્ષ્યા જ્ઞાનથી,
પરમાર્થ આદિ સદ્ગુણો ઉંચો થયો નિજ તાનથી;
ગુણુકર્મથી ઉચ્ચાઇ ત્હારી દેખી હર્ષ વધ્યો ગણો,
અનુભવ કહે મુજ હૃદયમાં લાગ્યો જ તું સોહામણો. ૧૫૩

કાઠિન્ય તથા કોમળતા.

કાઠિન્ય ધરતો કાષ્ટમાં કોમલપણું પશું ધરે,
જે જે સ્થળે જે જે ઘટે તેને જ સહેજે અનુસરે;
કાઠિન્યપણુ નિજ ધર્મ છે કોમલપણું નિજ ધર્મ છે,
જ્યાં જે ઘટે તે ધારવું એ ધર્મી જનતું કર્મ છે. ૧૫૪

કાઠિન્યસ્થાને ધારવું કોમલપણું તે દોષ છે,
કોમલપણાના સ્થાનમાં કાઠિન્ય દુર્ગુણુ પોષ છે;
ગુણુ કર્મથી જે જે ઘટે જે સ્થળવિષે તે આચરો,
કુદ્રત થકી જે ધર્મ તેને મૂકી ભૂલા ક્યાં કરો. ૧૫૫

કાઠિન્ય રક્ષણુ કારણે ધરવું ઘટે સહુને સદા,
કાઠિન્ય કિલ્લો જીવનનો છાંડો ન સંકટમાં કદા;
કાઠિન્ય ક્ષત્રી સમ કણું અન્યાંગ રક્ષા કારણે,
સાત્વિક વૃક્ષા પણુ ધરે કાઠિન્ય કુદ્રત ગુણુપણે. ૧૫૬

જેની ધણી ઉપયોગિતા રક્ષા જ અન્યો બહુ કરે,
કંટક ધરે ના તે કદિ બ્રહ્માદિવત્ જીવન ધરે;
તોપણુ ધરે કાઠિન્યને જે સ્થાનમાં જેવું ઘટે,
કુદ્રત થકી જે પ્રકૃતિ તે ધર્મ ક્યારે ના મટે, ૧૫૭

(૧૯)

- જને જ જેવું ચોખ્ખું જે કાઠિન્ય તેને તે મળે,
તેમાંજ થાતાં વિકૃતિ તેવુંજ જીવન ઝટ ટળે;
કુદૃત તણો જે કાયદો તે ધર્મ વસ્તુ સ્વભાવથી,
ટાળ્યો કદાપિ ના ટળે અનુભવ કરો શાસ્ત્રો મથી. ૧૫૮
- આકર્ષણે શોભાપણું કોમલપણું જ્યાં જે ઘટે,
તેવું ધરો જગ માનવો રહીને સદા માનવ વટે;
કોમલપણું છે સર્વમાં તેનેજ યુક્ત્યા કેળવો,
તેથીજ નવજીવન ધરો અનુભવ ખરો એ મેળવો. ૧૫૯
- સૌન્દર્ય કોમળતાવિષે નિજ જીવન રસ તેથી વહે,
તેને તળે ના માનવો સન્તો મહન્તો ધમ કહે;
સર્વાંગ જીવન જ્યોતને પ્રગટાવતું કોમલપણું,
ગંભીર અન્તરૂ મર્મને નિજ હૃદયમાં ધારો ધણું. ૧૬૦
- કાઠિન્ય રુદ્ધગુણ ધૈર્ય છે સ્વાભાવલંબન શરતા,
કાઠિન્ય દુર્ગુણ શત્રુની નાશક પ્રવૃત્તિ કૂરતા;
કાઠિન્ય બળ અધ્યાત્મ છે પુરૂષાર્થમાં નિશ્ચલપણું,
કાઠિન્ય ટેકી નેકી છે પર્યાય એના બહુ બાણું. ૧૬૧
- કાઠિન્ય આત્મા દેહતું ને સંધતું, સાત્રાજ્યતું,
કાઠિન્ય સર્વ સમાજતું ને ધર્મરક્ષક રાજ્યતું;
કાઠિન્ય નરતું રૂપ છે ઉપસર્ગ સહેવામાં ખરું,
કોમલપણું સ્ત્રી રૂપ છે સાથે રહે એ જયકરં. ૧૬૨
- કાઠિન્યથી જય વિજય છે કોમલપણાથી ભવ્યતા,
મહુ શક્તિની પ્રાપ્તિવિષે કોમલપણાથી નવ્યતા;
બહુ પ્રેમ રસનાં ઝરણુમાં કોમલપણાની જ્યોત છે,
કોમલપણું જ્યાં પ્રકટ ત્યાં આત્મિક જીવનોઘોત છે. ૧૬૩
- નર નારીમાં કોમલપણું કાઠિન્ય એનો વાસ છે,
એના વિના ચાલે નહોં એવો ખરો વિશ્વાસ છે;
કોમલપણું સમૃદ્ધિને કાઠિન્ય રક્ષક જાણવો.
એને બરાબર ખીલવો અધ્યાત્મરસ મન આણવો. ૧૬૪
- કોમલપણું રાધા અને કાઠિન્ય કૃષ્ણસમુ' કલું,
બન્ને રહે છે એકમાં એ અનુભવીએ અનુભવ્યું;

(૨૦)

કોમલપણું છે પ્રકૃતિ કાઠિન્ય આત્મા સમ સદા,
જૂઠાં પડે ના જે કદિ છાંડે ન ખતેને કદા. ૧૬૫

કાઠિન્યને દૂરે કરી કોમલપણું જે ધારતા,
તેવા જનો નિજ રાજ્ય, વિદ્યા બલ, પ્રભુતા, હારતા;
કાઠિન્યને કોમલપણું હદ બહાર તો સાઈ નહીં,
સાપેક્ષતા સમજ્યા વિના ખાશો જ ખતા જગમહીં. ૧૬૬

કોમલપણું માતા સમું કાઠિન્ય બાપ સમું અહો,
કોમલપણું શશી, ભાનુ સમ કાઠિન્યને અંગે લહો;
કોમલપણું કાઠિન્ય જેને ધારતો આંખો સદા,
ધારો તથા સહુ માનવો ઉલ્લાસને ખતે મુદા. ૧૬૭

ગાજો ગગનમાં તાનથી આંખો જ લહેરો લે ધણી,
નવ કુપલના કોમલપણે શોભાજ છે સોહામણી;
સહકારની શોભા ધણી નરનારીઓના મનવસી,
માનવ જીવો પાસે વસી સોનું જીવો કસવટ કરી. ૧૬૮

બાહિર આન્તર દૃષ્ટિથી આંખો નિરીક્ષી ગુણ લહો,
આ વિશ્વમાં સદૃગુણ વિના ક્ષણપલક ખેસી ના રહો;
સહકારની શિક્ષા બલી કાઠિન્ય કોમલતા તણી,
ધારે જનો જે ખતથી તે શક્તિયો પામે ધણી. ૧૬૯

સ્વાત્મ રક્ષણ શક્તિ.

શતવાર તુજને ધન્ય છે સહતો વિપત્તિયો ધણી,
દુઃખો વિના નહિ ઉન્નતિ ને પકવતા નહિ શત ગુણી;
જે સ્વાત્મશક્તિ ખીલવે તે સંકટો સામે લડે,
આંખો શિખવતો લોકને ચારિત્રના સદૃગુણ વડે. ૧૭૦

આંઝી ઉખેડી નાખવા આવી તને બાઝી પડે,
સ્કંધો હલાવે તાલારા ડાંગાં હલાવી બહુ લડે;
વર્ષા ઝડીને વાયરો મૂળથી ઉખેડી નાખવા;
બાઝી ન રાખે યતનમાં પ્રતિપક્ષીઓ બીજા નવા. ૧૭૧

નિજ આત્મ રક્ષણ શક્તિથી સહકાર તું ઉભો રહે,
તુજ ક્ષત્રિવટને ધન્ય છે એવું જ તું જગને કહે.

(૨૧)

આ વિશ્વમાં રક્ષણ વિના રહેવાય નહિ એકે ઘડી,
માટે જ રક્ષક શક્તિને ખીલવો અરિ જનથી લડી. ૧૭૨

ગુણ કર્મથી ક્ષત્રી સમા બનીને જવાડો સર્વને,
પ્રતિપક્ષીના સામા રહો મનમાં વહો ના ગર્વને;
જીવતા જીવોને દુશ્મનો છે જન્મ સાથે જગ પ્રણા,
પ્રતિપક્ષીના ધાવો સહી રાખો ન હિંમતમાં મણા. ૧૭૩

પ્રતિપક્ષીના જ્યાં વાયરા ત્યાં કાયરો જીવે નહીં,
પ્રતિપક્ષીના જ્યાં વાયરા ત્યાં શરજન જીવે સહી.
અધ્યાત્મ શક્તિ પ્રાપ્તિથી પ્રતિપક્ષીતું ચાલે નહીં,
નિજ આત્મશક્તિ મેળવો સહકાર પેટે ગુણ વહી. ૧૭૪

સહનતા.

અધ્યાત્મ શક્તિયો વડે ઉપસર્ગવૃન્દ સહાય છે,
ઉપસર્ગવૃન્દ સહાયકી આરિત્ર નિર્મળ થાય છે;
સહેતાં વિપત્તિયો અહો પાકો જ યોગ સુહાય છે,
સહેતો વિપત્તિયો નહીં તે યોગબ્રહ્મ કહાય છે. ૧૭૫

સહેવું શિખવતો ત્યાગીને ધરખારી ને પ્રગતિવિષે,
દુઃખો સહ્યા વણુ સ્વેન્નતિ થાતી નહીં જગમાં દિસે;
દુઃખો સહી આગળ ચઢ્યા વનરાજ આદિ ભૂપતિ;
દુઃખો સહી જગમાં અમર બની છે અહો સીતા સતી. ૧૭૬

પ્રતિપક્ષીના સામા રહે દુઃખો સહી કોટિ ગમે,
તેવા જનો સુખ સંપત્તિ પામે અહો અન્તે સમે;
ઉત્સવ સમી આપત્તિયો સહેવા સ્વશક્તિ વાપરે,
જગમાં બને તે યોગિયો આસક્તિવણુ સંપત્ત વરે. ૧૭૭

જે નામને રૂપો વિષે મુંઝાય ના તેમાં રહ્યો,
નિર્ભય બની નિજ જીવનમાં સ્વાર્પણ મંઝાતું જે લહ્યો;
સાચી સહનતા તે ધરે નિજ જીવન મૃત્યુ કાલમાં,
સાચા બને તે યોગીઓ નિજ જીવનના વ્યવહારમાં. ૧૭૮

આસક્તિ વણુ સર્વાંગના રક્ષણ બણી બળ કેળવો,
શુભ રાષ્ટ્ર ધર્મ સમાજની પ્રગતિ બણી બળ મેળવો;

(૨૨)

સાચી સહનતા કુદ્રતી નહિ લક્ષ્યમાંહિ આવતી,
 અનુભવતણી સ્ફુરણા અહો સહેજે જ તેહ જણાવતી. ૧૭૬
 શુભ શક્તિયો લેવા અહો સાચી સહનતા ધારવી.
 રક્ષણ કરે ના તેહવી કૃત્રિમ સહનતા વારવી.
 પ્રતિપક્ષીઓ હારે જ જેથી તે સહનતા સત્ય છે,
 સમજી જનો એ આદરે સંસારમાં શુભ કૃત્ય છે. ૧૮૦

મંજરી મોર.

કુહા.

પોષ માસમાં પ્યેગથી, આવ્યા આંખા પાસ;
 આંખે પ્રગટી મંજરી, કરતી જન ઉલ્લાસ. ૧૮૧
 કેશર વર્ણા મોરની, આવે અધિક સુવાસ;
 કુહા કુહા કેકિલ કરે, અમૃતસમ ધરી આશ. ૧૮૨
 ચારે બાજુ આમ્રનાં, વૃક્ષો શોભે ખેશ;
 વસંત ઋતુ આવતાં, વિકસે વૃક્ષ હમેશ. ૧૮૩
 શોભા સહકારોતણી, મુખથી કહી ન જાય;
 મધુવૃક્ષો પુષ્પિત થયાં, નંદન સમ શોભાય. ૧૮૪
 વિદ્યાપૂરની ભૂમિમાં, નન્દનવન અવતાર;
 થયો જનો મન માનતા, દેખી વૃક્ષ અપાર. ૧૮૫
 અનેક જાતિ વૃક્ષ પર, પુષ્પોતણી સુગંધ;
 ભ્રમર ભોગી આકર્ષતી, મોદે ભ્રમરી વૃન્દ. ૧૮૬
 મંજરીઓ મેહેકે ઘણું, પ્રગટી ડાળોડાળ;
 સર્વ જાતિ પુષ્પોવિષે, શોભે પૂર્ણ રસાળ. ૧૮૭
 આશા મંજરી સમ કહી, મીઠા રસની ખાણ;
 ફળ પહેલાં આશા થતી, સમજે વિરલ સુખાણ. ૧૮૮
 ઇચ્છા, આશા, વાસના, દૃઢસંકલ્પ' વિચાર;
 આશાના પર્યાય છે, આકર્ષે નરનાર. ૧૮૯
 મંજરી સમ આશા ફળે, કહે મંજરી એમ;
 આશા યોગ ઉપાસના, કરતાં પ્રગટે ક્ષેમ. ૧૯૦

(૨૩)

ધ્રુવજી રસથી મંજરી, પ્રગટે મનમાં ખૂબ;	
પછી બેસતી જાણવી, અમૃત ફળની લુખ.	૧૮૧
અમૃત ફળને પામવા, ધ્રુવજીયોગ મહાન;	
સર્વ યોગનું મૂળ તે, બાપે છે ભગવાન.	૧૮૨
આત્ર મંજરી બોધતી, ધરો શુભાશા યોગ;	
પ્રથમ શુભાશા યોગથી, અંતે છે ફલ ભોગ.	૧૮૩

આશા, ધ્રુવજીયોગ.

ગીતિ.

ધ્રુવજી યોગ પ્રકટતો, સર્વ જીવોના જીવનતણા હેતે;	
ધ્રુવજી જીવન મોટું, નૈસર્ગિક પ્રાણ સંકેતે.	૧૮૪
આશા જીવન મધુરું, નવ નવ રસથી રસીકું સોહંતું;	
છે નિરાશા મૃત્યુ, અનુભવ બોધે સદાય બોધંતું.	૧૮૫
ધ્રુવજીયોગ વિના કો, પુષ્પ ફળો નહિ ધરે કદા અંગે;	
માટે જીવો સમજ, રહો શુભાશાતણી સદા સંગે.	૧૮૬
ધ્રુવજી યોગ પ્રવૃત્તિ, સર્વ જીવોમાં સદાય વસનારી;	
દર્શન જ્ઞાન ચરણમાં, વસો શુભાશાએ નરનારી.	૧૮૭
પ્રેમ રાગ ધ્રુવજીને, લગની આદિ છે શુભ આશા;	
આત્મોન્નતિ ફળ હેતે, ધરો સદા ચિત્ત વિશ્વાસા.	૧૮૮
ચિત્ત ધરી શુભ આશા, કરો પ્રવૃત્તિ મંજરી રૂડી;	
અમૃત ફળ પ્રકટારો, ધરો દુરાશા નહીં ફૂડી.	૧૮૯
પ્રગટ કરો શુભ આશા, શુભ ફલદાયક હૃદયવિષે સર્વે;	
આશા સાગર ઉડો, તરાય નહિ તે કદા ગર્વે.	૨૦૦

શાંતિ મુહૂર્તર સાહિબો એ રાગ.

ધર્મ પ્રવૃત્તિ મંજરી, પીત કેશર જેવી,	
શુભફળને પ્રકટાવતી, મન આશા દેવી;	
ધ્રુવજી યોગને આદરી, કરો ધર્મ પ્રવૃત્તિ,	
અમૃત ફળ અંતે લહો, એવી નીતિની રીતિ.	૨૦૧

(૨૪)

સાત્વિક કર્મ કરો જના, શુભ આશ ધરીને,
સર્વ વિક્ષેપો વારીને, શુદ્ધ પ્રેમ વરીને;
શુભેચ્છા વણુ પ્રવૃત્તિ, મોર પ્રગટે ન ક્યારે,
તમે રજોગુણ વાસના, જીવ ભારે મારે. ૨૦૨

આત્મ તરૂની મંજરી, દેખી કર્મને સેવો,
શુભેચ્છાકર્મયોગીઓ, બની બોધને લેવો;
પશ્ચાત્ નિષ્કામ યોગીઓ, અંતે જ યશો રે,
શિવદ્વલ સ્વાદી નિર્મના, પ્રભુ ધામ જશો રે. ૨૦૩

પ્રવૃત્તિ મહા ધર્મ છે, નિષ્કામ થવાને,
નિષ્કામી બનીને જનો, શુદ્ધ સ્થાન જવાને;
કર્મ યોગીઓ ગૂઢી બની, કરો કાર્ય સ્વદર્જે,
સ્વાત્માલંબન ગુણ લહો, રહો કોની ન ગર્જે. ૨૦૪

કર્મ કર્યા વણુ જ્ઞાન તો, કદિ પકવ ન થાતું,
પ્રવૃત્તિ સેવ્યા વિના, ફળ નહીં પ્રગટાતું;
માટે પ્રવૃત્તિ આદરો, ત્યજો આલસ્ય ભૂંડી,
શ્રદ્ધા હિસાહ ખંતથી, મહો મંજરી રૂડી. ૨૦૫

સર્વ કામના ત્યાગ તો, છે પૂર્ણ થવાથી,
પ્રથમ એ નહીં સંપન્ને, આલસ્યભાવપણથી,
પાપેચ્છાઓ પરિહરી, પુણ્યેચ્છાઓ ધારો,
સ્વાધિકારે સહુ કર્મ તે, ધર્મ કર્મ વિચારો. ૨૦૬

સ્વાધિકારે સહુ કર્મમાં, પુણ્ય ધર્મ મનાયો,
સ્વાધિકાર કર્મો વિના, જીવ ધર્મ ન પાયો;
સ્વાધિકાર કર્મો ત્યજી, કોઇ હોય ન યોગી.
માટે શુભેચ્છા મન ધરી, થાવો શુભ ફલ ભોગી. ૨૦૭

પૂર્ણ જ્ઞાન પ્રગટયા પછી, નિષ્કામ દશાએ,
કર્મો કરે છે જ્ઞાનીઓ, અન્ય કો ન ઇચ્છાએ;
છેલ્લી દશા એ યોગિની, પહેલી ક્યારે ન આવે,
માટે પહેલી ન મૂકવી, ઇચ્છાયોગ સુઠાવે. ૨૦૮

ઇચ્છા યોગના કાળમાં, ઇચ્છાયોગે સુકર્મો,
કરવાં સ્વાધિકારે તે, સર્વ જાતિના ધર્મો,

(૨૫)

- યાવત્ રાગ ને દ્રેષ છે, તાવત્ ઇચ્છાચેગે,
રહીને પ્રથતિ સેવવી, સર્વ સ્વાર્પણ બોગે. ૨૦૯
- આત્રતરૂની મંજરી, પૂર્ણ રસધી બેસી,
દેખીને બબ્બ માનવો, પામે પ્રેમની હેલી;
પ્રેમોત્સાહાદિ રસવડે, સર્વ કાર્ય પ્રવૃત્તિ,
થાય એ કુદ્રતી નિયમ છે, પ્રેમ ત્યાં નહીં બીતિ. ૨૧૦
- રસ વણ મંજરી હોય ન, રસ મોરે સ્વરૂપે,
રસ સહુ અંગપણું ધરે, રસ ધર્મ, પ્રરૂપે;
રસનાં સ્થૂળ જે રૂપ છે, રસ ટળતાં મરતાં,
અનુભવી સમજે સાનમાં, કર્મયોગ ધરતાં. ૨૧૧
- રાગાદિકરસ જાણવા, સર્વ સૃષ્ટિના સ્વામી,
હરિહર બ્રહ્મા તે અહો, વીતરાગ નિષ્કામી;
પ્રથમ સરાગીપણું ધરી, રાગી યોગી અનીન,
કાર્યો કરે સ્વાધિકારથી, મોહ બાવ હણીને. ૨૧૨
- અરિષ્ટનેમિને તાક્ષ્યથી, પાર્શ્વનાથ વખાણે,
મહાવીર તીર્થંકર પ્રજુ, મહાસોગીઓ જાણે;
ઇચ્છા યોગને આધમાં, કલ્યા તેઓએ માને,
મોટે શુભેચ્છા યોગથી, કરે કર્મ સુતાને. ૨૧૩
- “કાળે કાળે પાકીને, સર્વ ઇચ્છાઓ ટળશે,
ત્યારે નિષ્કામતા ભરી, પૂર્ણ યોગીને મળશે;”
બૂલો નહોં આ સૂક્તને, રહે સંયમ રાગે,
શુભ પ્રથતિ આદરે, જ્યાં નિવૃત્તિ જાગે. ૨૧૪
- લૌકિક લોકોત્તર સહુ, ધર્મ્ય પ્રથતિ ધારી,
સેવા જે શુભ તે સહુ, સ્વાધિકારે વિચારી;
કરતાં આશિષ સદ્ગુણો, અતો પ્રગટ મલ્લના,
અશાન્તકલ્પે હુણુઓ, અતે દૂર જવાના. ૨૧૫
- સર્વ જાતીય ઉન્નતિ, સ્વાધિકારે કરોને,
સામાજિક સેવાવડે, દુઃખ સહુનાં હરોને;
દેશાન્નતિ સંધાન્નતિ, ધર્મોન્નતિ કલ્પી,
સક્રિત પ્રદાયક ધર્મ જે, પ્રીતિ તેનીજ ધરવો. ૨૧૬

(૨૬)

આલસ્યાદિક દોષથી, નહીં પ્રવૃત્તિ થાવે,
સંકુચિત દૃષ્ટિ ત્યજે, સત્ત્વ ચિત્તમાં આવે;
જ્ઞાનીના સહુ આશયો; જ્ઞાની સમજે સ્વભાવે,
અજ્ઞાનીના હાથમાં, કાંઈ સત્ય ન આવે.

૨૧૭

જ્ઞાની પ્રવૃત્તિ ધર્મને, સ્વાધિકારે ન ચૂકે,
નિવૃત્તિનાં સાધનો, તેને ક્યારે ન ચૂકે;
સર્વ જાતીયપ્રવૃત્તિઓ, જ્ઞાની કરતો સ્વભાવે,
ભક્તિ ઉપાસન પ્રવૃત્તિ, ધર્મ કર્મ સુદાવે.

૨૧૮

જ્ઞાની યોગ્ય પ્રવૃત્તિથી, કરતો શુભ દાવે,
ધુબ્ધા યોગ સ્વભાવના, રહેતો શુભભાવે;
આત્ર મંજરી દેખીને, શીખ ચિત્ત વિચારો,
પુલ્હિસાગર શીખથી, આવે ભવ પારો.

૨૧૯

મોરે કેરીઓનું ઉપજવું, વિણસવું, તે પરથી શિક્ષણ.

હરિગીત.

આંખો છવાયો મોરથી કેશર સુવર્ણો થઈ રહ્યો,
બહુ મંજરીના ભારથી, લહકી રહ્યો શોભા વૈભા;
એકેક મોરે બાજરી સમ કેરીઓ લાખો સદી,
એકેક મોરે કેરીઓ ઝીણી ગણતરી તસ નહીં

૨૨૦

એ કેરીઓ બાઝી અહો જો તેટલી આંખે રહે;
સહુકાળ બાગી જાય આંખો ભાર ના કેમે સહે,
હિમ વાસુ સાકરીયાથકી કેરી જ બાઝી વિણસતી,
કુદ્રતતથ્યો એ કાયદો, ઉપજવું જ તેની નહિ છતી.

૨૨૧

સહકારનો જે મોર ને લેખું કલાસે જે થતું,
તે પાછલા દિવસોવિષે રહેતું હતું ના તે મંત્ર;
આ વિશ્વમાં ઉપજ્યા સમી સહુ કેરીઓ મોટી બને-
એવું બને નહિ વસ્તુતઃ એમ સજ્જનો સાચું બણે.

૨૨૨

દિનસકલ મનોહર એ રાગો.

એક આંખા કેરી, ઉપજી તેટલી થાય,
તસ મોટલીઓના, પાછા આંખા થાય;

(૨૭)

- એમ પરંપરા જો, થાય તદા નહિ માય;
એકે જ આંખાથી, વિશ્વ બધું ઉભરાય ? ૨૨૩
- પણ કુદ્રત નિયમે, ઉપજ્યું રહે નહિ સર્વ;
માટે જગ માનવ, કરો ન ક્યારે ગર્વ;
ઉપજ્યા વિશ્વસ્થામાં, કુદ્રત નિયમ સદાય,
એ નિયતિ જાણે, હર્ષ શોક નહિ થાય. ૨૨૪
- મનમાંહિ વિચારો, શુભાશુભ બહુ થાય;
પણ રહે ન સર્વે, કાયમ તે ફલદાય;
કુદ્રત સહુ તોલી, કરે યથાસ્થિત ન્યાય,
કુદ્રતના નિયમે, સર્વ અગમ્ય જણાય. ૨૨૫
- મેરે જેમ કેરી, રહે ન ઉપજી સર્વ,
તેમ સહુમાં એવું, કરો ન સુએ ગર્વ;
તોપણ નિજ ફળે, કરવાં યોગ્ય જ કર્મ,
એ કુદ્રત નિયમે, ધરો સદા નિજ ધર્મ. ૨૨૬
- પિંડે બ્રહ્માંડે, કાલ જ નિયતિ સ્વભાવ,
કર્મો ને ઉદ્યમ, કુદ્રત પાંચ સુદાવ;
એ પાંચેથી, ઉત્પત્તિ વ્યય થાય,
માટે એ પાંચે, કુદ્રતરૂપ ગણાય. ૨૨૭
- કુદ્રતના આધીન, જીવાજીવ પદાર્થ,
સુઝો નહીં બબ્બો, સમજો તત્ત્વ યથાર્થ;
યુરોપી યુદ્ધે, કુદ્રત કૃત્ય ગણાય,
કોતું નહીં ચાલે, કુદ્રત આગળ ભાય. ૨૨૮
- જીવોની કુદ્રત, કર્મરૂપ યોધાય,
એ અચલ નિયમને, સમજો તે સુખ પાય;
અભિમાન ધરે નહીં, અદા કરે નિજ ફળ,
સમભાવે જીવે, ધરે ન કોની ગર્વ. ૨૨૯
- નહાની કેરીઓ, મરવા તેતું નામ,
એ નામ યથાર્થજ, સમજો છે શુશુધામ;
મરવા એમ કહેતા, મરવા ઉપજો સર્વ,
જાન્યેણા જીવો, કદિ ન કરશો ગર્વ. ૨૩૦

(૨૮)

આ હા હા કેવી, લીલા મોર સુહાસ,
વાયુ ઝટ આવી, બેટે મંજરી ભામ;
સુગંધી મેહતો, ત્યાંથી ચાલ્યો જાય,
આકર્ષણ ગુણથી, સર્વ જીવોત્ત થાય.

૨૩૧

નિજમાં ગુણરાશિ, પ્રગટે જીવો પાસ,
આવીને બેસે, મોરે બ્રમરી પાસ;
બેસે નહિ મંજરી, આવો જીવો પાસ,
તોપણ જે અર્થી, આવે છે વિશ્વાસ.

૨૩૨

જેના જે અર્થી, પાસ તે તેની જાય,
કુદરતી નીતિ, કદિ નહીં ટળાય;
થાતાં સાકરીયો, બહુબળજીવો થાય,
અર્થી દાનીનો, સદા સંબંધ સુહાય.

૨૩૩

જે કેશરીયાં કરી, પ્રગટે મોર સુપેર,
લાવી સહુ ફળને, વતે આનંદ હોર;
નહિ મૃત્યુ ગણતો, કરી કેશરિયાં સાર,
તે ફળ પ્રગટાવી, પામે જગ જયકાર.

૨૩૪

કેરીના મરવા, ન્હાનાપણ બહુમાન,
પામે છે જગમાં, સમજે નહીં નાશાન;
જે મોટા થાવા, દાની થતા નરનાર
ન્હાના પણ તેઓ, પામે છે જયકાર.

૨૩૫

ન્હાના પણ જેઓ, પરમાર્થી નરનાર,
પરહેતે જીવે, ધન્ય ધન્ય અવતાર.
સફલા તે જન્મ્યાં, હાલુવયમાં નિર્ધાર.
અમૃત ફલને તે, પામે છે સુખકાર.

૨૩૬

કેરીના મરવા, પ્રતિદિન મોટા થામ,
વાયુને તાપે, પોષતા નિજકામ;
દૃઢ બિંટ કરીને, હુંબળ બની બટકાય,
વાંઝીમાં પણ તે, દહતાથી સોહાય.

૨૩૭

(૨૯)

શત્રુ સામે ટક્કર ઝીલવી.

નિજ અરિયો સાથે, ટક્કર ઝીલે જેહ,
 મરવાની પેઠે, મોટા થાતા તેહ;
 ટક્કર ઝીલ્યા વણુ, શત્રુ સાથે કોઈ,
 જીવે નહીં પ્રાણી, જગમાં જોશો જોઈ.
 અરિયોની સાથે, ગદ્ગદતથી રહે જેહ,
 તે પડતી પામે, મૃત્યુ લહે છે તેહ;
 જીવોના શત્રુ, બક્ષક જન્મે સાથે,
 ટક્કર ઝીલીને, બળે ત્રિભુવન નાથ.

કેરીમાં ગોઠલીનું બાજવું તે પરથી બોધ.

કેરીમાં ગોઠલી, મોટી થાતાં થાય,
 એ ગોઠલી મોટી, પાકી થઈ સોહાય;
 તેમાંથી આંખો, પાછો જગ પ્રકટાય,
 એ વંશપરંપર, વર્તે કુદરૂ થાય. ૨૪૦

માનવથી માનવ, પશુથી પશુઓ થાય,
 પંખીથી પંખી, ફલમાં ખીજ સુહાય;
 નિજમાં નિજનું શુભ, વસી ખીજ નિર્ભાય,
 કુદરતની ધરના, અક્ષ અગમ્ય ગણાય. ૨૪૧

આંખાથી ગોઠલી, ગોઠલીથી મહકાર,
 કુકડીથી ઇડું, પ્રગટે છે નિર્ધાર;
 ઇડાથી કુકડી, જન્મ પરંપર ધાર,
 કર્તા જોમાં કો ? કો ના પ્રથમ વિચાર ૨૪૨

એમ કાલ અનાદિ, ખીજ પરંપર થાય,
 ઉપસિ બાય એ, હેતુ પરંપર ભાય;
 વિદ્યાને જાણી, કુદરત પ્રભુનો ન્યાય,
 નિજમાં નિજ ખીજો, સમજી રહો સદાય. ૨૪૩

જે મોટો થાતો, સાથે ધરતો ખીજ,
 અસ્તિત્વ જ તેથી, રાખે નિજનું નિજ;

(૩૦)

દેખે સહુમાં એ, વંશ બીજ સંતાન,
રક્ષો નિજ બીજો, વંશપરંપર માન.

૨૪૪

વીર્યરૂપ બીજ ધારણ રક્ષા વિષે.

કેરી નિજ મધ્યે, રક્ષે ગોટલી સાર,
તેમ માનવ રક્ષો, વીર્ય બીજ નિર્ધાર;
આંખાની પેઠે, વંશ પરંપર હેત,
નિજ વીર્યસુરક્ષા, બ્રહ્મચર્ય સંકેત

૨૪૫

હરિગીત.

જ્યાં વીર્ય રક્ષા નહિ થતી ત્યાં બ્રહ્મચર્યજ નામનું,
રક્ષે ન તાણ પેટીને તો તાણ એ શા કામનું;
જ્યાં વીર્યનો છે આવ ત્યાં તો બ્રહ્મચારી કો નહો;
માટે સુરક્ષો વીર્યને બાળક અવસ્થાથી સહી.

૨૪૬

યુવક અવસ્થા આવતાં પ્રકટે જ વીર્ય સ્વભાવથી,
રક્ષા કરો તેની સદા તેના વિના ફળ કો નથી;
સ્વપ્નાદિમાં જો વીર્યનો પાતળ થયો તો હાનિ છે,
જે વીર્યરક્ષકચુરકુળો ઉપયોગિતા જ પિછાની છે.

૨૪૭

નિજ વીર્ય છે તે બ્રહ્મ એવું ચિત્તમાં જાણો સહી,
નિજ વીર્ય આવે જાણવી એ બ્રહ્મની હત્યા ખરી;
નિજ વીર્ય તે બ્રહ્મા અને મહાદેવ તે વિશ્વ લહો,
નિજ વીર્યમાં બ્રહ્માંડના અંશ સકળ બ્યાપક અહો.

૨૪૮

નિજ વીર્ય રૂપી બ્રહ્મને જાણેજ તે બ્રાહ્મણ ખરી,
નિજ વીર્યની રક્ષા કરે તે ક્ષત્રિયો જગ અનુસરો;
નિજ વીર્યના બ્યાપારથી વૈશ્યો અને માનવ અહો,
શૂદ્રો કહ્યા સેવાયકી એવુંજ સર્વે સદહો.

૨૪૯

નિજ વીર્યની રક્ષાવડે ધ્યાતા સમાધિને વરે,
જે વીર્યની રક્ષા કરે તે કર્મયોગી થઈ તરે;
નિજ વીર્ય રક્ષા જે કરે તે દેવ દેવીપદ વરે,
નિર્વીર્ય જન શું ? જગ કરે મુકદ્દમ દુઃખે તે મરે.

૨૫૦

(૩૧)

ચોપાઠ.

- પિંડ વિષે વિષ્ણુ છે વીર્ય, રક્ષો તેને ભવ્ય સુપૈર્ય,
વીર્ય વિનાના લોકો ફેક, જગમાં પાડે ખોટી પોક. ૨૫૧
- વીર્ય બિંદુ જસ પડે ન હેઠ, સર્વ યોગીમાં તે છે શ્રેષ્ઠ,
સર્વાંગીનું પોષક બેશ, ધરો અંતથી વીર્ય હમેશ. ૨૫૨
- ઉર્ધ્વ સુરેતા જે નરનાર, તેનો સફલો છે અવતાર;
બીખાદિક પેઠે નરનાર, બ્રહ્મચર્ય ધરો નરનાર. ૨૫૩
- આંખે સાખ પડે નિર્ધાર, પાકે ગોટલી જગ જયકાર,
એ ગોટલીએ આંખો થાય, બાણો કુદ્રતનો એ ન્યાય. ૨૫૪
- પાકી ગોટલી પેઠે ભવ્ય, વીર્ય સુરક્ષણ છે કર્તવ્ય;
દેશાદિક રક્ષાને કાજ, ધરો સુરક્ષા લોક સમાજ. ૨૫૫
- પાકેપાકું કાચેકાચ, સમજો મનમાં સાચેસાચ;
કુદ્રતને ઉલ્લસે જેહ, વીર્યહીન થાતો જન એહ. ૨૫૬
- કુદ્રતના જે સામો થાય, તે નર અંતે શર્મ ન પાય;
કુદ્રત કોપે સર્વ વિનાશ, સમ્યગ્ જ્ઞાને સમજો ખાસ. ૨૫૭
- સૃષ્ટિચક્ષુ જે કર્મ ગણાય, તે સેવ્યાથી દુઃખો થાય;
વીર્ય સુરક્ષા જે અવગણે, મડદાથી તે હલકા બને. ૨૫૮
- દેશ કોમને ધર્મ વિનાશ, વીર્ય સુરક્ષા વણુ તો ખાસ;
દેશ કોમની પડતીતણું, કારણુ વીર્ય વિનાશ જ બાણ. ૨૫૯
- જે જે રક્ષક ધર્મ ગણાય, વીર્ય સુરક્ષામાંહી સમાય;
જેણે વીર્ય સુરક્ષા કરી, પામે સિક્કિયો ગુણુ ભરી. ૨૬૦
- બ્યભિચારી કુકર્મી જેહ, દેશ કોમના ધાતક તેહ;
વંશપરંપર કરે વિનાશ, બને ન ધર્મી સાચા ખાસ. ૨૬૧
- વીર્ય સુરક્ષા આગળ અહો, રત્નાદિક ઢેઢા સમ લહો;
વીર્ય જીવનનું જીવન જાણું, વીર્ય વિના જીવન નહિ માન. ૨૬૨
- વીર્ય મધુ તો સર્વે ગયું, વીર્ય રહ્યું તો સર્વે રહ્યું;
વીર્ય વિના શુભ કર્મ ન થાય, બને ન યોગી કો જગમાં. ૨૬૩
- ૩૫ રંગથી નહીં લક્ષ્યાય, કામતણા વશમાં નહિ થાય;
કરી વીર્યકું રક્ષણુ તેહ, દીર્ઘાયુ પામે જન એક. ૨૬૪

(૩૨)

પકવ વીર્યથી શુભ સંતાન, તેથી દેશોદય મન માન;	
સર્વ વ્રતોનો એ છે સાર, ધરજો પ્રેમે નરને નાર	૨૬૫
અગ્નિને મુંઝી નરનાર, કરતા વીર્યતથો સંહાર;	
ધામે પડતી તેમ વિનાશ, જગમાં જીવ્યાની નહિ આશ.	૨૬૬
કામે જીવનને નહીં હણો, પશુથી પણ હલકા ના ખનો;	
મંત્ર તંત્ર યંત્રાદિક સાર, વીર્ય સુરક્ષા છે નિર્ધાર.	૨૬૭

ઢાહરા.

યોગ્ય નિયમને આદરી, વર્તે નરને નાર;	
કામે મુંઝાએ નહીં, વીર્ય મહતા ધાર.	૨૬૮
બ્રહ્મચર્યના આશ્રમો, થાપો નરને નાર;	
ધર્મ સંધ પ્રગતિ બણી, ખર્ચો વિત્ત અપાર.	૨૬૯
વંશ પરંપર ઉદયને, માટે સમજો એહ;	
શીખ પ્રમાણે વર્તશે, તેનો સફળો દેહ.	૨૭૦

આંખની પાછળ ગોટલીથી સ્વાસ્થિત્વ.

આંખો ગોટલી ધારીને, રક્ષે છે સ્વાસ્થિત્વ;	
તથા સદા સ્વાસ્થિત્વને, રક્ષો એ જ નીતિત્વ.	૨૭૧
ગોટલીઓ માંડી ધરે, લક્ષ કોટિ સહકાર;	
મથા તથા નિજ પાછળે, વંશ પરંપર ધાર.	૨૭૨
એક આંખની પાછળે, લાખો આંખા થાય;	
એવી રીતે ગોટલા, આંખો ધરતો ન્યાય.	૨૭૩
સર્વ ગુણોની પરંપરા, વંશ પરંપર તેમ;	
મઝ પરંપર સંતતિ, પાછળ મૂકો એમ.	૨૭૪
નિજ સરખા પાછળ થતાં, ધર્મ કામ રક્ષાય;	
દેશ સંધ રક્ષાય તેમ, શુભસંસ્કાર પસાય.	૨૭૫

કન્વાલિ.

રહે સ્વાસ્થિત્વ પાછળથી, મથા તેવાં ધરો ધીરજ;	
નિયમ કુદરતવણે એવો, નહીં તેના ઉપર ખીરજ.	૨૭૬

(૩૩)

ગુણી રાજ પછી રાજ, ગુણી પાકે યથા તેવો; ઉપાયો તેહવા યોજે, તથા ધર્મીવિષે એવો.	૨૭૭
રહે પાછળ સ્વશક્તિયો, પરંપર વૃદ્ધિના માટે; તથા વર્તો ઉપાયોથી, ફરજ છે શીર્ષના સાટે.	૨૭૮
કરોડો સહવિચારોની, પરંપરતા વહે પાછળ; ધરો તેવાં હૃદય ખીજે, ઉદય કરવો રહી આગળ.	૨૭૯
સદા નિજ પાછળે પાકે, હજારો લક્ષ જન મોટા; તથા વર્તો સ્વફળેથી, રહે ના પાછળે ગોટા.	૨૮૦
પ્રમાદો સહુ થતા વારી, ગુણોને પૂર્ણ સંસ્કારી; બ્રહ્મીને ત્યાગી વર્ગો સહુ, ધરો સ્વાસ્થિત્વ નરનારી.	૨૮૧
પરંપરસંતતિયોમાં, વહે નિજ શક્તિયો ભાવે; સમાજોમાં જ રાષ્ટ્રોમાં, ઉદયચક્રો વહે ભાવે.	૨૮૨
તથા કરવું ભલા ભાવે, કહું એ ધર્મના દાવે; શિખામણ ચિત્તમાં લાવે, પરંપર શક્તિને પાવે.	૨૮૩
ધણાં રાષ્ટ્રો પડી ભાગ્યાં, ધણી જાતિ ટળી ભાગી; સદા સ્વાસ્થિત્વનાં ખીજે, ધરી બનશે જ સોભાગી.	૨૮૪
રહે નિજ પાછળે મોટા, ગુણો ધારી જનો સારા; તથા કુદ્રત થકી ફળે, ઉપાયો આદરો પ્યારા.	૨૮૫
અહો નિજ ધર્મી સંતાનો, રહે પાછળ ગુણોવાળા; તથા સ્વાર્પણ કરીને સહુ, કરો નિજ પૂઠ અજવાળાં.	૨૮૬
થએલા ને થતા દોષો-તણાં સહુ ખીજ સંહારી; ગુણો ને કર્મ સંસ્કારી, બનો સહુ દક્ષ નરનારી.	૨૮૭
સદા નિજ પાછળે મૂકો, ભલાં સંતાન ઉપકારી; કયેલી શીખ ના ચૂકો, અમારી શીખ મન ધારી.	૨૮૮
ધટ્યા જૈનો પ્રમાદોથી, બની પાછળ ધણી હાનિ; બનો સ્વાસ્થિત્વના રાગી, બનીને ધર્મ અભિમાની.	૨૮૯
રીવાજો હાનિકર ત્યાગી, સદા પાછળ વહે એવાં; ધરો પ્રગતિતણાં ચક્રો, ઉદય વચ્ચેનાં ભલાં લેવાં.	૨૯૦

(૩૪)

રહે અસાનીઓ જેઓ, કરે શું ? પાછળે તેઓ,
અવિદ્યાથી ન સમજાતું, બહુ ના પાછળે થાતું. ૨૯૧

થતા કુદ્રતતણા સામા, ધરે અસાનના ભામા;
બલા સ્વાસ્થિતવને ચૂકે, ખરું ના પાછળે મૂકે. ૨૯૨

ઢાહરા.

પ્રતિકૃતિ નિજ પાછળે, મૂકે નહીં જન મૂઢ;
શુભોન્નતિની પરંપરા, મૂકે યાની ગૂઢ. ૨૯૩

અસૌક રાજ સંપ્રતિ, કુમારપાલ ભૂપાળ;
અકબરનેજ શિવાજી સમ, યયા ન પાછળ જાણ. ૨૯૪

હેમચંદ્રની પાછળે, યયા ન ખીજ હેમ;
નિજ સરખા પાછળ વિના, રહે ન શક્તિ તેમ. ૨૯૫

પાછળ નિજ સરખા જનો, શક્તિમંતો થાય;
તેવાં વિધાપીઠને, સ્થાપો સત્યોપાય. ૨૯૬

ચારે વર્ણો ઉન્નતિ, પામે ત્યાગી તેમ;
ગુરુકુલોને સ્થાપવાં, કરો પ્રવૃત્તિ એમ. ૨૯૭

ગુણકર્મોથી ઉન્નતિ, પાછળ સદા વહાય;
ધન મન તન શક્તિવડે, કરવા કોડ ઉપાય. ૨૯૮

નિજ પાછળ મોટા જનો, સહુની પાછળ થાય;
પરંપરા તેવી વહે, કરો ધર્મ એ ભાય. ૨૯૯

સ્વાસ્થિતવજ પાછળ વહે, સર્વ ઉપાયો ધર્મ;
માની કરતા યોગીઓ, ફરજે સર્વે કર્મ. ૩૦૦

ભુજંગી.

કથી શીખ સાચી સદા ચિત્ત ધારો;
ખરો ધર્મ મૂકી વૃથા જન્મ હારો,
કલા સ્વાન્નતિ ખીજના એજ બોધો;
લજી કર્મ જૂઠાં બલાં એજ શોધો. ૩૦૧

ખરા કર્મયોગીતણા એજ પન્થો,
કથ્યા વાંચી જાણી બલા પૂખ ગ્રન્થો;

(૩૫)

સદા સર્વ ધર્મેન્નતિ થાય એવા, કહ્યા એ ઉપાયો ધરી પ્રેમ લેવા.	૩૦૨
નકામા થતા ખર્ચ તે દૂર વારી, ધરો પાછળે સ્વાસ્થિતા પ્રેમ ધારી; સદા ધર્મ એથી વહો વિશ્વ જશે, કદા દુષ્ટ લોકોયકી ન ખળાશે.	૩૦૩
થતા રાગ ને દ્વેષ તે હેત મારા, થતા અન્ય માર્ગેજ તે તો નહાન્ન વહે પાછળે ધર્મી લોકો મઝાના; કરો કર્મ એવાં સદા વિશ્વ શાણા.	૩૦૩
સદા ગોટલી પેઠં સૌ શક્તિ ખીળે, ધરી સ્વાસ્થિતા હેત ચિત્તેજ રીઝો; ધરો સદ્ગુણોનાંજ ખીળે સ્વચિત્તે, વહો પાછળે વંશ વૃક્ષો જ પ્રીતે.	૩૦૪

આમ્રવૃક્ષ પર સાખ અને તે પરથી ગ્રહાતું શિક્ષણ.

ઢાહરા.

લોકોના સ્વાસ્થિત્વમાં, સત્ય ધર્મની વૃદ્ધિ; આર્યો નિજ પાછળ કરો, ધાર્મિક શક્તિ સમૃદ્ધિ.	૩૦૫
સહકારે સાખો થતાં, પાકી કેરી ગણાય; કેરીઓના પાકમાં, સાક્ષી સાખની થાય.	૩૦૬
પરિપૂર્ણ પાકયા જઠી, થાય વૃક્ષપર સાખ; તથા પાકીને સદ્ગુણે, માનવ !!! પદ નિજ રાખ,	૩૦૭
પરિપૂર્ણ રસ પામતાં, ભાતુ કિરણ પ્રતાપ; પાકે આખે કેરીઓ, સાક્ષી સાખની છાપ.	૩૦૮
સંકટ તાપોને સહે, નહીં અધીરો થાય; સદ્ગુણ રસને જે ગ્રહે, પાકો વિશ્વ ગણાય.	૩૦૯
ખાટી કાચી કેરીઓ, પાકે મીઠી થાય; ગુણવણુ કાચા માનવો, ખાટા રસ સમ ભાય.	૩૧૦

(૩૬)

અનેક સદ્ગુણ જે મહે, અનુભવ સર્વે પાય;	
દુઃખો સહી મોટો અને, મીઠો તે જગ થાય.	૩૧૧
સાખ સમા નિજ સદ્ગુણો, પાકી સાક્ષી થાય;	
સાખ સમા જે તે અને, પાકી ત્યાં ન રહાય.	૩૧૨

સદ્ગુણોથી પાકો.

હરિગીત.

પાકો સદા નિજ સદ્ગુણે કાચા રહો નહિ માનવો,	
ગુણકર્મથી પાકા બની કાર્યો મઝાનાં ઊઝવો;	
પાક્યા વિનાના માનવો મીઠાશ આપે નહિ અરે,	
ચારિત્ર રસ વિદ્યાવડે, પાકે જનો સમજે ખરે.	૩૧૩
ચારિત્ર્ય વણ પરિપક્વતા આવે નહીં કે જન વિષે,	
કર્મો કર્યા વિણ તાપને પામ્યા વિના નહિ ઉલ્લસે;	
દુઃખોતણા બહુ વાયરા વાયા ન જેના મનવિષે,	
પામે ન વૃદ્ધિ તે કદા પાકે ન રસ અન્તરૂ દિસે.	૩૧૪
વિદ્યા અને અનુભવવિષે કાચાતણી કિંમત નથી,	
સહુ જાતિના અનુભવ કરો શિક્ષા મઝાની એ કથી;	
કાચા રહ્યા જે યુદ્ધિમાં ને બળવિષે વ્યાપારમાં,	
પરતંત્ર દાસો તે અને દુઃખો લહે સંસારમાં.	૩૧૫
શોખી વિષયના મોજલા ડરકુમિયાં જેવા અને,	
તે દેશના નિજ ભૂમિના બકતો નહીં જ્ઞાની બણે;	
સહુ દોષ છતી જિનપરે પાકા અને તે ધન્ય છે,	
એવા જનો છે સાખ્યસમ યોગી ખરા કૃતપુણ્ય છે.	૩૧૬
જે તાપ વાયુ ના સહે તે જીવતા ના જગ રહે,	
માટે જ પાકો માનવો સન્તો મહન્તો એ કહે;	
સહુ શક્તિથી પાકા બની આવો જગત્પત્ની આગળે,	
સાખ્યો સમા જાહેરમાં આવે મહતા જગ મળે.	૩૧૭
સાક્ષી સ્વયં નિજના બનો સાખ્યો જ પેઠે માનવો,	
કાં અન્યની સાક્ષી ચહો હુઆમ્મ દંભે ના લવો;	

(૩૭)

સાખો સમા પરમાર્થમાં બનતા રહો કુદ્રતથી,
પરમાર્થી જન રસ સ્વાદશે આનંદ પામે એ વક્રી. ૩૧૯

આત્મરસ લોગથી જનોની પુષ્ટિ.

દોહરા.

આખો ખાય ન કેરીઓ, પાકે પરને હેત.
નદી સ્વયં ના જલ પિયે, પરાર્થ તન સંકેત. ૩૧૯
સન્તોનું પરહેત સહુ, મેઘ સદા પરહેત;
ઉપકારી પરમાર્થમાં, મળ્યું સકળ નિજ દેત. ૩૨૦

કબ્વાલિ.

કરે પુષ્ટિ મનુષ્યોની, નિવારે દેહના તાપો;
કરે સહકાર શીતળતા, ત્યજવે પાપીનાં પાપો. ૩૨૧
કરે ઉદર હૃદય ઠંડું, સમર્પી મિષ્ટ રસ સારો;
પ્રતિ બદલો નહીં ઇચ્છે, થયો તેથી હૃદય ખ્યારો. ૩૨૨
તપેલા તાપથી લોકો, મધુર શુભ સાખ્યને ચાખી;
શમાવે છે ક્ષુધા પાપી, મહત્તા આત્મ ! ! ! ત્હેં રાખી. ૩૨૩
યદા તું કેરીએ પાકે, તદા પર્ણો બહુ ધારી;
ધરે મર્યાદ મોટાઈ, ગણાયો શ્રેષ્ઠ અવતારી. ૩૨૪
ફળે મહુડો બની નિર્લજ્જ, બલી મર્યાદ નહિ રાખે;
બને તેવો નહીં ક્યારે, મહન્તો આત્મરસ ચાખે. ૩૨૫
ધરે અમૃત ફળો સારાં, સકળ જન ચિત્તમાં ખ્યારાં;
નમે નીચો ફલો આવે, નમનતા વિશ્વ દર્શાવે. ૩૨૬

ફળોથી નીચે નમવું.

ફળે ઉંચા નમી નીચા. વિનય નહિ મૂકતા ક્યારે;
નમી નીચા વહે સન્તો, સમૃદ્ધિ પામતા બ્યારે. ૩૨૭
નમે ના તાડની પેટે, ચરે દુર્જન ફળે ત્હેંયે;
શીખાવે પાઠ વિનયીનો, સકલવૃક્ષોવિષે સોહે. ૩૨૮

(૩૮)

ફળો જ્યારે ધણાં આવે, નમે નીચે તદા ભાવે;
રહે અક્કડ અહંકારી, જીઓ દષ્ટાંત નરનારી. ૩૨૯

પ્રકટ કરતો ફળો પાક્યાં, જીવોના એ ભલા માટે;
અહો ખાવો જીવો સર્વે, કરો ઉપકાર શુભ વાટે. ૩૩૦

હરિગીત.

ડાળાં અને સહુ ડાળાઓ પર્ણો હલાવી જણાવતો;
આવો જનો સુજ પાસમાં લેશોજ ફળરસ દહાવતો.
આવો પશુઓ પંખીઓ ધન્યા પ્રમાણે હ્યો તમે;
પરમાર્થ માટે જીવન છે ફલ પાંદડાં હ્યો જે ગમે. ૩૩૧

આયુષ્ય પામ્યું વહી જશે ઉપકાર સાથે આવતો,
પરમાર્થ માટે જીવગી પરમાર્થો ચિત્તે ભાવતો;
નીચા નમીને ડાળાથી પર્ણો હલાવી પ્રેમથી,
મૌનજ ધરી ફળ આપવાં સન્તોતણી એ નેમથી. ૩૩૨

અભિમાન ના ક્યારે કરો નીચા નમો શોભા વધે,
અક્કડપણના ત્યાગથી કીર્તિ પ્રતિષ્ઠા સુખ વધે;
વિદ્યા અને સત્તા તથા ધન આદિથી મોટાધએ,
ભૂલી ન ક્યારે ફલવું સુખ માનીએ છોટાધએ. ૩૩૩

ઉંચો થયો નહીં શોભતો જે તાડવત્ અક્કડ રહે,
ઉંચો થયો એ શોભતો સહકારવત્ નમતો વહે;
વાહ વાહ !!! આંખા તાલારી લઘુતાધએ શોભા ધણી,
તેથીજ પામ્યો કાયને, આ વિશ્વમાં સોહામણી. ૩૩૪

અમૃત ફલનો સદુપયોગ.

ઢાહરો.

ઉપકારી જે અવતર્યા, મીઠાં ફલ ધરનાર;
તે સર્વેમાં શ્રેષ્ઠ તું, અમૃત ફલ દાતાર. ૩૩૫

તવ ફલનો ઉપયોગ સહુ, કરતા નરને નાર.
જાયે પ્રભુ દરબારમાં, ફળથી ફળ નિધાર. ૩૩૬

(૩૯)

પાપટ હળે બેસીને, અમૃત ફળ રસ સ્વાદ;	
કરતો આનંદી બને, કરે કોકિલા સાદ.	૩૩૭
ખીરખોલીઓ ખોતરી, સાખ્યો ખાંતે ખાય;	
જે જેની પાસે વસે, તે તેવું ફલ પાય.	૩૩૮
ચંચલ વાનર જાતિ પણ, ખાય કેરીઓ ખૂબ;	
અપકારીને આપતો, સહિજે આંખા લૂંબ.	૩૩૯
અમૃત ફળની ઉપમા, તવ ફળને દે સર્વ;	
તો પણ તું મકલાઈને, કરે ન ક્યારે ગર્વ.	૩૪૦
સદુપયોગી ફલ ધરે, ધન્ય ધન્ય અવતાર;	
આંખા પેઠે પ્રેમથી, બનશો નરને નાર.	૩૪૧

હરિગીત.

ઉપયોગ માટે જે મળ્યું તે તે જીવેને આપવું,	
ઉપયોગમાં જીવન વડે સહુ વિશ્વમાંહી બ્યાપવું;	
વિદ્યા વધુ ધન મન સહુ પરમાર્થના ઉપયોગમાં,	
જે વાપરે તે ધન્ય છે મુઝો ન સ્વાર્થિક ભોગમાં.	૩૪૨
ઉપયોગ માટે આત્મતું જીવન મઝાતું જાણવું,	
પરમાર્થના ઉપયોગમાં જીવન સદા નિજ આણવું;	
પરમાર્થના ઉપયોગમાં જીવન ધનાદિક વાપરો,	
પરમાર્થના ઉપયોગ વણ કાં જીજી જીવો ધરો.	૩૪૩
ઉપયોગ માટે છે જીવન પશુઓ અને પંખીતણાં,	
શ્લેષ સકલ પરમાર્થનાં ઉપયોગમાંજ સોહામણાં;	
શ્રી વિક્રમે ઉપયોગમાં આયુષ્ય સત્તા વાપરી,	
બાકી ન રાખો માનવો !!! આ વિશ્વમાંહી અવતરી.	૩૪૪
કંજુસ મખખીચૂસ જે છે સ્વાર્થના કીડા જનો,	
જીવતાં છતાં ના જીવતા સ્વાર્થી કદાપિ ના બનો;	
એકેન્દ્રિ આંખાથી અરે માનવ બની મુઝો નહી,	
પરમાર્થના ઉપયોગમાં સેવા મઝાની છે સહી.	૩૪૫
તીર્થ'કરો મુનિયો સકલ આ વિશ્વમાં પૂજ્ય છે,	
નિજ જીવનના ઉપયોગથી લોકોવડેજ સ્તવાય છે;	

(૪૦)

સાથે ન કાંઈ આવશે પરમાર્થનું જીવન ધરો,
 ઉપયોગી જીવન હિત બણી સાધુ સમાગમ ઝટ કરો. ૩૪૬
 ઉપયોગમાં અમૃત ફેલો જગમાં સદા આવે ખરે,
 તેથીજ ભાવી વર્ષમાં લહેકે જ બહુ ફરી શ્વે;
 જે જે મળ્યું તેનો કરો ઉપયોગ નિષ્કામી બની,
 વેદો અને સહુ આગમોનો સાર એ શિક્ષા બણી. ૩૪૭

કાચામાં કાઠિન્ય અને પાકામાં નરમ્પાશ.

દોહરા.

કઠીન કાચી કેરીઓ, પાકા રસવણુ જ્વેય;
 પાકી થાતાં નમ્રતા, દિલાશતા અવલોય. ૩૪૮
 નમ્ર થતાં છે મિષ્ટતા, કાચામાં ખાટાઈ;
 કુદ્રતના એ નિયમની, સમજો મન મોટાઈ. ૩૪૯
 કાચું તે પાકું બને, બને ન પાકું કાચ;
 જ્યાં ત્યાં જગમાં જાણુવી, કુદ્રત નીતિ સાચ. ૩૫૦
 કાચા મનના માનવો, ધરે નહીં મીઠાશ;
 પાકા રસવણુ ગોટલો, ફળ્યાતણી નહિ આશ. ૩૫૧
 કાચી કેરી ગોટલી, ઉગી થાય ન વૃક્ષ;
 પકવ ગોટલે પકવરસ, રહસ્ય સમજો દક્ષ. ૩૫૨
 વિનય વિવેક ન નમ્રતા, અહંકાર અમાન;
 શુદ્ધ પ્રેમ વણુ ચિત્તમાં, કઠીનતા ગુણુહાણ. ૩૫૩
 ક્ષેત્ર કાલ જાણુ નહીં, કર્મયોગ ગુણુ હીણ;
 નિષ્કામી જે નહીં બન્યો, કઠીનતાએ દીન. ૩૫૪
 પાકામાંહિ રસ વધે, કાચામાં નહિ હોય;
 પાકામાં રસ વૃદ્ધિથી, દીલાઈ ગુણુ જ્વેય. ૩૫૫
 જ્ઞાનકર્મથી પકવતા, અનુભવ આવે થાય;
 આત્માનુભવ યોગથી, પકવ દશા સુખ પાય. ૩૫૬
 આતમજ્ઞાની પકવતા, ગ્રહી રસે ઉભરાય;
 અલ્પ દશામાં લીન થઈ, પરમ પ્રભુતા પાય. ૩૫૭

(૪૧)

કાયા મનના માનવો, નિર્દય જૂઠ્ઠા જાણુ;	
સ્વાર્થ કીર્તિના પૂજકો, જડતા મન અભિમાન.	૩૫૮
નાસ્તિક ગુરના નિન્દકો, ભોપે ગુરના બોલ;	
ધર્મીજી ને ચાડીઆ, કરે ન ગુણનો તોલ.	૩૫૯
અવિશ્વાસી વૈરિલા, કંજુસના શિરદાર;	
તુચ્છદ્રવ્યના માનવો, કાયા એ નિર્ધાર.	૩૬૦
ગુણ અવગુણ જાણે નહીં, માને નહિ ઉપકાર;	
નગુરા નક્ષટ માનવો, કાયા એ નિર્ધાર.	૩૬૧
ગુર્વાણા માને નહીં, લોભ ધરે મન કોપ;	
ઘટાટોપ રાખે ઘણો, ચિત્ત ધરે સંસ્લોભ.	૩૬૨
દાન સુપાત્રે ના દિયે, કરે કુસંગી સંગ;	
નીચજનોની સંગથી, ધારે દુર્ગુણ રંગ.	૩૬૩
અદપપ્યુક્તિના માનવો, ટુંક દૃષ્ટિ ધરનાર;	
જન્મભૂમિગુરુદ્રોહીઓ, કાયા મનના ધાર.	૩૬૪
કાયાઘટસમજલ ગુણો, ધરે ન નિજમાં તેહ;	
કાયા મન વચકાયથી, લહે ન કીર્તિ એહ.	૩૬૫
માટે પાકા સહુ બનો, ધરી શક્તિ ગુણ બેશ;	
પ્યુક્તિસાગર બોધથી, આનંદ હોય હમેશ.	૩૬૬
કેરી પાકે રંગ ફરે છે, રક્ત વર્ણને પ્રાયઃ ધરે છે;	
રક્ત વર્ણનો રસ તેહ ધારે, સ્પર્શ તે પૂર્વના વારે.	૩૬૭
પ્રાણે તે પૂર્વની કાયા, ધરે પાક્યાની દેહ માયા;	
રસપાકૃતિ ફેરફાર, એક સરખું ન કો નિર્ધાર.	૩૬૮
કેરી દેખી શિખામણ ભેવી, ભલી વાત જગતને કહેવી;	
પાકા વિશ્વ બનો નરનાર, પરિપકવ દશા સુખકાર.	૩૬૯
ગુણ આવે અવસ્થા ફેર, રહે તેમાં નહીં અધેર;	
જે સદ્ગુણગણથી પાકે, તે વિશ્વવિષે નહીં છાકે.	૩૭૦
પાક્યાની જ કિંમત પૂરી, રહે કોઈ ન વાત અધરી;	
પાક્યા જે નર અને નારી, તેની વિશ્વવિષે બલિહારી.	૩૭૧

(૪૨)

પાક્યા વણુ ભાંડ ન સારાં, પાક્યા વણુ અહો અજ ન ખ્યારાં;
 પાકે લીખોડી થાતી જ મીડી, ઝતુ વણુ સહુ વાત અનીડી. ૩૭૨
 પકવ વીર્યથી સંતતિ થાય, વણુ પાકે અનર્થ પ્રહાય;
 પાકી રસવંતી સુખકાર, ગુણે પાકો નર અને નાર. ૩૭૩
 પાકે બોરડી મન આકર્ષે, પાકે મેધ મજાનો વર્ષે;
 વધ પાકે અનુભવ આવે, સુખ દુઃખ અનુભવ થાવે. ૩૭૪
 પાક્યા જનની કિંમત થાય, કરો સંગત તેની સદાય;
 પાકી કેરી શિખામણુ આપે, શીખ સજ્જન મનમાં વ્યાપે, ૩૭૫
 પાકા આગેવાનો જ્યાં હોવે, સર્વજાતીય ઉન્નતિ જોવે;
 પક્ષા ગુરુઓથકી ધર્મવૃદ્ધિ, પક્ષા વ્યાપારીઓથીજ ઝદ્ધિ. ૩૭૬
 સર્વ જાતિ કેળવણી પામે, તે શક્તિ વડે જગ જામે;
 હોય કેળવણી જ્યાં ન પૂરી, હોય કન્યાધ ર્યાં અધૂરી. ૩૭૭
 સર્વ શક્તિવડે થાઓ પક્ષા, રહો ક્રોધ ન વાતે કન્યા;
 કાયા પાકાનો ભેદ વિચારો, ચિત્તે પક્ષાધના ગુણુ ધારો. ૩૭૮
 દેશોદય ધર્મોદય માટે, પકકા રહીને વહો શુભ વાટે;
 પાકી કેરીના રસસમ મીઠા, ખનો માનવ જગમાંહિ ૧જા. ૩૭૯
 સર્વ વિદ્યા સાપેક્ષાએ જાણે, પક્ષપાત ન મનમાં આણે;
 ખની કર્મયોગી કરે સેવા, સર્વ જીવોને ઉન્નતિ દેવા. ૩૮૦
 કોટિ ધૂર્તોથકી ન વંચાય, સર્વદુર્જનથી ન હરાય;
 કળિકાલના ધર્મે પ્રવર્તે, કરવા યોગ્ય કાર્યમાં વર્તે. ૩૮૧
 આમરસમાં અભાવ ન થાવે, તેવા સદ્ગુણને જગ પાવે;
 પાકી કેરીતણા ગુણુ લેવા, કરો યતન સદા ગુણુ કહેવા. ૩૮૨
 પાકી કેરીઓ શિક્ષણુ આપે, તેને સજ્જન મનમાં થાપે;
 તે સર્વોન્નતિ પદ પાવે, ગુણરાગી હૃદય એમ આવે. ૩૮૩
 ધર્મ આંખાનો એવો મજાનો, રહે ગુણથી કદાપિ ન છાનો;
 બુદ્ધિસાગર ધર્મને ધારો, સત્ય સદ્ગુણ કરો અવતારો. ૩૮૪
 આંખો ધર્મ ધરીને ફળે છે, તેથી શિક્ષા સાચી મળે છે;
 ધર્મ ધરીને વહે નિજ કાયા, સારી ધર્મતણી એક માયા. ૩૮૫

૧ મોટા.

(૪૩)

આમ્રધર્મ અને તે પરથી ગ્રહાતું શિક્ષણ.

- ધર્મના ભેદ જગમાં હજારો, તેના ગણતાં ન આવે પારો;
ધર્મ લક્ષણ જુઓવાં જાણો, લઘી ગુરુગમ ચિત્તમાં આણો. ૩૮૬
- જેથી સત્યોન્નતિ સહુ થાવે, ધર્મ લક્ષણ તે ચિત્ત ભાવે;
સહુ દુઃખથી જેહ ઉગારે, આત્મોન્નતિ જેહ વધારે. ૩૮૭
- સર્વ ફળમાં શક્તિ સમર્પે, સર્વજાતીય શક્તિ જે અર્પે;
તેવો ધર્મ ધરો નરનારી, મહાવીર પ્રભુ દિલ ધારી. ૩૮૮
- જેથી નિર્મલતા બહુ આવે, તેવો ધર્મ ન ચિત્તે ભાવે;
બળ અર્પે તે ધર્મ વખાણો, દોષ છુટે તે મનમાં આણો. ૩૮૯
- દોષ છુટાય ઉન્નતિ થાવે, વ્યાવહારિક ધર્મ તે ભાવે;
મનઃશક્તિ મુમાર્ગ વહાવે, સત્ય ધર્મ તે ચિત્ત સુઢાવે. ૩૯૦
- સ્વાર્થ છે વ્યાવહારિક ધર્મ, સ્વાધિકારે કરો તેહ કર્મ;
પરમાર્થ તે ધર્મ વખાણો. દયા સત્યાદિ મુખ્ય તે જાણો. ૩૯૧
- દેશ સંધોન્નતિ દેશકાલે, સ્વાધિકારે દયા ધર્મ પાળે;
વર્ણ ધર્મ જે સ્વાધિકારે, નિષ્કામી બની વ્યવહારે. ૩૯૨
- સામાજિક કાર્યો કરતો, આત્મોન્નતિ વેગે વહતો;
જૈનોન્નતિમાં જિનધર્મ, છુટે તેવાં કરે ધર્મકર્મ. ૩૯૩
- ચારે વર્ણો સ્વધર્મ ન ચૂકે, સ્વાધિકારે કર્મ ન ચૂકે;
એવી ધરતો બ્યવસ્થા સ્વભાવે, ધર્મ, વિશ્વમાં બ્યાપક થાવે. ૩૯૪
- ધર્મ નામે વિધર્મોએ મારે, અન્યાયે મનુષ્યો સંહારે;
યજ્ઞ નામે પશુઓને કાપે, ધર્મ ના તે એ ધર્મની છાપે. ૩૯૫
- ધર્મ જૂતો નવો એમ ઝંઘડો, કરીને કેમ મનને રગડો;
સર્વ જીવોનું એય વધારે, તેહ ધર્મ ખરો દુઃખ ટાળે. ૩૯૬
- જૈન દેવે કહ્યો જિનધર્મ, તેનાં સત્ય કહ્યાં એ મર્મ;
જૈન દેવ શુદ્ધાત્મા જાણો, ધરોધટમાં સત્તા પરમાણુ. ૩૯૭
- છુટેતે જિન ચિત્ત ચિચારો, શુદ્ધતાએ અનુભવ ધારો;
જેણે આત્મા સ્વચિત્તે જાણ્યો, તેણે શુદ્ધો ધર્મ પ્રમાણ્યો. ૩૯૮
- દૃષ્ટિ દૃષ્ટિએ અંશે ધર્મ, સમજ્યા વણુ રે છે ભર્મ;
એવી હદમ ધરે જિનવાણી, પામે શાશ્વત મુખ તે પ્રાણી. ૩૯૯

(૪૪)

દેવ દેવનાં જૂઠાં નામો, ત્યાં ઝધડો કરો ન નકામો;
 સહુ ધર્મ દયામાં સમાય, સત્ય કાંટે ધર્મ તોલાય. ૪૦૦

દાન શીયલ તપ અને ભાવ, ચાર ભેદ ધરો ગુણુદાવ.
 દાન દેતાં જ દુર્ગતિ નાસે, પાપ વાસના આવે ન પાસે. ૪૦૧

દાન ધર્મ પ્રથમ સહુ ધર્મે, સમજ્યા વણુ રહે જગ ભર્મે;
 દાનના ભેદ લાખો હજારો, સર્વ સમજી મથાયોગ્ય ધારો. ૪૦૨

ધર્મભેદ.

સાધુ સતોની દાનથી સેવા, કરવા નિત્ય રાખો હેવા;
 અન્ન વસ્ત્રાદિ દાનો દેવાં, સ્વર્ગ સિદ્ધિતણાં સુખ લેવાં. ૪૦૩

દાનદાન સમું નહીં કોઈ, ધર્મશાસ્ત્રાને જોશો જોઈ;
 દાનદાન કરો નરનારી, સર્વ સ્વાર્પણતા દિલ ધારી. ૪૦૪

સર્વ તીર્થકરો દાન દેતા, પછી ચારિત્ર ભાવે લેતા;
 દાન દેવાથી ધર્મ વહે છે, તેથી વિશ્વમાં શાંતિ રહે છે. ૪૦૫

દાનસિદ્ધને શીયલ આવે, આવ્યું પાછું તે કદિય ન જાવે;
 જ્યારે શીયલ સિદ્ધિ થાવે, ત્યારે તપની યોગ્યતા આવે. ૪૦૬

માટે પાળો શીયલ સ્વાધિકારે, તરે શીયલવંત ને તારે;
 જેને શીયલ સિદ્ધિ સુહાવે, તે સહેજે તપ ગુણુ પાવે. ૪૦૭

ઉત્તમોત્તમ શીયલને ધારો, તેથી આવે દુઃખનો આરો;
 શીયલવંતના ગુણુ ગણુ મોટા, તેથી આવે કદિ નહીં તોટા. ૪૦૮

મન વાણી અને શુભ કાયા, સર્વ યોગ વધે છે સવાયા;
 મન કાણુમાં રાખે જેહ, તપ લક્ષણુ જાણો તેહ. ૪૦૯

ધર્મ કર્મમાં દુઃખોને સહેતો, તપ લક્ષણુ તે જન લેતો;
 સર્વ શક્તિ વધારે જ જેહ, તપ સાચું લહે જન તેહ. ૪૧૦

સ્વાધિકારે જે કર્મને કરવાં, તપ લક્ષણુ તે મન ધરવાં;
 સર્વ જાતીય શુભ પ્રવૃત્તિ, તપોલક્ષણુની અનુવૃત્તિ. ૪૧૧

ખૂરી ઇચ્છાનો રોધ જે થાય, તપ લક્ષણુ તે કહેવાય;
 સર્વ ફરજો અદા નિજ કરવી, તપ એ તપી શિવ વધુ વશી. ૪૧૨

(૪૫)

- સર્વ જીવોએ તપ શુભ તપવું, ચિત્ત પ્રભુનું નામ શુભ જપવું,
નિષ્કામ દશા તપ મોડું, કામ્ય ભાવથી તપ થાય છોડું. ૪૧૩
- સાની શુર ગમથી તપ સૂઝે, કે વિરલા જનો તપ ખૂંડે;
મન વાણીને કાય પ્રવૃત્તિ, સ્વાધિકારે તપ: પદ વૃત્તિ. ૪૧૪
- તપ તપશો સદા નરનારી, ખની નિષ્કામ ફળ વિચારી;
લૌકિક ભોક્ષાત્તર ભેદે, તપ તપવો હૃદય વણુ ખેદે. ૪૧૫
- તપ તપતાં ભાવ જ આવે, ભવોભવના દુર્ગુણ જાવે;
રજેશુણુ ને તમેશુણુ ટળતો, શુભ સાત્ત્વિક અનુભવ મળતો. ૪૧૬
- ભાવે ભાવના શુભ મન ભાવે, પાપ કર્મો સકલ દૂર જાવે;
શુદ્ધ પ્રેમે ભાવ જ આવે, આધિ વ્યાધિ વગેરે હઠાવે. ૪૧૭
- ચાર ભેદે એ ધર્મ વિચારો, ધરો દાનાદિકનો આચારો;
દ્રવ્ય ભાવથી ચાર પ્રકારે, ધરો ધર્મને શુદ્ધાચારે. ૪૧૮
- સર્વ ધર્મનો સાર એ સાચો, તેમાં ભાવ ધરો જન રાચો;
સર્વ જીવોના શ્રેયમાં ધર્મ, કરો ધર્મતણાં શુભ કર્મ. ૪૧૯
- સર્વ જીવોના હૃદયને ઠારો, સ્વાધિકારે ધર્મ ન હારો;
બુદ્ધિસાગર ધર્મ સવાચો, ધર્મથી સત્ય આનન્દ પાચો. ૪૨૦

સ્વાભાવિક ધર્મ.

- ધર્મ સ્વાભાવિક કહેવાય, તેમાં ફેરફાર નહીં થાય;
સાધન ધર્મ અનેક પ્રકારે, દ્રવ્ય ભાવથી સુરો ધારે. ૪૨૧
- નિવૃત્તિ પ્રવૃત્તિ એ ભેદે, બ્યવહાર નિશ્ચયથી વેદે;
પ્રવૃત્તિ ધર્મ ધારે યોગી, નિષ્કામ દશા શુણુ ભોગી. ૪૨૨
- પ્રવૃત્તિ, નિવૃત્તિ અપાવે, ઉપકાર પ્રવૃત્તિએ થાવે;
ધર્મ કર્મ પ્રવૃત્તિને ધારો, મળ્યો માનવભવ નહિ હારો. ૪૨૩
- આજીવિકાદિ લૌકિક ધર્મો, સ્વાધિકારે કરે જન કર્મો;
પ્રભુ હૃદયે ધરી સહુ કરતો, કર્મ યોગી પરંપદ વરતો. ૪૨૪
- વર્ણ ધર્મ અને રાજ્ય ધર્મ, દેશ ધર્મ અને નીતિ ધર્મ;
ગૃહી ધર્મ અને ત્યાગી ધર્મ, સ્વાધિકારે કરો તે ધર્મ. ૪૨૫

(૪૬)

જ્ઞાન ધર્મ તથા ક્રિયા ધર્મ, જેથી પામો શિવ પદધર્મ;
 સ્વાધિકાર પ્રથમ તો વિચારો, પછી ધર્મ યથા યોગ્ય ધારો. ૪૨૫
 પ્રભુમય થઇ જે સ્વાધિકારે, કરે કર્મ તે ધર્મને ધારે;
 નિરાસકત્યા લેપાય ન કોઇ, જેશે અનુભવ જ્ઞાનથી જોઇ. ૪૨૭
 ધર્મ ભેદમાં મુઝો ન ભળ્યો, સ્વાધિકારે કરો કર્તવ્યો;
 ધર્મ સાધન જે જે વ્યવસ્થા, ધરો જાણીને નિજ અવસ્થા. ૪૨૮
 સર્વ દુઃખો હરે સુખ આપે, ધર્મ જગમાં સદા તેહ વ્યાપે;
 મેલ પેઠે બને ઉપકારી, ધર્મ તેહ ગ્રહે નરનારી. ૪૨૯
 જેથી આનંદ અતિશય થાવે, રંક રાચનાં મનમાં ભાવે;
 સ્વાધિકારે સર્વે આરાધે, ધર્મ તેહ જગતમાં વાધે. ૪૩૦
 પૂર્વે જૈન ધર્મ હતો એવો, રહ્યો પાછળથી નહિ તેવો;
 આજેવાનો જ્યાં ધર્મના સારા, તેના નિર્મલ છે આચારા. ૪૩૧
 ધર્મ રક્ષાથી તે નિજ રક્ષે, ધર્મ દૂષથી તે નિજ ભક્ષે;
 કરો ધર્મનો ધાત ન ક્યારે, ધર્મ ધાતથી તે નિજ મારે. ૪૩૨
 ધર્મથી સહુ વિશ્વ વહે છે, ધર્મથી જગ શાંતિ રહે છે;
 ધર્મથી વહે ચંદ્ર ને ભાતુ, હોય ધર્મથી શ્વમ મજાતુ. ૪૩૩
 ધર્મવશ સહુ દેવો રહે છે, ધર્મને સહુ જીવ ચહે છે.
 સ્વાધિકાર ધર્મ ધરો પ્રાણે, સર્વ વિશ્વ વ્યવસ્થા પ્રમાણે. ૪૩૪
 ખનો ધર્મ માર્ગ વિશ્વાસી, ધર્મો સહુ સિદ્ધિથી દાસી;
 જેના ચિત્તમાં ધર્મ વાસો, તેહ ધર્મો બન્યો જન્મ ખાસો. ૪૩૫
 નહિ સ્વાત્માથકી ધર્મ ન્યારો, પ્રેમ વણુ નહિ ધર્મ વિચારો;
 બને નિષ્કામી જે શુદ્ધ પ્રેમી, તેહ ધર્મો કહ્યો સત્ય નેમી. ૪૩૬
 ધર્મ ભેદે લડો નહીં લોકો, જ્ઞાન વણુ નહીં પાડો પોકો;
 માતા પિતા વૃદ્ધની સેવા, ધર્મ સાચો એ શિવપુર લેવા. ૪૩૭
 દુઃખી દીનની હાય ન લેવી, શુભ શિક્ષા શુભજન દેવી;
 સહુ ધર્મો દયામાં સમાતા, સ્વાધિકાર ધર્મથી શાતા. ૪૩૮
 સ્વાધિકારે વિચારો આચારો, તેમાં સ્વાધિકારે ધર્મ ધારો;
 સ્વાધિકારથી ધર્મના ભેદો, બિન્ન બિન્ન જીવોમાં મેદો. ૪૩૯
 સ્વાધિકારે ધર્મ જેહ જાણે, તેહ ધર્મ હરે સુખ માણે.
 બુદ્ધિસાગર ધર્મો ધારો, લાગે ગુરુગમથી મન ખારો. ૪૪૦

(૪૭)

કોષ કરવાથી ધર્મ ટળે છે, યુરૂં કરવાથી પાપ મળે છે;
સર્વ જીવોના સારામાં સારું, એવી ઇચ્છાથી સુખ પ્યારું. ૪૪૧

દુઃખી જનનો કરવો ઉદ્ધારો, તેથી આવે દુઃખનો આરો;
દયામાં પ્રભુ દેવનો વાસ, એવો ધારો મન વિશ્વાસ. ૪૪૨

સર્વ તીર્થો દયામાં સમાતાં, પ્રભુ પ્રેમમાં બજનો સમાતાં;
પ્રભુ દિલમાં ધરી કરો કાજ, પ્રભુ વિશ્વાસથી સુખ સાજ. ૪૪૩

ધર્મ દેંગ કદિ નહીં ધરવો, ધર્મ શક્તિ પ્રમાણે કરવો;
સત્ય વિષે છે ધર્મ સવાયો, પારતંત્ર્યે ન ધર્મ જણાયો. ૪૪૪

પાપ કર્મોથી પાછા હઠવું, ધર્મ કર્મોથી મનને મઠવું;
પ્રભુ, સદ્ગુણમાંથી વસે છે, તે તો દોષથી દૂર ખસે છે. ૪૪૫

ન્યાયપત્રે પ્રભુને પમાય, ન્યાયરૂપ પ્રભુ પરમાય;
નહીં અન્યાયમાં પ્રભુ કયારે, જ્યારે જણો પ્રભુ મળે ત્યારે. ૪૪૬

આત્મા બ્રહ્મ પ્રભુ નામ બેદો, અલ્પા હરિ હર જિનવર વેદો;
નામ પ્રભુનાં લક્ષ કરોડો, નામ બેદે ન ચિત્ત મરોડો. ૪૪૭

વીતરાગ પ્રભુ નિર્ધારી, દોષ રહિત પ્રભુ અવધારી;
પૂર્ણ પ્રેમે પ્રભુ મન ધારી, સહુ કામ કરો મન ધારી. ૪૪૮

મકાવીર પ્રભુજી પ્રકશે, જૈનધર્મ ગુણોએ વિલાસે;
અન્ય ધર્મોનો દોષ ત્ર ધીજે, જે જે સત્ય તે સહુચકી લીજે. ૪૪૯

સત્ય ધર્મો સાપેક્ષ વિચારે, જ્ઞાની સમજીને મમતા ધારે.
સંધ સામાજિક સહુ કાજે, ધરે પ્રેમ તે સુકિતમાં જાજે. ૪૫૦

સ્વાધિકારે ધર્મ કરાય, નહીં તે વણ ચિત્ત સુઢાય;
નિજ હૃદયમાં ધર્મ અનન્ત, સમજે પ્રભુ સાચા સન્ત. ૪૫૧

જૂલે મમતા ન બાહિર કયારે, જ્ઞાન પામે પછી નહીં ધારે;
માયામાં તે ધર્મ હણાતો, લોભે ધર્મ તે જાળ તણાતો. ૪૫૨

નામરૂપના મોઢે જે મુઝે, તેને સાચો ધર્મ ન સૂજે;
કલ્પિતપ્રમાણે ધર્મો, સ્વાધિકારે કરો સહુ કર્મો. ૪૫૩

ત્યાગ ધર્મ છે કાલાનુસારે, ગૃહી ધર્મ છે કાલ વિચારે;
યાગ તેટલું કરીએ ભાવે, દાન કરતાં સમૂળું જાવે. ૪૫૪

(૪૮)

ઘટાટોપે મન નહીં ધરીએ, આત્મ ચારિત્ર્ય તે મન વરીએ;
 બાહ્ય અંતર ભેદ ન રાખે, હોય તેવું ખરું શુભ ભાખે. ૪૫૫
 ચોરી જારી કુધર્મ છે ત્યાગો, પ્રભુ પ્રાર્થી ગુણો સહુ માગો.
 નીતિધર્મ હૃદયમાંહિ ધરીએ, જે જે દુર્ગુણ તે પરિહરિએ. ૪૫૬
 ધર્મ કથતાં ન આવે પારો, આવે ગુરૂમથી તત્ત આરો;
 જ્યાં ધર્મ ત્યાં ધ્રુવર પ્રગટે, મન ધર્મ ધરો દોષ વિધટે. ૪૫૭
 આત્મજ્ઞાને જે ધર્મ વિચારે, તેને ભેદ ખેદ નહીં ક્યારે;
 આત્મામાંહિ ધર્મો સમાતા, એકમાંહી અનેક સુહાતા. ૪૫૮
 એવી ગૂઢ સિદ્ધાંતની વાતો, સન્ત સાર તેનો દિલ પાતો;
 આત્મધર્મને પ્રેમે નિહાળી, ધરો ધર્મ સદા નરનારી. ૪૫૯
 નિજધર્મ સમજવો ન સહેલો, પણ કુદ્રતે સમજાય વહેલો;
 બુદ્ધિસાગર ધર્મ ધરોને, સર્વ જીવોનાં દુઃખ હરોને. ૪૬૦

અધ્યાત્મ બળ.

ટાહરા.

અધ્યાત્મબળ યોગથી, શીભે છે સહકાર;
 સર્વાંગોએ જીવતો, સર્વ તર શિરદાર. ૪૬૧
 અરસપરસ અંગો સકળ, સંપી જીવે બેશ;
 સહાય પરસ્પર આપીને, ટાળે તનના કલેશ. ૪૬૨
 ઉપગ્રહેજ પરસ્પરે, સંપી વર્તે એક;
 સર્વાંગોનો આત્મ થૈ, વર્તે ધારી ટેક. ૪૬૩
 બન્ને એકડા ભેગા જે યાવે, એકાદશ ગણું બલ સોહાવે;
 સર્વ અંગો મળી એક હોવે, તેના બળનો પાર ન જોવે. ૪૬૪
 સર્વ અંગો મળે એક અંગી, હોય તેહ બને શુભ રંગી;
 અન્તર રસ સર્વને સરખો, મળે અધ્યાત્મબળ ત્યાં પરખો. ૪૬૫
 એવા અધ્યાત્મબળના પ્રકારે, આંખો સ્વાત્મથી જીવન ધારે;
 ધરે ધર્મો અધ્યાત્મ બળે તે, સર્વ શક્તિ યકી ઉછળે તે. ૪૬૬

૧ ઉપકારવડે.

(૪૬)

- દેખી અધ્યાત્મબળ નરનારી, બળ તેવું ધરો જ્યકારી;
સખ્ત વીર્યાદિ ધાતુઓ મેળે, કાયા ઉભી રહે રંગ રેશે. ૪૬૭
- દેશ પ્રગતિ અધ્યાત્મબળે છે, રાષ્ટ્ર પ્રગતિ સર્વાંગ બળે છે;
થાય સામાજિક બળ બારે, કોય અરિથી ન કચરાય ક્યારે. ૪૬૮
- સર્વ અંગો પરસ્પર મળતાં, પ્રતિપક્ષીતણું બળ ટળતાં;
દેશ કોમની પડતી જણાતી, ટળે અધ્યાત્મબળ કળ ભાતિ. ૪૬૯
- ટળ્યું અધ્યાત્મબળ બહુ જ્યારે, જૈન સંખ્યા ધરી બહુ ત્યારે;
રાજ રજપૂતનાં બહુ વિણ્ણ્યાં, કુળ આર્યોતણું બહુ લપણ્યાં. ૪૭૦
- રાન વણુ આધ્યાત્મિકબળની, આશ રાખો નહીં શુભ વળની;
મહાજન સંધ શક્તિ હણાઇ, તેથી દુષ્ટ જાતિ હરખાઇ. ૪૭૧
- ટળ્યું ગુર્જર રાજ્ય સવાયું, સર્વ ભારત દુઃખથી છાયું;
વધ્યું પારતંત્ર્ય હીન શક્તિ, પડી જૂદી એકેક વ્યક્તિ. ૪૭૨
- જૈન કોમમાં ભેદો પડિયા, ગચ્છભેદે જ જૈનો લડિયા;
મળ્યું વીર્ય તે કલેશે ખવાયું, જૈન રાજ્ય અમૂલ્ય ગુમાવ્યું. ૪૭૩
- જિહ્વાં અકકલના છે વાંધા, ખાર સાંધે તુટે તેર સાંધા;
આધ્યાત્મિક રાજ્યની શક્તિ, જૈનકોમચક્રી અરે વિધરી. ૪૭૪
- જૈન સામ્રાજ્ય તેથી હણાયું, રહ્યું બળ કંઈ છુંડું છવાયું;
માટે આધ્યાત્મિક બળ ધારો, પડ્યાં નિર્જળ અંગ સુધારો. ૪૭૫
- દેશ રાજ્ય કોમ બળ માટે, ધરો ઐક્ય હૃદય શિર માટે;
કરો સ્હાય પરસ્પર સારી, ભેગી શક્તિ કરો નરનારી. ૪૭૬
- દેશ કોમનો સ્વાર્થ છે સારો, રાજ્ય સંધ સ્વાર્થ ધરો ખ્યારો;
બળ એકદું કરીને રહેવું, ધર્મ માટે સકલ દુઃખ સહેવું. ૪૭૭
- પડ્યા ભેદ તે સધળા સાંધો, દ્વેષ સ્વાર્થે ન પાડો વાંધો;
સર્વ સ્વાર્થનો હોમ કરીને, વહો અધ્યાત્મ બળ સંવરીને. ૪૭૮
- સંધ શક્તિ ધરો સહુ અંગો, રાખો પૂર્વજના સહુ રંગો;
એમ આંખાના ભાગ લેવા, પાછા અન્યજીવોને દેવા. ૪૭૯
- આધ્યાત્મિક બળને વધારો, સર્વ અંગોની શક્તિ સુધારો;
કદિ આલસ્ય અંગ ન ધારો, એમ સંજનન મન અવધારો. ૪૮૦

(૫૦)

જીર્ણ પત્રોનો ત્યાગ અને નવીન પર્ણોનું ગ્રહણ જીર્ણ ત્યાગ-નવીન ગ્રહણ.

જીર્ણ પર્ણોનો ત્યાગ કરે છે, નવ્ય પર્ણો પુનઃ તે ધરે છે;
એમ આત્ર વૃક્ષ પ્રવૃત્તિ, શક્તિ ગ્રહણે ધરે છે નીતિ. ૪૮૧

શોભાકારક પર્ણો ધરે છે, ત્યાજ્ય પર્ણોને વેગે હરે છે;
નવ્ય જીવને જીવે સહકાર, તેમ માનવ શીખ અવધાર. ૪૮૨

શક્તિહીન જૂતું પરિહરવું, શોભાદાયક નવ્યને ધરવું;
દિન પ્રતિદિન નવ નવ શોભા, ધારે તેના રહે છે મોભા. ૪૮૩

શક્તિ શોભા નવી જે ન ધારે, તેહ શક્તિ જીવનને હારે;
દેખી સહકાર ને લ્યો શિક્ષા, વહો નવ્ય જીવનની દીક્ષા. ૪૮૪

શક્તિ હીન જીર્ણ પરિત્યાગો, નવા અંગ ધરીને જ જાગો;
નવ્ય અંગ ન આવે જેમાં, રહે શક્તિ ન શોભા તેમાં. ૪૮૫

માટે જીવન પ્રગતિ કરવા, શક્તિ અંગો સદા મન ધરવા;
કરો સત્ય સુધારા વધારા, નવ્ય શક્તિતણા અવતારા. ૪૮૬

પૂર્ણ જ્ઞાન વિના જે સુધારા, કરતાં લોકો હોવે નકારા;
આદરિએ અને પરહરિએ, એવું જ્ઞાન વિના નહિ કરીએ. ૪૮૭

રાષ્ટ્ર શક્તિ નવાંગો ન ધાર્યાં, તેથી આર્ય કુલો અહુ હાર્યાં;
થયા ક્ષત્રિયો બાયલા જેવા, નવ્ય શક્તિ ગ્રહણ વણુ તેવા. ૪૮૮

નવી શક્તિ વિના જૈન લોકો, પડયા પાછળ પાડે પોકો;
નવી શક્તિ જેઓએ ધારી, થયા નિર્બલ તે નરનારી. ૪૮૯

દિન પ્રતિદિન શક્તિ વધારો, ત્યાજ્ય અંગોને પૂર્ણ સંહારો;
ધરો કુદ્રતની એહ રીતિ, તેથી આવે કદાપિ ન ભીતિ. ૪૯૦

જેહ કુદ્રત પ્રતિકુલ આવે, તેહ શક્તિ સદા નિજ હારે;
માટે નવ નવ અંગોને ધરવાં, એમ કુદ્રત અંગને વરવાં. ૪૯૧

જીર્ણહીનને આંખો ત્યજે છે, નવા અંગને આંખો સજે છે;
ત્યાગ ગ્રાહ્ય આંખા પેઠં ધારો, રહી મૂઠ કાં જીવન હારો. ૪૯૨

કામ ધર્મમાં નવ નવ શક્તિ, વધે એવી સુધારાની વ્યક્તિ;
કરી જીવન જગમાંહિ રહીએ, સામાજિક બળથી ગહગહીએ. ૪૯૩

(૫૧)

બળદાયક માર્ગ સુધારો, સર્વ અંગની શક્તિ વધારો;
 શક્તિ હીન રહો નહીં ક્યારે, કોઇ આવશે નહીં નિજ બહારે. ૪૯૪
 નિજ બળ વણુ કોઇ ન જીવે, વળે નહિ કંઈ પાડે રીવે;
 વિદ્યા ક્ષાત્ર બલાદિક ધારી, ધરો દેશ દાઝ નરનારી. ૪૯૫
 કામ સંધ દાઝ ધરો મનમાં, નવ્ય શક્તિ વહાવો તનમાં;
 સર્વ વ્યાપાર શક્તિ સુધારો, પાછાં શોભાએ અંગ સુધારો. ૪૯૬
 ધર્મ વર્ધક સર્વ ઉપાયો, ધરો શક્તિદાયક દરમાયો;
 જીર્ણોદ્ધે શક્તિહીન ત્યાગી, બનો શક્તિતણા જન રાગી. ૪૯૭
 ભાવીભાવનો પક્ષ ન વહેવો, પુરુષાર્થતણો પંથ લેવો;
 પુરુષાર્થે નવાં અંગ ધારો, સડયાં સર્વે અંગ સુધારો. ૪૯૮
 આંખો આંતર ઉદમ ધારે, જીઓ વૃદ્ધિ લાહે જ્યારે ત્યારે;
 પુરુષાર્થે નવાંગો બને છે, દેખી આંખો ચાની બણે છે. ૪૯૯
 કથી શિક્ષા ઉદય હેત ધારો, તેથી આવે દુઃખનો આરો;
 શોભા શક્તિ વધારો મઝાની, કથી શીખ હૃદય ધરે ચાની. ૫૦૦

અપકારપર ઉપકાર.

બહુ કેરીઓની લુબ્ધી શોભી રહ્યો દાનેશ્વરી,
 ડાળાંકરોથી અર્પતો અમૃતદ્રવ્યો જગ અવતરી;
 બહુ કેરીઓની લુબ્ધી નીચો નમ્યો જન દેખીને,
 રક્ષક વિનાનો એકલો રલદાયી જાતે પેખીને. ૫૦૧
 ઝૂટે લકુટે જોરથી ભજવાડ કરતા સો ગણો,
 તો પણ હૃદય આણે નહીં ઉપકારી તું સોહામણો;
 બહુ પર્ણનો ધાણુ જ વળે ને ડાળીઓ ભાગે ધણી,
 અર્થી જનોના ધબ્બને આપે જ પ્રેમે ફલ ધણી. ૫૦૨
 કોને નકારો ના કરે ઉપકાર કરવા અવતર્યો,
 મૌન બની અપકાર પર ઉપકાર શુભગણથી ભર્યો;
 મોટા ન મોટાધ વહે નિજની તથાપિ અવસરે,
 મોટાધ ફુનિયા જાણતી સ્વાર્પણ પ્રસંગે જગ ખરે. ૫૦૩

(૫૨)

કાળા વદનના વાનરા ને વાનરીઓ દોડીને,
ચડી જાય ત્હારી ઊપરે ખાતા ફળો ઝટ તોડીને;
કરતા હુકાહુક ફૂદીને કાળાં હલાવે કાળીઓ,
તેથી ટપોટપ કેરીઓ પડતીજ એવો બાળીઓ. ૫૦૪

કાળાં અને બહુ પાંદડાં તોડે ન મનમાં શાયતા,
મોરો પડે પૃથ્વી ધણા વપુને નહીં સકાયતા,
ખૂબ ખાઇને વળી મૂતરે વિષ્ટા કરે ચંચલ બની,
મરતી કરે મન માનતી આશ્રય ગ્રહી તવ સુખ બણી. ૫૦૫

અપકાર તેઓના સહી ઉપકાર સામો તું કરે,
નિજ દેહ આદિ આપીને ઉપકાર કરતો જગ ખરે;
જય કર્મયોગી દુમપતિ જય જય ભલે તું અવતર્યો;
આદર્શ જીવન આચરી અવતાર ત્હેં સારો ધર્યો. ૫૦૬

ત્હારા જીવનને ધન્ય છે ઉપકારના ઓઘે ભર્યો,
નિષ્કામ યોગી જન પરે તું પુણ્ય ભૂમે અવતર્યો;
મંગલ સ્વરૂપી પાંદડાં ત્હારાં બન્યાં ઉપકારથી,
ગુણુમય સકલ તવ અંગ છે, ઉઝ્યો સકલ ગુણુ ગણુમથી. ૫૦૭

પરમાર્થ જીવનને ધરે સર્પાદિ આશ્રય આપતો,
સ્વાર્થી જનોના સ્વાર્થને પૂરી, વિપત્તિ કાપતો;
તો પણ અરે ગમે જરા લેપાય નહીં ફળે રહે.
ગુણુ ગણુભર્યો વણાય ના રે કેટલું કવિયો કહે. ૫૦૮

જે જે ઘટે ઉપયોગ ત્હેને સર્વ જીવો આચરે,
ત્હારી દયા નહિ લાવતા રે સ્વાર્થીઓ શું ? ના કરે.
તો પણ અરે અપકાર પર ઉપકારમય જીવન ધરે.
તેથી અરે તું ધન્ય છે ઉપકારી શું ? ના આદરે. ૫૦૯

દેશ પરદેશમાં અમૃત દ્રવ્યોનો ઉપયોગ.

દોહા.

ઉત્તમ ભૂમિ નીપજ્યો, ઉત્તમ કરતો કાજ;
તવ આશ્રય જીવોતણી, રાખે અતે લાજ. ૫૧૦

(૫૩)

- અપુણીઓ જે દેશ છે, તેમાં તું નહીં થાય;
પુણ્ય ભૂમિમાં ઉપજે, ધરી પુણ્યમય કાય. ૫૧૧
- અમૃત ફલને આપતો, ખાવે હેતે સર્વ;
વાહ વાહ લોકો ભણે, તો પણ કરે ન મર્વ. ૫૧૨
- અદા કરે નિજ ફર્જને, ફલ લાવી સહકાર;
સર્વ દેશમાં ફલ જતાં, ઉપયોગે નિર્ધાર. ૫૧૩
- મિષ્ટ ફલોને સૌ ગ્રહે, હોંશે સહુ લાઇ જાય;
સ્વદેશ કરતાં મૂલ્ય તો, પરદેશે બહુ જાય. ૫૧૪
- આત્રફળો ભણે નહીં, નિજ કિંમતનો સાર;
કિંમત ભોગીજન કરે, સમજે ન જાણે નાર. ૫૧૫
- મીઠી સારી વસ્તુનો, ભાવ હોય સહુ દેશ;
અમૃત ફલ શિક્ષા કહે, સમજ્યા વણુ છે કલેશ. ૫૧૬
- સન્ત તરૂં ફલ ને નદી, પરદેશે પૂજાય;
જ્યાં જેનો ભાવ જ નહીં, ત્યાં પગ પગ અથડાય. ૫૧૭
- કેરી ફલ સમ સન્ત જન, પૂણ્ય ભૂમિમાં થાય;
પરદેશે ફરતા રહે, અધિક અધિક પૂજાય. ૫૧૮
- વિદ્યાપૂરની કેરીઓ, પાટણુ આદિ જાય;
ત્યાં કિંમત તેની ધણી, એ સજ્જનનો ન્યાય. ૫૧૯
- ગુણીજનની કિંમત ધણી, પરદેશે ઝટ હોય;
તીર્થમાહાત્મ્ય પરદેશમાં, અધિકાંશે અવલોય. ૫૨૦
- પાલીતાણાના જનો, અન્ય તીર્થમાં જાય;
દારિકાના માનવો, કાશ્યાદિક બટકાય. ૫૨૧
- કાશીના વાસી જનો, દારીકામાં જાય;
પરદેશે મહિમા ધણી, સમજે મન રિથર થાય. ૫૨૨
- જ્યાં જેનો ઉપયોગ છે, ત્યાં તેનું બહુ માન;
કાયલનું આખાવને, ખાઈ લાગે જાન. ૫૨૩
- સ્વદેશ પરદેશે સદા, વિદાનો પૂજાય;
બક્ત સન્તને થોગીઓ, જ્યાં ત્યાં બહુ વખણાય. ૫૨૪

(૫૪)

માટે વિદ્યા યોગ ગુણ, ધરીએ મનમાં બેશ;	
દાનદશા સંસ્કારથી, નાસે સધળા કલેશ.	૫૨૫
ઉપયોગી બનશે સદા, જગમાં નરને નાર;	
જીવોપયોગી જે બને, સદ્ગો તસ અવતાર.	૫૨૬
જે સહુના ઉપયોગમાં, આવે અનેક પ્રકાર;	
તેને સહુ ચાહે ધણું, સમજે મન નરનાર.	૫૨૭

આશ્રય દાતાર.

આશ્રય આપે સર્વને, સન્ત સમેો સહકાર;	
આશ્રય આપે પુણ્ય છે, ધન્ય ધન્ય દાતાર.	૫૨૮

છપાયા છંદ.

આશ્રય આપે પુણ્ય પમાય, કરેલ પાંગા સહુ વિણસાય;	
સર્વ ગુણોમાં આશ્રય દાન, શ્રેષ્ઠ કહ્યું સમજે ગુણ જાણ,	
માળો બાંધી પંખી રહે, ફલાદિકે જીવનને વહે.	૫૨૯
આશ્રયવણ જગ વધે ન કોઇ, આશ્રયવણ કો ઉચ્ચ ન જોય;	
વાડ ગ્રહીને વેલો વધે, સાધનથી કરજ નિજ સધે;	
ચીલ વધે ધહુ આશ્રય લહી, સમજી જન મન સમજે સહી.	૫૩૦
તન મન ધનથી આશ્રયદાન, કરવામાં રહેવું ગુલતાન;	
વૃક્ષોનો આશ્રય જેમ મહી, આશ્રય દેવો મન ગહગહી,	
હરાશ્રયે નાગો પૂજય, દૃષ્ટાંતો બહુલાં જગમાંણ.	૫૩૧
રહેવા આશ્રય આપે જેહ, સાધુ સન્તને તે ગુણગેહ,	
વિતાદિક આશ્રય દાતાર, ધન્ય ધન્ય જગમાં નરનાર;	
જગહુશા ભીમાશા પરે, વસ્તુપાલ પેઠે સુખ વરે.	૫૩૨
મોટાનો આશ્રય જે કરે, સુખ સંપત સહેજે તે વરે,	
આશ્રયદાતા સમ ઉપકાર, કોઇ નહીં બીજો નિર્ધાર;	
આંખા સમ જે આશ્રય દાન, આપે તે પામે નિર્વાણ.	૫૩૩
આશ્રય પામી જીવો દરે, શુભ આશીશ આપે શુભ પરે,	
મોટાના શરણે સુખ મળે, અહંરાગ દ્વેષાદિક ટળે;	
માટે આશ્રય આપો બેશ, ધર્મે શાંતિ હોય હમેશ.	૫૩૪

(૫૫)

આશ્રય વણુ કો ઉચ્ચ ન થાય, આશ્રય વણુ નહિ શક્તિ પ્રહાય,
આશ્રયથી ઉંચા જન થતા, આશ્રય વણુ નીચા થઇ જતા;
આશ્રયની કિંમત છે ઘણી, આશ્રય આપે તે જન ઘણી. ૫૩૫

સામો બદલો ધણે નહીં, આશ્રયદાતા સાચો સહી;
નિષ્કામી આશ્રય દાતાર, ધન્ય ધન્ય જીવન અવતાર;
આંખા પેટે આશ્રય દાન, કરવામાં રહેશો મસ્તાન. ૫૩૬

સાધુને રહેવાનું સ્થાન, આપે તે પામે નિજ જ્ઞાન,
આશ્રયદાને શીયલ મળે, તપ જપ સંયમ પાળ્યાં ફળે;
દુઃખી દીનને આશ્રય દાન, આપે મળતા શ્રી ભગવાન. ૫૩૭

આશ્રય દાને સ્વાર્પણપણું, મન લાગે ધ્યાન એ ભણું,
આશ્રય આપ્યા વણુ જગ કોઇ, શોભે નહીં જોયું એ જોઇ;
આશ્રય આપીને નરનાર, ભક્તો સદૃશ કરો અવતાર. ૫૩૮

અરસપરસ આશ્રયતા અહો, જીવોને છે સમજી રહો,
આશ્રયદાને કંજીસ થાય, જીવ્યો તે નહિ વિશ્વ કહાય;
માગે તેને આપો તેહ, સુક્તિ પામો નિઃસંદેહ. ૫૩૯

હાય હાય જગમાં શું ? કરો, પામ્યાનો ઉપયોગ જ કરો,
મળ્યું તેહમાં સહુનો ભાગ, જાણી જ્ઞાને કર ગુણ રાગ,
આશ્રય આપો આંખા પરે, બુદ્ધિસાગર મંગલ વરે. ૫૪૦

અમૃતરસ.**દોહા.**

અમૃતરસ છે સ્વર્ગમાં, પીતાં હર્ષ સદાય;
અમૃતરસ કેરીતણો, માનવ લોક સુહાય. ૫૪૧

નરનારી અમૃતરસે, પોષીને નિજકાય;
અમૃત સુખને ભોગવે, વર્ણન કર્યું ન જાય. ૫૪૨

અમૃતરસ આરોગતાં, મન તન ઠંડક હોય;
જ્ઞાનામૃત રસ પીવતાં, તાપ કદા નહીં જોય. ૫૪૩

(૫૬)

સવૈયા.

સન્ત હૃદયમાં જ્ઞાનામૃત રસ, પ્રેમે પીવો નરનારી;	
આંખાના અમૃત રસથી પણ, જ્ઞાનામૃતની બલિહારી.	૫૪૪
આત્મજ્ઞાન વૈરાગ્યે પ્રગટે, ધ્યાને પાકે નિર્ધારી;	
અમૃતરસની ચઢી ખુમારી, કદા ન ઉતરે સુખકારી.	૫૪૫
ગુરૂ બકતોના ભાગ્યે આવે, નગુરા બટકે બહુ ભારી;	
અલ્પ નિરંજન પરશ્વહારસ, પીતાં ઘટમાં ઉજાચારી.	૫૪૬
મન પ્યાલામાં પ્રેમ મશાલા, તેમાં અમૃતરસકારી,	
મસ્ત બનીને પીવો સન્તો, જન્મ જરા દુઃખો હારી.	૫૪૭
મનનો તાપ સમાવે સધળો, ઠંડક કરતો મન ભારી;	
આત્માનુભવ રંગે રસિયા, પીવો જગમાં નરનારી.	૫૪૮
પ્રભુ બકિતમાં મસ્ત બનીને, દોષ ત્યજો નર ને નારી;	
સન્ત ચરણુ સેવાથી શિવદ્વલ, અમૃત રસ ભવ ભય હારી.	૫૪૯
સન્ત સાધુના હૃદયે પેસે. અમૃત પામો નિર્ધારી;	
સમતા અમૃત પાન કર્યાથી, સુખની ઘેન ચઢે ભારી.	૫૫૦
શુદ્ધપ્રેમને શુદ્ધ ભાવના, આત્મા અમૃત છે જણો;	
આત્મા સ્વર્ગ અને તે મોક્ષ જ, સામ્યભાવ મનમાં આણો.	૫૫૧
નિષ્કામી યોગીના ઘટમાં, અમૃતરસ ગંગા વહેતી;	
ઘટમાં પેસી પીવો સન્તો, ભાવે તે સહુને કહેતી.	૫૫૨
નવરસમાંહી શાંત રસ જ છે, અમૃત રસ સાચો પીવો;	
જ્ઞાન પ્રવૃત્તિ પકવ થયાથી, અમૃતરસ પી સહુ જીવો.	૫૫૩
નિરાસકત મન વૈકુંઠ જન્નત, સ્વર્ગ સિદ્ધ જે જે સ્થાનો;	
આત્માનુભવ અમૃતરસ ત્યાં, આત્મજ્ઞાનથી તે માનો.	૫૫૪
સગુરાજન એમ સમજે જ્ઞાને, નગુરાજન બૂલા બટકે;	
શુદ્ધાત્મારસ પીતાં પ્રેમે, બેદ ખેદ કંઈ નહિ જટકે.	૫૫૫
ગુરૂકૃપા વણુ અમૃત રસને, પીવા નહીં કે અધિકારી;	
ધન્ય ગુરૂ કૃપા જન પામો, લાગે જો લગની ભારી.	૫૫૬
જેના ઘડપર શીર્ષ નહીં છે, એવા બકતો તે પામે;	
પુદ્ગિસાગર અમૃત પાને, ફરીયો આનંદના ઠામે.	૫૫૭

(૫૭)

આત્મપર્યુનાં મંગલ તોરણો.

હરિગીત.

જય કર્મયોગી આત્મ ત્હારાં પદલવો મંગલ કહ્યાં,
યોગી થવાના કારણે મંગલ પ્રસંગે એ લહ્યાં;
તવ પર્યુનાં તોરણ કરી ગૃહદ્વાર અગ્રે આંધતાં,
યોગી થવાના સૂત્રને નરનારી ભાવે સાંધતાં. ૫૫૮

પરમાર્થ માટે અવતરી લીલાં રહી જીવ માત્રતું,
લીલું કરે એ કારણે પૂજન થતું શુભ ગાત્રતું;
પરમાર્થ વા વ્યવહારના મંગલ પ્રસંગે તોરણો,
આંધે જનો લીલા થવા, પરમાર્થ, દિલમાં એ ભણો. ૫૫૯

શુભ આત્મ પદલવ તોરણો, આંધી જનો દિલ ઉચ્ચરે,
આંખાતણા શુણુ આવશે, શિક્ષા હૃદયમાં ઉતરે;
આંખાસમુ નિજ ઘર બનો નિર્દોષતા વ્યાપી રહો;
તોરણુ મિષે ધરખારીઓ એવું ચહે મનમાં અહો. ૫૬૦

શુભ હસ્તસમ છે પદલવો દાતારના હસ્તો ખરે,
એવું બનો અમધર સદા સમજી હૃદયમાં ઉચ્ચરે;
દેવું જ શીખ્યાં પદલવો શુભ આત્મ ફલને પ્રેમથી,
એવું બનો અમધર સદા તોરણુ રચે એ નેમથી. ૫૬૧

શુભ પર્યુની લીલાવડે આંખો સદા શોભી રહે,
મંગલ પ્રસંગે શોભજો એવું હૃદયમાં સૌ ચહે;
શુભ લગ્નની ચોરી વિષે તોરણુ રચે છે માનવો,
કર્તવ્યકર્મો જે કરે તેનાજ ઉત્સવ ઉજવો. ૫૬૨

આંખાસમા જગ શોભજો પરમાર્થમય સેવાવડે,
યાચક જનોને આપશો એવું જ નિજને સાંપડે;
પાછા પડો ક્યારે નહીં સ્વાર્પણ કર્યામાં જાદગી,
સફળી કરો નરનારીઓ પાછળ યશે ના તે સગી. ૫૬૩

એમ આત્મ તોરણુ શીખવે પરમાર્થમાટે જીવવું,
પરમાર્થમાં મરવું ખરે સમભાવથી જીવન નવું;

(૫૮)

સહુ ધર્મનો એ સાર જેના ચિત્તમાં વ્યાપ્યો ખરે,
એ આત્મ તોરણ શીખને ધરી અચલ સુખને વરે. ૫૬૪

જે મરણમાં ને જીવનમાં સમભાવ આનંદે રહે,
તે જ્ઞાનયોગી ભક્ત શરૂ જ જાણવો શાસ્ત્રો કહે;
જે જે બને જે કાલમાં સમભાવ ત્યાં તે ધારતો,
પરમાત્મસ્વાધીન દેહને કરીને જીવન નિજ ઠારતો. ૫૬૫

પરમાત્મમય જીવન વિના ના અન્ય જીવન ધ્રુવજીતો,
પરમાત્મની પ્રીતિ વિના ના અન્ય પ્રીતિ પ્રીતજીતો,
સ્વામ્યત્ત સર્વે સર્વતુ' ત્યાં ગર્વ મમતા નહિ કશી;
એવા જનોના ચિત્તમાં શિક્ષા જ તોરણની વશી. ૫૬૬

દેવોપર અને બાલકો તથા બાલિકાઓના શીર્ષપર મંજરીનું શોભવું.

જે મૂર્તિયો, દેવોતણી ને દેવીઓની હિતકરી,
તેના ઉપર ચઢીને અહો શોભે મઝાની મંજરી;
એ મંજરી એવું કહે જેનાં ફળો મીઠાં થતાં,
તેનાં જ સર્વે કારણો પૂજ્યો બની રહેતાં છતાં. ૫૬૭

શુભ રક્ત પીળા વણુની બહુ મંજરી શીર્ષે ધરી,
બાલા યુવાવય પૂર્વની શોભે જ દેવી સુંદરી;
સૌન્દર્ય જેનામાં રહ્યું તેને જ સર્વે આદરે,
એમ મંજરી સહુ લોકને શિક્ષા મળતી ઉચ્ચરે. ૫૬૮

જેનાં ફળો આ વિશ્વમાં મીઠાં સકલને લાગતાં,
જેનાં ફળો આ વિશ્વમાં ભક્ષ્યાથકી ભૂખ ભાગતાં;
તેનું જ પૂર્વે ૩૫ હું શોભું ખરેખર મંજરી,
મુજ દેખતાં આશા થતી જગ લોકને ફલની ભલી. ૫૬૯

જે શ્રેષ્ઠ છે ઉપયોગી છે તે દેવના શીર્ષે ચઢે,
ઉપયોગિતા વણુ શીર્ષથી સૂકાઈ જતાં તે પડે;
ઉપયોગ છે ત્યાં પ્રેમ છે સૌન્દર્ય વણુ ના કો ચહે,
સૌન્દર્ય ન્હાના બાલવત્ તેથી મ્હને લોકો ગ્રહે. ૫૭૦

(૫૯)

જે સર્વ માટે અવતરે તે બીજના શશીની પરે,
પૂજ્ય છે પ્રેમે સદા, દર્શન મધુરં સહુ કરે,
મંગલ જણાવે મંજરી પ્રકટી પ્રથમ નરનારને,
લાખો કરોડો હિત ધરં શુભ આત્મફલ અવતારને. ૫૭૧

પ્રકટાડિં કેશર રંગથી જાણો જ કેશરિયાં કરી,
પાછી હકું ના કોષથી નિજ જીવણું જાણું મરી;
લાખો હજારો બીજમય હું વિશ્વ સધળું વ્યાપવા,
અવતાર પામી, સર્વને સ્વાદુ ફલો શુભ આપવા. ૫૭૨

મરવાતણી પરવા નથી પ્રગટી જ સર્વ જીવાડવા,
માટે કહાડિ મંજરી આ વિશ્વને જ ઉદ્ધારવા;
શુભ મંજરી એવું કહી સાચી શિખામણ આપતી,
ઉત્સાહ ને શુભ ખંતથી સજ્જનતણા દિલ વ્યાપતી. ૫૭૩

સમ્યક્ત્વ ગુણ સમ મંજરી શુભકર્મ સરખી જાણવી,
શુભ ભાવના છે મંજરી આચારમાં તે આણવી;
શ્રદ્ધા મજાની મંજરી સહુ કાર્ય પહેલી ધારવી,
શ્રદ્ધા ધરીને જ્ઞાનથી શિક્ષા હૃદય અવધારવી. ૫૭૪

શ્રદ્ધા વિના નહિ ફલ કદી આવે જ મનમાં માનવું,
પ્રીતિ વિના શ્રદ્ધાં નથી ગુર્વાશ્રયે મન આણવું;
મન સાત્વિકી શ્રદ્ધા ધરી પ્રભુમય નિજાત્મા આદરી,
પ્રગટાવશો શુભ મંજરી જ્ઞાનાદિ ગુણ ગણતા ભરી. ૫૭૫

આત્મ વૃક્ષ પેઠે તે જન્મ્યા ભલા.

જે આત્મ પેરે વિશ્વમાં ઉપકાર કરવા અવતર્યા,
જન્મ્યા જ તે જગમાં ભલા કરણાદિ ગુણગણથી ભર્યા;
મોંઘી મજાની જીંદગી અર્પણ કરે પર કાજમાં,
સ્વાર્પણ કરે જે જે મળ્યું દુઃખી જીવોની સાજમાં. ૫૭૬

પ્રતિદાન યાચે નહિ કદા ખોલી ખતાવે નહિ કયું;
તેનું જ જીવન ધન્ય છે પરમાર્થી જીવન અનુસર્યું;
આંખા પરે પરમાર્થીની કીર્તિ પ્રતિષ્ઠા જમતી,
જીવો ભલે એ અવતર્યા જેની સદા છે સન્મતિ. ૫૭૭

(૬૦)

રાજ્યો.

રાજ્ય ભલા એ અવતર્યા દુઃખો પ્રજનાં ચૂરતા,
અન્યાયથી કર ના લિયે નીતિ પ્રજમાં પૂરતા;
વ્યભિચાર આદિ દોષથી દૂરે રહે સદ્ગુણ વરે,
રાજ્ય મજાના એ ખરે સહુ શક્તિને અંગે ધરે. ૫૭૮

નિજ દેશની દાઝે રહે અન્યાય ક્યારે ના કરે,
અભિમાન ના મનમાં ધરે સહુ દેખતા નજરે ફરે;
મદિરાદિ વ્યસનોને લજે પ્રભુને ખરા મનથી ભજે,
સ્વાત્મા સમા સહુને ગણે દેશોન્નતિ નિશ્ચિન સજે. ૫૭૯

ક્ષાત્રાદિ અંગે કેળવે મન મેળવે સહુ સાથમાં,
અતિ શોષને વારે સદા રાખે જ અરિયો પાપમાં;
વિદ્યાનુને પોષે સદા બહુ માન સંતોતું કરે,
સહુ ક્ષત્રિયોને પોષતો યુદ્ધાદિ શિક્ષણને વરે. ૫૮૦

પશુ પંખીનું રક્ષણ કરે હણવા ન ગાયો દે કદા,
સહુ જાતિના શિક્ષણ વડે નિજ દેશ પોષે સર્વદા;
ભૂખ્યો ન દુઃખ્યું કો રહે એવી વ્યવસ્થા આદરે,
રાજ્ય જનો એવા સદા જય લક્ષ્મી સિદ્ધિને વરે. ૫૮૧

સત્સંગમાં માચી રહે ને દુષ્ટ જન દમતો રહે,
જીવે પ્રજના કારણે દુઃખો પડે તે સહુ સહે;
નિજ ફર્જ સર્વે સાચવે આલસ્ય ના ક્યારે ધરે,
રાજ્યોપયોગી કૃત્યમાં પરમાર્થ માટે સંચરે. ૫૮૨

રક્ષક બને શુભ પ્રેમથી મોહાન્ધ થાતો નહિ કદા,
ગુણરાગને ધરતો રહે રાજ્યાદિ નીતિથી સદા;
ખાતાં નિહાળે જાતિથી નિજ રાજ્યમાં છાનો ફરે,
પોકળ સકલનાં સાંભળી અન્યાયને દૂરે કરે. ૫૮૩

પરમાર્થના સહુ કાર્યમાં સ્વાર્પણ કરે રાજ્ય સહી,
આંખા પરે શુભ અવતર્યા કીર્તિ પ્રતિષ્ઠા ગુણલહી;
જગમાં ભલા એ અવતર્યા રાજ્ય જનો ગુણથી ભર્યા,
કચરે પ્રજાને પીડતા એવા જ ખૂરા અવતર્યા. ૫૮૪

(૬૧)

રાજા ખરે એ પાપલા જે કાતડા પેઠે બન્યા,
બલિયારના કીડા બન્યા ઉપકાર કીધા સહુ હણ્યા;
સંતાપતા નિજ રાજ્યના માનવ ગણોને દ્વેષથી,
કાચા સદા જે કાનના જીવન વહે છે કલેશથી. ૫૮૫

શીદને અરે એ અવતર્યા નિજ રાજ્યની પડતી કરે,
ન્યાયી જનોને પીડતા સાચું ન જે કાને ધરે;
ધોરે અહો જે ધેનમાં નિજ રાજ્યને નહિ કળવે,
જીલ્લાદ અન્યાયે અરે લક્ષ્મી પ્રજાની મેળવે. ૫૮૬

પડતી કરે નિજ દેશની ને રાજ્યની ભૂલો કરી,
ક્ષાત્રાદિ શક્તિ વણુ અરે જીવ્યા નહીં તે અવતરી;
અભિમાન નહિ નિજ રાજ્યનું કે દેશનું મનમાં જરા,
રાજા અરે એ નામના શાને જગતમાં અવતર્યા. ૫૮૭

સહુ વણુને પોષે નહીં ને ધર્મથી દૂરે રહે,
સ્વાર્થે સદા રાચી રહે ને પાપમય જીવન વહે;
જે રાજ્યનાં અંગો સકલ તેની વ્યવસ્થા નહિ કરે,
રાજા અરે એ નામના જન્મ્યા જ નહિ જન્મ્યા અરે. ૫૮૮

જે રાજ્ય રક્ષણ નહિ કરે ને રાજ્ય અંગો સંહરે,
શાને અરે એ અવતર્યા નિજ જાતિના દ્વેષે મરે;
ધર્મશિક્ષા મનમાં બળે ઉપકારીની હિંસા કરે,
રાજા અરે એ નામના જન્મ્યા જ નહિ જન્મ્યા અરે. ૫૮૯

અધિકારી નહિ રાજા થવા સામર્થ્ય જેનામાં નહીં,
અગ્નિ શંકા મન ધણી ભીલિ અરે મનમાં રહી;
અધિકારીઓનાં રમકડાં નાચે નચાવ્યાં જે ખરે,
રાજા અરે એ નામના જન્મ્યા જ નહિ જન્મ્યા અરે. ૫૯૦

બ્યાપારને વિદ્યાતણી જે ઉન્નતિ કરતા નથી.
લક્ષ્મી કઢાવે શક્તિથી ને યુક્તિની ઝાળો મથી;
જીવે પ્રજાના હિત વિના દુરિયાદ કાને ના ધરે,
રાજા અરે એ નામના જન્મ્યા જ નહિ જન્મ્યા અરે. ૫૯૧

જેની ગરીબો હરણુલાંને મારવામાં શક્તિ છે,
જેની પવૈયા સમ અરે પ્રભુતા વિનાની ભક્તિ છે.

(૬૨)

જીવ્યાતણું નહિ માન ને પરમાર્થતા નહિ પરવડે,
 રાજ્ય અરે એ નામના જન્મ્યા જ નહિ જન્મ્યા અરે. ૫૯૨

રાજ્ય તણો જે ધર્મ તેને જે સદા જગ અતુસરે,
 જીવે પ્રજાહિત કારણે પ્રગતિતણાં અંગો ધરે;
 ગુણકર્મથી રક્ષા કરે આંખા પરે સદ્ગુણ ધરે,
 રાજ્ય ભલા એ અવતર્યા કાર્યો પ્રજાહિતનાં કરે. ૫૯૩

રાજ્યના અધિકારીઓ.

અધિકારીઓ સદ્ગુણ ભર્યા લાંચો ન લેતા જે કદા,
 નિજ રાજ્યનાં ને દેશનાં પ્રેમી બન્યા જે સર્વદા;
 પીડે પ્રજાને નહિ કદા ને પક્ષપાતો નહિ કરે,
 અધિકારીઓ જગ અવતર્યા સારા સદા આંખા પરે. ૫૯૪

જૂઠું જીવન નહિ ધારતા ને હારતા નહિ સદ્ગુણો,
 અન્યાય કરતા નહિ કદા અધિકારીઓ તે શુભ ગુણો;
 રાજ્ય પ્રજાના જીવનમાં જેનું જ જીવન જાય છે,
 શિક્ષણું ગ્રહી સહુ જાતનું કેળવાંધ જે વખણાય છે. ૫૯૫

દેશોન્નતિ રાજ્યોન્નતિમાં જીંદગી જેની વહે,
 લલચાય ના લક્ષ્મીથકી ને દુઃખ પડતાં સહુ સહે;
 જે જીવ જાતાં કૂટકાટો ના કરે ધર્મે રહે,
 અધિકારીઓ તે જાણવાં સાચું જ રાજ્યને કહે. ૫૯૬

જે હાજી હા કરતા નહીં ને પક્ષપાતે ના પડે,
 નિજ દેશ પ્રગતિ કારણે ધર્માર્થ યુદ્ધો ને લડે;
 જે રાજ્યદ્રોહી દેશદ્રોહી ના બને પ્રાણો પડે,
 અધિકારીઓ એવા ભલા જન્મ્યા જ જગમાં પરવડે. ૫૯૭

જે ખાય તેનું ખોદતા અન્યાય કરતા દ્વેષથી,
 જન્મ્યા નહીં જગમાં ભલા જીવને ગુજરે કલેષથી;
 જે રાજ્યનાં અંગો બનીને જીવતા તે કારણે,
 તે જીવતા જગમાં ભલા તેને જ જાઈ વારણે. ૫૯૮

પર રાજ્યની લાંચો વડે ફૂટે ન તે જીવ્યાં ભલા;
 નિજ જન્મભૂમિ દેશની દોઝે જીવ્યાં પરવડ્યા;

(૬૩)

શ્રિત્રીશ મહા સામ્રાજ્યની નીતિ હૃદયમાં ધારતા,
પરમાર્થ માટે જીવતા નિજ ફર્જ ને નહિ હારતા. ૫૯૯

અધિકારની ફર્જે સકલ વહેતા રહી જીવન ધરે,
અધિકારીઓ એવા અહો ત્યાં રાજ્ય પ્રગતિ છે ખરે;
જે રાજ્યના સ્તંભો બની રાજ્યાર્થ સ્વાર્પણ સહુ કરે,
અધિકારીઓ જ્યાં એહવા ત્યાં ઉન્નતિ છે સહુ ખરે. ૬૦૦

અધિકારીઓ આંખા પર જીવન ગુળરે ધર્મમાં,
ધર્મોન્નતિ દેશોન્નતિ બાકી રહે ના શર્મમાં;
અધિકારીના જે સદ્ગુણો પ્રાણો પડે પણ ના ત્યજે,
તે રાજ્યની આંખા પર ચડતી બલાઈ સંપજે. ૬૦૧

ક્ષત્રિયવર્ગ.

ચોપાઠ.

યુદ્ધ કરીને જીવે જેહ, ક્ષત્રિયો જગમાં છે તેહ;
મુસલમાન રજપુત સહુ વર્ગ, ધર્મ યુદ્ધથી પામે સ્વર્ગ. ૬૦૨
ધર્મ યુદ્ધને કરવા કાજ, ધર્મ યુદ્ધ કેળવણી સાજ;
લેતા ક્ષત્રિયો કહેવાય, ગુણ કર્મોથી એ સમજાય. ૬૦૩

હરિગીત.

જે ક્ષત્રિયો અન્યાય ના, સાંખી રહે યુદ્ધે ચહે,
પ્રાણોત્તણી દરકાર ના દુષ્ટોત્તણા સામે લહે;
જે ધર્મ યુદ્ધ વિના અરે હિંસા ન જીવેની કરે,
તે અવતર્યા આંખા પર જગમાં બલા જાણો ખરે. ૬૦૪
હિંમત નથી જેમાં જરા ને ભયથકી જે પરથરે,
દારૂડિયા બિચારીને અગાન શંકાથી મરે;
કેશે પરસ્પર દ્રોહી થે જે નાશ કરતા સર્વનો,
તે ક્ષત્રિયો શીદ અવતર્યા આશ્રય કરે જે ગર્વનો. ૬૦૫
નિંદા અને કુચ્છલી કરે ને ક્ષાત્ર શિક્ષણ નહિ મહે,
ગપ્પાં તડાકા મારતા સંખી પરસ્પર ના રહે;

(૬૪)

- અજ્ઞાનથી બેમાઝને શક્તિ ગુમાવ સાંપડી,
જે યુદ્ધ કર્મો સાંભળી જતા હૃદયમાં તરફડી. ૬૦૬
- ફલાઘ જતા ફેક જે અભિમાન જૂઠો આદરી,
સાંપ્રત સમય નહિ ઝોળખે જગમાં કરે શું અવતરી;
ગુણ કર્મ મૂકી દૂર જે જાતિ વખાણે આપણી,
તે ક્ષત્રિયો છે નામના રહે નહીં આવી અણી. ૬૦૭
- જે જન્મભૂમિ પ્રેમથી સ્વાર્પણ કરે જે જે મળ્યું,
પાછા હઠે ના યુદ્ધથી ને નીતિમય જીવન બચું;
જે ટેક નેકે એક છે ને દેશ દાઝે જે રહ્યા,
તે ક્ષત્રિયો જગમાં બલા તે અવતર્યા ઉત્તમ કહ્યા. ૬૦૮
- દેશાન્નતિ કોમોન્નતિ સંઘોન્નતિ વિશ્વોન્નતિ,
સહુ જાતની જે ઉન્નતિ તેમાંજ ઉત્સાહી મતિ;
પ્રગતિતણા જે મંત્ર તંત્ર યંત્ર સર્વે આદરે,
તે ક્ષત્રિયો જન્મ્યા બલા ધર્મોન્નતિ સાચી કરે. ૬૦૯
- કાલાનુસારે શક્તિદા સર્વે ઉપાયો આચરે,
નિજ ધર્મને જિન ધર્મથી તન્મયપણું ફળે ધરે;
જે કાયિકાદિ શક્તિયે ઉપયોગ વૃદ્ધિ આદરે,
આંખા પરે તે ક્ષત્રિયો જીવ્યા બહુ સહુતું કરે. ૬૧૦
- ગુણ કર્મથી જે બ્રષ્ટ છે તે ક્ષત્રિયો દાસો સમા,
જે આત્મભોગી નહિ રહ્યો તેની ન રાખો કો તમા;
જે શરદ્રભેદો તે સકલ ત્યાગી ગુણોને સેવતા,
તે ક્ષત્રિયો યુદ્ધે મરી ધર્મે અને છે દેવતા. ૬૧૧
- જે દેશમાં નહિ ક્ષત્રિયો થોડા પ્રજના રક્ષકો,
સ્વાતંત્ર્ય લક્ષ્મી નહિ અહો ત્યાં પ્રગટતા ગુણભક્ષકો;
પાકે ગુલામો ત્યાં ધણા દારિદ્ર દુઃખી જન અને,
પ્રાચુર્ય વિદ્યાનું નહીં પરતંત્ર બોલો જન બણે. ૬૧૨
- જ્યાં ક્ષત્રિયો સાચા નહીં ત્યાં શક્તિવાદો નામના,
સ્વાર્પણ વિનાના ક્ષત્રિયો જન્મ્યા અહો શા કામના;
સેવા કરે ના ક્ષાત્રની કર્મે રહી જે લોકની,
તે ક્ષત્રિયોની લોકમાં કિંમત ખરેખર પોકની. ૬૧૩

(૬૫)

જે ધર્મહીના ક્ષત્રિયો આસકિતએ છે દુર્મલા,
હણુતા પશુઓ પંખીઓ અપરાધ વણુ તે પાપિલા;
વિદ્યા વિનાના ઢોર સમ નિજ દેશદ્રોહી જે બને,
તે દેશ ધર્મ સમાજને સહુ જીવનાં જીવન હણે. ૬૧૪

સાચા સિપાઈ બહાદુરો અન્યાય કરતા નહિ કદી,
ચોખ્ખા હૃદયને ધારતા વહેતી યથા ગંગા નદી;
સાચા સિપાઈ રણ ચઢે પાછા પડે ના ધડ લડે,
કુરબાન કરતા પ્રાણને ધર્માર્થ ને નીતિ બળે. ૬૧૫

નિજ દેશ પ્યારાં લાડકાં ભારે ન સસલાં હરણિયાં,
નિજ માતૃભૂમિ રક્ષણે બનતા સદા જે મરણિયાં;
દાતાર કર્ણાદિકે મરે પ્રભુ ભક્ત થૈ જગ સંચરે,
આંખા પરે તે ક્ષત્રિયો વિશ્વોપયોગી છે ખરે. ૬૧૬

શૂરા સદા સમરાંગણે ભીડે બને ના કો સ્થળે,
નિજ દેશ સત્તા લક્ષ્મી આદિ રક્ષતા ક્ષત્રીબળે;
યુક્તિ પ્રયુક્તિ કળ બળે કાલાનુસારે સહુ કરે,
અળુન અશોકાદિકે પરે નિજ ફર્જ માટે સંચરે. ૬૧૭

દુઃખો પડે સર્વે સહે પરવા ન રાખે પ્રાણની,
નિજ દેશ ધર્મ સમાજની મમતા ધરે નિજ માનની;
સહુ દેશની શત્રુઆદિ શુભ વિદ્યા ગ્રહે છે પ્રેમથી,
નિજ દેશ ભૂમિ રક્ષવા એ ધર્મ સાચો નેમથી. ૬૧૮

સહુ દેશના ઇતિહાસને વાંચે વિવેકે ગુણ ગ્રહે,
બ્રિટીશ મહા સાંત્રાળ્યની શક્તિવડે દિલ ગહગહે;
નિજ નામ કે વા રૂપથી સમરાંગણે મુઝે નહીં,
સાચા સિપાઈ ક્ષત્રિયોના ધર્મ વર્ણુ એ સહી. ૬૧૯

નિજ ધર્મ ચૂકે બ્રષ્ટતા પર ધર્મ સેવે પાપ છે,
ગુણ કર્મથી એ વર્ણુના ધર્મે સદા સુખ છાપ છે;
આંખા પરે શુભ ક્ષત્રિયો સીપાઈઓ સ્વાર્પણ કરે;
પ્રભુ સન્ત સાધુ રક્ષણે યુદ્ધે મરી સુખને વરે. ૬૨૦

નિજ પાછળે નિજ સારીખાં સંતાન પાકે તે કરો,
શુભ ક્ષાત્ર શિક્ષણ આપવા કોટિ ઉપાયો આદરો;

(૬૬)

આકરી ન રાખો ક્ષત્રિયો બ્રિટીશ રાજ્યે ઉછરી,
કૃત્યો કરો આંખા પરે જગમાં ખરેખર અવતરી. ૬૨૧

બ્રાહ્મણવર્ગ.

જે બ્રાહ્મણો આંખા પરે વિદ્યા વડે સ્વાર્પણ કરે,
ઉપકાર કરતા સર્વ પર શુભ અવતર્યા જગમાં ખરે;
દેશોન્નતિ કામોન્નતિ ધર્મોન્નતિ શિક્ષણવડે,
પ્રગતિ કરે સહુ જાતની સાત્ત્વિક જીવનતા ધરે. ૬૨૨

ભાષા સકલ જાણે અને ભાષા શીખવતા સર્વને,
મોહાય ના દ્રવ્યાદિમાં જૂઠો ધરે ના ગર્વને;
ગુણકર્મથી બ્રાહ્મણ બની પરમાર્થમાં રાચી રહે,
જે બ્રહ્મ જાણે તે ખરા વધતા જ બ્રાહ્મણ પદ લહે. ૬૨૩

જે સદ્વિચારે બહુ વધે આચારમાં વૃદ્ધિ કરે,
સાચું શીખવતા સર્વને તારે સકલ પોતે તરે;
ધર્માધતા દૂરે કરી જે સત્ય પંથે સંચરે,
શ્રી જૈનધર્મ પસાયથી તે અવતર્યા જગમાં ખરે. ૬૨૪

ધર્મો શીખવતા સહુ અને જે સ્વાધિકારે સંચરે,
બ્યભિચાર આદિ દોષથી દૂરે રહે ગુણગણ વરે;
નિર્લેપ રહી કાર્યો કરે નિજ વર્ણુ ધર્મ ન જે ત્યજે,
તે બ્રાહ્મણો જન્મ્યા ભલા પ્રજુને જ પ્રેમે જે બજે. ૬૨૫

જૂઠું કહે ના લાલચે જે સત્ય તે માને ખરું;
અધિકારમાં નિર્મોહ તેની વર્ણુના પ્રેમે કરું;
માગે ન ધર ધર ભીખડી મિથ્યાત્વ વહેમે પરિહરે,
તે બ્રાહ્મણો જન્મ્યા ભલા આંખા પરે શોભે ખરે. ૬૨૬

અન્યાય કરતા નહિ કદિ માધ્યસ્થ્ય દૃષ્ટિ ધારતા.
જે પક્ષપાત ન આચરે માનાદિદોષો વારતા;
આસક્તિ વણુ કર્યો કર્યાનું તપ તપે અન્તરૂ વિષે,
તે બ્રાહ્મણો જન્મ્યા ભલા ઔદાર્ય મત જેનું દિસે. ૬૨૭

જે દેશની દાએ રહે ગાંધી અને તિલકપરે,
જેસન્દ પેરે આત્મભોગે ધર્મ સેવા આચરે;

(૬૭)

વકતાતણા જે સદ્ગુણો તેને ખીલવતા પ્રેમથી, ગ્રન્થો રચે શુભ દેશના કલ્યાણકારકનેમથી.	૬૨૮
પરમાર્થ ને સ્વાર્થોચ્છ્રી પણ શ્રેષ્ઠ માની આચરે, સન્માર્ગના ઉપદેશકો તે સામ્યભાવે સંચરે; સર્વે પ્રમાદો પરિહરે આદર્શમય જીવન ધરે, તે બ્રાહ્મણો જન્મ્યા ભલા ઉપકાર કરનારા ખરે.	૬૨૯
જે જ્ઞાન વિદ્યા શક્તિઓ તે સર્વને પામે ખરે, જ્ઞાનાદિ તત્ત્વાભ્યાસને કરતા જ અંતે જે મરે; જે જ્ઞાન ભક્તિ સેવનાદિ યોગ સર્વે આદરે, તે બ્રાહ્મણો જન્મ્યા ભલા ખોટા રીવાજો પરિહરે.	૬૩૦
નિન્દા અસૂચા કીટકો આસક્તિ દાસો જે બન્યા, જે નિંદા કર્મો આચરે તે બ્રાહ્મણો ન જગ સુણ્યા; જે દેવ ગુરૂ ને ધર્મની સેવા કરે વ્રત સહુ ધરે, આંખા પરે ઉપયોગી તે સહુ બ્રાહ્મણો જગ જય કરે.	૬૩૧

વૈશ્ય વર્ગ.

હુન્નર કળા વ્યાપારથી આજીવિકા કરતા રહે, કૃષિકર્મ ખેડુત જાંદગી વિશ્વોપયોગી જે વહે; પશુઓતણું પાલન કરે પરમાર્થ જીવન આચરે, વૈશ્યો ભલા તે અવતર્યા સહકાર સદ્ગુણને ધરે.	૬૩૨
વૈશ્યો વિનાના દેશમાં લક્ષ્મી વગેરે ના રહે, ગુણ કર્મથી વૈશ્યો બને દેશોન્નતિ વેગે વહે; વૈશ્યો વિનાના બ્રાહ્મણો ને ક્ષત્રિયો કશું ના કરે; વૈશ્યો વિના સહુ શક્તિની વૃદ્ધિ નથી અનુભવ ખરે.	૬૩૩
વૈશ્યોતણી પડતીચ્છ્રી સામ્રાજ્ય ચાલે નહીં કદા, સહુ ધર્મ શોભે નહિ ચરે વૈશ્યો વિનાના સર્વદા; હુન્નરકળા વ્યાપારથી જગ ઉન્નતિ છે સર્વની, પોષણ કરે તે વૈશ્ય છે જ્યાં વાત નહીં છે ગર્વની.	૬૩૪
કલિકાલમાં વૈશ્યો તણી ચડતીચ્છ્રી સહુ જાતની; ચડતી ખરેખર જાણવી છાપો ખરી એ ભાતની;	

(૬૮)

હુન્નર કલા વ્યાપાર ને કૃષિકર્મ ચઢતી જ્યાં નહીં,
ત્યાં ક્ષત્રિયો કે બ્રાહ્મણો છે નામના જાણો સહી. ૬૩૫

જે દેશમાં સ્વાતંત્ર્ય ને વિદ્યાભિવૃદ્ધિ છે ખરી,
ગુણકર્મથી ત્યાં વૈશ્યની છે ઉન્નતિ જગ જયકરી;
જ્યાં બ્રાહ્મણો ને ક્ષત્રિયો રાજ ખરા ગુણ કર્મથી,
વ્યાપાર આદિ ખીલતા સ્વાતંત્ર્ય ત્યાં છે શર્મથી. ૬૩૬

વ્યાપારીયો વ્યાપારથી પરદેશ લક્ષ્મી લાવતા,
હુન્નરકળામાં માનવો રાજ્યાદિ સામે ફાવતા;
કૃષિ કર્મની બહુ ખીલવણી દુષ્કાલ ક્યારે ના રહે,
વિદ્યાવિવેકી ખેડુતો કૃષિકર્મ વિદ્યાને લહે. ૬૩૭

બહુ તંત્ર યંત્રા મંત્રથી ખેતી કરે છે માનવો,
તે દેશની ચઢતી ખરી ઓપે સકળમાં તે નવો;
પશુઓ કપાતાં જ્યાં નહીં ઉપયોગિતા પશુઓતણી,
જે દેશમાં, તે દેશની છે ઉન્નતિ જગમાં બણી. ૬૩૮

આચારમાં ઉત્તમ ધણા સારા વિચારો જે કરે,
વ્યસનો જ સર્વે પરિહરે સહુ ધર્મની ભક્તિ ધરે;
કર્ણ કરે સહુ પ્રાણીની ને સાધુ સેવા આદરે,
વૈશ્યો ભલા તે અવતર્યા જે ધર્મકર્મ સમાચરે. ૬૩૯

આસક્તિ વણુ કર્મો કરે અન્તરૂ વિષે પ્રભુને ભજે,
સન્તોતણી સેવાવિષે જે પ્રેમથી સાધન સજે;
સંસારથી સરતો રહે ને ચિત્તમાં પ્રભુને ધરે,
વૈશ્યો ભલા તે અવતર્યા પરમાર્થમાટે સંચરે. ૬૪૦

કાલાનુસારે વૈશ્યનાં કર્મો કરે પ્રગતિપથે,
સહુ જાતનું શિક્ષણ ગ્રહી સર્વોન્નતિને જે મથે;
સ્વાતંત્ર્ય આદિ શક્તિઓમાં ધર્મ કર્મે પરિવરે,
વૈશ્યો ભલા તે અવતર્યા જે સ્વાધિકારદશા વરે. ૬૪૧

વ્યાપારીઓને ખેડૂતો પીઠાય ધંધા વણુ ચરે
તે દેશની પડતી થતી જ્યાં કર ધણા શીષે પડે;
વ્યાપાર આદિ સહાય ને અધિકારીઓ ના આદરે,
વ્યાપારીઓ પાછા પડે ને અન્ય દેશો બહુ રજે. ૬૪૨

(૬૯)

ભોજન પટે ના પેટમાં નિર્મળ અને અંગો અરે,
વૈશ્યો નથી જગ જાણવા વ્યાપાર આદિ વણુ ખરે;
પડતી ખરેખર બહુ બની છે બાલ લગ્નાદિકચક્રી,
જ્યાં બાલલગ્નો થાય છે ત્યાં દેશની પડતી વક્રી. ૬૪૩

પેઠા રીવાજો હાનિકર અગ્નિતત્ત્વ વધતું રહ્યું,
અભિમાન નહિ નિજ કોમતું માને ન જાનીતું કહ્યું;
સંખ્યાધટી વૈશ્યોતણી ને બુદ્ધિ સત્તા બહુ ધટી,
આલસ વધી અવિવેકતા ને દુર્દશા ના કંઈ મટી. ૬૪૪

દિન દિન પ્રતિદિન શક્તિઓ ધટતી જતી વૈશ્યોતણી,
પેઠા સડા જડ ધાલીને વ્યાપાર શક્તિ બહુ ટળી;
ગુણુ કર્મ ભૂલી જન ગયા હિંમત રહી નહિ એકતા,
બહેમો વધ્યા ધર્મોતણા અધા ન આંખે દેખતા. ૬૪૫

ગુણુકર્મ વૈશ્યોના ટળ્યા પરતંત્રતા વધતી રહી,
સહાયો પરસ્પર ના રહી નિર્માલ્ય જન સમજે નહીં;
એવી દશા જ્યાં વૈશ્યની એ વૈશ્ય શીદને અવતર્યા,
આંખા પરે ગુણુ ના ધર્યા દોષો ધણા મનમાં ભર્યા. ૬૪૬

જાગે જગાડે વૈશ્યને ગુણુ કર્મથી જે માનવો,
એ કર્મયોગીજનતણો ઉત્સવ મઝાનો ઉઝવો;
જ્યાં પેટ ભૂખ્યું બહુ રહે ત્યાં જીવવાતું ક્યાં રહ્યું,
બહુ દુઃખીયાતું દુઃખ ના જાવે હવે તો ક્ષણુ સહ્યું. ૬૪૭

વૈશ્યો કરી સ્વાર્પણુ જીવન જે સ્વાશ્રયી જાતે બને,
ત્યારે ટકી રહે વિશ્વમાં એમ જાનીઓ સાચું બણું;
આંખા પેરે જીવન ધરો ઉન્નત થવા વૈશ્યો સદા,
શિક્ષા હૃદયમાં જે ધરે તે પામશે સુખ સંપદા. ૬૪૮

સ્પર્ધાતણા આ કાલમાં પાછા પડ્યા મુદ્દાસિમા,
જાણો જગતમાં માનવો રાખો ન પર આશા તમા;
આંખાપરે ઉપયોગી જીવનને ધરી જગ સંચરો,
આંખાપરે જન્મ્યાતણું શિક્ષણુ મઝાતું અનુસરો. ૬૪૯

નિજ દેશ ધર્મ સમાજના રાગે જ રસિયા થઈ જનો,
પરમાર્થમય જીવન ધરી આંખાપરે યોગી બનો;

(૭૦)

ઉદ્ધાર નિજનો નિજથકી આ કાલમાં સહુ શક્તિયે,
શિક્ષા કથી નિજ ફળથી શુભ બુદ્ધિસાગર ભક્તિએ. ૬૫૦

શૂદ્રવર્ગ.

સેવા કરે જન વર્ગની જે નોકરી કરતો રહે,
શૂદ્રો કહ્યા ગુણકર્મથી તે ઉન્નતિ માને લહે;
વિદ્યા વિના નહિ ઉન્નતિ શૂદ્રોતણી ક્યારે અરે,
જ્યાં અવનતિ છે શૂદ્રની ત્યાં સર્વની પડતી ખરે. ૬૫૧

વિદ્યા વિના લક્ષ્મી વિના શૂદ્રો ન ક્યારે સુખ લહે,
શક્તિ વિના પરતંત્રતા ત્યાં શૂદ્રતા સહુમાં રહે;
હિંદીશ મહા સામ્રાજ્યમાં શૂદ્રો હવે ચઢતા થયા,
હિંદીશ નૈતિક કર્મથી અધિકાર હક મળતા રહ્યા. ૬૫૨

શૂદ્રો રહ્યા સહુ જાતમાં ગુણકર્મથી જગમાં ખરે,
પાદોસમા સેવા બળે માતા સમા કરણા વરે;
શૂદ્રો વિના ત્રણ વર્ણની સેવા ન કોઈ કરી શકે,
સહુગુણ વડે શૂદ્રો ચઢે ક્યારે ન માને જે છકે. ૬૫૩

લઘુતા વિનયતા ને ક્ષમા માર્દવ સરલતા જ્યાં ધણી,
સ્વાર્પણ કરે જે જીંદગી આલસ્ય દોષોને હણી;
પાદો પરે પૂજ્ય ને સ્પર્શાય પહેલો સહુ વડે,
આંખાપરે શૂદ્રો બલા જન્મ્યા જગતમાં પરવડે. ૬૫૪

નીચા ન ક્યારે તે થતા માતા પરે પૂજ્યો બને,
સેવા વિનાના માનવો નહિ ઐક્યના સૂત્રો ગણે;
સેવા વિના નહિ સાધુતા વૈશ્યાદિ પદવી કો લહે,
શૂદ્રો પ્રથમ સર્વે બને પશ્ચાત ખીજાં પદ વહે. ૬૫૫

નહિ સહેલ છે શૂદ્રો થવું નિષ્કામ નિર્ભયતા વિના,
સ્વાર્પણ કર્યાથી જીંદગી મુક્તિ કહે છે મહાજિના;
જે આત્મ ભોગી નહિ બન્યા તે સેવકો શા કામના,
સહુગુણ વિનાના સેવકો શક્તિ વિનાના નામના. ૬૫૬

જે નત્રતાને આચરે સહુ જાતની વિદ્યા પઢે,
સ્વાત્મા જુએ જે સર્વમાં વહેતો રહે સહુગુણ રે;

(૭૧)

અધિકારથી કર્મો વિષે નહીં નીચતા કયેમે જીવે,
 સહુ કર્મમાં પ્રભુને જીવે તે પાપ દુનિયાનાં ધુષે. ૬૫૭

સત્યાગ્રહે પ્રેમે રહે સેવા કરે સહુ વર્ણની,
 પરભવવિષે મોટા બને પૂજ્ય ધૂણી ચર્ણુની;
 અપમાન થાતું શૂદ્રનું તે દેશની પડતી થતી,
 હક સર્વના જ્યાં સારીખા તે દેશની છે ઉન્નતિ. ૬૫૮

આંખાસમા શૂદ્રો પ્રભુને હૃદયમાં બે રાખશે,
 સન્તોતણી સેવા કરી આભવવિષે સુખ આખશે;
 જ્યાં શક્તિયો પ્રગટે ખરે ત્યાં ઉચ્ચતા આવે અહો,
 પરમાર્થ માટે જીંદગી ત્યાં સર્વજન સરખા લહો. ૬૫૯

દેશોન્નતિ સંધોન્નતિ ધર્મોન્નતિ શૂદ્રોવડે,
 બે થાય સાચા શૂદ્ર તો આંખાપરે જગ જગ હજે;
 સહુ શૂદ્ર જનને જ્ઞાન વિદ્યા આદિથી બહુ કેળવો,
 આંખાપરે શૂદ્રો બનો આચાર સારા મેળવો. ૬૬૦

ધર્મગુરુઓ.

જ્ઞાની પ્રમાણિક યોગીઓ છે ધર્મગુરુઓ જગતા,
 તે દેશમાં તે કોમમાં પ્રગતિ નગારાં વાગતાં;
 જે સત્ય તે મહાર્ સદા માની પ્રરૂપે સત્યને,
 તે ધર્મના ગુરુઓ ભલા ધન્ય ધન્ય તેના કૃત્યને. ૬૬૧

આલસ્ય નહિ અંગે જરા જે સર્વસિદ્ધાંતો ભણે,
 સાચું શિખવતા લોકને આડંબરોને અવગણે;
 આસક્તિ નહિ વિષયોતણી પરમાર્થમય જીવન ધરે,
 જન્મ્યા ભલા તે જાણુવા મિથ્યાતત્ત્વબુદ્ધિ પરિહરે. ૬૬૨

લોકોપયોગી ધર્મનાં કર્મો કરે ઉપયોગથી,
 પ્રભુ ભક્તિમાં જે મસ્ત છે પાછા ફરે છે ભોગથી;
 મુંઝાય નહીં જે મોહથી લક્ષ્મી વગેરેમાં કદા,
 બ્યભિચાર આદિ દોષથી દૂર રહે છે સર્વદા. ૬૬૩

ભક્તોતણી રક્ષા કરે ને દેશ સેવા આચરે,
 રક્ષા કરે સહુ જીવની પ્રાણાદિને અર્પણ કરે;

(૭૨)

- અપકારી પર ઉપકાર કરવા અવતર્યા આંખા પરે,
જે કુદ્ર ભેદો પરિહરે પરમાત્મમય જીવન ધરે. ૬૬૪
- જે કાલમાં જે જે ઘટે તે ધર્મનાં કૃત્યો કરે,
બહુતોનતિનાં કારણો સમજવતા પ્રેમે ખરે;
ધિયા પ્રસારક હેતુઓ પ્રસરાવવા સર્વે કરે,
ધર્મોન્નતિ સંધોનતિના કૃત્યમાંહિ પરિવરે. ૬૬૫
- કદિ શોખીલા ખનતા નહીં દિલમાં પ્રભુ ક્ષણ ક્ષણ રમરે,
સહુ ધર્મનાં જે તત્ત્વ તેને અભ્યસે ઉલટ ધરે;
જે સ્વાધિકારે ધર્મમાં સર્વે પ્રમાદો પરિહરે,
ખૂરા કષાયો પરિહરે પ્રામાણ્યમય જીવન ધરે. ૬૬૬
- નાસ્તિકતા અટકાવતા ધર્મે સુધારા શુભ કરે,
ધર્મે ચલાવે લોકને આચાર ઉત્તમ આચરે;
વ્યવહારનાં પરમાર્થનાં બહુ ધર્મ્ય કર્મ સમાચરે,
જન્મ્યા બલા તે ધર્મના ગુરુઓ જગતમાં જય કરે. ૬૬૭
- વિવચાન્ધ મૂઢા આલસ્ય ઉપદેશ દે ના ધર્મનો,
વૈરાગ્ય ભક્તિ જ્ઞાન નહિ ને યોગ જેને કર્મનો;
વ્યસની જીગારી લપટી વઢેલ શઠને આપહી,
તે ધર્મના ગુરુઓ નહીં જન્મ્યા જ જ્ઞાને જગમહી. ૬૬૮
- નહિ તપ તપે કે જપ જપે ખાવે પીવે બહુ આશડે,
ઉઘે ધણું એદી સમા ને સજ્જનો સાથે લડે;
જે સાંકડી દષ્ટિ ધરે ને ધર્મ ઝખડા આદરે,
તે દેશ કામ સમાજનું જે ધર્મનું શું ? શુભ કરે. ૬૬૯
- જે દેશ કામ સમાજનું ને સંધનું સાફ કરે,
અષ્ટાંગયોગે જે રમી જે બ્રહ્મ જીવનને ધરે;
સર્વે કલાઓ જાણુતા જે મંત્ર તંત્રો ધારતા,
આંખાપરે જીવ્યા બસ્યા તે પાપદોષો વારતા. ૬૭૦
- જે ધર્મની વ્યાખ્યા કરે લોકોપયોગી સુખકરી,
લોકોપયોગી ધર્મનાં કર્મો કરે જે અવતરી,
જે ધર્મ શક્તિ વધારતા ને ધર્મનું સ્થાપન કરે,
પોખંડ ધર્મો છેદી ને ઉપદેશથી જમ ઉદ્ધરે. ૬૭૧

(૭૩)

રાજા વગેરે સર્વને જે ધર્મપથે વાળતા,
જે ધર્મનાશક રાક્ષસો તેનેજ વેગે ખાળતા;
ઉદ્ધાર કરતા ઉદ્યમે ખાકી ન રાખે યોધમાં,
પ્રગતિતણા સદ્ગુણોની જે રહે છે શોધમાં. ૬૭૨

જે સર્વ નયથી ધર્મને સાગર થકી મોટો કહે,
સર્વે સમાતા ધર્મ જ્યાં સ્વાદ્વાદતા પ્રેમે લહે;
તીર્થંકરોનો ધર્મ જે કાલાનુસારે સર્વને,
ઉપયોગી તેહ જણાવતા મિથ્યા વહે ના મર્વને. ૬૭૩

જ્યાં ધર્મગુરુઓ એહવા રાજદિના શાસક થતા,
ત્યાં ધર્મના પન્થો વહે ને લોક ખાતા નહિ ખતા;
ધર્મી બનાવે વિશ્વને જે ધર્મગુરુઓ ધર્મથી,
જન્મ્યા ભદ્રા ગુરુઓ ખરા વહેતા રહે શુભકર્મથી. ૬૭૪

કાર્યો કરે યુક્તિયકી મંત્રોક્તિઓ કેળવી,
ધાર્મિક મહા સામ્રાજ્યમાં શક્તિ વ્યવસ્થા મેળવી;
ઔદાર્ય ધર્મચારમાં ને દેવ ગુરુનાં લક્ષણે,
સ્વાર્પણ કરી વહેતા રહે જે સર્વધર્મપ્રરક્ષણે. ૬૭૫

આચાર્ય એવા જ્યાં થતા ત્યાં પૂર્ણ શાંતિ સદા વહે,
જે ધર્મસ્થાપક સદ્ગુરુ તેનાવડે જીવ શિવ લહે;
રાત્રી દિવસ ગુરુઓ સદા જે ધર્મમાં રાચી રહે,
તેના પ્રતાપે વિશ્વમાં સર્વે જનો શાંતિ લહે. ૬૭૬

બેદો છતાં સંપી રહે ઔદાર્યદષ્ટિ બળવડે,
જે સર્વમાંહિ અક્ષત દેખી ન કલેશે જે લહે;
જે દેશ ધર્મ સમાજમાંહી ઐક્યબળને ધારતા,
તે ધર્મગુરુઓ જીવતા દોષો ઉપજતા વારતા. ૬૭૭

જે આત્મભોગી નહિ બન્યા તે ધર્મગુરુઓ નહિ કદા,
જીભ વિનાં દુર્ગુણ અરે જોનો ન હોવે સર્વદા;
આચાર્ય વાચક સાધુઓ ને ત્યાગીઓ શિક્ષા ગ્રહો,
આંખા પરે ઉપકારથી લોકોપયોગે ગહગહો. ૬૭૮

ગુરુઓ જગતમાં સર્વથી છે શ્રેષ્ઠ અવતારી જનો,
વિદ્યા સુશક્તિ યોગથી સાચા ગુરુઓ જગ બનો;

(૭૪)

સાચા હૃદયના બાવથી, શિક્ષા કથી પ્રગતિભણી,
જંગો કરો શુભ કાર્યને, અલમસ્ત થૈ મત્રો ગણી. ૬૭૯

આંબા પેઠે સાધુઓ સન્યાસીઓ ફકીરો, જન્મ્યા બલા.

અલમસ્ત થૈ પ્રભુ પ્રેમમાં રાખે સ્પૃહા ના રાજની,
લોભાય ના મુઝાય ના પરવા રહી ના કાજની;
યોગી બનીને મહાલતા આનંદથી ફરતા ફરે,
આસક્તિ ખૂરી ત્યાગીને ત્યાગીપણના ગુણ વરે. ૬૮૦

મન વાણી ને કાયાથકી પાપો કરે ના મોહથી,
શયતાનના વશ નહિ રહે ખૂર કરે ના દ્રોહથી;
જોગી બનીને અલખની ધૂતે જગવતા સર્વને,
નહિ હર્ષ કે વા દિદગીરી મનમાં વહે નહિ ગર્વને. ૬૮૧

મર્યાદ નહિ ગુણ કર્મની જાતિતણી સન્યાસીને,
સહુ જાતનાં અંધન નહીં તોડી ઉપાધિરાશિને;
જગ સામ્યયોગે સંચરી આસક્તિવણુ કર્મો કરે;
અધ્યાત્મજાને મસ્ત થૈ નિર્મોહતાએ જગ ફરે. ૬૮૨

નહીં નામની આસક્તિ ને રૂપાદિ આસક્તિ તથા,
પરબ્રહ્મમાં તન્મય બને પૂર્વે મહર્ષિયો યથા;
સાચું કથે સહુ આગળે, નહિ ભય ધરે દોનાથકી,
ગાંભીર્ય ધારે મૌની થૈ મોહે ન જાતા તે છકી ૬૮૩

એવા સુસાધુ ત્યાગીઓ સન્યાસીઓ જન્મ્યા બલા,
ઉપકાર કરવા દેહ છે આન્તર રહે છે નિર્મલા;
પ્રભુમય જીવન નિજનું કરી સહુનું કરે ફકીરી ધરી,
પરમાર્થમાટે જીવગી શુભ શક્તિયો જેને ધરી. ૬૮૪

પ્રભુભક્ત જ્ઞાની યોગીને પરવા નથી કોની જરા,
શુદ્ધાત્મથી મસ્તો બન્યા જગમાં બલા તે અવતર્યા;
દુનિયાથકી ન્યારા મતો છે સાધુઓના ત્યાગીના,
સામા પરસ્પર છે સદા પન્યોજ ત્યાગી રાગીના. ૬૮૫

પ્રભુવણુ ગણે ના સાચું કો જગમાં ફકીરો ત્યાગીઓ,
ન્યારો ફકીરી પંથ છે ત્યાં શું સમજતા રાગીઓ;

(૭૫)

- આત્મા જણાવે પ્રેમથી પરબ્રહ્મમાં રંગાધને,
આત્મા જગતમાં પ્રાપ્ય છે અલમસ્ત બોલે ધ્યાધને. ૬૮૬
- નિશદિન સમાધિમાં રહે જગને સુધારે જ્ઞાનથી,
ધર્મ્યપ્રવૃત્તિ સેવતા સાચું પરીક્ષે જગમથી;
સન્તો ફકીરો સાધુઓ દર્શાવતા ઇશ્વર ખરો;
સતસંગતિ તેની કરો સેવા કરી સુખડાં વરો. ૬૮૭
- સ્વાર્થી જગતના લોક છે પરમાર્થી સન્તો છે ખરે,
જે સાધુઓને નિંદતા તે પાપીઓ દુઃખે મરે;
સહકારથી પણ છે ઘણા આકાશસમ મોટા વિભુ,
સાધુ ફકીરોના દિલે વસતા કંઈપણમય પ્રભુ. ૬૮૮
- સેવા કરીને સાધુની સહકાર, સાધુ ગુણ લલો,
સંગત પ્રમાણે સહગુણો પામી ઘણો શોભી રહ્યો
સાધુ ફકીરો ત્યાગીઓને ભક્તિથી સેવો જનો.
ઉપકાર કરવા કારણે સ્વાર્પણ કરી તેવા ખનો. ૬૮૯
- ધન ધન્ય સાધુ ત્યાગીઓ કલિકાલમાં જન્મ્યા બલા,
પ્રભુ વાસ તેઓમાં સદા પ્રભુમય બલા તે અવતર્યા;
સાધુ ફકીરો યોગીઓ સન્યાસીઓની સંગતિ,
જગમાં મજાની પ્રભુ સમી આપે હૃદયમાં સન્મતિ. ૬૯૦
- શક્તિ વિનાના સાધુઓ આ વિશ્વમાં મહાં અરે,
જ્ઞાનાદિ ગુણ જેમાં નહીં તે ભૂતવત્ કરતા શરે;
ગંજેરી જેહ અશીષીઆ આચારહીન ત્યાગીઓ,
એવાજ ત્યાગી લોકની સંગત કરો નહીં રાગીઓ. ૬૯૧
- સમ્યક્ત્વને સંયમ નહીં સન્યાસ કીધો નહીં ખરો,
મેલા હૃદયના સાધુઓ વિશ્વાસ ના એનો કરો;
પ્રામાણ્ય નહિ વર્તન બહુ શાઓ બણ્યાવણુ જે ફરે,
આસક્તિયો નહિ ત્યાગી એવા ત્યાગીઓ જગ શું કરે. ૬૯૨
- કળ્યા અને કંકાસમાં જીવન વહે દુર્જનપરે,
ઉપકાર કરતા નહિ કરી મિષ્ટાન્ન ખાવાને ફરે;
આલસ્યમાં ગમગીન થઈ જે ડોળ કરતા નવનવો,
એવા કુસાધુ ત્યાગીથી કોનો હૃદય છે નહિ થવો. ૬૯૩

(૭૬)

આત્મા પ્રભુ જાણે નહીં ભક્તિમિથે વ્યભિચારતા,
કરતા રહે કાળાં ધણાં દોષો ન પ્રગટયા વારતા;
દેશાન્નતિ ધર્મોન્નતિ એવા જનો ક્યાંથી કરે,
ધર્માદિ કેળવણી વિના ત્યાગી અને જગ શું ? વળે. ૬૯૪

આ કાળમાં પાંડિત્ય ને જ્ઞાનાદિના અનુભવ વિના,
બહુ શાસ્ત્રની મુખિત વિના ત્યાગી થવાની છે મના;
ગીતાર્થનિશ્ચા જે કરે તે ત્યાગીઓ સાચા અને,
એ ત્યાગીઓ મૌની કરે કહ્યાણુ જગ સન્તો ભણે. ૬૯૫

સંપી રહે ના ત્યાગીઓ સંન્યાસીઓ શુભ શું કરે ?
મહાવીરના જે સાધુઓ જ્ઞાન ક્રિયા સાધન વરે;
અધ્યાત્મજ્ઞાને મસ્ત થૈ ઉપદેશ લોકોને કરે,
સમભાવભાવી સાધુઓ જન્મ્યા ભલે શિવસુખ વરે. ૬૯૬

પ્રગતિ સુધારા સહુ કરે પુરુષાર્થ ઉપયોગે વહે,
શુભ શક્તિયોને પામીને જીવન પ્રભુમય જે લહે;
કરતા કરે સહુ દેશમાં ઉપકાર કરવા કારણે,
એ સાધુઓ જીવ્યા ભલા જાડે હું તેને વારણે. ૬૯૭

ઉપદેશ દે લોકોતણાં દુઃખો હરે નિજશક્તિએ,
વ્યસનો હઠાવે દેશથી રહેતા સદા પ્રભુ ભક્તિએ;
આચાર સારા શીખવે જગ લોકને કશ્ચા ધરી,
સાત્વિક સાધુ યોગીઓ ઉપકાર કરતા અવતરી. ૬૯૮

ચારિત્ર્ય નિર્મલ ધારતા બોલેજ તેવું પાળતા,
મિથ્યાત્વ દોષો વારતા સર્વસ વાણી ધારતા;
વ્યવહારથી વર્તે અને નિશ્ચય હૃદયમાં ધારતા,
એ ત્યાગીઓ પ્રગટયા ભલા મોહાદિ શત્રુ મારતા. ૬૯૯

આરાધતા ગુરૂદેવને પાળે દયા સહુ પ્રાણિની,
અષ્ટાંગ યોગ સુસાધતા સંગત કરે શુભ જ્ઞાનિની;
આચાર્યની આજ્ઞા ધરે ધર્માર્થ પ્રાણોને ત્યજે,
સ્વાર્પણ કરીને જીવગી પ્રભુમય બની પ્રભુને ભજે. ૭૦૦

(૭૭)

સ્ત્રી વર્ગ-સાધ્વી ધર્મ.

સ્ત્રી વર્ગની જ્યાં ઉન્નતિ ત્યાં ઉન્નતિ સહુ જાતની,
સ્ત્રી વર્ગની પ્રગતિથકી પ્રગતિ થતી સહુ ભાતની;
કાયિક વાયિક શક્તિ ને અધ્યાત્મબળથી શોભતી,
તે દેશમાં લક્ષ્મી અને વિદ્યા સદા રહે ઓપતી. ૭૦૧

અધિકાર જે સ્ત્રી વર્ગના તેને બળવે યુક્તિથી,
ચોસઠ કલાઓ કેળવે ચાલે જમાના નીતિથી;
તે દેશનાં સંતાનથી સામ્રાજ્યની ચઢતી થતી,
સહુ શક્તિયો પ્રગટાવવા તે દેશમાં વહેતી મતિ. ૭૦૨

સ્ત્રી વર્ગ આંખાની પરે સ્વાર્પણ સ્વભાવે જાગતો,
તે દેશની સતીઓથકી કંકાશ દૂરે ભાગતો;
જ્યાં દ્રૌપદી સીતા સમી સતીઓ પ્રગટતી ધરધરે,
તે દેશ સ્વર્ગાધિક કલ્પો સ્વાતંત્ર્ય શક્તિ તે વરે. ૭૦૩

સાધ્વી સમૂહો ભાષણો આપી સુધારા શુભ કરે,
કલ્યાણ કરવા સર્વતું નિજ ફળ પ્રેમે અનુસરે;
જન્મી જગતમાં તે ભલી તેજે શીયળના ઝળહળે,
ઉદ્ધાર કરતી દેશનો ને ધર્મનો જેઓ બળે. ૭૦૪

સહુ જાતના શિક્ષણ બળે જે સાધ્વીઓ જગમાં ફરે,
ખોટા રીવાજો હેઠવા ભાષણ મઝાનાં જે કરે;
કર્તવ્ય કર્મો આચરે જે સ્વાધિકારે ધર્મથી,
ખોટા સુધારા નામથી વંદેલ થાય ન કર્મથી. ૭૦૫

એવી સતીઓ સાધ્વીઓ શોભે ગુણોના બળ વડે,
ધરધર અને જ્યાં સ્વર્ગસમ અવતાર લીધો પરવડે,
શિક્ષા મઝાની એહવી રાખે હૃદયમાં સર્વદા,
તે દેશમાં તે કોમમાં નહિ દુઃખ વ્યાપે રે કદા. ૭૦૬

વક્તાઓ અને લેખકો.

જે કર્મથોગી લેખકો ને ભાષકો પ્રગતિપથે,
ઉત્તમ વિચારે સચરે ધર્મોન્નતિ કરવા મથે

(૭૮)

સાત્વિક મતિને ધારતા ઉદ્ધાર કરવા સંચર્યા,
તે લેખકો ને ભાષકો જગમાં ભલા હા અવતર્યા. ૭૦૭

દેશોન્નતિ ધર્મોન્નતિ સંધોન્નતિ કરતા રહે,
જીવે જગાડે જ્ઞાનથી પરમાર્થમય વચનો કહે;
ખોટું ન બોલે ક્રોધથી વા માનથી લાલચથી,
તે લેખકોથી ભાષકોથી ઉન્નતિની છે વધી. ૭૦૮

ખોલ્યા પ્રમાણે વર્તતા પ્રામાણ્ય ચૂકે નહિ કદી,
જૂઠું કદાપિ ના વડે નિર્મળ હૃદય ગંગા નદી;
શરા અને પૂરા સદા અન્યાયપક્ષે ના રહે,
દુઃખીતણા પક્ષે રહે વિપત્તિયો કોટિ સહે. ૭૦૯

સાચું પ્રરૂપે ભાષણે લેખો લખે નિર્ભયપણે,
સત્તાધિકારી ગરીબને ન્યાયે સદા સરખા ગણે;
જૂલો જણાવી લોકને ઉન્નત થવાને પ્રેરતા,
સાત્રાજ્ય સર્વે જાતનાં તેમાં ધરે નિર્વેરતા. ૭૧૦

સહુ શક્તિયો વધતી રહે એવા ઉપાયો દાખવે,
કલેશો અશાંતિ યુદ્ધનાં વચનો કદાપિ ના લવે;
રાજ્ય પ્રજા સહુ લોકમાં શાન્તિ પ્રસારે લેખકો,
સહુ શક્તિયોના વીર્યને પ્રગટાવતા શુભભાષકો. ૭૧૧

અધ્યાત્મ બળને ખીલવવા યુક્તિ કળાઓ દાખવે,
જે કર્મવીરો યોગીઓ પ્રગટયા જ તેને ઉઝવે;
સ્વાતંત્ર્ય સર્વે જાતમાં સાત્રાજ્યમાં નિશ્ચયિત વધે,
પરતંત્રતા દૂરે ટળે એવાં સદા સાધન સધે. ૭૧૨

એવા સુભાષક લેખકો આંખાપરે જગ છાજતા,
કર્મો અહાં કરીને સહુ અધ્યાત્મ બળથી ગાજતા;
જન્મ્યા ભલા તે અવનીમાં પરમાર્થ સાચું ધ્યેય છે,
જન્મ્યા ભલા તે ગાયકો પરમાર્થ જેવું ગેય છે. ૭૧૩

સંપી પરસ્પર સહાયથી જીવે ભલા તે માનવો,
તે ધર્મયોગી પ્રગટતા તેનાં જ કાર્યો સંસ્તવો;
આ કાલમાં આંખાપરે શક્તિવડે ઉભા રહો,
સહુ જાતિ શક્તિ મેળવે શક્તિ વિના મૃત્યુ લહો. ૭૧૪

(૭૯)

શક્તિ, પ્રભુનો કાયદો શક્તિ મજાનો દેવતા,
શક્તિ મજાનો ધર્મ છે તેને જ સખ્યો સેવતા;
શક્તિ વિનાનાં રાજ્ય તેનાં નામ ધતિહાસે રહ્યાં,
સહુ શક્તિયોના ઐક્યથી મહારાજ્ય શોભાને લહ્યાં. ૭૧૫

શક્તિ ભલામાં વાપરો ઉપયોગ ખૂરો ના કરો,
આંખા પરે જન્મ્યા ભલા કશણુ જીવોપર બહુ ધરો;
સહુના ભલામાં છે ભલુ આંખાથકી શિક્ષણુ લહો,
નિર્ભેદ શિક્ષણુ સર્વને આપી સદા સમતા વહો. ૭૧૬

દુઃખીતણાં અશ્રુ દહુવો આશ્રય સકલને આપશો,
મીઠાં દ્રવ્યોને ધારીને દુઃખો જીવોનાં કાપશો;
સહુના સકલ સરખા હકો લૂંટો ન હક કોના કદા,
ધર્મરતણો એ કાયદો તે પાળશો જન સર્વદા. ૭૧૭

તન મન અને દોલતવડે ઉપકાર કરશો પ્રેમથી,
ઉપકાર કરીને મોનથી વર્તો સદા શુભ નેમથી;
સર્વે સુસાદર માનવો પ્રભુ પામવા જગ અવતર્યાં,
સન્તોષકી ગુણને ગ્રહો ગુણરાગદષ્ટિ પરિવર્યાં. ૭૧૮

એકેન્દ્રિ આંખો છે અને પાંચેન્દ્રિ માનવ છો તમે,
આંખાથકી અધિકા યનો પ્રભુ સંતના બાળક અમે;
એવું હૃદયમાં ધારીને ચારિત્ર્ય સાચું ધારવું,
આદર્શથી અધિકા બની કેમે ન જગમાં હારવું. ૭૧૯

ઔદાર્ય, બહુ મતની ક્ષમા ધારો હૃદયમાં ઉલ્લસી,
ચારિત્ર્ય ધર્મો પાળશો સોના પરે મનને કસી;
આંખા નિમિત્તે એ કથી શિક્ષા જ કેળવણી ખરી,
આચારમાં એ મૂકશો મુજ બાંધવો જગ અવતરી. ૭૨૦

એક ઠેકાણે આંખાનું રહેવું તે પરથી શિક્ષણ.

દાહરા.

જય નહીં અન્યત્ર કંઈ, હરી રહ્યો એક ઠામ;
તોપણુ જીવે ભક્ષણુ, ટેક વડી ગુણુ ધામ. ૭૨૧

(૮૦)

કરે ન અજગર ચાકરી, કરે ન દોડા દોડ;	
મુખમાં ખાણું આવતું, કર્મ સમી નહીં જોડ.	૭૨૨
દાણામાં જીવો વસે, હોય ન કાણું એક;	
કર્મે જીવો જીવતા, ધરે જ કર્મે ટેક.	૭૨૩
ચક્ષુનારને ચાલતાં, સ્થાવરને નિજ કામ;	
જીવન વહેતું સર્વતું, કર્મતણાં એ કામ.	૭૨૪
આંખો ખીજે જાય નહીં, તો પણ જીવે ખેશ;	
આવે અન્યો તે કને, ટાળે સ્વાર્થિક ક્લેશ.	૭૨૫
માલતી પુષ્પે આવતો, ભ્રમર કરી ઝંકાર;	
ગુણ ત્યાં ગુણના ગ્રાહકો, આવે છે નરનાર.	૭૨૬
દેશ દેશાંતર ક્યાં ભ્રમો, ગુણ દેવાને કાજ;	
ગુણો નહીં લોક્યા રહે, ગુણથી સફળો સાજ.	૭૨૭

ચોપાઠ.

જેના મનમાં જેની આશ, તેની પાસે આવે ખાસ;	
ધર મનમાં એવો વિશ્વાસ, અર્થી જન આવે છે પાસ.	૭૨૮
કરતો આંખો નહિ પોકાર, આવે પાસે નર ને નાર;	
સ્વાર્થીઓ તે આવે સહુ, ખપ તેની કિંમત શું કહું.	૭૨૯
અર્થી જન કિંમતને કરે, સામો આવી લેતો ખરે;	
ખાવન અંદન વૃક્ષો પાસ, સર્પો ગંધે આવે ખાસ.	૭૩૦
આવે લોકો સરવર પાસ, જલ પીવે ને ટાળે ખાસ;	
સાગર તળિયે મોતિ રહ્યાં, અર્થીએ પેસી ત્યાં લહ્યાં	૭૩૧
ગુણને ધરશો નર ને નાર, ગુણના અર્થી જન નિર્ધાર;	
મુગ્ધ પુષ્પો વનથી મહે, આવળ ફૂલો કો નહિ લહે.	૭૩૨
તીર્થે જાવે લોકો ખાસ, પણ તીર્થો આવે નહિ પાસ;	
ગંધે મૃગ વનમાંહી ફરે, ભૂલ્યો ભ્રમતો મુખ ના વરે.	૭૩૩
સત્યગુણો નિજ પાસે હોય, અર્થી રહામા જાવ ન કામ;	
ગુણ શક્તિ આકર્ષણ કરે, વિશ્વાસી શિક્ષા મન ધરે.	૭૩૪

(૮૧)

સ્વયં શુણના બનવું ધામ, આંખા પેઠે ઠરવું ઠામ;	
અંતે લોકો આવે પાસ, ધર એવો મનમાં વિશ્વાસ.	૭૩૫
ચંચળ વેળા મનમાં કરે, આંખાનું શિક્ષણ નહિ વરે;	
ઢાર હરાયા પેઠે તેહ, લહે ન સાચી શાંતિ એહ.	૭૩૬
ધર્મ પોતે બનવું ખાસ, મનમાં પ્રભુ ધરી વિશ્વાસ;	
અર્થો ભરતો આવે પાસ, ધર્મ પામતા સુખ ઉલ્લાસ.	૭૩૭
પ્રભુ ટેકને હૃદયે ધરો, આંખા પેઠે ઠામે ઠરો;	
જંગલમાંહી મંગલ થાય, ભાવ ધરો તેવું થઈ જાય.	૫૩૮
ટેક ધરો તેવું થૈ કર્મ, આપે અંતે તેને શર્મ;	
કાડીને કણુ હાથી મણુ, ટેક કર્મથી સુખ દુઃખ મર્મ.	૭૩૯

નહાના ગોટલા રૂપ બીજમાંથી આંખાનું મોટું થવું.

ટોહરા.

નહાના આંખા ગોટલા, મૂઠીમાંહી સમાય;	
તેમાંથી આંખો થતો, ગગને દહેરો ખાય.	૭૪૦
ડાળાથી ફાલે ધણો, મહાવૃક્ષ થૈ જાય;	
ડાળે લાખો બીજની, લુંબ ધરે સુખદાય.	૭૪૧
નહાના બીજોમાં વસે, વૃક્ષોના મહાસ્કંધ;	
પિંડ વિષે બ્રહ્માંડ છે, સમજે નહિ મન અંધ.	૭૪૨
નહાનાં બીજો દેખીને, કરો ન તિરસ્કાર;	
નહાનામાં મોટાં વસે, બ્રહ્માંડો નિર્ધાર.	૭૪૩
શરીરબ્રહ્માંડો ધણાં, હોય અનંત અપાર;	
અનંત બ્રહ્માંડો રહ્યાં, બીજ વિષે મનધાર	૭૪૪
પ્રગટેલાં સહુ બીજથી, બ્રહ્માંડો જો થાય;	
અનંત જાતિનાં લોકમાં, મવરાબ્યાં નહિ માય.	૭૪૫
દેહો બ્રહ્માંડો ધણાં, સંખ્યાએ જ અનંત;	
સૂક્ષ્મ બીજ છે તેહનાં, જાણે ચાંતી સંત.	૭૪૬

(૮૨)

નહાનાથી મોટા થવું, શિક્ષણ ગ્રહવું ન્યાય; અનંત મોટી શક્તિનાં, ખીજે છે નિજમાંથી.	૭૪૭
જ્ઞાનાદિ સહ સદ્ગુણો, સત્તાએ છે જોય; વ્યક્ત થતાં તે સદ્ગુણો, થાય મહા અવલોય.	૭૪૮
અનંત શક્તિયોતણાં, ખીજે આત્મામાંહિ; પ્રગટાવો પ્રેમે જનો, અન્તરૂના ઉત્સાહિ.	૭૪૯
આત્મા તે પરમાતમા, શક્તિ વ્યક્તિથી થાય; ચક્રદરાજ રચના સમી, માનવ દેહ સુહાય.	૭૫૦
મનુજાતમામાં સહ વસે, શક્તિ ખીજ નિર્ધાર; વ્યક્ત કરી મોટા બનો, જગમાં નર ને નાર.	૭૫૧
જ્ઞાન ધ્યાન સમાધિથી, આત્મગુણો પ્રકટાય; નહાનાથી મોટા બનો, જે મનમાં સમજાય.	૭૫૨
વીર પ્રભુએ ભાખિયું, આત્મા સિદ્ધ સમાન; સત્તાએ સહ જીવ છે, વ્યક્તપણે ભગવાન.	૭૫૩
વ્યક્ત કરી નિજ શક્તિયો, આંખા પેંઠ મહાન; બનશે નર ને નારીયો, રહેશે નહિ નાદાન.	૭૫૪
અભ્યાસે શક્તિ વધે, આત્માની નિર્ધાર; મન વાણી ને કાયને, કેળવશે જયકાર.	૭૫૫
આવરણો સર્વે ટળે, સદ્ગુણ થાય પ્રકાશ; એવું મનમાં જાણીને, ધારો દઢ વિશ્વાસ.	૭૫૬
અનન્ત શક્તિમય અહો, આત્મા વિશ્વ પ્રકાશ; સર્વ લોકને કંપવે, એવો અનુભવ ખાસ.	૭૫૭

૪૨૫૬છંદ.

સુણુશો સર્વે લોક અમારી શીખ મઝાની,
મીઠી અંતર વાત રહે ના તમથી છાની;
સર્વથકી મોટાછ તમારી દિલમાં ધારો,
ખીલવશે મોટાછ તદા જગ આવે આરો.

(૮૩)

સર્વ પ્રકારે શક્તિયો, વધે તમારી યુક્તિથી;
નહાનાથી મોટા થવા, વિશ્વાસી રહો ઉક્તિથી. ૭૫૮

જેવા ઇચ્છો ખતો જ તેવા શક્તિ જ વ્યાપે,
ચિત્ત ધરો વિશ્વાસ સ્વયં નિજશક્તિ વ્યાપે;
નેપોલિયન થયો પ્રતાપી શક્તિ વધારી,
નિજમાં શક્તિ ખીજ રહ્યાં છે જગ જયકારી.

તીર્થંકર ઋષિયો યવું, થવું વિશ્વ સુલતાન;
છે પોતાના આત્મમાં, સાધન સજે સુખાણ. ૭૫૯

કરો પ્રયત્નો કોટિ, જગતમાં થાશો મોટા,
ઇચ્છો તે તે મળે, નહીં છે કોના તોટા;
મેરૂથી પણ ત્રણ હાથ છે ઉચ્ચ વધારે,
માનવ મોટો વિશ્વ તરે ને તે પર તારે.

માનવ ધારે તે કરે, તેની શક્તિ અનંત;
આધ્યાત્મિક બળ પામીને, યાવે લોક મહંત. ૭૬૦

કર્ણ હું ધાર્યાં કાર્ય, હૃદયમાં નિશ્ચય રાખો,
વહો ન વચનો દીન; મહત્તા વચને બાખો;
કરો શક્તિ અભ્યાસ, વધે છે શક્તિ વધારી,
સ્વાર્પણ કરીને સર્વ, હૃદયમાં વધશો ભારી.

આત્મા દેવો દેવીઓ, આત્મા સ્વર્ગ ને સિદ્ધિ;
આત્મા શક્તિ વિકાસીએ, તેમાં સર્વે ઋદ્ધિ. ૭૬૧

બણો ન ઢીલાં વેંણુ અનુદય કરાં જૂઠાં,
આત્મા વણુ નહિ કંઈ, જગતમાં સાધન જૂઠાં;
આત્મા વણુ નહિ કોઈ, જગતમાં જાણો મોટું,
દિલમાંહિ છે દેવ, ભટકવું જ્યાં ત્યાં ખોટું.

જે જે શક્તિ વિશ્વમાં, આત્માની તે સર્વ;
આત્મા નિજ દિલમાં વસે, એની શક્તિ સમગ્ર. ૭૬૨

(૮૪)

આત્મશક્તિએ દેવ, દેવીઓ રાજ રાણી,
કવિયો યોગી ઇન્દ્ર અને જાણો ઇન્દ્રાણી;
અનંત જ્ઞાતિની શક્તિ, આત્મમાં ભરી રહી છે,
જ્ઞાની કરે પ્રકાશ, સાધને સાધ્ય સહી છે.

ડરતા શાને અન્યથી, બનો નહીં પરંત્ર;
શકત્યા માનવ સારીખા, સમાન સહુના મંત્ર. ૭૬૩

શક્તિનો ખજાનો સ્વયં, અન્ય કાં બીજો માગો,
પર આશા ધરી વ્યર્થ, અન્યને પાયે લાગો;
દોરવશો નિજ શક્તિ, જીવતા જગમાં રહેશો,
મોટા થવા ઉપાય, ગુરુગમ સાથે લેશો.

દેશ કુટુંબ સમાજનો, આત્માથી ઉદ્ધાર;
સર્વ શક્તિ ભેગી કરો, જગમાં નરને નાર. ૭૬૪

શક્તિ ખીજ વણુ જન્મ, નહીં છે કોનો ક્યારે,
ખીલવશો કરી યત્ન, ધર્મ નિજ છે અધિકાર;
જે માટે અભ્યાસ, કરો તે મળશે નક્કી,
નહિ કાલાદિ દોષ, બનો નહિ આલસ સંગી.

કાળા ગોરા માનવો, ધરશે મનમાં શીખ;
બનશે સ્વાશ્રયી શક્તિથી, કદિ ન માગો બીખ. ૭૬૫

સ્વાતંત્ર્યે રહો સર્વ, સ્વાર્પણે શક્તિ વધારી;
યાશો મોટા સર્વ, નિશ્ચયે નર ને નારી,
બુદ્ધિસાગર ખેડ શિખામણુ ભાવે આપે,
આંખાનું દષ્ટાંત જ્ઞાનિના હૃદયે વ્યાપે.

અનંત આનંદમય સ્વયં, સર્વ શક્તિનું ધામ;
આત્મા સ્વયં વિચારીને, પરમ પ્રભુપદ પામ. ૭૬૬

(૮૫)

બાહ્યાવસ્થામાં આમ્રવૃક્ષ વાળ્યું હોય તેવું વળે છે અને
કેળવણી હોય તેવું થાય છે.

હાહરા.

કુમળો આંખો જેહવો, વાળ્યો તેવો થાય; કેળવણી જેવી કરે, તેવો તેહ સુહાય.	૭૬૭
વળ્યો વળે છે ત્યાં લગી, યાવત છે કુમળાશ; અતિ સુકોમળતા ટળે, વળે ન વાળ્યો ખાસ.	૭૬૮
આંખાથી શિક્ષણ મેહો, નહાનાં બાલક વૃન્દ; વાળ્યાં વળશે બાલ્યમાં, હોય પછીથી મન્દ.	૭૬૯
બાલક જેવાં કેળવો, તેવાં તે થૈ જાય; કઠોરાઈ આવ્યા પછી, વાન વળે નહિ બાય.	૭૭૦
સુવર્ણ યુગ્યા કેળવે, ઘાટ અનેક ધડાય; કેળવણી જેવી મળે, તેવા સહુ થૈ જાય.	૭૭૧
સદ્ગુણ પન્થે વાળવાં, પહેલાંથી નરનાર; કઠિન થયા પછીથી અરે, પડે નહીં સંસ્કાર.	૭૭૨
કસરત આદિ ખેલમાં, બાલપણમાં અંગ; વાળ્યાં વળતાં સહજમાં, થાય પછીથી તંગ.	૭૭૩
પશુ પક્ષીને કેળવો, વનસ્પતિનાં અંગ; બાલ્યપણમાં વાળવાં, સદ્ગુણ આવે અંગ.	૭૭૪
મોટી ઉંમર થાવતાં, વાળે તૂટી જાય; સંસ્કારો બદલાય નહિ, સમજે મનમાં ન્યાય.	૭૭૫
કોમળ શુભ માટીથકી, વળતાં ધટનાં અંગ; કેળવણીથી કેળવો, જગમાં શોભે અંગ.	૭૭૬
પાકે અંગ વળે નહીં, સહુમાં સમજે એહ; પ્રગતિ શક્તિમયપથે, વાળો મન વચ દેહ.	૭૭૭
તન મન ધનની શક્તિથી, કેળવશો જન માત્ર; પશુ પંખી પણ કેળવો, બનશે ધર્મી ગાત્ર.	૭૭૮

(૮૬)

દેશ કોમ ને સંધમાં, શુભ કેળવણી સર્વ;
આપો સર્વ પ્રયત્નથી, અયોગ્ય ટળશે ગર્વ.

૭૭૯

ગૂંહણાછંદ.

સર્વને કેળવી વાળજે શુભપથે, સર્વથી એહ ઉપકાર મોટો;
હાનિકારક અરે સર્વ રીત્યો તજે, ક્યારે આવે નહીં તેથી તોટો. સર્વ. ૭૮૦

આલ્યવયથી વળે બાળકો ધર્મમાં, નીતિમાં શક્તિમાં તેમ કરવું;
રાજ્યને કેળવો સર્વ સત્તાવડે, શક્તિ વધવાવિષે કેમ ડરવું. સર્વ. ૭૮૧

શક્તિમય નીતિમય શિક્ષણે કેળવો, યોગ્ય સ્વાતંત્ર્ય દેશે પ્રચારો;
ક્ષુદ્રલેહો ટળે શિક્ષણે તેહવાં, આપવા જ્ઞાનશક્તિ વધારો. સર્વ. ૭૮૨

દેશમાં કોમમાં સંધમાં સુખ વધે, સર્વ સામાજિકી શક્તિ વાધે;
કેળવો ધર્મથી બાળકો હાડકાં, જોડથી કાર્ય ધારેલ સાધે. સર્વ. ૭૮૩

ક્ષત્રિયો કેળવો બ્રાહ્મણો કેળવો, ખેડૂતો કેળવો દેશ માટે;
વૈશ્ય વૈપારિયો કેળવો યુક્તિથી, શૂદ્રને કેળવો શીરસાટે. સર્વ. ૭૮૪

કેળવો સર્વ જાતિતણાં બાળકો, સત્ય વિદ્યાવડે પુષ્ટ થાવા;
બાલ-લડનો ત્યજે વીર્ય રક્ષા સજે, વૃદ્ધ લગ્નો ત્યજે સુખ પાવા. સર્વ. ૭૮૫

ધર્મના પન્થ ભેદો વિષે સત્ય જ, તેહ લેઇ અસત્યો શમાવો.
ધર્મની નામનાં પાપ યુદ્ધો ત્યજે, જોઇ ને જૂઠું ભેદો હડાવો. સર્વ. ૭૮૬

જ્ઞાનપીઠો કરો ધર્મ પીઠો ધરો, વિશ્વને સત્યના પન્થ વાળો;
સાંકડી દૃષ્ટિયો, જાતિ ભેદો ત્યજે, પાપ આચારના વેગ ખાળો. સર્વ. ૭૮૭

સ્વાત્મ સરખા ગણી સર્વ જીવો અરે, દુઃખીનાં અશ્રુ દહુવો સ્વધર્મે;
સ્વાર્થિકીરે અદા સર્વ ફર્જો કરો, એક ટેકે રહો નિત્ય કર્મે. સર્વ. ૭૮૮

દુર્ગુણો ટાળશે સત્યવિદ્યા બળે, સર્વજાતીય વ્યસનો હડાવો;
ટાળશે ભૂખ ભૂખ્યા જનોની અરે, એહ ઉપકારનો હ્યોને દહાવો. સર્વ. ૭૮૯

રોગીઓના હણો રોગને ઔષધે, ઔષધાલય ધણાં વિશ્વ સ્થાપો;
જે અશુભ છે કમાવાથકી તેયકી, કાંઈ દુઃખી જનોને જ આપો. સર્વ. ૭૯૦

આત્મ ભોગે કરો કાર્ય પરમાર્થનાં, સ્વાર્થનાં કાર્ય કરવાં વિવેકે;
હૃદયર્થ રાખીને દેવ અહંનું પ્રભુ, વર્તણો મોહવણ પૂર્ણ ટેકે. સર્વ. ૭૯૧

(૮૭)

વિશ્વમાં સર્વ જીવોન્નતિ કાજમાં, ભાગ લેવો સદા સ્વાધિકારે;
 દુઃખ આવે હડો ના જરા પાછળે, લજવશો જનનીને ન કદારે. સર્વ. ૭૯૨

પૂર્ણ પ્રામાણ્યને પાળશો પ્રેમથી, નીતિને પ્રાણ સમ પૂર્ણ પાળો;
 ધર્મમાં પૂર્ણ શ્રદ્ધા ધરો માનવો, સ્વેન્નતિ હેતુઓ સહુ સુધારો. સર્વ. ૭૯૩

સર્વ ધર્મેતણો સાર એ મન ધરો, આત્મશુદ્ધિ હૃદયમાં પ્રકાશો.
 આત્મસમ દેખવા સર્વ જીવો સદા, આપવો વિશ્વ દુઃખી દિલાસો. સર્વ. ૭૯૪

સત્ય વિદ્યા અને જ્ઞાનથી લોકને, કેળવો આલ્સકાળે સુધારે;
 સર્વ ધર્મેન્નતિએ જનો કેળવો, ભવ્યજીવો ચઢો દુઃખી બહારે. સર્વ. ૭૯૫

વાળજે સદ્ગુણી માર્ગમાં બાળકો, એહ ઉદ્ધારનો માર્ગ સારો;
 દેશને કેળવો સર્વ જાતિ તથા, કલેશ મતથી નહીં સત્ય હારો. સર્વ. ૭૯૬

મુંઝશો ના કદિ પન્થ મતભેદમાં, સર્વમાં સત્ય આત્મા વિચારો;
 આત્મવલુ અન્ય દેખો નહીં ગુણીજનો, સદ્ગુણે આપને આપ તારો. સર્વ. ૭૯૭

ભેદ રાખો નહીં કેળવ્યામાં કદા, કેળવી સત્યે વિશ્વ વાળો;
 સત્ય શિક્ષા સદા ધ્યાનમાં રાખીને, પડતીથી દેશ લોકો ઉગારો. સર્વ. ૭૯૮

ઉન્નતિ શક્તિમય શિક્ષણે કેળવો, આત્ર દષ્ટાંત મનમાં ઉતારી;
 શુદ્ધિસાગર સદા જો ન હોયે વડો, પ્રેમથી શીખને માની સારી. સર્વ. ૭૯૯

આત્રમાં વિવિધતા અનેકતા.

ટાહરો.

આત્ર વૃક્ષ વ્યક્તિ વિષે, વિવિધતા દેખાય;	
ડાળાં પર્ણો રક્ધના, વિવિધ છે પર્યાય.	૮૦૦
અનેક પર્યાયો થતા, એક ખીજથી ધાર;	
વિવિધતા તે અનેકતા, સૌન્દર્યજ શણગાર.	૮૦૧
એક અનેકાકારથી, વિલસે છે ભરપૂર;	
નવ નવ પર્યાયે ખરે, ત્રિલસે છે શુભ નૂર.	૮૦૨
વિવિધતા ન વિરોધતા, આંખમાં સાત્રાજ્ય;	
દેખતાં આનન્દતા, દેખો આંખા રાજ્ય.	૮૦૩

(૮૮)

- વિવિધતા જેમાં નહીં, નભે ન તે જગમાંહિ;
વિવિધ જ્ઞાનવશુ તુચ્છતા, સમજે સહુ મનમાંહિ. ૮૦૪
- દેશ કોમ ને રાજ્યમાં, વિવિધતા આચાર;
વ્યક્ત વિચારે વિવિધતા, સંધવિષે તેમ ધાર. ૮૦૫
- અનેક મતદષ્ટિ થકી, ધર્મ વિવિધતા જોય;
બેદોમાંહિ વિવિધતા, વિરોધતા નહિ હોય. ૮૦૬
- મસ્તક મસ્તક ફેર છે, ભિન્ન મતિ નિર્ધાર;
ધર્મ વિચારે જીજ્ઞાસા, કુદ્રતની બહિષ્કાર. ૮૦૭
- ભિન્ન ભિન્ન છે જે મતો, વિવિધતા ત્યાં દેખ;
ભિન્ન ભિન્ન દર્શનવિષે, વિવિધતાને પેખ. ૮૦૮
- અનેકતા ને વિવિધતા, વિણસે રહે ન કાંઈ;
વિવિધતા સહુદષ્ટિએ, નય સાપેક્ષે કથાઈ. ૮૦૯
- અનેકતામાં જગ રહ્યું, અનેકતામાં સર્વ;
વિવિધતાને અનેકતા, રહે ન સમજે ગર્વ. ૮૧૦
- અનેકતાથી સહુ જીવે, વિવિધમતે નિર્ધાર;
વિવિધાચાર વિચારથી, જીવે છે નરનાર. ૮૧૧
- વિવિધતા ને અનેકતા, ટળતાં આત્રવિનાશ;
બચહારે છે અનેકતા, નિશ્ચય એક વિલાસ. ૮૧૨
- અનેકતાને એકતા, સાથે બેનો વાસ;
આત્મામાં બન્ને વસે, જાતિ વ્યક્તિથી ખાસ. ૮૧૩
- આત્મા જાણ્યો તેહને, સર્વ બેદ સમજાય.
વિરોધતા નહિ બાસતી, મિથ્યામતિ અજાણાય. ૮૧૪
- પરસ્પરે વિરોધી પણ, દેહાંગોવત્ ધર્મ;
વિવિધતાએ અલંકાર્યા, તથા જાણવાં કર્મ. ૮૧૫
- સર્વ પ્રકારે અનેકતા, પણ નહીં તેથી વિરોધ;
વિરોધીમાં વિવિધતા, કર સાપેક્ષે શોધ. ૮૧૬
- વિરૂદ્ધતા જે સર્વમાં, અમાને દેખાય;
આત્મજ્ઞાન પ્રતાપથી, વિરૂદ્ધતા અજાણાય. ૮૧૭

(૮૯)

અનેક ભિન્નતા દેખીને, અગ્નાનીને ખેદ;	
ધર્મીને નહીં ખેદ છે, નય સાપેક્ષે વેદ.	૮૧૮
યુદ્ધિસાગર વિશ્વમાં, ભિન્ન ભિન્ન મત ધર્મ;	
સહુમાં સત્ય વિવિધતા, દેખી કર શુભ કર્મ.	૮૧૯
અનેકાંતવાદે અહો, સર્વ તત્ત્વ સમગ્રય;	
યુદ્ધિસાગર બ્રહ્મમાં, સર્વ સમાધિ સુહાય.	૮૨૦

ઓપાઠ.

અનેકતા વિવિધતા જાણ, પણ વિરોધ નહીં મન આણ;	
તત્ત્વાચારથકી સહુ ધર્મ, અનેક ભેદે છે શુણ્ય કર્મ.	૮૨૧
સર્વ ધર્મનો સમજો સાર, કોના પર નહિ દ્વેષ લગાર;	
સહુ ધર્મોમાં નહીં વિરોધ, ભાસે એવો કરવો બોધ.	૮૨૨
ખંડન મંડન વાદ વિવાદ, અગ્નાનીના મન નિર્ધાર;	
વિવિધતામાં સત્યો ધણાં, જિતરતાં ચઢતાં તે ભણ્યાં.	૮૨૩
વિંદા કરો ન કોની કદા, સર્વધર્મમાં સાચું સદા;	
ખીર નીરનો હંસ વિવેક, કરતો એવી ધારો ટેક.	૮૨૪
સાપેક્ષે છે સત્યાસત્ય, સાપેક્ષે છે કૃત્યાકૃત્ય;	
સાપેક્ષે છે ધર્માધર્મ, સાપેક્ષે છે કર્માકર્મ.	૮૨૫
સાપેક્ષે છે ખંડન તેમ, સાપેક્ષે મંડન છે એમ;	
સાપેક્ષે છે જ્ઞાનાજ્ઞાન, સાપેક્ષે છે માનામાન.	૮૨૬
નયસાપેક્ષે વિવિધ જ્ઞાન, જ્ઞાની મનમાં નિશ્ચય જાણ;	
ઉપશમ પામે સર્વ વિરોધ, અનેકાન્ત દર્શનનો બોધ.	૮૨૭
સમજે તેને શાંતિ વળે, નહીં સમજે તે ભટક્યા કરે;	
વિવિધતા પર્યાયે થાય, એકવિષે જ અનેક સુહાય.	૮૨૮
એક વિષે જ અનેક સમાય, જાણે જ્ઞાની તેહ સુહાય;	
વિવિધતાના જ્ઞાને તેહ, પરમાનંદ લહે છે એહ.	૮૨૯
પરસ્પર વિરોધે જોહ, મુંઝે ના તે જ્ઞાની એહ;	
વિરોધમાં દેખે જે સત્ય, કર્મચોગીનાં ફાંડાં કૃત્ય.	૮૩૦

(૯૦)

- આમ્રજો નહિ જાત્યા બિન્ન, સમાધ જાતાં તેમાં લીન,
અનેકતાને આત્મામાંહી, સમાવી અન્ય ન દેખે કાંઈ. ૮૩૧
- જે જે રૂપે અંગો થયાં, આંખાથી ના આગમાં ગયાં;
આંખારૂપે સર્વ ગણાય, સર્વ ધર્મનો એ છે ન્યાય. ૮૩૨
- જે જે ધર્મે આત્મા ભજે, તે રૂપે તે નિજને સજે;
જે જે ભાવે આતમ ધ્યાય, તે ભાવોને પોતે પાય. ૮૩૩
- સત્તાભાવસ્વરૂપે એક, આત્મા પર્યાયે જ અનેક;
વ્યક્ત્યા વ્યકતેશ્વર નિજરૂપ, આત્મા જાણો રૂપારૂપ. ૮૩૪
- આત્માથી ધર્મો નહિ બિન્ન, આત્મામાં થાવો લયલીન;
સદસદાદિ અનેક ધર્મ, અત્મજ્ઞતા સમજે શિવ શર્મ. ૮૩૫
- નહીં જીવથી જિનનો ભેદ, જાણે તે પામે ના ભેદ;
અનેક દેવો દેવી નામ, આત્મામાં તે જાણુ તમામ. ૮૩૬
- વિવિધ દર્શન આત્મારૂપ, વિવિધ ગુરૂઓ પણ તદૂપ;
આત્મા એક અનેક સ્વરૂપ, પૂર્ણપણે જાણે નહિ ધૂપ. ૮૩૭
- દર્શન પચૈ સામા લડે, આત્માથી નહિ જૂદા પડે;
અગમ્ય આત્મા જાણે જોડ, વિશ્વદેવ ગુરૂવરજી તેડ. ૮૩૮
- તેના ચરણે કરીને વાસ, વિવિધતાને જાણો ખાસ;
વિવિધતાને પામે જોડ, સામ્યયોગી જગ થાવે તેડ. ૮૩૯
- દેશાન્નતિ ધર્મોન્નતિકાર, પામે વેગે ભવનો પાર;
સર્વવિકલ્પેદ્ધિને તરે, પ્રભુરૂપ થઈ પ્રભુને વરે. ૮૪૦
- જ્ઞાતી ગુરૂગમથી જે ભણે, આત્મજ્ઞાનથી દોષો હણે;
પુદ્ગિસાગર સમજે ભવ્ય, બની યોગી કરતો કર્તવ્ય. ૮૪૧

**વિવિધતા અનેકતાથી આમ્રવૃક્ષાંગો જેમ પરસ્પર યુદ્ધ
કરતાં નથી તેમ મનુષ્યોએ પણ ધર્મોંગોમાં
પરસ્પર વર્તવું જોઈએ !**

હરિગીત.

જેમ આમ્રનાં અંગો સકળ સંધી પરસ્પર ચાલતાં,
વૈવિધ્યમાંહિ વિરોધવશ જીવન ધરીને મહાલતાં;

(૯૧)

વૈષમ્ય અગોએ રહું તેમાં જ યુદ્ધ વિવાદ છે,
વૈષમ્ય અગોમાં વહે જે મૂળ રસ આખાદ છે. ૮૪૨

વૈષમ્ય સમ સાપેક્ષથી સમજે ન ખેદો કંઈ રહે,
આંખા પરે આ વિશ્વમાં વર્તો મુનિવર સહુ કહે,
વૈષમ્ય કુદ્રત શક્તિ છે ને સામ્યતા કુદ્રતપણું,
જે જે બને તે સહુવિષે મન માનજે તું સુખપણું. ૮૪૩

દર્શિવભેદે વિશ્વમાં સહુ ધર્મ પન્થો જુજુવા,
સાચા અને જૂઠા તથા માનેજ જૂઠા ને નવા;
સહુના વિચારે જુજુવા સહુ બાબતોમાં જાણવા,
એ કર્મ કુદ્રત લીલ છે એમાં ન ખેદો માનવા. ૮૪૪

જૂઠું ધર્મભેદે દેખીને ઝઘડા વિવાદો ના કરો,
ઝઘડા વિવાદો બહુ કરો સાપેક્ષવણુ બૂલા શ્રો;
સાક્ષાત્ અનુભવગ્નાન વણુ સાચું ન સૂઝે કોઈને,
શાસ્ત્રો, વિરોધી ગ્નાનવણુ બૂલા ન ભમશો રોઈને. ૮૪૫

સહુ ધર્મમાંથી સત્યને શોધો ન રોધો ઝૂઘને,
યુદ્ધો કરો ના ધર્મમાં શોધોજ સત્ય વલોઈને;
સહુ ધર્મીઓ સંધી રહે જૂઠું ન પોતાનું ગણે,^૧
એ દેશની ને કોમની છે ઉન્નતિ સન્તો બણે. ૮૪૬

વૈવિધ્ય દેખી ધર્મીઓનું ખેદ ના મન લાવશો,
વૈવિધ્ય કુદ્રત ધર્મ છે સાચું હૃદયમાં ભાવશો;
વૈવિધ્ય વણુ જીવાય નહીં સ્વાસ્થિતત્વ સહુનું ના રહે,
માટે મહન્તો યોગીઓ વૈવિધ્ય કુદ્રતનું ચહે. ૮૪૭

બૂલા ન ભમશો કદા વૈવિધ્યમાં સમતા કરો,
યુદ્ધો કરો ના માનવો મનમાં વિરોધો ના તરો;^૨
ચાલો હળી મળી સર્વની સાર્યે વિરોધો ના ગણો,
નિજ આત્મશુદ્ધિ આદરો એ શીખને ક્ષણ ક્ષણ બણો. ૮૪૮

૧ માને-પોતાનું મંતવ્ય અસત્ય હોય તો પણ મમતાથી તેને માને નહીં
અર્થાત્ સ્વીકારે નહીં. ૨ દુઃખ અવનતિને તરી શકો નહીં અર્થાત્ તેનો પાર પામી
શકો નહીં, દૂર કરી શકો નહીં.

(૯૨)

આગળ વહો અનુભવ બળે સર્વે વિરોધો ઉપશમે,
 નિજ ઉચ્ચ જ્ઞાન થયા પછી નહિ ભેદ ભાવો મન ગમે;
 અધ્યાત્મજ્ઞાને સંશયો ટળતા જનોના જાણુવું;
 પ્રગતિપથે આત્મા વહે અધ્યાત્મબળ નિજ આણુવું. ૮૪૯
 પરમાત્મ પ્રીતિ ધારીને સમતા ધરો સહુ સાથમાં,
 સહુ પ્રગતિનાં સૂત્રો કરો અનુભવ બળે નિજ હાથમાં;
 સાચા અનુભવ આત્મજ્ઞાની સદ્ગુરુ ગમ ધારજો,
 અન્યાયના જે ધર્મ તેને સ્વાધિકારે વારજો. ૮૫૦
 કર્તવ્યના અધિકારના જે ધર્મ નર ને નારીના,
 નિલેપભાવે સહુ ઘટે હલકો નહીં કો ભારી ના;
 અગો નિહાળી આત્રનાં રાજ પ્રજા જન ધર્મીએ,
 યાત્રા સકળ નિજ જીવનની કરવી ઘટે ગુણ કર્મીએ. ૮૫૧

કુમહાં પાનનું હસવું અને ખરતાં પાનની શિખામણ.

ટોહરા.

ખરતાં પાકાં પાદકાં, દેખી કુમળાં પાન;
 હસતાં ખરતાં ને કહે, ગૂયાં ક્યાં નરનાં તાન. ૮૫૨
 વાયુ વાતાં ઝટ પડો, થયું જ શાથી એહ;
 પ્રત્યુત્તરમાં પાંદકાં, પાકાં કહે છે તેહ. ૮૫૩
 બાહ્યાવસ્થા ઝટ ગઇ, વીજળીસમ ચમકાર;
 યુવાઅવસ્થા સ્વપ્નવત્, જતાં ન લાગી વાર. ૮૫૪
 વૃદ્ધાવસ્થા પાકી ગઇ, આયુષ્ય આજો અંત;
 તેથી ખરતાં પાંદકાં, જાણે મનમાં સન્ત. ૮૫૫
 ત્રણ અવસ્થા સર્વતી, કોઇ ન કરશો ગર્વ;
 પડતાંને હસશો નહીં, લહે અવસ્થા સર્વ. ૮૫૬
 ઇન્દ્ર ચન્દ્ર નાગેન્દ્રને, કદી ન મૂકે કાલ;
 ત્યારે શો અમ આશરો, તેનો કરશો ખ્યાલ. ૮૫૭
 મેરૂને ડોલાવતા, સાગર પી જનનાર;
 એવા પણ આલ્યા ગયા, ત્હારો ત્યાં શો ભાર. ૮૫૮

(૯૩)

હશે શું અમને ચલકતાં, અમસમ તમ થાનાર; ત્રણ અવસ્થા સૂર્યની, થાય અહો નિર્ધાર.	૮૫૯
સત્તા ધન વિદ્યાદિનો, કરવો નહિ અહંકાર; મુંઝાઓ ના મોહથી, અજાને નરનાર.	૮૬૦
યુવક યદ્ શું ચક્રચક્રો, બકો ન ખૂરા બોલ; વૃદ્ધાવસ્થા આવશે, કરજો તેનો તોલ.	૮૬૧
શક્તિ કીર્તિ ના સ્થિર રહે, લક્ષ્મી ચંચલ જાણુ; સદા ન કો સરખું રહે, જરા ન કર અભિમાન.	૮૬૨
અંતે સહુનું મૃત્યુ છે, જન્મ્યા તેનું જાણુ; જન્મ મરણુ છે દેહ પર, જરા ન કર અભિમાન.	૮૬૩
કર્મે જન્મને મૃત્યુ છે, કર્મે સુખ ને દુઃખ; કર્મે રાજ રંક છે, કર્મે લાગે ભૂખ.	૮૬૪
કર્મે છે સંસાર સહુ, કર્મે સહુ અવતાર; અમે તમે સહુ કર્મથી, સમજો ચિત્ત મઝાર.	૮૬૫
કલકલ કરતાં રંગીલાં, દેખાઓછો હાલ; પણ અમ સરખાં થઈ જશે, વેગે ઝડપે કાલ.	૮૬૬
સહુનો વારો આવતો, મત્સ્ય ગલાગલ ન્યાય; આનન્દ વા શી દિલ્ગીરી, કરવી મનમાં બાય.	૮૬૭
સૌન્દર્યે શોભી રહે, યુવાઅવસ્થા બેશ; વૃદ્ધાવસ્થા વીર્યવણુ, શોભે નહિ બહુ કલેશ.	૮૬૮
ઇત્યાદિ ઉપદેશ દે, પડેલ પશુ શાંત; થયાં નવાં સમજ્યાં ખરું, ટાળી મનની બ્રાન્ત	૮૬૯
રાજ હાકોરો અને, વ્યાપારી વિક્રાન; મનમાં એવું બંધીને, કરો નહોં અભિમાન.	૮૭૦
સર્વ જીવોને આત્મસમ, ગણી કરો ઉપકાર; ગર્વે સત્ત ન બૂલજો, શિક્ષાનો લહી સાર.	૮૭૧
મરતાંની શિક્ષા ગ્રહો, કરો સદ્ગત અવતાર; બુદ્ધિસાગર ધર્મથી, પગ પગ મંગલ માલ.	૮૭૨

(૯૪)

આંખાને કાપનારા, તેનાં મોંર, કેરી વગેરે લેનારાઓ પ્રતિ
આંખાની ઉક્તિ.

આશાવરી.

અમોને ગ્રહણ કરો નરનારી, પશુ પંખા નિર્ધારી—અમોને
ઉપયોગે આવું જે રીતે, તે રીતે થ્યો બાવે;
તમ ઉપયોગે જન્મ હમારો, તેમ તમારો સુઠાવે. અમોને૦ ૮૭૩

કાપો કાટો પણો છેદો, કાળ ઠાળીઓ છેદો;
ચૂટો કેરી સાખ્યો થ્યો સહુ, શસ્ત્રે અંગો ભેદો. અમોને૦ ૮૭૪

વંશપરંપર પરમાર્થે સહુ, જીવન જય મઝાનું;
સર્વોપયોગી જીવન છે અમ, તે વણ શું જીવવાનું. અમોને૦ ૮૭૫

રક્ષણ ભક્ષણ નહીં જોવાનું, તેમાં નહીં રોવાનું;
ક્યાં કરો જીવો જે ફાળ્યું, નહીં કોને કહેવાનું. અમોને૦ ૮૭૬

અમ પેઠે છે જીવન તમારું, કો નહીં ઉગરનારું;
કુદ્રત ધર્મ પ્રવર્તન એવું, થાય કદિ નહિ ન્યારું. અમોને૦ ૮૭૭

જન્મ મરણ ધટમાળ ફરે છે, સહુ એમાં ફરનારા;
સમભાવે કર્તવ્યે જીવે, મૌનપણે મરનારા. અમોને૦ ૮૭૮

કરણી તેવી પાર કિતરણી, વાળ્યું તેવું લણણી;
હણતાં અંગ અમારાં સ્વાર્થે, અંતે હણાઈ મરણી. અમોને૦ ૮૭૯

જીવે છે જીવો જ પરસ્પર, અંગ પરસ્પર ખાઈ;
એક ખીજની મદતે જીવે, કુદ્રત રચના ન્યાયી. અમોને૦ ૮૮૦

જેવું આપો તેવું લેશો, તેમાં નહીં અધિકાઈ;
કુદ્રત પ્રભુની અલખ છે માયા, નાચ નચાવે ભાઈ. અમોને૦ ૮૮૧

જેહ અમારી તેહ તમારી, ગતિ અવસ્થા થાતી;
ચાલે નહિ ત્યાં કોનું ન કિંચિત્, હાથ રહે નહિ છાતી. અમોને૦ ૮૮૨

ઉપકારે વા અપકારે થ્યો, જે જેના અધિકારી;
સમભાવે કર્તવ્યે લે તે, યોગિની ખસિહારી. અમોને૦ ૮૮૩

કુદ્રતપ્રભુ જીવાડે મારે, કર્મ ગતિ જગ ભારી;
તેનાં વશવર્તિ સહુ જીવો, ટળે ન રેખા ટાળી. અમોને૦ ૮૮૪

(૬૫)

જે જે કાલે જેહ થવાતું, થાશે તે નિર્ધારી;
 થયું થાય છે સાક્ષી તેમાં, યોગી અને જ્યકારી. અમોને૦ ૮૮૫

હર્ષ શોક નહિ જીવન મરણે, ભીતિ નહીં તલભારી;
 સાક્ષી થૈ નિર્લેપપણાએ, જોછ રહો નરનારી. અમોને૦ ૮૮૬

પ્રભુશરણુ પ્રભુમય જીવન મુજ, એજ દશા અવધારી;
 પ્રભુપથ પ્રભુપદ આત્મ ધર્મ એ, ચાહું ન અન્ય જરારી. અમોને૦ ૮૮૭

માફ તે સહુ પ્રભુતું માતું, અહં મમત્વ નિવારી.
 યુદ્ધિસાગર ધમિજીવન, પરમ બ્રહ્મપદ ધારી. અમોને૦ ૮૮૮

આંખાપર સાકરીયો આવવો.

સવૈયા.

આંખામાંહિ રસ ઉભરાતો, મોંરોમાં છલકાઇ જાય;
 હિમ આદિથી બચે નહીં તો, બહાર પડે સાકરીયો થાય. ૮૮૯

પણોમાંહિ રસ ઉભરાતો, છલકાતાં રસ જે વહી જાય;
 તે સાકરિયો વિકારી રસ, ઝાઝી તેથી કેરી થાય. ૮૯૦

પણું મેંરની શક્તિ ટળતી, મોંરે લેખાં દેખ્યા માત્ર;
 માનવમાં સાકરીયો બેઠતાં, ક્ષય રોગાદિક ઢીલાં ગાત્ર. ૮૯૧

સાકરીયાથી નવીન પણો, આવે જૂનાં વિણુશી જાય;
 રસ વિકારિક, પણો ચઢતાં, ફલની આશા અદ્ય પરખાય. ૮૯૨

જેનો રસ જેમાં વહેતો તે, બીજે જે તે વહીજ જાય;
 સાકરીયો પ્રગટે ત્યારે ને, ફલખીજે બેલાં વિણુશાય. ૮૯૩

ફલનો નાશ કરે સાકરિયો, નર નારીમાં તેમ જણાય;
 વીર્યપણામાં થતાં વિકારો, સંતાનો પાછળ શું ? થાય. ૮૯૪

વસંતઋતુ ફલનું કારણ, સાકરીયો તે કાલે થાય;
 ત્યારે ફલની આશા કમતી, નર નારીમાં તેમ જણાય. ૮૯૫

સાકરીયો આવે નહીં તેવા, કરો ઉપાયો વેગે સર્વ;
 નહીં તો ઋતુ જશે નકામી, સમજી મનનો ટાળો ગર્વ. ૮૯૬

(૬૬)

બ્યભિચાર હસ્તાદિક દોષે, દેહ વીર્યનો હોવે નાશ;	
વિકાર થાતાં તેમાં બહુધા, સંતાનો થાવે નહીં ખાસ.	૮૯૭
બાલલગ્નથી દેહ વીર્યમાં, અનેક દોષો ઝટ પ્રકટાય;	
ફલ એસે એવા જે હેતુ, બાલમૈથુને વિણુસી જાય.	૮૯૮
સાકરીયો પ્રગટયાથી જેવી, આત્રફલોની આશ રખાય;	
તેવી સંતાનોમાં જણો, વંશતંતુઓ વિણુશી જાય.	૮૯૯
સાકરીયાથી ઝેરી જંતુ, પ્રગટે તેવું વીર્યે જણુ;	
દેશ કોમ સંધાદિક પડતી, સમજી સાચું મનમાં આણુ.	૯૦૦
સાકરીયા સામે ઉપાયો, તે કાલે સાચા લેવાય;	
સત્ય સુધારો સહુના હેતે, સાકરીયા નામે કહેવાય.	૯૦૧
રાજ્ય સંધ કોમાદિક પ્રગતિ, માટે શિક્ષા એ સુખકાર;	
પાછળ પડતી થાય ન એવી, શિક્ષા માનો નર ને નાર.	૯૦૨
સાકરીયાના રોગે પીડિત, ઓછા વત્તા સહુ નર નાર;	
ઉપાયો સ્હામા લ્યો સાચા, પાછળ શક્ત ફલો નિર્ધાર.	૯૦૩
બ્રહ્મચર્ય ગુરુકુળને સ્થાપો, ઉર્ધ્વરેત બ્રહ્મચારી બેશ;	
પ્રગટાવો આબાદી માટે, જેથી નાસે સધળા કલેશ.	૯૦૪
સર્વ કોમમાં સર્વ જ્ઞાતિમાં, આચારે કેળવણી એહ;	
બુદ્ધિસાગર સર્વોન્નતિમાં, સ્વાર્પણ કરીને પાગો તેહ.	૯૦૫

સખળા-સપક્ષવાળા આંખાનું ઉભું રહેવું અને નિર્બલ પક્ષનું પડવું.

સ્કંધો આદિ પક્ષ સહિત તે, સખળો ઉભો રહે નિર્ધાર,	
અન્ય વૃક્ષ ગણપક્ષ વિના તો, વાંઝીએ પડવું નિર્ધાર.	૯૦૬
સખળાઓ જગમાંહી જીવો, નખળાનો થાતો સંહાર;	
સાકરિયાથી યથા કરીઓ, પડે વાયુથી થાય ન વાર.	૯૦૭
માટે વીર્યાદિક રસ રક્ષી, સખળા જગ થાવું નિર્ધાર;	
સખળાપક્ષે સાથે રાખી, જીવંતાં બચ નહીં લગાર.	૯૦૮
સખળા રહેવું સર્વ વાતમાં, ધર્મ મજાનો એ છે સાચ;	
આગળ પાછળ સખળાપક્ષી, કદિ ન આવે ઉન્હી આંચ.	૯૦૯

(૯૭)

- બ્રહ્મચર્ય પ્રાણાયામાદિક, કરવાથી સખળા નરનાર;
તન મન શક્તિ ખીલવવાથી, જીવાતું જગમાં જયકાર. ૯૧૦
- દેશ કોમને યાતિ સંધની, પ્રમતિ બળથી છે નિર્ધાર;
સખળા દેશો સખળા કોમો, ઉભી રહેતી પગપર ધાર. ૯૧૧
- સધળા સખળાપક્ષોવાળા, કરતા તે ન્યાય જ કહેવાય;
શત્રુ મધ્યમાં સખળા જીવે, નખળાને સખળા ખૈ જાય. ૯૧૨
- વિદ્યા શક્તિ બ્યાપારાદિક, સખળાની આવે છે પાસ;
નખળાનું સખળા સૌ ખાતા, કુદ્રતની નીતે એ ખાસ. ૯૧૩
- માટે વિદ્યાદિક સહુ શક્તિ, પામો વેગે નર ને નાર;
સખળાધમાં ન્યાય ખરેખર, એ તો પામે કદિ ન હાર. ૯૧૪
- સખળાધ સખળા પક્ષોને, પામો સહુ યુક્તિ અનુસાર;
ક્ષાત્રાદિક અધ્યાત્મિક બળથી, શક્તિ જનો ઉભા રહેનાર. ૯૧૫
- શક્તિ એજ છે સત્ય કાયદો, નિર્મલતા જ અધર્મ વિચાર;
શુષ્કગાનીઓ જડભોકોને, પડે નહિ સમજણ કંઈ સાર. ૯૧૬
- શક્તિમંતનાં રાજ્યાદિક છે, સખળાપક્ષે થાતી જીત;
નિર્મલ નિર્મલપક્ષોવાળા, સખળાથી પામે છે બીત. ૯૧૭
- એવું જાણી જગમાં સર્વે, સખળા પક્ષે ધરજો બેશ;
શક્તિ વિના જગ કોઈ ન જીવે; નિર્મલ નિર્મલોને કલેશ. ૯૧૮
- સખળાનાં વહાલાં બહુ થાતાં, નખળા પાસે રહે ન કોઈ;
અનુભવમાં દૃષ્ટાંતો ઝાઝાં, જગમાં જોયું સધળું જોઈ. ૯૧૯
- વિદ્યા ઝાનાદિક યુજ્ય ગણ્યથી, સખળા પક્ષે કરવા સાર;
દેશ કાલ સખળાધ સમજી, નિર્મલતા ટાળો નરનાર. ૯૨૦
- આંખાની શીખામણુ સાચી, જગમાં જીવ્યા માટે ખાસ;
સર્વ શાસ્ત્ર ને સર્વધર્મનો, સાર કથ્યો ધારો વિશ્વાસ. ૯૨૧
- સખળાને સૂચે છે સર્વે, સર્વ શક્તિયો પામે ભાઈ;
યુદ્ધિસાગર શક્તિ જનોની, જગમાં સર્વે કરે સગાઈ. ૯૨૨

(૯૮)

શુદ્ધ હવા લેવાની અને અશુદ્ધ હવા કાઢીને જીવવાની આંખાની કળા શક્તિ.

શુદ્ધ હવા લેવાની શક્તિ, ધારણ કરતો જીવન કાળ;
શુદ્ધ હવાથી શરીર પોષી, ઝેરી હવાને કાઢે બાહ્ય. ૯૨૩

શુદ્ધ હવાથી જીવન પુષ્ટિ, ઝેરી હવાથી જીવન નાશ;
જીવન વધેને મૃત્યુ ભાગે, ગ્રહો ઉપાયો એવા ખાસ. ૯૨૪

શુદ્ધ હવાથી જીવો જીવે, એનો ભેદ લલ્લો તે ખેશ;
મૃત્યુકારક ઝેરી હવાને, બાહિર કાઢે ટાળે કલેશ. ૯૨૫

જીવન મૃત્યુ મંત્રો જાણ્યા, તેથી ચેતન તું કહેવાય;
ચારે સંજ્ઞાઓને ધારે, સંજ્ઞાએ જીવો ચિહ્નાય. ૯૨૬

અકળ કળા શક્તિ તુજમાંહિ, સર્વ પ્રકારે જીવ્યા હેત;
સમજાવે છે વિશ્વ જીવોને, ધારોને શિક્ષા સંકેત. ૯૨૭

જીવનના જે જે નિજ પ્રાણો, તેનાં પોષક તત્ત્વો જેહ;
ગ્રહો ઝેરીને દૂરે કાઢો, સર્વોન્નતિતું કારણ એહ. ૯૨૮

જીવનના સુધારા જે જે, જીવન હેતુઓ તાજા જેહ;
ગ્રહો તેહને ખીજા ત્યાગો, સર્વોન્નતિ શિક્ષા ગુણ જેહ. ૯૨૯

ઝેરી હવા સમ મૃતક વિચારો, નિર્જલતાકારક છે જેહ;
તેને ત્યાગો પૂર્ણોત્સાહે, શુદ્ધ હવાથી પોષો દેહ. ૯૩૦

શુદ્ધ હવા સમ સત્ય વિચારો, આચારો પ્રગતિમય જેહ;
ધારણ કરવા તેને પ્રેમે, જીવાતું જગમાં સુખમેહ. ૯૩૧

દેહજીવનને મનોજીવનના, હેતુઓ ગ્રહવા જ્યકાર,
દેશ કોમ ને રાજ્ય ઉદયના, જીવનના હેતુ લ્યો સાર. ૯૩૨

ધર્મ વિચારો ને આચારો, ગ્રહવા યુક્તિપ્રયુક્ત્યા સર્વ;
ઝેરી હવા સમ વ્યસનો દુર્ગુણ, તથા ત્યાગવો જૂઠો ગર્વ. ૯૩૩

શક્તિ વિનાના જેહ રીવાજો, જૂના પણ કરવા ઝટ દૂર;
શક્તિ સહિત જે નવા રીવાજો, ગ્રહો સ્વેન્નતિ ખતી હજૂર; ૯૩૪

જીવન માટે આંખા પેઠે, ગ્રહણ ત્યાગ શીખ્યા નહિ મંત્ર;
જડથી પણ તે ખરાં મડદાં, સમ થાતાં તેમાં નહિ તંત્ર. ૯૩૫

(૯૯)

જીવનના જે મંત્ર તંત્રનો, યત્રો શક્તિ સમર્પક બેશ;	
તેઓને કાલાનુસારે, અહવા શીખો પાઠ હમેશ.	૯૩૬
આત્મકળા શક્તિવણુ લોકો, સર્વ જીવનને હારી જાય;	
નિજને ખામ અન્યો જીવે, જાણે નહિ તે યુક્તિ ઉપાય.	૯૩૭
શક્તિ અહણુથી આત્મ શક્તિયે, જીવાતું જગમાં નિર્ધાર;	
દેશ કોમ ને રાજ્ય જીવનના, ઉપાયોને અહવા સાર.	૯૩૮
આજીવિકા આદિ જીવનને, સર્વેના જે સત્ય ઉપાય;	
દેશ કાલ અનુસારે જાણિયા, જીવાડે તે અહો સદાય.	૯૩૯
એજ ધર્મ છે જૈનોનો શુભ, ભારતવાસીઓનો શ્રેષ્ઠ;	
શ્રેષ્ઠ બનો આચારે મૂકી, નહોં તો સહુથી યાશો હેઠ.	૯૪૦
વિદ્યાક્ષાત્ર બલાદિક મંત્રો, તંત્રો યત્રો જીવન કાજ;	
દ્રવ્યભાવથી અહણુ કરીને, સ્વાતંત્ર્યે જીવો સુખ સાજ.	૯૪૧
નિર્બલ પરતંત્રાદિક હેતુ, તેનો શક્ત્યા કરો વિનાશ;	
જ્ઞાન યોગીઓ ગુપ્ત રહસ્યો, અહો હૃદય ધારી વિશ્વાસ.	૯૪૨
રાજા મંત્રી બ્રાહ્મણ રજપૂત, મુસલમાન વ્યાપારી વર્ગ;	
સર્વ જાતિના લોકો અહશો, સર્વોન્નતિતું સાચું સ્વર્ગ.	૯૪૩

આંખાની પેઠે નવીન શક્તિયો અહવી.

ભૂલ્યો મન લમરો તું ક્યાં લખ્યો એ રાગ.

નવનવ શક્તિયો જીવતી, દેશોદય કરનાર.	
રાજ્ય કોમ સંઘ ધર્મની, ઉન્નતિ ધરનાર.	નવ૦ ૯૪૪
આદરજો ભવ્ય બંધુઓ, વાર કરો ન લગાર;	
વિદ્યા ધન બળ હેતુઓ, ક્ષેત્ર કાલાનુસાર.	નવ૦ ૯૪૫
પ્રાચીન અર્વાચીન તથા, શક્તિમય શુભ કર્મ;	
કરવાં જ નિરાસકિત્યે, એ છે સર્વનો ધર્મ.	નવ૦ ૯૪૬
દુષ્ટ કુધારા જે પડ્યા, નાત સંઘ મઝાર;	
રાજ્યાદિકમાં જે પડ્યા, ટાળો તે નિર્ધાર.	નવ૦ ૯૪૭

(૧૦૦)

સત્ય ગ્રહી જૂઠું પરિહરો, કરી જ્ઞાન વિવેક.	નવ૦ ૯૪૮
સર્વ વિશ્વ સમાજમાં, સત્ય જીવનની ટેક.	
બાળ લગ્ન વૃદ્ધ લગ્નના, ત્યજો દુષ્ટ રીવાજ;	નવ૦ ૯૪૯
પરતંત્રાદિક હેતુઓ, ત્યજો દિલ ધરી દાઝ.	
પડતીના જે હેતુઓ, સાંકડા જે વિચાર;	નવ૦ ૯૫૦
ત્યાગી તેહને ધારજો, ચિત્ત શુભ સંસ્કાર.	
કુટુંબ જાતિ સુધારીએ, સંધ દેશજ તેમ;	નવ૦ ૯૫૧
નવનવ જાતિની શક્તિનાં, વિદ્યાપીઠો જ એમ.	
ત્યાગી કામ સુધારીએ, દેશ કાલાતુસાર;	નવ૦ ૯૫૨
આચાર તેમ વિચારમાં, કરીને ફેરફાર.	
શક્તિ વિનાના જે થયા, હાલ જેહ આચાર;	નવ૦ ૯૫૩
તેમ નકાંમા જે થયા, ત્યાગો તેહ વિચાર.	
શક્તિ વિનાના જે સુધર્યાં, નામ માત્ર કહેવાય;	નવ૦ ૯૫૪
ધર્મ વિચારો જે નહિ બલા, ત્યાગો તે નિર્માલ્ય.	
ચાલુ જમાનો ઓળખી, દેશાદિક ધરી રાગ;	નવ૦ ૯૫૫
વિવેક દષ્ટિ વિચારીને, કીજે ગ્રહણ ને ત્યાગ.	
બાપલા સૂત્ર નહીં રહો, બોલો બોર વેચાય;	નવ૦ ૯૫૬
અન્યોત્પત્તિ સ્પર્ધા વિષે, શક્તિ વણ ન જવાય.	
યુક્તિ કળાઓ કેળવી, આત્મચળ ધરી ઐશ;	નવ૦ ૯૫૭
જીવીએ ને જીવડીએ, દેશ કામ હમેશ.	
અજ્ઞાની તેહ આંધળા, દેખે નહીં સત્ય પન્થ;	નવ૦ ૯૫૮
માટે માનવ માત્રને, સત્ય સમજવો અન્થ.	
સ્વાતંત્ર્યાદિક શક્તિયો, ધર્મરૂપ ગણાય;	નવ૦ ૯૫૯
તેના વિના જ અધર્મ છે, ગ્રહો ધર્મ સજાય.	
પ્રવૃત્તિ પણ નિવૃત્તિ, કાંઈ પામે ન સાચ;	નવ૦ ૯૬૦
પ્રવૃત્તિમય નિવૃત્તિ, ધારો મનમાં એ વાચ.	
સર્વ પ્રકારના જીવનની, શક્તિયોના ઉપાય;	નવ૦ ૯૬૧
બાહ્યાંતર તે ધર્મ છે, ધરજો ચિત્તમાં.	

(૧૦૧)

ધર્મ કલેશ નહિ કીજીએ, રાખો ચિત્ત ઉદાર;
બુદ્ધિસાગર શક્તિયો, સજો સર્વ પ્રકાર.

નવ૦ ૯૬૨

આંખાની ત્રણ અવસ્થા પરથી શિક્ષણ.

મંદાકાન્તા.

આલ્યાવસ્થા અતિ સુખમયી પ્રેમ શક્તિ ભરેલી,
સૌ કોને છે લલિતરસથી લાડકી પ્રેમ હેલી;
આંખા ત્હારી કલકલમયી આલ્યભાવે ભરેલી,
શક્તિયો સૌ નયન સુખદા પૂર્ણ આશી દરેલી.

૯૬૩

આલ્યાવસ્થા અતિશય સુખી સર્વની દામઠામે,
આંખા પેઠે જગત તલમાં પુણ્યથી પૂર્ણ જામે;
આલ્યાવસ્થા નવનવ ભલા શિક્ષણે પૂર્ણ વ્યાપે,
ત્યારે ભાવી યુવક વયમાં શક્તિયો સર્વ આપે.

૯૬૪

નહાનામાંહી નવનવ રસે શક્તિયો સૌ દરે છે,
નહાનાઓને ગ્રહણ નહિ છે સૂર્યને સાંપડે છે;
આલ્યાવસ્થા પ્રિય શુભમયી સર્વની સર્વ કાલે;
આનંદો જે યુવકવયમાં ચિત્તમાં દુઃખ આલે.

૯૬૫

મોટો આંખો ફલ બહુ ધરે દાન આપે શ્વેતનું,
શોભા ધારે પરિકરવડે દુઃખ ઠાળે જનોનું;
સારા માટે સઠલ ધરતો સર્વ અગો મજાનાં,
તેવી રીતે સઠલ ધરવાં કાર્ય કીજો ભલાનાં.

૯૬૬

હરિગીત.

યૌવન અવસ્થા શક્તિથી ગાળે સઠળ અગો વિષે,
યૌવન અવસ્થા ધર્મનાં કૃત્યોવિષે જવલતી દિસે;
યૌવન અવસ્થા ફલમયી તેને ન એળે હારવી,
ડગ ડગ ભરી ડરતા રહેા મદ અંધતા સંહારવી.
સહુ અંગ વીર્યાદિકરસે છલકી રહે કાર્યો થતાં,
મન વાણી કાયામાંગથી કાર્યો ન ધાર્યાં રે થતાં;

૯૬૭

(૧૦૨)

યૌવન ગયું તો સહુ ગયું બાકી રહ્યું ના જગવિષે,
કામો કરો ! ! ! પરમાર્થનાં યૌવન ન સ્થિરતામય દિસે. ૯૬૮

શુભ સ્વાર્થમાં, પરમાર્થનાં બીજો રહ્યાં યૌવનવયે,
સંસારી નર ને નારીઓ કરશે શું ? યૌવનવય ગયે;
યૌવન અવસ્થા યોગિની, શુભ કાર્યમાં યૌવન ભણું,
પામી મનુષ્યો પુણ્યથી હારો ન મોહ એ ખરું. ૯૬૯

સહકારનું યૌવન અહો શોભે મજાનું ચળકતું,
સહુ ઋતુમાં નવરૂપી છે તેમાં વસતે મલપતું;
યૌવનવયે શુભ મંજરી, આવે સુહાતો લખ ગુણો,
બહુ આત્ર લુબો મોટકી, ચાતાં ન બાકી કેં મુણો. ૯૭૦

યૌવનવયે રાજ પરે, મ્હાલી રહ્યો ડોલી રહ્યો,
મૌની બન્યો મુનિની પરે, ગંભીર સાગરવત્ થયો;
દાતાર તીર્થંકર પરે યોગી પરે ગુણગણ વહ્યો,
આધાર વસુધાની પરે યૌવન વયે શોભા લહ્યો. ૯૭૧

ઉચ્ચો થયો છે સ્વર્ગમાં, જવામિષે શુભ ભાવથી,
આકાશથી વાતો કરે અન્તરૂતણુ શુભ દાવથી,
મોટા ન મોટાઇ ચહે મોટાઇ સહેજે ધાય છે,
તવ પર ચઢીને પંખીઓ મોટાઇ ત્હારી ગાય છે. ૯૭૨

કલ્પોલ કરતાં પંખીઓ નવ નવ સ્વરોથી ગાવતાં,
શુભ ગાયતો પોપટ કરે યાચક બનીને આવતા;
એ પોપટોની આશને પૂરેજ સાખ્યો આપીને,
દાતાર આપે આશરો યાચક કવિ ગૃહથાપીને. ૯૭૩

કરતાં કળાઓ મોરડાં તે આત્રડાળે ખેલતાં,
આનંદની મસ્તી કરી મન મસ્ત ભાવે ખેલતાં;
મોરો ટહૂકા પાડીને તવ ટોચ બેસી મ્હાલતાં,
રાત્રે સૂવે નિર્ભયપણે દિવસે ગમે ત્યાં ચાલતાં. ૯૭૪

શોભા વધારે તાણરી તવ પર ચઢી મધુરો ખરે.
આત્રય મજાનો દેખીને સ્વાર્થે જ આવે તે અરે;
માળા કરે છે પંખીડાં તુજને ગૃહો સમ માનીને,
ખીસ્કોલીઓ માળા કરે નિર્ભય જગો તવ જાણીને. ૯૭૫

(૧૦૩)

યૌવનવયે ઝેમ સર્વના આશ્રયપણાથી શોભતો,
પ્રતિપક્ષીઓના ઝેરને અધ્યાત્મ ખળથી યોભતો;
ડાળે કરી માળો ભક્ષો રખવાળ આશ્રય તવ ગૃહે,
ડાળાં નવાં પ્રગટાવીને સ્વાશ્રયખળે ઉભો રહે. ૯૭૬

શક્તિ ઝરો યૌવનવયે વહીનેજ ધાને પૂરતો,
ડાળાં ખનાવી નવનવાં નવપર્ણુ રસથી ફૂલતો;
મદમસ્ત થૈ ને મોંરથી આકર્ષતો જન વર્ગને,
કરતો વસંતોચ્છવ ભક્ષો ભૂલાવતો હા સ્વર્ગને. ૯૭૭

યૌવનવયે અગો સકલ રસ વીર્ય યોગે ઝળકતાં
સુવર્ણુપેરે રનેહથી ચળકાટ મારી ચળકતાં;
નરનારીની શોભા વધે યૌવન અવસ્થા આવતાં,
શોભા રહે ના તેહવી યૌવન નદી પૂર જાવતાં. ૯૭૮

તવ પર ચઢે સર્પો અને ઘૂંકે નિશામાં ઝોલતા,
વર્ષાઋતુમાં કૃષ્ણવર્ણુ મેધ તુજ પર ડોલતા;
ઉંચા રહી તુજ પર ભલા મેધોજ ચંદરવો કરે,
વિદ્યુત્ પ્રકાશે દાનીની શોભા મિથે ઉત્સવ વરે. ૯૭૯

ઉપકાર શોભા દેખીને મેધોજ ગડગડ ગર્જતા,
વાળાં વગાડી તવ ઉપર મેધોજ સૃષ્ટિ સર્જતા;
સન્માન મેધો તવ કરે જળ વૃષ્ટિથી સજ્જનપરે,
વિદ્યુત્ મશાલો ધારીને શોભાવડે ઉત્સવ કરે. ૯૮૦

સન્માન કુદ્રતથી થતું ઉપકારી સજ્જન વર્ગતું,
આ ભવવિષે સન્માન ને પ્રતિદાન અતે સ્વર્ગતું;
તવ સાથ સન્મૈત્રી કરી તવ અંગ સ્પર્શે વાયરો,
તુજને ધણો શીતળ કરે દૂરે રહે છે કાયરો. ૯૮૧

મૈત્રી કરીને સજ્જનો સુખ દુઃખમાં સાથે રહે,
ઉન્હો અનેલો વાયરો તવ સંગથી ઠંડો વહે;
આપે સુગંધી વાયુને તેથી જનો વાયુ અહે,
જે સદ્ગુણોને આપતા તે મિત્રપદ સહેજે લહે. ૯૮૨

શક્તિભર્યું યૌવન ધણું નિર્દોષ ગાળે તે ભક્ષો,
આયુષ્ય હારે તે ધણું પુણ્યે જ સોહે જગ ધણો;

(૧૦૪)

સહકાર યૌવન તાલ્લુકાં વૃદ્ધા અવસ્થા આવતાં,
દિનદિન અરે ઘટતું જતું શક્તિ પ્રતિક્ષણ જનતાં. ૯૮૩

વૃદ્ધા અવસ્થા આવતાં રસપૂર મંદુ વહી રહે,
ડાળાં થતાં ઓછાં ધણાં શોભા ન પહેલાંની વહે;
સ્કંધો પડતાં વાયુથી છિન્ન ભિન્ન શાખા થૈ જતી,
બહુ ક્ષીણતા સ્કંધો વિષે રહેતી ન પહેલાંની સ્થિતિ. ૯૮૪

વર્ષાદની ઝડીઓ પડે ને શુંજ વાયે વાયરો,
ઉંખડી અરે મૂળથી જતો વા થાય હુંડો હાયરો;
હોતો ન હોતો થૈ જતો ના જમ છતો જેવો હતો,
વૃદ્ધા અવસ્થા પાછળે મૃત્યુ લહે જમ થૈ છતો. ૯૮૫

વૃદ્ધાવસ્થા મૃત્યુ.

ઓપાઘ.

યુવા અવસ્થા એ ક્યાં ગઇ, વૃદ્ધાવસ્થા છાઇ રહી;
શીખામણુ ધરજો નર નાર, પામ્યું અંતે સહુ જનનાર. ૯૮૬

યુવા અવસ્થા સરિતા પૂર, મેલે ના કર્તવ્યો બૂલ;
જેવા વિજળીના ચમકાર, યુવક અવસ્થા તેવી ધાર. ૯૮૭

વૃદ્ધાવસ્થા પૂર્વે ભવ્ય, યૌવનમાં કરજો કર્તવ્ય;
શિથિલ ગાત્રો જ્યારે થાય, સર્વ શક્તિયો ઘટતી જાય. ૯૮૮

યુવક અવસ્થા સહુમાં સાર, પામી સફલ કરો અવતાર;
વૃદ્ધાવસ્થા આવે અરે, થાય ન કાર્યો ધાર્યો અરે. ૯૮૯

વૃદ્ધાવસ્થા શક્તિહીન, બળ પુષ્ટિ ઘટવાથી દીન;
સ્વાર્થસગાં સહુ અજગાં થાય, ઇન્દ્રિયો શિથિલ થૈ જાય. ૯૯૦

આંખે પૂરું ના દેખાય, કાને શબ્દો નહીં સુણાય;
દાંત પડે ને નહીં ચવાય, સ્વાદ પરીક્ષા નહીં કરાય. ૯૯૧

પગ ઢીલા ને નિર્બલ હાથ, દૂર થતો પોતાનો સાથ;
પચે નહીં ખાધેલું અન્ન, ક્ષીણ થતું નબળું નિજ મન. ૯૯૨

લાળ ચૂરે આંખો નીતરે, કશું ન પુત્રાદિક જન કરે;
પડે ન કોઇ હામે ચેન, ઘડી ઘડીમાં આવે ઘેન. ૯૯૩

(૧૦૫)

સખળા પલુ નખળા યૈ જાય, ઇચ્છે ખીજ જનની સહાય;
 ચાલે શ્વાસોશ્વાસ ભરાય, રોગો બહુ અંગે ઉભરાય. ૯૯૪
 ભરવાના ચાળા દેખાય, કર્યો કર્મની યાદી થાય;
 કરગરવું ખીજને પડે, દુઃખો પડતાં પોકે રડે. ૯૯૫
 કૂપની છાયા કૂપ સમાય, ઇચ્છાઓ મનમાંહિ વિલાય;
 રાજ રંકની સરખી ગતિ, વૃદ્ધાવસ્થા જૂદી મતિ. ૯૯૬
 પશ્ચાત્તાપે મન ઉભરાય, પૂર્વાવસ્થા યાદી થાય;
 વૃદ્ધાવસ્થા આવે અરે, ચાલે નહિ મન ધાયું અરે. ૯૯૭
 ધર્મોનાં કાર્યો ના થાય, નિવૃત્તિ મનમાંહિ સુહાય;
 અરણ્યમાંહિ રૂચે વાસ, સમજો મનમાં સમજી આસ ૯૯૮
 મનવાણી કાયાનું જોર, નાસે તેના સખળા દોર;
 ધર્મ કરો સમજીને એમ, પ્રભુ ભજનથી પામો ક્ષેમ. ૯૯૯

સંગતથી આરામ.

વૃદ્ધાવસ્થા પામી ભવ્ય, કરજો સારાં જગ કતવ્ય;
 પ્રભુ ભક્તિમાં રહે રંગાદ, પશ્ચાત્તાપ કરી મન ભાદ. ૧૦૦૦
 વૃદ્ધાવસ્થામાં સન્યાસ, આસક્તિનો કરવો નાશ;
 શાન્તરસે મન નિર્મલ રાખ, આત્માનંદમૃતને આખ. ૧૦૦૧
 પાપોનો કર પશ્ચાત્તાપ, શ્વાસોશ્વાસે પ્રભુનો જાપ;
 દેવ ગુરૂ પ્રીત્યા આરાધ, પૂર્ણોત્થાસે ધર્મારાધ. ૧૦૦૨
 ભવોદ્ધિ તરવાને નાવ, વૃદ્ધાવસ્થા મનમાં ભાવ;
 સર્વ જીવોને પૂર્ણ ખમાવ, દયા હૃદયમાં સાચી લાવ. ૧૦૦૩
 સર્વ પાપને હણુવા કાજ, વૃદ્ધાવસ્થા નિર્મલ સાજ;
 મુક્તિપુરીમાં જાવા હેત, વૃદ્ધાવસ્થા છે સંકેત. ૧૦૦૪
 વિષય કષાયી કન્દો ત્યજો, પરમ પ્રભુને દિલમાં ભજો;
 આત્મસમા સહુ જીવો ગણો, પ્રભુ વિના ના ખીજું ભણો. ૧૦૦૫
 પ્રભુ સકલનો છે આધાર, પ્રભુ વિના નહિ કોની બહાર;
 મનવાણી પ્રભુમય થઈ જાય, વૃદ્ધપણમાં એહ સુહાય. ૧૦૦૬

(૧૦૬)

- ધર્મે જય છે પ્રભુની પ્રાપ્તિ, અન્તરમાં છે પ્રભુની વ્યાપ્તિ;
નિર્મલ મન કરવું એ સાર, વૃદ્ધાવસ્થામાં નરનાર. ૧૦૦૭
- ધર્મવિવાદો કલેશો ત્યજી, સમતાનાં સાધન સહુ સજી;
પામો પરમ પ્રભુ ભગવાન, કરી પ્રભુત્વ અનુભવ જ્ઞાન. ૧૦૦૮
- પ્રભુ હૃદયમાં શોધે મળે, નામ રૂપની વ્રાન્તિ ટળે;
દયા દાન દમમાં પ્રભુ વાસ, પરમાર્થિક કર્મોમાં ખાસ. ૧૦૦૯
- સત્ય ન્યાયમાં પ્રભુ છે વ્યક્ત, બ્રહ્મ જીવનમાં પ્રભુ છે શક્ત;
પ્રભુ વિના નહીં ખાલી દીલ, શુદ્ધ હૃદયની સ્ફુરણા ઝીલ. ૧૦૧૦
- પ્રભુમય જીવન સર્વે ગાળ, વૃદ્ધાવસ્થા શુભની ખાણ;
વૃદ્ધાવસ્થા નિર્મલ ધણી, પામી પામી જિનવર ધણી. ૧૦૧૧
- સર્વ વાસનાં દૂરે કરી, પામો પ્રેમે મુક્તિપુરી;
પ્રભુ શરણે કર સ્વીકાર, તેથી તરશે નર ને નાર. ૧૦૧૨
- ખપમાં આવે સર્વે અંગ, મરણ પછી આંખાનાં રંગ;
મર્યા પછી નહિ ખપમાં આવ, માટે ધર્મ કરો સુખદાય. ૧૦૧૩
- છંદ્ર સરીખા રાજા અરે, મર્યા પછી નહિ ખપમાં ખરે;
જ્યાં સુધી છેલ્લો છે ધ્યાસ, ત્યાં સુધી કર ધર્મને ખાસ. ૧૦૧૪
- વૃદ્ધપણમાં શાન્તિરાજ, કરવાં તેવાં નિર્મલ કાજ;
દાન શીમલ તપ ને શુભભાવ, લે માનવ તેવા શુભ લ્હાવ. ૧૦૧૫
- વૃદ્ધપણમાં કર ઉપકાર, કદી ન માનવ ભવને હાર,
નરભવ સર્વ ભવોમાં શ્રેષ્ઠ, વૃદ્ધપણમાં કર નહિ હેઠ. ૧૦૧૬
- એક ધડી નિષ્કળ નહિ ગાળ, આત્મધ્યાનમાં મનને વાળ;
રાગ દ્વેષ જીતો જિનરાગ, કરતાં છેવટ સાચો ત્યાગ. ૧૦૧૭
- આંખા પાછળ આંખા થાય, નરભવ પાછળ તેવો યાય;
તેવા ધર્મો પ્રેમે ધાર, બુદ્ધિસાગર શિક્ષા સાર. ૧૦૧૮

આત્મવૃક્ષની પાછળ સંતતિ.

દોહરા.

- આત્મવૃક્ષની પાછળે, પરંપરા પરિવાર;
વધતો રહેતો ખીજથી, દ્યો શિક્ષા નરનાર. ૧૦૧૯

(૧૦૭)

સહ વિચારો પ્રવૃત્તિયો, પરંપરા વહનાર;	
ખીજો પાછળ રાખીએ, ફર્જ એ જ નિર્જવાર.	૧૦૨૦
નિજ સરખાં નિજ પાછળે, પ્રગટ થવા નિર્ધાર;	
કુદ્રતની રચના ભલી, સમજો નરને નાર.	૧૦૨૧
કુદ્રત અનુકુલ વર્તીને, પાછળ ખળ કરનાર;	
સર્વ શક્તિનાં ખીજકો, મૂકો પાછળ સાર.	૧૦૨૨
પાછળ સંતતિ હેતુઓ, વહે તેવા ઉપાય;	
ધારણ કરવા ઉદ્યમે, કુદ્રતનો એ ન્યાય.	૧૦૨૩
નિજ પાછળ નિજ ધર્મનાં, સંતતિ ખીજો જેહ;	
કોટિ ઉપાયે રક્ષવાં, શિક્ષા સહુશુભ ગેહ.	૧૦૨૪
ધર્મ વહાથી પાછળે, યાય અધર્મ ન લેશ;	
પાછળ ધર્મ પરંપરા, વહેતી રહે હમેશ.	૧૦૨૫
લોકાનુબ્રહ્મ કારણે, નિષ્કામી જે સંત;	
તે પણ એ વ્યવહારને, આદરતા ગુણવંત.	૧૦૨૬
કાર્યો કરતાં કાયદો, હોય ન નિજને લેશ;	
તો પણ ફરજ અદા કરે, વહેવા ધર્મ હમેશ.	૧૦૨૭
કર્તવ્ય કર્મો ભલાં, કરવાં નિજ અધિકાર;	
જાણી કર્મો કીજીએ, ફલ આશાવણ સાર.	૧૦૨૮
પાછળ સંતતિ ખીજકો, વહેતાં રહે સદાય;	
એવાં કર્મો કીજીએ, નિજપ્રતિરૂપક ન્યાય.	૧૦૨૯
પોતાની પાછળ વહે, ધર્મવિચારાચાર;	
એવી શક્તિ જગાવીએ, આત્મપરે નિર્ધાર.	૧૦૩૦

એકના નાશમાંથી અનેકની ઉત્પત્તિ.

દોહરા.

આત્મ વ્રક્ષના નાશથી, અનેકનો ઉત્પાત.	
નિજ ખીજેથી યાય છે. સહુ દેખો સાક્ષાત.	૧૦૩૧

(૧૦૮)

ઐપાઘ.

એકની પાછળ થાય અનેક, કુદ્રતની મરજીની ટેક.	
એક અનેક સ્વરૂપે થાય, મૃત્યુ ઉદ્ભવરૂપ સુહાય.	૧૦૩૨
નિજની પાછળ થાય અનેક, ધારો એવો ટેક વિવેક;	
ધર્મ વિચારાચારે એમ, બ્યક્તિ અનેક જ એવી નેમ.	૧૦૩૩
એક વિનાશો થાય અનેક, પાછળ ભાં નહિ શોકોદ્રેક;	
રાજ્યાદિક બાબતમાં એમ, વંશપરંપરકારક ક્ષેમ.	૧૦૩૪
વર્ણાદિક ધર્મમાં એમ, સર્વાશ્રમમાં જાણો તેમ.	
આત્મભોગીઓ પાછળ થાય, એવા સજવા સર્વ ઉપાય.	૧૦૩૫
શુભમાં એકવિષેથી અનેક, પ્રકટે એવો જાણુ વિવેક;	
સર્વ મનુષ્યો એવું ચહાય, ગુપ્ત રહસ્યો વિરલા પાય.	૧૦૩૬
પાછળતું બળ એવું ધાર, ધર્મ પ્રવૃત્તિ એજ વિચાર;	
અપ્પા પરમપ્પા ઝટ થાય, એવાં કાર્યો કર હિતલાય.	૧૦૩૭
પરંપરા પ્રગતિ સુખકાર, કરવો ધર્મ એ ફર્જ વિચાર;	
આંખાની શિખામણુ એમ, સમજ ધરવી નિશ્ચલ નેમ.	૧૦૩૮

સજ્જનનું સર્વ, સારા ઉપયોગમાં આવે છે.

દોહરા.

કાળ વગેરે અંગસહુ, ખપમાં આવે જાણુ;	
સજ્જનનું સર્વે લણું, નિશ્ચય મનમાં આણુ.	૧૦૩૯
પૂર્વે જે જેવા હતા, પાછળ તેવા તેહ;	
સજ્જન અંગ ન પાછટે, સમજો મનમાં એહ.	૧૦૪૦
પરમાર્થની પાછળે, અંગ કરે પરમાર્થ;	
રાખ વગેરે પરહિતે, આવે મુણુ ભાવાર્થ.	૧૦૪૧

સવૈયા.

સારાતું સહુ સારા માટે, પાછળ પણ જગમાંહિ જાણુ;	
શ્લેષી રસથી સાકર આદિ, થાવે છે મનમાંહિ આણુ.	૧૦૪૨

(૧૦૯)

- વિષની પાછળ વિષનાં અંગો, પાછળ પ્રગટે કુદ્રત નેમ;
કુદ્રતની છે એવી લીલા, સર્વ વિષયમાં સમજો તેમ. ૧૦૪૩
- લીંમકાષ્ટને બાળે આવે, ગંધવિષે જાણો કકવાશ;
સારાતું સહુ સારા માટે, મનમાં રાખો એવી આશ. ૧૦૪૪
- મૃતક અંગપણુ આંખાતું સહુ, ઉપયોગે આવે છે જાણુ;
માનવ ત્હારું કાંઈ ન ખપમાં, મુવા પછીથી મનમાં આણુ. ૧૦૪૫
- આંખા જેવો આત્મભોગી થૈ, જગમાં જીવન કર પ્રસાર;
સ્વાર્થો પરમાર્થે કરવા સહુ, જીવ્યાનો તુજને અધિકાર. ૧૦૪૬
- દૃષ્ટિ સાંકડી દૂર કરીને, બહોળા કરવા ધર્મ વિચાર;
સૌના શુભમાં જીવન છે નિજ, એજ હૃદયમાં કર નિર્ધાર. ૧૦૪૭
- જ્ઞાનાદિક શક્તિયો સૌમાં, સૌના માટે પ્રગટી જાણુ;
સહુમાં પ્રગટાવોને સતો, ધર્મ ખરો એ મનમાં આણુ. ૧૦૪૮
- માનવ જીનની પાછળ શુભ, જીવનની પ્રગટે ઘટ જ્યોત;
ધ્યાન ધારણા ધારો એવી, ચિદાનંદ પ્રગટે ઉઘોત. ૧૦૪૯
- આત્મવૃક્ષની શીતલ છાયા, તેમ જીવનની શીતળ છાય;
પ્રથમ આત્મની કરવી પ્રેમે, ધર્મજીવનનો એહ ઉપાય. ૧૦૫૦
- નિજ ઉપયોગી દેખી જીવો, નિજની પાસે આવે સર્વ;
છતી શક્તિયે માથું આપો, કરવો ઘટે ન તેમાં ગર્વ ૧૦૫૧
- આવે સાથે ખચ્ચું સર્વે, મર્યા પછી ખીજાં ખાનાર;
માટે વાપર પામ્યું સર્વે, ઉપયોગી કર નિજ અધિકાર. ૧૦૫૨
- ધર્મ વિચારો ધર્મ વિચારો, તેથી ભરવી સર્વે અંગ;
આગળ પાછળ જીવન વહેવું, જેવી વહેતી નદી સુગંગ. ૧૦૫૩
- સ્વાંગો સર્વે ખપમાં આવે, એવો થાજે પૂર્ણ ઉદાર;
લક્ષ્મી સત્તા વિદ્યાદિકનો, શુભોપયોગી થા નિર્ધાર. ૧૦૫૪
- ધર્માર્થે વાપરજો સર્વે, પાછળ પણ એવો ઉપયોગ;
કરજો માનવ શુદ્ધ ભાવથી, નિરાસંકિતએ કરવો ભોગ. ૧૦૫૫
- સ્વાધિકારે ધર્મ ન ચૂકો, સ્વાત્મધર્મથી થા નહિ બ્રષ્ટ.
દેશાદિક સેવા સહુ ધર્મો, તેથી થાજો કદિ ન ખસ્ટ. ૧૦૫૬

(૧૧૦)

નિરાસકિતથી અંધ નહીં છે, આસક્તિથી થાતો અંધ;
 નિરાસકિત પ્રગટે છે જ્ઞાને, અજ્ઞાને માનવ છે અંધ. ૧૦૫૭

આત્મજ્ઞાનથી સર્વે ધર્મો, નિજ પર ઉપયોગે વપરાય;
 બુદ્ધિસાગર ઉપયોગી થૈ, માનવ પૂર્ણાનન્દી થાય. ૧૦૫૮

અમર નામ, નામના.**હોહરા.**

અમર નામ જગમાં યજું, આમ્ર વૃક્ષતું બેશ;
 કરો અમર નિજ નામના, ટાળી જગ જીવ કલેશ. ૧૦૫૯

ભુજંગી.

કરી નામના દેશ દાઝે ન જોણે, કરી નામના ધર્મ પ્રેમે ન જોણે;
 હહા હારિયો જન્મ તેણે નકામો, લહે ના અરે તે કદી સિદ્ધ હામો. ૧૦૬૦

મળ્યું વિત્ત ના વાપરું લોક કાજે, રહ્યો ના અરે જે જરા દેશ દાઝે;
 વૃથા જન્મ ખોયો નહીં ધર્મ ધાર્યો, કરી નામના ના વૃથા જન્મ હાર્યો. ૧૦૬૧

કરી નામના ધર્મ કૃત્યો કરીને, કરી નામના દેશ દુઃખો હરીને;
 કરી નામના સર્વને બોધ આપી, નિરાસકિત બાવે પ્રભુ ચિત્ત યાપી. ૧૦૬૨

ભલો જન્મ તેનો મર્યો નામ રાખી, કરી કૃત્ય પરમાર્થનાં આત્મ સાક્ષી;
 ભલા સાધુઓ યોગીઓ ધર્મરાગી, ભલા સજ્જનો દાનીઓ સ્વાર્થ ત્યાગી. ૧૦૬૩

ભલી કહેણી જેવી સદા રહેણી રાખે, ભલામાં ભલી વાતને નિત્ય બાખે;
 જીવ્યો તેજ જાણો મર્યો અન્ય જાણો, વિચારી ખરું ચિત્તમાં ભવ્ય આણો. ૧૦૬૪

કરી સ્વાર્પણો જે મર્યા ભાગ્યવંતા, કરી નામના તેજ જીવ્યા મહંતા;
 ખની કર્મયોગી કર્યાં કાજ સારાં, વિવેકી ખની કાજ ત્યાગ્યાં નકારાં. ૧૦૬૫

ખની ભક્ત શ્રરા કરી નામનાઓ, ખની દાની લાગી કરી કામનાઓ;
 ભલામાં સદા ભાગ લેતા વિવેકે, કરે કામ સારાં સદા ટેકનેકે. ૧૦૬૬

રહ્યાં નામ તેનાં ચિરં લોકમાંહી, કર્યાં ના અરે પાપ જેણે ન કર્યાંહી;
 થયા ધર્મથી બ્રહ્મ ના દુઃખ પામે, ભલાં નામ ત્હેનાં જગતમાં જ જામે. ૧૦૬૭

વિધર્મો બજે ના સ્વધર્મો ત્યજે ના, કરે સ્વાધિકારે જ કર્મો મજાનાં;
 નહીં આશ રાખે સ્વકાર્યે ક્ષોણી, નહીં ટેવ રાખે સ્વકાર્યે જોણી. ૧૦૬૮

(૧૧૧)

અહો લોક એવા કરે કાર્યસિદ્ધિ, કરી નામનાઓ કરે શક્તિ વૃદ્ધિ;
રહે પાછળે નામ ત્હેનાં ગવાતાં, પ્રતિષ્ઠા સુકીર્તિથકી તે સ્મરતાં. ૧૦૬૯

ચોપાદ્ય.

બકતો શૂરા ને દાતાર, અમર નામ ત્હેનાં રહેનાર,
નામરૂપથી નિરહંરૂતિ, ધારે વધતી ચેતન શક્તિ. ૧૦૭૦

સ્વાર્થણુ કરતાં રહેતાં નામ, અનતાં યોગી મન નિષ્કામ;
રાખો માનવ જગમાં નામ, સ્વાધિકારે કરતાં કામ. ૧૦૭૧

હરો નહીં કોથી તલભાર, સ્વાતંત્ર્યે સહુનો અધિકાર;
પરતંત્રતા દૂરે કરો, આત્મસમા સહુ જીવો ગણો. ૧૦૭૨

અપકારી ઉપર ઉપકાર, કરશે નિત્યે નરને નાર;
લક્ષ્મી સત્તા વિદ્યા ભોગ, સહુ માટે તેનો ઉપયોગ. ૧૦૭૩

કરવો એવું નિશ્ચય ધરો, દુઃખીનાં દુઃખો સહુ હરો;
નાતબળતનો ધરો ન બેદ, બિન્નધર્મો પર ધરો ન બેદ. ૧૦૭૪

પ્રાતઃસ્મરણી થાઓ સંત, કરો દુઃખનો યત્ને અંત;
આત્મશક્તિ છે સહુનું મૂળ. તેના થાજે સહુ અનુકુલ. ૧૦૭૫

સવૈયા.

જન્મ્યા જગમાં કોઇ ન જાણે, તો એ જન્મ્યાને ધિક્કાર;
જીવ્યું જગમાં કોઇ ન જાણે, તો એ જીવ્યાને ધિક્કાર. ૧૦૭૬

યૌવન જગમાં કોઇ ન જાણે, તો એ યૌવનને ધિક્કાર;
જ્ઞાની જગમાં કોઇ ન જાણે, તો એ જ્ઞાનીને ધિક્કાર. ૧૦૭૭

સત્તાવંતને કોઇ ન જાણે, તો એ સત્તાને ધિક્કાર;
લક્ષ્મીવંતને કોઇ ન જાણે, તો એને જગમાં ધિક્કાર. ૧૦૭૮

રાજને સંશે નહિ દુનિયા, તો એ રાજને ધિક્કાર;
અન્યાયે રાજ જો વર્તે, તો જૂડો તેનો અવતાર. ૧૦૭૯

પરતંત્રતા સહુને ખૂરી, તેનો નાશક સજ્જન વર્ગ;
સ્વર્વ શક્તિયો સહુના માટે, ખીત્રવતો તે પામે સ્વર્ગ ૧૦૮૦

(૧૧૨)

- ભૂડાં કામ કરીને જોણે, લજવી નિજ માતાની કૂખ;
જન્મભૂમિનો દ્રોહી જે જન, અંતે પામે નહિ તે સુખ. ૧૦૮૧
- પ્રાણુ સમપે સહુના સુખમાં, ભૂખ્યાઓની ભાગે ભૂખ;
ચોરી જરી વ્યસન નિવારક, પામે છે તે અંતે સુખ. ૧૦૮૨
- માતૃભૂમિ ઉજ્જવલ કીધી, દીપાવ્યો જોણે નિઃદેશ;
કૂળદીપાબુંધુ ધર્મ દીપાવ્યો, શોભે તેનું નામ હમેશ. ૧૦૮૩
- જોતે દુનિયા પાછળ સમરે, સાચો તેનો છે અવતાર;
અન્યાયી પાપી દુર્જનનો, જન્મ સફલ નહિ આ સંસાર. ૧૦૮૪
- વિકાનો શૂરાઓ દાની, સંતોથી શોભે છે દેશ;
હક્ક સરીખા સ્વાતંત્ર્યે ત્યાં, રહે ગુલામો નહિ ત્યાં કલેશ. ૧૦૮૫
- ખીલવવા સહુ જાતિ શક્તિ, જન્મ્યા જગમાં નર ને નાર;
અરસપરસને સહાય કરે નહિ, ભૂડો તેનો છે અવતાર. ૧૦૮૬
- કરો નામના નર ને નારી, નિષ્કામે કરીતે ઉપકાર;
આંખ મિંચાયા પહેલાં જે તે, સારાં કામ કરો નરનાર. ૧૦૮૭
- ધર્મનરનાં જીવો સહુ બાળક, જીવ્યાનો સહુને અધિકાર;
પ્રાણુહરો ના કોના ક્યારે, દયાધર્મ જગમાંહિ સાર. ૧૦૮૮
- અલ્પહાનિને લાભ બહુ તે, ધર્મ્ય કર્મ કરવા અધિકાર;
પરમશ્રદ્ધામાં મનહું રાખી, બાલ્યથી વર્તો નરનાર. ૧૦૮૯
- કૃત્રિમ આડંબરને ત્યાગો, અધર્મ્ય રાગાદિનો ત્યાગ;
ધર્મ્ય કષાયો સ્વાધિકારે, ધારી અંતરમાંહિ જગ. ૧૦૯૦
- ખરી કમાણી ખરી નામના, પુણ્ય કરી લ્યો નર ને નાર;
સાધુ સંતની સેવા સાચી, કરતાં સદ્ગુણ થશે અવતાર. ૧૦૯૧
- ન્યાયમાર્ગમાં સર્વ શક્તિયો, ખરો પ્રેમે નર ને નાર;
પ્રભુભક્તિ-સહુ જીવની સેવા, ધર્મ એજ નિજનો અધિકાર. ૧૦૯૨
- કરો નામના સર્વ સ્વાપણે, આંખા પેટે નર ને નાર;
આંખા કરતાં અનંત ગુણાધિક, યાતાં સદ્ગુણ થશે અવતાર. ૧૦૯૩
- આગળ પગલાં ભરી જીવો સહુ, રાખો નહીં મૃત્યુ દરકાર;
પુદ્ગિસાગર મંગલમાલા, પાગો ધર્મે જયજયકાર. ૧૦૯૪

(૧૧૩)

આમ્રવૃક્ષ જન્મ ભૂમિના રાજા પ્રજા વગેરેને આશીર્વાદ.

ઢાહરા.

સર્વે દેશ શિરોમણિ, ગુર્જર દેશ મહાન ;
તેમાં વિદ્યાપુર નગર, શોભે સ્વર્ગ સમાન. ૧૦૯૫

ગાયકવાડી રાજ્યમાં, ભૂમિ પૂર્ણ રસાલ;
વિદ્યાપુરની ભૂમિમાં, આંખાવૃક્ષ વિશાલ. ૧૦૯૬

હરિગીત.

શ્રીમત્ સયાજીરાવ છે, નૃપતિ વિવેકી ગુણભર્યા;
દેશાભિમાની રવિસમા, નિજ તેજથી જ અલંકર્યા.
વિદ્યાપ્રચારક બુદ્ધિજેમાં, સર્વથી જે અગ્રણી,
સ્વાતંત્ર્યને પ્રસરાવવા, જેની પ્રવૃત્તિ શુભ ધણી. ૧૦૯૭

વર્ણ અદારે નીતિથી, ચાલે જ રાજ્ય પ્રતાપથી;
ન્યાયાલયોમાં ન્યાયને આપે સુનીતિ છાપથી.
નિજ જન્મભૂમિ દેશના રાજ્યવિષે છે ગુણ ધણા;
રાજા સયાજીરાવમાં ગુણ ગણતણી ના કંઈ મળ્યા. ૧૦૯૮

વર્ણો અદારે પ્રગતિના પથે વહે છે શક્તિથી;
સર્વે મનુષ્યો શાંતિમાં રહેતા પ્રભુની ભક્તિથી.
શ્રીમત્ સયાજીરાવપર પ્રેમે ભરેલી છે પ્રજા;
જેની કરૂણા દષ્ટિથી અપરાધિની ટળતી સજા. ૧૦૯૯

સર્વ પ્રજાની ઉન્નતિ શુભ ધર્મથી થાશે સદા;
આધિ ઉપાધિ વ્યાધિની નિવૃત્તિ હોશે સર્વદા.
શુભ શક્તિયોના પૂરથી શુભ માર્ગમાં વહેશે સહી;
રાજા પ્રજાના ઐક્યમાં સહુ જાતની પ્રગતિ રહી. ૧૦૦૦

રાજા પ્રજાના ઐક્યમાં પરમાત્મ શક્તિ ગર્જતી;
રાજા પ્રજાના ઐક્યથી શક્તિ પ્રભુતા સર્જતી.
રાજા પ્રજામાં ઐક્ય હો નહિ ભિન્નભાવ રહો કંદા;
એવી પ્રભુને પ્રાર્થના સામ્રાજ્ય માટે સર્વદા. ૧૧૦૧

(૧૧૪)

રાજ પ્રજામાં શાંતિ હો ! ! ! દોષો ટળે સહુ જાતના;
આંખાપરે પરમાર્થીઓ પ્રગટો ખરા બહુ ભાતના.
સહુ જાતની પ્રગતિ વડે રાજ પ્રજા જન શોભશો;
નિર્બલ અને દોષી વિચારો આવતા સહુ ચોભશો. ૧૧૦૨

અમ જન્મભૂમિ સાધુઓ યોગી ફકીરો ત્યાગીઓ;
નિજ આત્મશુદ્ધિ ઝંટ કરો શાંતિ લહો વૈરાગીઓ.
બાળો યુવાનો વૃદ્ધ સહુ શાંતિ મઝાની પામશો;
ચઢતી કળાથી સહુ જનો પ્રગતિ શિરે સ્થિર ઝામશો. ૧૧૦૩

અમ જન્મ ભૂમિ દેશમાં પશુઓ ભલી શાંતિ લહો;
પંખી લહો શાંતિ ધણી વનરાજીમાં શાંતિ રહો.
શુભ જ્ઞાનીઓ પ્રકટો ધણા સાધુ મહન્તો યોગીઓ,
શુભ દાનીઓ પ્રગટો ધણા શ્રી કર્ણ જેવા ભોગીઓ. ૧૧૦૪

કવિયો વડે શોભી રહો અમ જન્મ ભૂમિ જયકરી;
વિદ્વાન પ્રકટો ક્ષત્રિયો વૈશ્ય પ્રજાઓ સુખકરી.
નન્દન સમો શોભી રહો અમ દેશ ધમ્ય સમૃદ્ધિથી;
શુભ શક્તિઓ પ્રકટયા કરો દૈવી જનોની વૃદ્ધિથી. ૧૧૦૫

વિદ્યાલયો સહુ જાતનાં પ્રકટો જ જૈનો જયકરા;
અમ જન્મ ભૂમિ દેશમાં પ્રગટો ન લોકો ભયકરા.
અમ જન્મ ભૂમિ દેશ તું સહુ દેશ શિરપર ગાજજે;
અમ જન્મ ભૂમિ માત ! ! ! તું લીલાભરી બહુ વાધજે. ૧૧૦૬

આમ્ર વૃક્ષ પ્રતિ સ્વાત્મોદ્દગાર.

દોહરા.

દ્રવ્ય ભાવ સહકાર તું, નિજથી ભિન્નાભિન્ન;
ઉપાદાન નિજ અહમય, આમ્રવૃક્ષ સુખપીન. ૧૧૦૭

ભિન્નાભિન્નપણે સ્તબ્ધો, નિરખી ભિન્નાભિન્ન;
જ્ઞાનીના આશય ધણા, સમજે નહિ મતિહીન. ૧૧૦૮

અનેક અર્થો પ્રકટતા, એક શબ્દના જાણુ;
સાપેક્ષે સવળાપણે, અર્થ પરસ્પર માન. ૧૧૦૯

(૧૧૫)

હરિગીત.

શુભ આલ્સ્યવયમાં નિરખિયો, વિદ્યાપુરે સહકારને,
શોભા બલી બહુ જાતની લાગે જ પ્યારી ખાળને;
ઉપયોગ મન માન્યો કર્યો તહારો અવસ્થા ભેદથી,
તહો પણ અરે તવચિત્તમાં નિજ રજવણુ ખીજી નથી. ૧૧૧૦

કીડા કરી તવપર બહુ મન માનતી પૂર્વે અહો,
શાંતિ લહો સહકાર તું ઉપકારમય જીવન વહો;
ગુણુ શિક્ષણો તહારાં સકળ જગમાં પ્રસરશે ઝળકતાં,
માનવમનો તેથી થશે ગુણુગણુવડે શુભ ચળકતાં. ૧૧૧૧

પુણ્યે ખનો તવ ઉન્નતિ અવતાર સારા તવ થશે,
કૃતકર્મ નિર્જરણા થશે મિથ્યાત્વ દુર્ગુણતા જશે;
પરમાર્થમયતવ જીવગી સહુને ધણા ગુણુ આપશે,
તવ શિક્ષણો જગલોકમાં વાયુપરે બહુ વ્યાપશે. ૧૧૧૨

ત્રણ માસ તવ હેઠળ વસી સાચી સમાધિ દિલવરી,
શુભ યોગ શિક્ષણુ શીખવ્યાં ગુરુકુલ શોભા પદવરી;
વ્યાખ્યાન આખ્યાં નવ નવાં પૂજા ભણાવી સુખ કરી,
ધ્યેય પ્રસંગે લોકને સંતોષીયા મન ભય હરી. ૧૧૧૩

અમ સાધુએ તવ છાંયમાં અભ્યાસ સૂત્રોનો કર્યો,
શુભ યોગ મન્યો વાચીને ઉત્સાહ મનમાંહી ધર્યો;
રાત્રે કયું તવ હેઠળે પરમાત્મચિંતન પ્રેમથી,
નિમિત્ત આશ્રય તું બન્યો ગુણુસંશના શુભનેમથી. ૧૧૧૪

શુભ શિક્ષણો અગો વિષે જે જે નિહાળ્યાં તે સહુ,
વર્ણાય ના કર્યેમે કરી એકેકમાં શિક્ષણુ બહુ;
ખાળકતણી એષ્ટા કરી તવ શિક્ષણોના ગાનમાં,
મસ્તાન ગુણુ લેવાવિષે તે ગાય સહુ નિજ તાનમાં. ૧૧૧૫

ખાળક પ્રવેશી ગુણુ અહે તે કાવ્ય શિક્ષણુ હેત છે,
શુભ ખાળ જીવો હેત છે આ કાવ્યનો સંકેત છે;
શિક્ષણુ અને શુભ રહેણી વણુ ખાળક કહ્યા ખૂદા જનો,
આચારમાં જ્યાં શિક્ષણો તે યાત્રીઓ જગમાં ગણે. ૧૧૧૬

(૧૧૬)

આ વિશ્વમાં શિક્ષણ મળે છે સર્વ વસ્તુ દેખતાં,
અવગુણ મળે છે સર્વથી સહુ સદ્ગુણોને ઉવેખતાં;
આ વિશ્વમાં સહુ વસ્તુઓ શિક્ષણ મઝાનું આપતી,
માટે જ સર્વે શિક્ષકો, શિક્ષા હૃદયમાં વ્યાપતી. ૧૧૧૭

સહકાર ભારત શિક્ષણે અધિકારયોગે શોભતો,
શિક્ષણ મઝાનાં આપીને તું અન્ય શિક્ષક થોભતો;
તવ શિક્ષણો આચારમાં લોકો યદા મુકે તદા,
સર્વ પ્રકારે ઉન્નતિ ભારતતણી છે સર્વદા. ૧૧૧૮

અમ દેશ શુભ સહકાર ત્હારા નવ નવી લીલા ભલી,
શોભે મઝાનો કૃત્યથી શુભ અન્ય વૃક્ષે પરવરી.
સહકારવાળી ભૂમિમાં આનંદ સત્વો બહુ ભર્યા;
તે દેખીને અધ્યાત્મથી મનડાં અને નયણાં ઠર્યાં. ૧૧૧૯

જે જ્ઞાનીઓ કુદ્રત તણી લીલા નિહાળે જ્ઞાનથી,
તે દેખીને તવ રૂપને અનુભવ કરે છે તાનથી;
ત્હારા મનોહર રૂપમાં અનુભવ ધણા વ્યાપી રહ્યા,
કહેવાય ના લાખો જીભે અંતર વિષે જે જે વહ્યા. ૧૧૨૦

દુઃખો સહી કોટિ ગમે સ્વાંગો સમર્પે લોકને,
શીતર્તુમાં ઠંડી સહી વર્ષતુ વૃષ્ટિસ્તોકને;
કુદ્રત પ્રભુ ઇચ્છા અનુકુલ જીવંતી નવ નવ વહે,
ઇચ્છે ન ખીજીં ફર્જવણ ત્હારાં રહસ્યો કો લહે. ૧૧૨૧

કુદ્રત પ્રભુ ઇચ્છા અનુકુલ જીવવું જીવ માત્રને,
કુદ્રત પ્રભુ ઇચ્છા અનુકુલ વહન કરવું ગાત્રને;
કુદ્રત પ્રભુ ઇચ્છા વિષે ઇચ્છા જ સર્વ સમાવીને,
તું વર્તતો કર્મોવડે ખીજીં ન મનમાં લાવીને. ૧૧૨૨

ત્હારા જીવનની જ્યોતમાં કુદ્રત પ્રભુ વ્યાપી રહ્યા,
જે અલખ અકલતા વિશ્વમાં ભેદો સકલ તેના વહ્યા;
જ્યોતે મિલાવી જ્યોત ત્હારું ઐક્ય આત્મ સ્વભાવમાં,
દેખે ન ખીજીં દેખવું જે શુદ્ધ બ્રહ્મ સ્વભાવમાં. ૧૧૨૩

પિંડે અનુભવ જે કરે બ્રહ્માંડ તે સહુ જાણતો,
બ્રહ્માંડ સહુ ત્હારાવિષે તે શ્રેયભાવે આણતો;

(૧૧૭)

તે સર્વ બ્રહ્માંડોત્પન્નું શુભ ઐક્ય અનુભવ સાધતો,
ત્હારા અનુભવ સહુ કરી તે આત્મભાવે વાધતો. ૧૧૨૪

મારગ કરીને પૃથ્વીમાં નિજ મૂળીયાં ઉડાં કરે,
મકલાશ પામી ફાલતો શિક્ષા મઝાની આચરે;
મારગ કરી ઉડાં કરો નિજ મૂળીયાં શક્તિવડે,
નિજ શક્તિ જે નહીં વાપરે તેને ન જીવ્યું પરવડે. ૧૧૨૫

વાહ વાહ આંખા બળવડે વધતો રહે આશ્ચર્ય નહીં,
કુદ્રતતણો એ કાયદો નિજ શક્તિથી વધવું સહી;
શરા જીવે છે વિશ્વમાં કોટિ કળાઓ આદરી,
મહદાલ જીવે નહિ કદિ જાતા ધણા જૂવો મરી. ૧૧૨૬

સાત્વિક લાયક ભૂમિમાં ઉગે ન ખારી મહીવિષે,
મીઠી મઝાની ભૂમિમાં અવતાર જ્યાં ત્યાં તવ દિસે;
સાત્વિક લાયક જન્મ ભૂમિ દેશ વહાલો શોભતો,
સાબરમતીનો કાંઠેડો ગંગાસમો જગ એપતો. ૧૧૨૭

લીલાં રૂપાળાં પાંદડા તવ હસ્ત છે દાનેશ્વરી,
આમંત્રતા જગ લોકને હાલી યધ નીચા જરી;
આવો અમારા આત્મસમ સર્વે જીવો રૂચ્યું પ્રહો,
વાહવાહ તારી સંખ્યતા વિનયપણું કેવું અહો. ૧૧૨૮

અમ ભૂમિનાં છે ભાગ્ય ત્હારો જન્મ ઉપકારી થયો,
દાતાર કવિ વિદ્વાન શરા ભોગી દેશે અવતર્યો;
વાહ વાહ આંખા તાણરી પ્રભુતા અને ગંભીરતા,
ક્ષત્રી સમી છે શરતા દુઃખો પ્રસંગે ધીરતા. ૧૧૨૯

કલિકાલમાં અમૃતફોને આપતો દોડો ખરો,
કુદ્રત તણા શુભ યાગમાં મંગલ મઝાનાં બહુ વસો;
સરકાર રાજ શોડિયા ઠાકાર રક્ષા તવ કરો,
આંખા ન કાપો કોઈ જગ એવી પ્રતિજ્ઞાઓ ધરો. ૧૧૩૦

ઉપદેશ રક્ષા કારણે દેતા રહીશું જગવિષે,
વૃક્ષોત્પન્ની મનમાં દયા ઉપદેશ વાણી ઉલ્લસે,
કાજૂમિયાનો આત્ર છે જે ક્ષેત્ર શેલડિયા દિસે,
તેના તળે આશ્રય કરી કાળ્યો કરે મન વિકસે. ૧૧૩૧

(૧૧૮)

તવ જાત સર્વે મીઠડી રૂડી રૂપાળી છે મહી,
તવ વર્ણને સહુ વર્ણનો કીધાં હૃદય ભાવે સહી;
થોડાં કવન કીધે ઘણાં કવનો ક્યાં એમ માનજે,
શુભ શિક્ષણો થોડાં કથે પૂરાં કથ્યાં મન આણજે. ૧૧૩૨

આત્મા સ્વરૂપી આત્ર તું જ્ઞાનાદિ સ્કંધોએ વડો,
પરમાત્મ પરમાનંદ ફલ યોગે સુહાતો પરગડો;
મેં આત્મરૂપે સંસ્તવ્યો નિશ્ચય થકી આત્મપ્રભુ,
આત્મા જ પરમપ્રજ્ઞ છે જ્યાં ત્યાં અલખ વ્યાપક વિભુ. ૧૧૩૩

વ્યાપક અને તું વ્યાપ્ય છે જ્ઞાનાદિ વ્યક્તિ જગ ધણી,
જગદીશ શ્રી વીતરાગની છે જ્યોતિ પૂર્ણ સોહામણી;
આત્મા અનાદિ શક્તિમય સહકાર સાચો દિલવિષે,
ધ્યાને રહે જે ધ્યાનીઓ તેને હૃદયમાં તું દિસે. ૧૧૩૪

અધ્યાત્મજ્ઞાને હૃદયમાં અધ્યાત્મ આંખો જાણવો,
અધ્યાત્મ પૂર્ણ સમાધિથી આનંદ દિલમાં માણવો;
બહુ વ્યાપ્તિઓને લક્ષણે લક્ષાય ના પૂરો પ્રભુ,
પરમાત્મ આંખા તત્ત્વ તું આનંદમય ચેતન વિભુ. ૧૧૩૫

બાળો નિહાળે બાલ્યમાં અંતર નિહાળે જ્ઞાનીઓ,
નિમિત્ત બાલ્ય સુવ્યક્તિથી અંતર નિહાળે ધ્યાનીઓ;
જે બાલ્યથી અંતર વિષે આંખો નિહાળે નિજ વિભુ,
તે પામતો પ્રેમે ખરે શક્તિ અનંતી ગુણ પ્રભુ. ૧૧૩૬

ભારત મહા સહકાર તું નવનવ રસે શોભી રહ્યો,
ભારત મહા સહકાર તું સર્વોન્નતિ વાહન વહ્યો;
સહકાર ભારત દેશની અહભૂત લીલા નવનવી,
કાબ્યો કરી પ્રગતિતણાં તેની વિભૂતિ ઉઝવી. ૧૧૩૭

સ્વાતંત્ર્ય સર્વે જાતતું કુદ્રત બળે તાજું રહ્યો,
સહુ જાતની પ્રગતિ વડે તવ આંગણું શોભા લહ્યો;
તવ આશ્રયે જે જીવતા લોકો ત્હને જો ના ચહે,
તે લોક મૂવા છે ભલા તવ હેત પ્રાણો ના વહે. ૧૧૩૮

ભારત મહા સહકારના સેવક રસીલા જન બની,
ભારત તણી પ્રગતિતણા સહુ ગાયનો પ્રેમે ભણી;

(૧૧૯)

સહકાર ભારત ભક્ષતા પ્રગતિ વિષે સ્વાર્પણ કરો,
એ ધર્મ સાચો જાણવો સહુ ભારતીઓ મન ધરો. ૧૧૩૯

સહકાર ભારત મંત્ર ને જે તંત્ર યંત્રો છે ભલાં,
આરાધના તેની કરો સહુ ઐક્યભાવે ઉજ્જવલાં;
જે ઐક્ય આધ્યાત્મિક ગતિ વ્યષ્ટિ સમષ્ટિ શક્તિતા,
તન્મય બનો તેમાં જનો તેથી તમારી ઉચ્ચતા. ૧૧૪૦

સહુને ચહેા સહુને મળો દેખો અસ્પર્શમાં પ્રભુ,
આપો પરસ્પર સ્થાયને એ રહેણીથી થાશે પ્રભુ;
ભારત મહા સહકારનાં મીઠાં ફલોને આપશો,
શક્તિ સકલ પ્રગટાવીને નિજ નામ જગમાં રાખશો. ૧૧૪૧

આ દેહનાં જે પંચભૂતો તત્ત્વ તહારાં જાણવાં,
તહારાં જ તહારી ભક્તિથી તુજમાંહિ તેહ સમાવવાં;
તહારાં હૃદય ને દેહ ને વાચા વગેરે શક્તિયો,
સ્વાર્પણ સકલ તુજને કરી જે જે જ પ્રગટી વ્યક્તિયો. ૧૧૪૨

નવનવ રસોના જોરથી સહકાર ભારત જગ જયો,
સહુ દેશમાં શિરોમણિ અધ્યાત્મ ગુરૂપદને લલો;
બહુ બ્રહ્માની યોગીઓ તીર્થકરોથી થોભતો,
સહકાર ભારત સાત્વિકી શક્તિવડે જગ થોભતો. ૧૧૪૩

જનો રહ્યા તવ છાંયમાં નિજ ધર્મ કર્મ અલંકર્યા,
મહોમદને હિંદુ પારસી ખ્રીસ્તિ સ્વશક્ત્યા પરિવર્યા;
સહકાર ભારત પદ્મજે ભૃંગોસમા નિજ ગુણ વર્યા,
સહકાર ભારતવાસીઓ સત્યાદિ ગુણ ગણથી ભર્યા. ૧૧૪૪

હસ્તો પરસ્પર મેળવી હૃદયો પરસ્પર મેળવી,
વિદ્યાદિ શક્તિ મેળવી અનુભવ પરસ્પર મેળવી;
કરી ઐક્ય ભારતવાસીઓ સહકાર ભારત ઉઝવો,
પ્રગતિ તણાં કાર્યો કરી ક્યારે ન કોને દૂહવો. ૧૧૪૫

સહકાર ભારત સર્વ દેશોને સહાયી યજ્ઞ પડો,
પરમાર્થ કહેણી રહેણીથી ઉપકારી જગ થાશે વડો,
સહકાર ભારત ધન્ય તવ અગો પ્રદેશો ગુણમયી,
અધ્યાત્મ વિદ્યા યોગથી તવ ઉન્નતિ વેગે વહી. ૧૧૪૬

(૧૨૦)

ભારત મહા સહકારને પ્રતિપક્ષીઓથી રક્ષવો,
છેદો નહીં બેદો નહીં ક્યારે ન તેહ ઉપેક્ષવો;
અંગો ઉપાંગો ખીલવવા કોટિ ઉપાયે કેળવો,
સહુ જાતનાં બળ એકઠાં કરીને જ તેમાં ભેળવો. ૧૧૪૭

જેના તળે આશ્રય થઈ જવો વિલાસો બહુ કરી,
કોડા કરો બહુ જાતની જેના કહાવો છો વળી;
દ્રોહી બનો ના તેહના સ્વાર્પણ તદ્દર્થે સહુ કરો,
નિજ ધર્મ એવો જાણીને તેને ન ક્યારે પરિહરો. ૧૧૪૮

જેના રહીને આશ્રયે જીવન યુગરો સુખવિષે,
તેનાં ન મૂળ ઉખેડશો એવું પ્રયોધો મહીવિષે;
સહુ ક્ષુદ્ર બેદો બૂલીને એકઠા કરી સ્વાર્પણ કરી,
સહકાર મહાભારતતણી સેવા કરો કુળે ધરી. ૧૧૪૯

ભારતરૂપ સહકાર.

સહકાર ભારત રક્ષકને પાડો ન જૂદા મત કરી,
શુભ ઐક્યરસ વહેતો રહે સર્વાંગ શક્તિયો ભરી;
અંગો ઉપાંગો એહવાં ત્યાં શક્તિયો સહુ ઉદ્ધવસે,
સહુ દેશધર્મ શિરોમણિ સહકાર ભારતતા દિસે. ૧૧૫૦

ભારત મહા સહકારનો ઉચ્છેદ થાતો જેથકી,
તે ધર્મ વા ધર્મો નહીં સિદ્ધાંત એ જાણો વકી;
સહકાર ભારત સર્વના માટે અને તે સર્વનો,
અભિમાની એવા જે બન્યા નહિ દોષ તેને ગર્વનો. ૧૧૫૧

ખ્રિષ્ટીશ મહા સામ્રાજ્યથી સહકાર ભારત ક્ષેમ છે,
ખ્રિષ્ટીશ મહા સામ્રાજ્યપર તેથી પ્રભુની રૂઢમ છે;
સહકાર ભારત સેવકો સહુ જાતિના લોકો બનો,
સહકાર ભારત ઉન્નતિકારક ઉપાયો સહુ બણો. ૧૧૫૨

સહકાર ભારત પ્રેમમાં સહુ ધર્મનાં રક્ષણ રચાં,
સહકાર ભારત પ્રેમવણુ મડદાસમાં માનવ કલાં;
ભારત મહા સહકારના પોષક બનો નર નારીઓ,
તદપ્રેમવણુ સમજો અરે નિજ જન્મ મિથ્યા હારિયો, ૧૧૫૩

(૧૨૧)

પોષો હૃદયના પ્રેમથી સહકાર ભારતને સદા,
વિદ્યા ધનાદિ શક્તિથી શોભાવશે તેને મુદા;
તત્રેમ સ્વાર્પણ ભાવવણુ નહિ જીવતા નિજને ગણો,
ચિદ્રીશ મહા સામ્રાજ્યની ભક્તિતણું ગાનો ભણો. ૧૧૫૪

સહકાર ભારત સ્વાર્પણે મૃત્યુ ન મનમાં લાગવું,
સહુને ગણી નિજ આત્મસમ પરમાર્થ જીવન ભાવવું;
સહકાર શીતલ છાંયથી તાપો નિવારી ઉદ્ભવ્યા,
સહકાર ત્હારી ભક્તિએ ઉત્સવ ગુણોના ઉઝળ્યા. ૧૧૫૫

તવ સાત્ત્વિકી શક્તિ બલી ઉપકાર કરતી સર્વને,
સહુ દેશ ઉપકારી થતો તો પણ વહે ના ગર્વને;
સહકાર ભારત સર્વતઃ શક્તિ ભર્યો છે સર્વદા,
અધ્યાત્મ શક્તિ ખીજકો ધારી રહે છે તું સદા. ૧૧૫૬

અંગે ઉપાંગે રોમ રોમે શક્તિ નવલી વાધતી,
એ શક્તિયો સહુ લોકનાં પરમાર્થ કાર્યો સાધતી;
ભારત સ્વરૂપી આત્ર પર શુભ ધર્મ કોયલ ટહુકતી,
આનંદ કીડા દાખવી આનન્દમેઝે ઝૂકતી. ૧૧૫૭

આદર્શ યોગી.

સહકાર કર્તવ્યો બલાં આદર્શ જીવન ગુણ ભર્યાં,
અંગે ઉપાંગે નવનવારૂપે મજાનાં અવતર્યાં;
આદર્શયોગી જગજ્યો ઉપકારીમાંહિ શિરોમણિ,
અવતાર ત્હારો ધન્ય છે પરમાર્થ જીવનતા ધણી. ૧૧૫૮

ઉચ્ચુર્ત્તમાં સહકારના અમૃત દ્રવ્યે તાપો ટળે,
ચિન્તા વિનાશક સુખ ભર્યું જીવન ખરૂં તુજથી મળે
અધ્યાત્મ ગાને આત્મમાં વ્યવહારમાં બાંહે રહો,
નિજ વૃત્તિ ભેદે નવ નવા આકારથી એમ સંસ્તવ્યો. ૧૧૫૯

આ વિશ્વમાં ગુણદષ્ટિએ ગુણ શિક્ષણે લેવાવિષે,
સ્તવના સકલની સંધટે પ્રભુતા ગુણોની જ્યાં દિસે;
ગુણ ગ્રહણ કરવા કારણે ઉપયોગ સારો ધૂળનો,
ગુણ શિક્ષણે ઉપયોગ છે ઝેરી દુષ્કોના મૂળનો. ૧૧૬૦

(૧૨૨)

નય દૃષ્ટિ-ગુણ દૃષ્ટિ.

ગુણરાગ દૃષ્ટિ એહવી ત્યાં સર્વમાં ગુણગણ દિસે,
ગુણ દૃષ્ટિએ આત્મિક ગુણો આવિરૂદ્ધતાએ ઉદ્ભવે;
વિરોધિની નય દૃષ્ટિયો સાપેક્ષ ભાવે સત્ય છે,
ઉપયોગિતા જે દૃષ્ટિની તેનુંજ ત્યાંય મહત્વ છે. ૧૧૬૧

જેને જ જે ઉપયોગિની દૃષ્ટિ અહો વ્યવહારમાં,
તેને મહત્તા તેહની તેને વહે આચારમાં;
ત્યાં દોષ નહીં સાપેક્ષ દૃષ્ટિ ધર્મ કર્મ સમાચરે,
કર્મે વિચારે ભેદ પણ નહીં દોષ જગમાં વ્યવહરે. ૧૧૬૨

નય દૃષ્ટિયો એવી ધણી ઉપદેશ તેનો જે કરે,
સાપેક્ષ ભાવે તે અહો ગીતાર્થ પદી અનુસરે;
ગીતાર્થ ને સહવાતનો ઉપદેશ દેવો સંધરે,
વિવેક કારણુ શિક્ષણો આપે જ શંકા સહુ મરે. ૧૧૬૩

શંકા કરો ના જ્ઞાનીના ઉપદેશમાં ગુણને યહો,
અજ્ઞાની નહિ સમજે કશું તે બ્રાન્તિમાં ભૂલે અહો;
અજ્ઞાનીઓ પશુ સારીખા આશય ન જાણે જ્ઞાનિના,
ગુરુ ગમ અને વિશ્વાસ વણુ જાણે ન આશય વાણીના. ૧૧૬૪

સહકાર શિક્ષણુ કાવ્યનો ઉપદેશ લાયક જન પ્રતિ,
ગુણુ રાગીઓના હેત છે સવળું મહે જેની મતિ;
સહકાર શિક્ષણુ કાવ્યને વાંચે સુણે ગુણુદૃષ્ટિએ,
સહુ જાતની પ્રગતિ કરી મહાલે પ્રભુની સૃષ્ટિએ. ૧૧૬૫

આમ વૃક્ષાદિની શાંતિ માટે પ્રભુ પ્રાર્થના.

જય જય પ્રભુ સુખકર પરમ આનંદકર,
જગ જમવંતા જિનરાગ;
સર્વ શાંતિકર પ્રરમપ્રભુ તું,
સર્વ શક્તિમય ગુણુતાન. ૧૧૬૬

બહુનામી પ્રભુ નિમ્ન અનામી,
અગમ અલખ મહિમા ભારી;

(૧૨૩)

સર્વ શક્તિ નિયંતા નિર્મલ;
માયાપતિ મંગલકારી.

જયં ૧૧૬૭

પરમ પ્રભુ પરમાત્મ જગદીશ,
અશરણુ શરણુ શુભ અવતારી;
અલ્લા ખુદા રામ રહિમ વિભુ,
વ્યાપક વ્યાપ્ય શુભ જયકારી.

જયં ૧૧૬૮

સાગરમાં સહુ નદીઓ પેઠે,
સર્વ ધર્મ તુજમાં વર્તે;
અનંત નામ ત્હારાં શુણુ વાયક,
મહાવીરમાં વર્તે શર્તે.

જયં ૧૧૬૯

હરિહર બ્રહ્મા પરમ બ્રહ્મ તું,
સર્વ જ્યોતિનો તું સ્વામી;
સર્વ જીવોના રક્ષક શ્રીતા,
ભોગી અભોગી નિષ્કામી.

જયં ૧૧૭૦

નામ રૂપોમાં જ્યોતિમય તું,
ભાવંતાં બ્રમણા ભાગે;
તવ શક્તિને સહુમાં ધ્યાવે,
પૂજે શક્તિપણે જગે.

જયં ૧૧૭૧

પુરૂષોત્તમ તું પુરૂષ પુરાણી,
અરિહંત કેવલજ્ઞાની;
તીર્થેશ્વર જ્યોતિર્મય જિનજી,
રતનત્રયી લક્ષ્મીદાની.

જયં ૧૧૭૨

સહુ જીવો સહકાર ગણીને,
સહુનું રક્ષણુ ઝટ કરજો;
હૃદય પ્રાર્થના શુભ ઉદ્દગારો,
ગણી દુઃખો સહુ હરજો.

જયં ૧૧૭૩

રાજ પ્રજા સાધુ સંતોમાં,
પૂજી શાંતિને ફેલવજો;
પશુ પંખી માનવ જાતિમાં.
આનંદ હેલી રેલવજો.

જયં ૧૧૭૪

(૧૨૪)

સર્વ જીવો આત્મા સમ મણુવા,
બળ એવું દિલમાં ભરજે;
સર્વ પાપની ક્ષમા કરીને,
સર્વ જીવોને ઉદ્ધરજે.

જય૦ ૧૧૭૫

સાગર માન કરે કેમ બિન્દુ,
જીવો તુજને શું ? જાણે;
તો પણ ચિતિ બેમાં એક રસથી,
સહજાનન્દ અતુભવ આણે.

જય૦ ૧૧૭૬

જ્ઞાનાનન્દી પરમ બ્રહ્મ તું,
હું તું બેદ નહીં બાસે;
તત્ત્વમસિ વાચાથી ન્યારો,
સ્વયં સ્વયંને પરકારો.

જય૦ ૧૧૭૭

સદસત્ જ્ઞાતાસેય સ્વરૂપી,
નિરાકાર ને સાકારી;
પૂર્ણ જ્ઞાન વણુ દોષ પ્રકટતા,
મારી દે સહુ હિતકારી.

જય૦ ૧૧૭૮

ઉત્પત્તિ લય સહુ પર્યાયો,
તુજમાં સ્થિરતા પદ ધારી;
શુણુ પર્યાયો ને સહુ દ્રવ્યો,
તુજમાં સમાતાં એક તારી.

જય૦ ૧૧૭૯

એક અનેક સ્વરૂપી પરબ્રહ્મ,
વ્યક્તાવ્યક્ત દશા ત્હારી;
આવિઃ તિરોબાવ અનંતા,
સમય સમય વિલસે બારી.

જય૦ ૧૧૮૦

નય ભંગોને સર્વ નિલેપા,
નિર્વિકલ્પથી છે ન્યારા;
નિર્વિકલ્પ પરમાત્મ પોતે,
ભકતોના છો આધારા.

જય૦ ૧૧૮૧

તકં વિતકં વાદ વિવાદે,
કોઇ ન પામે તવ પારો;

(૧૨૫)

નિર્વિકલ્પ ભક્તિ રસ પ્રગટે,
અન્તર્ હોવે ઉજિયારો.

જય૦ ૧૧૮૨

મનોવૃત્તિયો ગ્રહે ન તુજને,
શક્તિ સદા અપરંપારો;
સર્વ દર્શનો દેખાડે કંઇ,
મતિ માનાદિક આધારો.

જય૦ ૧૧૮૩

જગન્નાથ જગદીશ્વર સ્વામી,
સિદ્ધયુક્ત અન્તર્યામી;
હારી ગતિ તું જાણે પોતે,
સેવક જાણે તુજ પામી.

જય૦ ૧૧૮૪

તવ અનુકુળા મન ને કાયા
પ્રવૃત્તિ-ભક્તિ થાશો;
કર્મયોગ એવો એ સ્વીકારો,
યુદ્ધિસાગર સુખ પાશો.

જય૦ ૧૧૮૫

અંતિમ નિવેદન.

ચોખ્ખાઈ.

ભાવે રચિયું શિક્ષણ કાવ્ય, ભવ્ય લોકને નિશ્ચયિત આભ્ય;
ભણે ગુણે તે મંગલ માલ, પામે ઋદ્ધિ પૂર્ણ વિશાલ.

૧૧૮૬

સજ્જનને સહુ ગુણ દેખાય, દુર્જનને દોષો પેખાય;
જ્યાં ત્યાં સદ્ગુણ દેખો ભવ્ય, કરવાં કર્મો સહુ કર્તવ્ય.

૧૧૮૭

માન ભક્તિ શ્રદ્ધા બળ વડે, જીવે ઉન્નત શિખરે ચઢે;
ઉદાર સત્યો ગ્રહવાં બેશ, કદાગ્રહો ના કરવા ક્ષેશ.

૧૧૮૮

ઉત્સર્ગ અપવાદ જ ધર્મ, સાપેક્ષાએ કરવાં કર્મ;
આપત્કાલે આપદ ધર્મ, કર્મ કરતાં પ્રગતિ શર્મ.

૧૧૮૯

માટે માની અનુમતિ ગ્રહી, પ્રગતિ પન્થે જાવો વહી;
પ્રગતિકારક ધર્મો સહુ, આદરશો ગુણ શિક્ષા કહું.

૧૧૯૦

નીતિ આદિક જે જે ધર્મ, તેનાં જે કાલે જે કર્મ;
અનાસક્તિથી કરીએ તેહ, કર્મયોગીનાં લક્ષણ એહ.

૧૧૯૧

(૧૨૬)

- અનાસક્તિથી થાય ન બન્ધ, અનાસક્તિએ શેષ ન અન્ધ,
અનાસક્તિએ યોગ આરાધ, સ્વાધિકારે સર્વે સાધ. ૧૧૯૨
- જ્ઞાન સહિત કર્મો જે કરે, અનાસક્તિએ શિવપદ વરે;
સત્કર્મોનો કરો ન લાગ, જે હોવે પ્રભુપદનો સગ. ૧૧૯૩
- તરતમ યોગે સારાં કર્મ, કરવાં માનવનો એ ધર્મ;
ગુણ પ્રેરતાવી યોગી બનો, શિક્ષા દિલમાં ધારો જનો. ૧૧૯૪
- જ્ઞાન વિના નહીં યોગી કોઇ, જોશો જગમાં સર્વે જોઇ;
જ્ઞાન કર્મ બેથી છે મુક્તિ, સમજે જ્ઞાની એવી યુક્તિ. ૧૧૯૫
- ઉપાસના સેવા શુભ ભક્તિ, કર્મયોગિની જેહ પ્રવૃત્તિ;
અનાસક્ત જ્ઞાને છે સત્ય, કરશો સ્વાધિકારે કૃત્ય; ૧૧૯૬
- સર્વ શાસ્ત્રનો ભાષુ સાર, સત્કર્મો કરશો નરનાર;
છંડી તર્કો વાદવિવાદ, કર સત્કર્મો ત્યજી ઉન્માદ. ૧૧૯૭
- સર્વે ધર્મમાં વર્તે સત્ય, સમજી કરશો સારાં કૃત્ય;
અનેક નામે પ્રભુને ભજે, સત્કર્મે શિવપદને સજે. ૧૧૯૮
- મુસલમાન હિંદુ ને જૈન, પારસી ખ્રીસ્તિ બૌદ્ધ અદ્વીન;
અનાસક્તિએ કરતા કર્મ, સામ્ય ભાવથી પામે શર્મ. ૧૧૯૯
- જૈન ધર્મનો એ ઉપદેશ, વીર પ્રભુનો જગ સદેશ;
વીર પ્રભુ શરણે સહુ તરે, નિમેહિ શિવ પદને વરે. ૧૨૦૦
- સ્વાધિકારે જેહ કરાય, સત્કર્મો તે કૃત્ય ગણાય;
જ્ઞાનદષ્ટિએ ભેગી કરી, સત્કર્મો કરશો ગુણુવરી. ૧૨૦૧
- કાવ્ય પ્રમાણે વર્તે જેહ, સર્વોન્નતિને પામે તેહ;
એમાં નહિ સદેહ લગાર, સમજે મનમાં નરને નાર. ૧૨૦૨
- સર્વ યોગનો કર્યો સમાસ, ગુરુગમથી સમજે મન ખાસ;
સર્વ યોગનો છે એ સાર, વર્તી પામે શિવ જગકાર. ૧૨૦૩
- રાજા પ્રજા ધર્મો જન હેત, કાવ્ય કર્યાનો છે સંકેત;
વાંચી સુણીને કરશો ધર્મ, પ્રગતિ પ્રદ લક્ષણ છે મર્મ. ૧૨૦૪
- સેવા ધર્મ હૃદયમાં ધરી, ઉપદેશક શક્તિ ગુણુવરી;
સ્વાધિકારે કાવ્યો કર્યા, પ્રગતિકારક શિક્ષા ભર્યા. ૧૨૦૫

(૧૨૭)

સાખરમતી ગુણુ શિક્ષણુ કાવ્ય, આત્ર કાવ્ય તેવું છે શ્રાવ્ય;
કથ્યા પ્રમાણે વર્તે તેહ, મંગલમાલા પામે તેહ. ૧૨૦૬

દોષ બૂલની કરશે માફ, સત્યોદેશે મુજ મન સોફ;
ગુણુ શ્રાહક સજ્જન નરનાર, ગુણુદૃષ્ટ્યા સંકલો અવતાર. ૧૨૦૭

આશીર્વાદ.

નાત જાત ધર્માદિક ભેદ, તેનો ટાળી સધળો ખેદ;
કાવ્ય ભણીને ગુણુને ગ્રહો, ધર્મ કથ્યા સહુ દિલમાં વહો. ૧૨૦૮

સત્ય સુધારા સર્વે ભજો, દૃષ્ટિ સાંકડી જલ્દી તજો;
સર્વ વાતમાં ચિત્ત ઉદાર, કરી પ્રવર્તો નર ને નાર. ૧૨૦૯

આત્ર વૃક્ષ યાદી ગુણુ ભણી, સહુની થાશે પ્રગતિ ધણી.
સેવા સહુની થાશે સદા, યુદ્ધ ન કોનું હોશે કદા;
સર્વ જીવોને પ્રભુની સહાય, હોશે ટળશે સહુ અન્યાય. ૧૨૧૦

સર્વે દોષો ટળશે દૂર, સહુમાં પ્રગટે પ્રેમ સત્તર.
આધિ ઉપાધિ વ્યાધિ ટળો, સહુ જીવોને શાંતિ મળો. ૧૨૧૧

સત્યાનન્દી મેળા મળો, ઐક્ય ભાવમાં જીવો ભળો;
સર્વ જાતિનાં દુઃખો ટળો, સહુની પ્રગતિ વેળા વળો. ૧૨૧૨

સદ્ગુણુનું વર્તો સાત્રાજ્ય, અરસપરસને કરશે સાજ;
અરસપરસ ઉપકારી જાનો, જ્ઞાની યોગી થાશે જનો. ૧૨૧૩

સહુમાં દેખો બ્રહ્મ સ્વભાવ, ઉપકારક સહુ જીવો અનાવ;
આશીર્વાદો દીધા ફળો, મનવાંછિત શુભ મેળામળો. ૧૨૧૪

જેવું લીધું તેવું દીધ, પરસ્પરે ઉપકાર પ્રસિદ્ધ;
ફળથકી નહિ અધિકું કીધ, અંતર તેવું બાહિર દીધ. ૧૨૧૫

ઝોગણીશ ચુવેતેરની સાલ, ચૈત્ર સુદિ પંચમી સુખકાર;
પૂર્ણ કાવ્ય કથું જયકાર, આંખા હેઠળ હિત કરનાર. ૧૨૧૬

આત્રવૃક્ષનો પ્રતિ ઉપકાર, વાળ્યો કાવ્ય કરીને સાર;
પ્રતિ ઉપકારો કીધા વિના, જગમાં સજ્જન નહીં છે જના. ૧૨૧૭

પ્રતિ ઉપકારો વાજે સહુ, આર્યોની શોભા છે બહુ;
બંધત શૂર દાની આચાર, ધર્મ કર્મનો એ વ્યવહાર. ૧૨૧૮

❧ ૧૨૮ ❧

દોહરા.

આંખાવાડિયે પ્રેમથી, માસ રહી બે મેશ;	
સહજનનદી અનુભવ્યો, નાદા સર્વે કલેશ.	૧૨૧૯
યોગતણાં અગો ભવાં, કીધાં તસ અવ્યાસ;	
અનુભવ આવ્યો ચિત્તમાં, સહજનનદ વિલાસ.	૧૨૨૦
શશી બાનુ ઉદધિ મહી, યાવત્ તાવત્ કાવ્ય;	
પ્રગતિકારક વિશ્વમાં, હોશો સહુને આવ્ય.	૧૨૨૧
નેમિસાગર ગુરૂવરા, રવિસાગર ગુરૂરાવ;	
સુખસાગર દીક્ષા ગુરૂ, તપાગચ્છ સુખદાય.	૧૨૨૨
સાગરગચ્છે મુનિવરા, શોભે સન્ત હમેશ;	
લુહિસાગર સુરિ શુભ, બાબે છે ઉપદેશ.	૧૨૨૩

૧૫૨ સં. ૨૦૧૭૩ ચૈત્ર સુદિ ૫ ૐ અર્દ્ર શાન્તિ: ૩

